

Perfect Couple

Contents

Perfect Couple	2
1. Giới Thiệu Nhân Vật	2
2. Chương 1	3
3. Chương 2	4
4. Chương 3	6
5. Chương 4	8
6. Chương 5	11
7. Chương 6	13
8. Chương 7	16
9. Chương 8	19
10. Chương 9	21
11. Chương 10	23
12. Chương 11	25
13. Chương 12	26
14. #13	29
15. #14	31
16. #15	33
17. #16	34
18. #17	36
19. #18	39
20. #19	40
21. #20	44
22. #21	45
23. #22	48
24. #23	51
25. #24	53
26. #25	57
27. #26	61
28. #27	66
29. #28	69
30. #29	72
31. #30	76
32. #31	81
33. #32	84
34. #33	86
35. #34	90
36. #35	92
37. #36	97
38. #37	100
39. #38	102
40. #39	106
41. #40	109

42. #41	111
43. #42	116
44. #43	120
45. #44	122
46. #45	126
47. #46	127
48. #47	130
49. #48	133
50. #49	135
51. #50	137
52. #51	140
53. Ngoại Truyện #1	143
54. Ngoại Truyện #2	145

Perfect Couple

Giới thiệu

Truyện kể về tình yêu của ba cặp đôi với những tính cách trái ngược. Nhưng dù thế nào họ là những

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/perfect-couple>

1. Giới Thiệu Nhân Vật

1. Hàn Thiên An - Amber : 17t. Con gái độc nhất vô nhị của chủ tịch tập đoàn Đá Quý lớn nhất thế giới. Lạnh thì thôi rồi, hơn cả tuyết mùa đông. Không thích người khác động vào đồ của mình, không thích người khác động vào mình, không thích ... nói chung là khó tính với tất cả mọi người trừ 2 con bạn thân. Xinh khỏi nói, nam sinh chỉ cần đứng xa 20 mét thôi cũng đã mặt đỏ tim đập. Có mái tóc xám khói ép cụp, để mái thưa, có đôi mắt xanh sâu thăm thẳm (e hèm ... chị An là con lai đấy ạ!), môi căng mọng như quả cherry làm người ta chỉ muốn cắn cho phát. Cao 1m70, đường cong chữ S. Thiên An có 1 vẻ đẹp ít ai bì kịp khi mà có khuôn mặt xinh đẹp dịu dàng nhưng cũng rất sắc sảo quyến rũ tạo nên Hàn Thiên An.

2. Trần Thảo Anh - Carina : 17t. Con gái lá ngọc cành vàng của chủ tịch tập đoàn Thời Trang lớn nhất thế giới. Hình mẫu đặc trưng của các tiểu thư cành vàng lá ngọc. Hiền hơn bọt, đến cả con kiến cũng không dám giết nhưng ... đến lúc bạn Thảo Anh mà điên lên thì ... bạn nên đóng sẵn quan tài đi! Có mái tóc đen tuyền thả tự nhiên, để mái tim, có đôi mắt đen láy, môi tím dễ thương. Cao 1m70, dáng chuẩn như người mẫu. Có vẻ đẹp thiên thần không chút vấy bụi trần nhưng đến khi uỳnh nhau cũng không thua ai đâu ạ! (chị Thảo Anh là thuộc tuýp quậy ngầm đó ạ! Quậy này mới ghê á!)

3. Trương Ngọc Hạ Vy - Elle : 17t. Con gái cưng của chủ tịch tập đoàn Công Nghệ Thông Tin lớn nhất thế giới nên bạn Hạ Vy chính là 1 hacker đấy ạ! (nhưng vẫn không bì kịp ai kia). Nhí nhảnh như con cá cảnh. Quậy có đẳng cấp luôn đấy ạ! Có mái tóc hung đỏ cắt vic cá tính, có đôi mắt nâu đen, môi hoa anh đào.

Cao 1m70, dáng chuẩn như siêu mẫu. Có 1 vẻ đẹp tà mị quyến rũ như ác quỷ nên ... cũng tàn nhẫn như ... ác quỷ. Nếu bạn khiến cho Hạ Vy tắt nụ cười trên môi thì ... bạn không còn thời gian để mà chuẩn bị quan tài đâu!

4. Dương Hàn Thiên - Kelvin: 17t. Con trai độc nhất vô nhị của chủ tịch tập đoàn nắm trong tay biết bao khách sạn, resort nổi tiếng tầm cỡ thế giới. Lạnh hơn cả băng vạn năm nhưng từ khi gặp phải ai đó thì ... có chút thay đổi. Có mái tóc đen mọc lại tím ép phòng, có đôi mắt xám tro đặc biệt lạnh nhưng đối với ai đó lại đặc biệt ấm áp, môi mỏng quyến rũ. Thuộc tuýp người không thích con gái động vào mình nhưng ... thích ai thì phải có cho bằng được, tính chiếm hữu cao. Tán gái cực phụ luôn a! Cao 1m85, body chuẩn. Hàn Thiên nổi tiếng là quỷ khát máu khi mà tên nào ” lọt mắt xanh ” của Hàn Thiên thì ... chết lúc nào không biết đó chứ!

5. Phạm Nhật Duy - Kris: 17t. Con trai của chủ tịch tập đoàn Hàng Hải lớn nhất thế giới. Nếu Hàn Thiên lạnh hơn băng vạn năm thì Nhật Duy lại cực kỳ ấm áp tựa ánh nắng mặt trời vậy! Không thích con gái nhưng lại thích ai kia từ cái nhìn đầu tiên. Có mái tóc vàng óng tía layer, đôi mắt màu hổ phách ấm áp, môi mỏng quyến rũ. Cao 1m85, body chuẩn. Chắc ... chắc ... ụnh nhau phụ không kém ai kia đâu a!

6. Lê Bảo Khánh - Jason: 17t. Con trai cưng của chủ tịch tập đoàn nắm trong tay không biết bao nhiêu nhà hàng nổi tiếng. Cực trẻ con, tinh nghịch. Có mái tóc nâu bồng bênh lãng xẹt ... ý nhảm ... lãng tử! (^O^). Tán gái phụ không kém gì bạn Hàn Thiên đâu! Đôi mắt nâu hút hồn người đối diện, môi mỏng quyến rũ. Cao 1m85, body chuẩn. Coi ụnh nhau là niềm vui a! ^^

(E hèm ... những biệt danh của các anh chị kia chỉ khi ở trong bang phái mới được sử dụng thôi a! ^^)

2. Chương 1

Sân bay Tân Sơn Nhất: Cả sân bay đang đại náo loạn bởi 3 con người. À mà cũng không phải người bởi ... sao có người đẹp đến thế này được cơ chứ (lạy mấy người). Và đương nhiên họ sẽ nhận ra 3 người đó chính là: 1 người là con gái cưng của chủ tịch tập đoàn Đá Quý lớn nhất thế giới - Hàn Thiên An, 1 người là con gái cưng của chủ tịch tập đoàn Thời Trang lớn nhất thế giới - Trần Thảo Anh và người còn lại không ai khác chính là - Trương Ngọc Hạ Vy con gái cưng của chủ tịch tập đoàn CNTT lớn nhất thế giới.

Đám con trai thì máu mũi phụt tùm lum tùm la, tiếng xe cứu thương réo inh ỏi. Đám con gái mặc dù có hơi ganh tỵ nhưng cũng mừng mà lấy cái điện thoại ra chụp ảnh ... đăng face để ... câu like! Chắc ... chắc ... kêu ai được bởi ... 3 người hot quá mà!

Bỗng từ ngoài đi vào có 1 tốp người mặc vest đen, đeo kính đen nhìn đến là ... hốt làm mọi người tưởng khủng bố mà chạy tán loạn. Có người khoa trương còn gọi 113 rồi ý chứ! Ai dè ...

- 3 TIỂU THƯ! - cả đám người áo đen chấp chéo tay trái lên vai phải, cúi người 45 độ trước 3 người kia tỏ vẻ cực kỳ kính trọng.

Bọn người đang nháo nhào xung quanh cũng thôi ầm ĩ mà tròn mắt nhìn. Chắc ... ra là vệ sĩ. Vậy mà làm bọn họ tưởng ... IS sang khủng bố nữa cơ! (quê hết chỗ nói).

Thiên Bằng khẽ nhú mày nhưng tuyệt nhiên không hé răng nửa lời, Thảo Anh lặng thinh không nói gì nhưng riêng bạn nhỏ Hạ Vy là không chịu được mà tặc lưỡi:

- Chắc ... có 1000 năm nữa chắc các người cũng chưa hết khoa trương nhỉ! Bộ mấy ông bà già kêu mấy người làm như thế này hả?! Sao lúc nào cũng là cái bộ đen thui đen thui như thế này hả?! Bộ các người nghèo thế cơ à?! bla bla ...

Đám vệ sĩ im lặng hứng trọn cơn mưa ” nước bọt ” của Hạ Vy mà tuyệt nhiên không hé răng nửa lời. Phận làm thuê nó khổ thế đấy! Nhưng rồi vẫn có 1 tên vệ sĩ dũng cảm dám lên tiếng chặn ngang liên khúc cãi lủa của Hạ Vy:

- Thưa tiểu thư ... chúng ta về thôi ạ!

Hạ Vy đang nói ngon lành nghe vậy thì cũng tịt họng, xoa xoa bụng nói:

- À ... các người không nói ta cũng quên đó nha! - nói rồi lại quay sang Thiên An và Thảo Anh toe toét - Thiên An, Thảo Anh! Chúng ta đi thôi, tao đói rồi!

Thảo Anh cười dịu dàng:

- Ủ, về thôi! Tao cũng đói rồi! - nói rồi cả 3 kéo nhau đi ra ngoài để lại bọn vệ sĩ ở đấy thở phào nhẹ nhõm. 1 năm 3 tiểu thư nhà này mới về 1 lần nhưng ... y như rằng hôm đấy bọn vệ sĩ này cũng phải đi vô khoa Tai Mũi - Họng khám nhờ ơn của cô tiểu thư Hạ Vy đáng kính kia. Nhưng ... nghe mấy ông bà chủ nói ... lần này ... 3 tiểu thư là về luôn a! Thôi xong ... cái tai của họ bị hành hạ dài dài rồi! Nghĩ rồi không hện mà cả đám cùng rùng mình 1 cái. (sức công phá của chị Vy lớn quá ta!)

Tại khu biệt thự cao cấp bậc nhất Thành phố Hồ Chí Minh - ngôi biệt thự của chủ tịch tập đoàn Đá Quý lớn nhất thế giới:

Ngôi biệt thự mọi ngày yên tĩnh hôm nay lại nhộn nhịp hẳn lên nhờ tin 3 tiểu thư quay về. Không phải là nhộn nhịp vì vui mừng, phấn khởi mà nhộn nhịp bởi ... những tiếng kêu than thảm thiết, những tiếng hú hét kinh hãi. Có người còn khoa trương mà nộp đơn xin thôi việc làm cho 3 cặp phụ huynh chỉ biết lắc đầu chán nản. Y như rằng năm nào cũng vậy mà ... haiz ... ai biết 3 tiểu thư nhà này ” kinh điển ” quá làm chi cơ chứ!

Bỗng ” Két... ” 1 tiếng làm mấy người làm trong nhà từ già cả đến thiếu niên, từ lớn đến bé, từ A - Z không hện mà đều da gà da vịt nổi hết lên, răng va lập cập vào nhau, tóc gáy ai nấy dựng đứng! Thôi xong ... 3 tiểu thư ... về rồi ...

3. Chương 2

3 cặp phụ huynh thấy đám người làm trong nhà từ già đến trẻ từ lớn đến bé đều chạy tán loạn đi tìm chỗ nấp như vậy thì chỉ biết lắc đầu chán nản! Haiz ... ai bảo tiểu thư nhà này ” kinh điển ” quá làm chi! Papa Thiên An hắng giọng:

- Mấy người còn không mau ra mở cửa cho tiểu thư đi!

Ai nấy nghe xong đều tái xanh mặt rồi 3 chân 4 cẳng chạy đi núp mong sao người bị điểm danh không phải là mình! Mama Thiên An thở dài, kiểu này chắc phải chỉ thẳng mặt mới được! Nghĩ rồi không chần chừ mà nghiêm giọng nói:

- Quần gia Quân, ông ra mở cửa cho tiểu thư đi!

Quần gia Quân đang chạy đi tìm chỗ trốn nghe mình bị bà chủ điểm tên thì mặt cắt không còn 1 giọt máu. Đám người làm xung quanh thay nhau ra vỗ vai an ủi kiểu như: Quần gia Quân à, ông hi sinh làm Gao Ông cứu bọn tôi 1 lần đi ha! Có gì bọn tôi sẽ góp tiền vào cho ông đi khám tai nha!

Quần gia Quân nuốt khan nhưng rồi cũng cố lết cái thân già đi ra ngoài cổng chính. 3 cặp phụ huynh gật đầu hài lòng: quần gia Quân à, ông thật biết làm gương cho người khác nha!

Bỗng từ ngoài vọng vào tiếng nói ... à không ... hết:

- PAMA!!!!!!! - rồi có 1 bóng dáng mảnh mai chạy vụt vào ôm lấy pama hạ Vy.

Các bậc phụ huynh thở dài. Chưa thấy hình ảnh mà đã thấy âm thanh thì chỉ có thể là ...

- Tiểu Vy, con đã 17 tuổi rồi đấy! - papa Hạ Vy thở dài

- Sao mãi vẫn chưa chữa được tật ” chưa thấy người đã thấy giọng ” thế hả?! - mama Hạ Vy trách yêu

- Con nhớ pama quá chứ bộ! - Hạ Vy ngẩng lên chu mỏ cái. Ai dè bị dội nguyên gáo nước đá:

- Vậy đứa nào nghe tin phải về Việt Nam thì khóc muốn ngập nhà vì không muốn về hả?! - papa Thảo Anh khinh khỉnh nói

Hạ Vy nghe vậy thì rời khỏi lòng pama, bĩu môi nhìn papa Thảo Anh:

- Papa không cho con tí đất diễn được sao?!

- Ghớm chị, diễn suốt 10 năm qua rồi chưa chán hả?! - mama Thảo Anh nói giọng thập phần chế giễu.

Hạ Vy chỉ biết gãi đầu cười trừ. Từ ngoài cửa, 1 bóng dáng mảnh mai bước vào. Thảo Anh cúi người dịu dàng đúng kiểu tiểu thư đài các nói:

- Con chào pama!

Pama hạ Vy thấy vậy được thể xĩa xối con gái yêu:

- Đấy đấy, con xem Tiểu Anh kia kìa mà học hỏi đi nhá! - papa Hạ Vy chỉ về phía Thảo Anh nói

- Thế mới ra dáng tiểu thư chứ ai như con, ra ngoài đường người ta bảo con của mấy bà bán cá ngoài chợ! - mama Hạ Vy trách "iu" con gái cưng

Hạ Vy nghe vậy thì bẻ tay, tay nắm thành quyền gằn giọng:

- Ai dám nói, con vắn răng!

Cả nhà nghe thế thì bật cười. Đúng là Hạ Vy, việc gì cũng dùng nắm đấm đầu tiên chứ đâu có dùng lời nói như Thảo Anh hay dùng cái đầu như Thiên An! Đúng là ... tuổi trẻ nông nổi mà! Pama Hạ Vy cũng chỉ biết lắc đầu nhìn đứa con gái cứng đầu cứng cổ của mình. Ngoài mặt thì chê bai con gái thế thôi nhưng thật ra ... 2 ông bà thích Hạ Vy bây giờ hơn bởi ... như thế cho nó ... "vui cửa vui nhà"!

Thiên An đi vào sau cùng bởi còn bận nhận 1 cú điện thoại. Vào đến nơi, cô chỉ nhẹ giọng nói, giọng nói cũng bớt lạnh đi vài phần:

- Chào pama!

Pama Thiên An thấy con gái độc nhất vô nhị của mình vào thì hồ hởi hẳn lên. Papa Thiên An cười hiền chỉ vào cái ghế sofa còn đang trống, nói:

- 3 đứa vào đó ngồi đi!

Cả 3 nghe vậy cũng chỉ ngoan ngoãn ngồi xuống. 3 cặp phụ huynh nhìn nhau rồi quyết định ... mama Thiên An mở đầu:

- 3 đứa ra ngoài ở đi!

- WHAT?! - Hạ Vy cùng Thảo Anh bật dậy tròn mắt hét lên. Thảo Anh vốn điềm đạm dịu dàng mà còn phải có thái độ như thế này cũng đủ biết chuyện này sock như thế nào rồi! Thiên An vẫn bình thản lướt face như kiểu biết trước là sẽ như thế này rồi ế!

Papa Thảo Anh nhăn mặt:

- 2 đứa học đâu ra cái thói "quát" vào mặt pama vậy hả?!

Nghe thế, Hạ Vy và Thảo Anh mới nhận ra mình hơi "lố", vội ngồi xuống sofa nhưng cũng không khỏi thắc mắc mà hỏi:

- Sao tự nhiên lại đuổi bọn con ra ngoài vậy?! - Hạ Vy nghi hoặc nói

- Pama ghét bọn con rồi hay sao?! - Thảo Anh phụng phịu trông đến là yêu.

Thiên An nãy giờ im lặng bây giờ mới chịu hé răng:

- Pama có con trai hả?!

"Rầm" nghe xong 3 cặp phụ huynh ... bay ghế. Hạ Vy và Thảo Anh không đến nỗi "khoa trương" như mấy pama mà ... trên đầu bắt đầu nổi 3 đường hắc tuyến. Thiên An à, lưới mây đúng là không xương nhưng lực sát thương hơi bị lớn đấy nha! May mà bọn tao được "thỉnh giáo" nhiều rồi nên không đến nỗi bay ghế như ai kia! Còn riêng cái kẻ gây chuyện lại vẫn đang thần nhiên onl face.

Sau khi trèo lại lên ghế, lấy lại phong độ điềm đạm như lúc đầu rồi. Mama Thiên An nhăn mặt nói:

- Bọn ta già rồi, sao có con nữa?!

Hạ Vy nghe vậy thì ngay lập tức phản bác:

- Vậy sao tự nhiên đuổi bọn con đi?!
- Để mấy đứa ở nhà rồi mấy đứa phá banh nhà ta ra hả?! - papa Thiên An nghiêm giọng
- Nhưng ... - Thảo Anh định nói gì đó thì bị chặn họng:
- Không nhưng nhị gì hết! - papa Thảo Anh nghiêm giọng
- Mấy đứa sẽ chuyển về Villa số 2 nhá! - mama Thảo Anh dịu dàng nói (giờ biết Anh tỹ thừa hưởng cái tính dịu dàng từ ai rồi ha!)
- Vâng! - cả 3 đáp không sức sống (à ... trừ An tỹ ra ^^)

Bỗng papa Hạ Vy lấy đâu ra 3 bộ đồng phục trường Kingdom School (chuẩn bị sẵn rồi đấy ạ! =.=), đưa cho 3 người, mỗi người 1 bộ nói:

- Đây là đồng phục trường Kingdom School! Sau này mấy đứa sẽ học ở đó! Trường này cũng ở gần khu Villa mà mấy đứa ở đó!
- Vâng! - lần này đáp có sức sống hơn 1 chút bởi ... đi học còn hơn ở nhà, đi học còn có cái quây a! (đấy mà, chỉ nghĩ đến quây thôi!)

Mama Hạ Vy lên tiếng ... đuổi khách:

- Bây giờ ... mấy đứa đi được chưa?!

Hạ Vy chu mỏ nói (liểu ” đặc trưng ” của tỹ ấy đấy ạ!):

- Sao mama đuổi tụi con đi vậy?! Rõ ràng là không có thương tụi con nữa mà!
- Ai bảo thế?! - ngay lập tức, mama Hạ Vy phản bác - Mấy đứa không tạch nhanh kéo mấy người làm nhà này chết vì áp lực bây giờ đấy! - nói rồi còn khoa trương hất hàm về phía đám người làm đang run lẩy bẩy nhìn 3 người!

Thảo Anh thở dài. Dù gì cô cũng có lòng từ bi mà! (vâng, từ bi! =.=). Thôi thì cứ bọn họ 1 lần vậy! Nghĩ rồi cũng kéo Hạ Vy và Thiên An đi ra ngoài, không quên cúi chào pama:

- Con chào pama ạ! - nói rồi đi thẳng để lại 3 cặp phụ huynh thở phào nhẹ nhõm. Cuối cùng cũng tổng được 3 cái cửa nợ đi rồi!

4. Chương 3

Tại villa số 1 (Ấy gu, gần villa của mấy chị nhà mình a!)Hàn Thiên đang ngồi ” dán mắt ” vào cái laptop thì cánh cửa phòng anh bật mở cái ” RẦM ” bằng 1 lực không hề nhẹ, theo sau là 1 giọng nói đậm chất rủ rê:

- Thiên, đi chơi đi! - vâng, người chuyên trị rủ rê đến mấy cái nơi linh tinh này thì chỉ có thể là ...
- Mà không thấy tao đang bận sao Bảo Khánh? - Hàn Thiên không ngược lên nhưng dùng móng chân cũng đoán được người mở cửa là Bảo Khánh.

Bảo Khánh lon ton chạy vô bóp vai Hàn Thiên, nói giọng ngon ngọt:

- Cậu chủ Hàn Thiên của tôi ơi, cậu đi cùng tôi đi ạ!
- ... - đáp lại là im lặng
- Thiên, chàng không muốn đi chơi cùng thiếp hay sao? (ặc ... ghê ghớm)
- ... - đáp lại là sự im lặng vốn có
- Thiên ~ đi chơi cùng người ta đi mà ý! (=.=)

Cuối cùng tăng bằng vạn năm Hàn Thiên cũng chịu mở miệng:

- Đi thi đi! Mày cất giùm tao cái giọng sến hơn con hên đấy đi, nghe thấy ớn hà!

Bảo Khánh cười nhe nhớn nhìn Hàn Thiên:

- Vậy 30' nữa đi nha! - nói rồi lon ton chạy ra ngoài không quên ... mi gió Hàn Thiên 1 cái (ặc ... ai đó đưa Bảo Khánh đi khám giới tính đi a~!)

Hàn Thiên chỉ biết lắc đầu. Cái tính trẻ con quá cỡ này của Bảo Khánh có vạn năm nữa chắc cũng không chữa được! Haiz ... vậy mà khối cô theo đó a!

= = = = =

3.00pm - Trung Tâm Thương Mại KEN:

" Kết ... " 1 tiếng làm cho mọi người không khỏi rợn tóc gáy nhưng rất nhanh đã chuyển thành tò mò khi thấy chiếc BMW I8 màu đen " sang chảnh ". Không biết người sở hữu siêu xe thế giới này là ai và rất nhanh đã có câu trả lời khi ... " Cách " cánh cửa sau được mở ra và Hạ Vy vui vẻ bước xuống. Trông cô thật quyến rũ khi khoác lên mình bộ váy bó sát màu đỏ cùng đôi cao gót màu đỏ nốt. Mái tóc vic màu đỏ (@.@) cá tính tạo nên ... " cây đỏ " Hạ Vy. Đám con trai nhìn thấy Hạ Vy thì mắt sáng rỡ hơn cả đèn pha ô tô. Tiếp theo là Thảo Anh dễ thương trong bộ váy 2 dây chiết eo màu hồng cùng 1 cái nơ màu trắng trên đầu. Trông cô cứ như là thiên sứ lạc xuống trần gian vậy làm cho đám con trai nước miếng chảy thành suối (ặc ... kinh quá!).

Hạ Vy thấy Thảo Anh mà không thấy Thiên An thì thắc mắc:

- Ủa, con An đâu?

- Đi cất xe rồi! - Thảo Anh dịu dàng nói.

Đám người xung quanh nghe đến cái tên " Thiên An " thì không khỏi kích động:

- Tôi có phải nghe nhầm rồi không?! - người 1

- Thiên ... Thiên An sao?! - người 2

- Ôi ... thiên thần của anh! - người 3 (ặc ... chú ơi, sến quá à!)

bla blo...

Hạ Vy và Thảo Anh bĩu môi. " Một đám hám gái! " nghĩ rồi không tiếc mà ném cho bọn người đấy 1 ánh nhìn khinh bỉ. Bỗng 1 giọng nói lạnh hơn cả tuyết mùa đông vang lên:

- Có gì ở đây vậy?

Tất thấy mấy người ở đây đều quay lại và được 1 phen ... " rửa mắt ". Thiên An đang đi đến với 1 khuôn mặt không thể ... cau có hơn! Mái tóc xám khói được buộc cao, trên đầu đội 1 chiếc mũ lưỡi trai nữ màu đen. Khuôn mặt hoàn mỹ bị che nửa bởi chiếc kính râm hàng hiệu to bản. Cô mặc 1 chiếc áo crop top màu trắng có chữ Amber được cách điệu màu đen do chính tay Thảo Anh thiết kế mặc cùng chiếc quần skinny jeans đen mài rách, đi đôi Converse màu đen. Nhìn Thiên An chỉ có thể hình dung 1 từ: CHẤT, 2 từ: CỰC CHẤT, 3 từ: CỰC KỲ CHẤT. Đám con trai thấy Thiên An thì chỉ có thể hét lên 1 tiếng rồi ngất lịm vì ... mất máu (=.=). Tiếng xe cộ thương réo inh ỏi.

Hạ Vy được thể trên ghẹo:

- An. mày đúng là " đào hoa" nha! - nói rồi còn khoa trương mà hát hàm về " núi người " đang được đưa lên xe cấp cứu.

Thiên An không nói gì chỉ " tặng " cho Hạ Vy 1 cái lườm " sắc ngọt ". Thảo Anh 1 lần nữa lại " biến hình " thành thần tiên tỷ tỷ mà cứu nguy cho Hạ Vy:

- Nào nào, đến rồi mà còn không vào đi! Đứng đây mắc công mỗi chân!

2 bạn đang ” chơi ” đấu mắt kia nghe vậy cũng thu lại ánh nhìn giết được người của mình mà cùng Thảo Anh tiến vào Trung Tâm Thương Mại. Nhưng ... yên bình chưa được bao lâu thì ...

- Bây giờ đi đâu đây? - Thảo Anh hờn hờ hỏi

- Đi lên khu thời trang nhà mày đi Tiểu Anh! - Hạ Vy cực kỳ phấn khích nói. Cô vốn là 1 tín đồ hàng hiệu đó nha!

Thảo Anh nghe vậy thì nhăn mặt phản bác:

- Không, đi lên khu trang sức nhà Tiểu Anh trước! (xin bật mí, Anh tỷ rất thích trưng đồ trang sức đấy ạ! Bằng chứng là 4 kệ trang sức ở nhà tỷ ý! Để bao giờ em dẫn các bác về nhà tỷ ý thăm chơi! (=.=)

Lần này, Thiên An đành phải buông lời nói vàng ngọc của mình ra để giải quyết gọn gàng:

- Chúng mày muốn đi đâu thì đi mua sắm cho thỏa thích đi rồi tập chung ở khu đồ uống! - nói rồi quay lưng lạnh lùng bước đi.

Hạ Vy và Thảo Anh nghe thấy cũng có lý nên mỗi người 1 ngả và ... định mệnh của họ ... bắt đầu từ đây!

5. Chương 4

(nói về Vy tỷ trước ha!)Sau khi tách nhóm, Hạ Vy đi thẳng lên tầng 5 - tầng thời trang rồi ghé thẳng vào shop quần áo có tiếng trên thế giới - Shop T-A của nhà Thảo Anh. Tuy là 1 ” tín đồ hàng hiệu ” nhưng Hạ Vy rất xem xét kỹ các mẫu váy áo trước khi mua phòng ngừa ... mang về rồi vứt không! (=.=) Vì vậy cho nên suốt từ nãy đến giờ cô nàng vẫn chưa ưng ý bộ nào cho đến khi thấy 1 bộ váy được đặc cách để trong tủ kính hẳn hoi.

Bộ váy đó rất đẹp, được kết hợp bởi áo bèo 2 tầng màu trắng cùng chân váy xòe màu đỏ sẫm và áo vest đỏ sẫm luôn và đặc biệt, màu đỏ chính là màu yêu thích của Hạ Vy cô nên ... để ý là phải! (*.*). Đi kèm là đôi Sandal nữ đế bánh mì màu kem trông cực teen. Vừa lướt qua 1 cái là Hạ Vy liền kết ngay. Vội quay qua nói với chị nhân viên đang đứng cạnh đó:

- Lấy cho tôi bộ đồ này! - không chỉ có Hạ Vy mà còn có 1 giọng nói chanh chua khác cùng lúc vang lên.

Hạ Vy nhíu mày theo phản xạ quay ra nhìn thì thấy 1 con nhỏ ăn mặc thiếu vải, son phấn cả tấn đổ lên mặt. Theo kinh nghiệm 17 năm sống trên đời của cô thì cô ta chính là ... gái Bar. Và khẳng định đó của cô càng thêm chắc chắn hơn khi thấy cô ả đó thân thiết khoác tay tên con trai bên cạnh. Hạ Vy thầm đánh giá tên con trai kia. Khuôn mặt baby, body chắc cũng phải 6 múi, cao trên 1m8, ăn mặc sành điệu! Vậy mà ... haiz ... chắc là công tử vung tiền như nước của nhà tài phiệt nào đó đây mà! Nghĩ rồi không khỏi lắc đầu tiếc rẻ.

Chị bán hàng thấy tên con trai đó lúc đầu là si mê -> vội vội vàng vàng cúi đầu kính cẩn nói:

- Cậu Bảo Khánh!

Bảo Khánh nở nụ cười tươi khoe chiếc răng khểnh cực duyên, nói:

- Không cần phải to chuyện ra như vậy đâu!

Cô ả đi bên Bảo Khánh cất cái giọng chua loét của ả ta lên:

- Anh yêu, em muốn có nó! - nói rồi cọ cọ bộ ngực nhân tạo của mình vào tay Bảo Khánh, hất cằm về phía bộ váy mà Hạ Vy đã ” để mắt ” tới.

Chị bán hàng nghe vậy thì đỏ mặt hột, nói:

- Dạ thưa ... bộ này là mẫu mới nên mới chỉ có 1 bộ thôi ạ! - chị bán hàng hiện đang rất rối. 1 bên là tiểu thư Hạ Vy còn 1 bên là thiếu gia Bảo Khánh. Haiz ... thật nhức đầu nha!

Hạ Vy nhíu mày, cô chưa bao giờ để mắt bộ váy mình thích bao giờ cho nên ...

- Chị gói lại cho tôi đi!

Chị bán hàng nghe Hạ Vy nói vậy thì vội vội vàng vàng gói lại vào 1 cái túi có logo của T-A rồi kính cẩn đưa cho Hạ Vy. Hạ Vy đưa tay ra định cầm lấy thì bị 1 bàn tay ghóm ghiếc (theo chị ý là vậy), sơn móng tay đỏ hất ra. Hạ Vy lúc này máu nóng đã dồn lên tới não rồi, quắc mắt nhìn con ả kia đang hả hê nhìn mình, gần giọng:

- Cô đang làm cái quái gì thế hả?! - nếu so ra, giọng nói bây giờ của Hạ Vy đáng sợ không kém giọng của Thiên An.

Con ả kia vênh mặt lên nói giọng kênh kiệu với Hạ Vy (khổ thân, em nó mới ở quê lên nên không biết đến danh tiếng của Vy tỷ đây mà! (=.=):

- Cô có biết cô đang động vào ai không hả?! Tôi chính là người yêu của cậu chủ nhà họ Lê đó!

Hạ Vy nghe đến đây thì nghiêng rằng ken két. cậu chủ nhà họ Lê là tên đầu trâu mặt ngựa nào cô không quan tâm, quan tâm chính là cái giọng điệu chảnh chọe của con ả kia nói với cô. Đúng là gái Bar có khác, ” tụt hậu ” hẳn so với thế giới bên ngoài mà! Nghĩ rồi không tiếc ném cho cô ả đó 1 ánh nhìn khinh bỉ. Bảo Khánh nghe cô ả kia nói vậy thì mặt đã xám lại. Cậu nhóc là chỉ kêu nhỏ này làm tình nhân thôi mà, sao lại ” tiến hóa ” lên làm người yêu từ bao giờ vậy?!

Con ả kia thấy Hạ Vy im lặng như vậy thì được thể lần tới:

- Sao rồi?! Sợ rồi phải không?! Haha ... nếu cô chịu quỳ xuống xin lỗi tôi thì có thể tôi sẽ tha cho cô đó! - giọng điệu kiêu ngạo thấy rõ.

Hạ Vy đầu như muốn bốc khói. Phải, đến giới hạn chịu đựng của cô rồi! Vậy nên, Hạ Vy không ngần ngại giơ tay lên và ...

” CHÁT ”

Bảo Khánh hơi sững người trước hành động đó của Hạ Vy. Cho đến khi tỉnh lại thì đã thấy cô ả kia nằm sõng soài dưới đất rồi. 1 bên má in hẳn 5 vết ngón tay xinh đẹp của Hạ Vy. Quả thật rất có phúc mới được Hạ Vy đây ” đặc cách đóng dấu ” như vậy nha! Nhưng rất nhanh, thái độ sững sờ thay vào đó là nụ cười thú vị: ” Có cá tính đó! Đúng tuýp của Bảo Khánh tôi rồi! ”

- Cô ... - cô ả kia trợn tròn mắt phẫn nộ nhìn Hạ Vy, lắp bắp

Hạ Vy nhếch mép đầy khinh bỉ. Chị nhân viên rất hiểu ý mà đi lấy 1 chiếc khăn tay rồi đưa cho Hạ Vy lau như vừa làm 1 việc gì đó bẩn thỉu lắm vậy! Trước khi rời đi, Hạ Vy không quên để lại cho cô ả kia 1 câu nói:

- Lần sau muốn gây sự thì nhớ bỏ cái tên TRƯƠNG NGỌC HẠ VY ra nhớ chưa! - nói rồi tung tăng đi ... lựa đồ để lại 1 cú chấn động kinh hồn cho cặp ” tình nhân ” kia.

=====

(tiếp theo là Anh tỷ)

Thảo Anh lại lên tầng 6 - tầng đá quý rồi ghé thẳng đến quầy trưng bày của Tập Đoàn Amber nhà Thiên An. Chị bán hàng vừa thấy bóng dáng Thảo Anh liền cúi đầu nói:

- Tiểu thư Thảo Anh! Hôm nay tiểu thư lại ghé quầy của chúng tôi ạ?!

Thảo Anh mỉm cười dịu dàng gật nhẹ đầu. Chị nhân viên thấy vậy vội lôi 1 hộp trang sức hình vuông được bọc vải nhung. Nhìn là biết được sự ” sang chảnh ” của món đồ bên trong. Chị nhân viên tươi cười nói:

- Tiểu thư, đây là mẫu mới nhất của cô Thiên An ạ!

Thảo Anh nghe vậy thì mặt mày rạng rỡ hẳn lên. Nhẹ nhàng mở nắp hộp ra. Bên trong là 1 sợi dây chuyền được nối lại với nhau bằng những mắt xích làm bằng bạc nhỏ, có mặt dây là hình giọt nước 1 carat màu hồng lựu được làm bằng đá sapphire trông thật dịu dàng. Chỉ vừa nhìn thấy lần đầu đã khiến cho Thảo Anh mê mẩn không thôi. Thảo Anh cười dịu dàng nói với chị nhân viên:

- Lấy cho tôi sợi dây này!

- Vâng! - chị nhân viên toe toét nói rồi gói sợi dây vào rồi đưa cho Thảo Anh.

Thảo Anh nhẹ nhàng cầm lấy túi đồ. Trước khi đi không quên quay lại chào chị bán hàng 1 câu. Haiz ... tiểu thư đài các có khác, chả bù cho ai kia! (ai đó mà ai cũng biết là ai đó!). Bỗng 1 bóng dáng cao cao và phải người Thảo Anh làm cô nàng suýt ngã thì có 1 vòng tay ấm áp (theo tỷ ý thì là như vậy ạ!) vươn ra đỡ lấy cô. Thảo Anh hơi bất ngờ nhìn khuôn mặt tuấn tú của ai đó phóng to trước mắt mình. Đôi mắt hồ phách ấm áp tựa ánh nắng mùa xuân làm cho tim Thảo Anh đập hẫng mất 1 nhịp và ... anh chàng kia cũng vậy! (=.) (cái này người ta gọi là tình yêu sét ” uỳnh ” đó!). Bờ môi mông quẩy rũ kia khê mấp máy:

- Cô không sao chứ?!

Nghe vậy Thảo Anh mới giật mình cảm thấy mình hơi lố nên vội vàng đứng thẳng dậy và đồng thời thoát ra khỏi vòng tay ấm áp của ai kia. Cô đỏ mặt ấp úng:

- Tôi ... tôi không sao!

Nhật Duy thấy cô gái trước mặt mình có thái độ trẻ con như vậy thì không khỏi bật cười - 1 nụ cười thật ấm áp ” hút hồn ” bạn Thảo Anh lần 2. Thảo Anh tròn mắt nhìn người con trai trước mặt mình. Nụ cười này ... sao nó lại đẹp đến thế?! Sao khi thấy nụ cười này ... 1 cổ ấm áp lại chảy vào tim cô?! Vậy ra ... đây là rung động sao?!

Nhật Duy bỗng ngừng cười, nhìn thẳng vào Thảo Anh nói giọng trêu đùa:

- Này, mau lau nước miếng đi!

Thảo Anh nghe vậy thì tỉnh hẳn, đỏ mặt nói:

- Cậu nói cái khỉ khô gì thế hả?! Người đâu mà vô duyên hà! - nói rồi chạy vụt đi để lại Nhật Duy đứng đó cười như điên. Chính Thảo Anh cũng không hề biết rằng ... cô vừa ... đưa tay lên lau khóe miệng a! (=.) (pama tỷ mà thấy cảnh này không đột quỵ mà die là uống đó Anh tỷ!) ” Cô bé này ... quả rất thú vị nha! Thật dễ thương! ” Nhật Duy nghĩ thầm, bờ môi không tự chủ nở 1 nụ cười chết ruồi làm mấy người xung quanh nhất thời rung động.

= = = = =

(cuối cùng là An tỷ nè!)

Thiên An không đi đâu xa, cũng không mua sắm thứ gì mà chỉ ngồi đợi 2 cô bạn ở tầng 2 - khu ăn uống. Đang ngồi nhâm nhi ly capuchino nóng hổi thì chợt điện thoại cô reo lên:

” Tình yêu là thế

Đôi khi làm mình say mê

Đôi khi làm mình ngu ngơ

Tin 1 người tới nổi rơi lệ ”

Anh cứ đi đi - Hari Won

Thiên An không nhanh không chậm rút điện thoại ra áp lên tai nghe. Chắc vì vậy mà cô không hề biết rằng ... có 1 ánh mắt luôn dõi theo cô ... từ khi cô bước vào quầy ăn uống đến giờ. Là Hàn Thiên! Cậu cũng là ngồi đợi 2 thằng bạn ở đây. Để giết thời gian, anh đành gọi 1 tách cafe mà nhâm nhi. Hôm nay ... anh không có hứng thú ... chơi gái cho nên ... đành ngồi 1 mình vậy! (0_0) Nhưng rồi bất chợt ... anh nhìn thấy người con gái đó. Người con gái có vẻ đẹp kiêu sa vừa có chút quẩy rũ của ác quỷ lại có chút tinh khiết của thiên thần. Đôi mắt xanh sâu thẳm mà vô hồn kia như cuốn hút anh phải nhìn vào. Vẻ đẹp ĐỘC mà LẠ này cứ thu hút anh không thôi cho đến khi 2 thằng bạn anh đến vỗ vai:

- Này Thiên, mày nhìn nàng nào mà chăm chú thế?! - Bảo Khánh giễu cợt nói. Cô ả kia sớm đã bị anh đuổi đi từ lâu rồi!

Hàn Thiên giật mình, ném cho Bảo Khánh 1 cái nhìn ” sắc ngọt ”, lạnh giọng:

- Liên quan?

Nhật Duy rất tự nhiên mà ngồi xuống, dụi dụi mắt nói:

- Tao mới gặp được 1 cô bé dễ thương lắm chúng mày ạ! - bỗng trong đầu hiện lên gương mặt đỏ rần lên vì ngượng của ai kia rồi không nhận được mà mỉm cười ầm ập. Bảo Khánh bĩu mũi, thằng này mắc bệnh tương tự từ khi nào thế nhỉ?! Nhưng ... khi thấy Nhật Duy nói vậy, trong đầu Bảo Khánh cũng hiện lên gương mặt cau có của ai đó, miệng không tự chủ mà nói:

- Tao cũng gặp được 1 nàng cực cá tính luôn!

Hàn Thiên lắc đầu nhìn 2 thằng bạn. Chúng mày suốt ngày gái mới chả gú! (huynh lại không như thế ý?!(=.=). Theo bản năng, anh lại liếc mắt về phía cô gái xinh đẹp kia nhưng ... cô đã rời khỏi đây rồi! Hàn Thiên cười nửa miệng: " Cô gái, tôi xác định cô rồi! cô sẽ là của tôi! " (ặc ... bá đạo trên từng hạt gạo!)

6. Chương 5

8.45pm - Villa số 1:

Cả 3 tập chung dưới phòng khách. Chả là chiều nay Thiên An nhận được 1 cuộc điện thoại của 1 thằng đàn em nói tối nay có bang Kill thách đấu nên ... haiz ... đành đích thân 3 người đi " dẹp loạn " vậy! Bang Kill là bang đứng thứ 1 thế giới đêm ngang hàng với bang Rose của 3 người nên cả 2 bên vẫn luôn muốn phân thắng bại để xem bên nào mới xứng đáng với danh hiệu đứng đầu thế giới đêm.

Hạ Vy mặc 1 áo bóng rổ màu đỏ có số 08 (số yêu thích của chị Hạ Vy đấy ạ!) dài quá chiếc quần short jeans nữ màu trắng 1 chút để lộ ra hình xăm hoa hồng đen ở bên đùi trái. Mái tóc hung đỏ cắt kiểu vic tăng thêm vẻ quyến rũ cho cô. Đi đôi bata màu trắng có dây màu đỏ. Trông Hạ Vy bây giờ thật cá tính nhưng không kém phần quyến rũ. Dám cá tên dê già nào mà nhìn thấy Hạ Vy lúc này máu mũi sẽ chảy thành sông cho coi!

Thảo Anh vẫn theo style dịu dàng dễ thương khi mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng mix váy xòe màu hồng ngắn đến đùi để lộ ra hình xăm hoa hồng đen ở bên đùi phải. Mái tóc đen mượt mà được tết 3 tùy ý tạo thành 2 bện tóc kiểu đuôi sam ở 2 bên. Trông vừa dễ thương lại quý phái sang trọng đúng tính cách của Thảo Anh. Cô đi đôi giày búp bê trắng trông vừa dịu dàng lại thanh lịch, dễ ... uỳnh nhau! (chị ơi, mặc váy không có uỳnh nhau được đâu ạ! (=.=)

Thiên An mặc 1 áo crop top trắng để lộ ra hình xăm hoa hồng đen ở bụng mix quần leggings rách màu đen, khoác ngoài là 1 chiếc áo bò cực ... bụi. Cô đi đôi giày lười nữ vải bò rách cực teen. Mái tóc xám khói được búi cao kiểu Hàn Quốc khoe cái cổ cao trắng ngần. Đi kèm là 1 sợi dây chuyền dài đến ngực có mặt hình cây thánh giá. Trông Thiên An bây giờ chỉ có thể định nghĩa 1 từ: BỤI.

Điều đặc biệt là, cả 3 đều mang 1 chiếc mặt nạ che nửa khuôn mặt hoàn mỹ. Thiên An mang 1 chiếc mặt nạ màu bạc có lông vũ màu đen bên phải, có đính 3 viên kim cương đỏ bên trái. Thảo Anh lại mang 1 mặt nạ màu trắng có lông vũ màu đen như Thiên An, có đính 3 viên saphira đỏ. Hạ Vy lại mang mặt nạ màu đen, có đính 3 viên đá ruby đỏ. Mang mặt nạ chính là thói quen để tự bảo vệ mình của những người có địa vị lớn ở thế giới đêm như 3 đứa nó.

= = = = =

Tại 1 khu đất trống ở ngoại ô:

" Kết ... " tiếng bánh xe ma sát với mặt đường vang lên không khỏi khiến người ta rợn tóc gáy nhưng đối với những người ở bang Rose mà nói thì đây như là cứu tinh của bọn họ vậy. Những người trong bang Rose đổ xô về phía siêu xe Koenigsegg CCXR Trevita đắt nhất thế giới kia. " Cạch " cánh cửa xe mở ra đồng thời cả đám người quỳ xuống hô to:

- TAM TỶ!

Amber không nói gì chỉ ra hiệu cho đám đàn em đứng dậy. Đám người kia nào dám làm trái lệnh của đại tỷ cho nên ngay lập tức đứng thẳng dậy. Người của bang Kill từ xa nhìn muốn lòi con mắt. Ai mà ngờ được người đứng đầu cái bang Rose kia lại là 3 người con gái " chân yếu tay mềm " (vãi cả chân yếu tay mềm (=.=) kia cơ chứ! Thật khiến người ta không phục mà!

Kelvin, Kris và Jason đầu tiên có hơi bất ngờ nhưng thay vào đó là nụ cười thú vị như kiểu sắp có chuyện hay để coi rồi không ngần ngại mà cất bước tiến về phía 3 người con gái bí ẩn kia và ... ai cũng đều mang mặt nạ đầy đủ rồi! (ặc ... mang mặt nạ là một sao?!). Kelvin lên tiếng đầu tiên:

- Ra bang chủ bang Rose lại là 3 cô đây sao?

Elle không khách khí mà nói:

- Không lẽ con gái không được làm bang chủ?

- Con gái các cô ... lẽ ra phải ở nhà mà thêu thùa may vá chứ sao lại ... ở đây đi đánh nhau như thế này?! - Jason cười cười nói, mắt vẫn cứ dán vào người Elle

- Tôi tự hỏi không biết các anh ở thế kỷ bao nhiêu lên đây nữa không biết! - Elle khinh khỉnh nói, giọng thập phần chế giễu - Đó là loại con gái từ xưa xưa xưa xưa lắm lắm lắm lắm rồi!

- Chắc ... - Jason tặc lưỡi - Con gái nhà ai mà đánh đá dữ dội! Con gái là phải dịu dàng nữ tính thì con trai người ta mới thích biết chưa! (ặc ...)

Elle thầm rửa trong lòng; " Thằng cha già khốn kiếp (người ta bằng tuổi chị đó ạ! (=.=), nói nghe mà chỉ muốn đập cho phát dép vô cái mặt thối kia! " nghĩ rồi không tiếc mà ném cho Jason 1 cái lườm sắc ngọt làm cho ai kia bất chợt rùng mình 1 cái.

Carina thấy tình hình căng thẳng thì lên tiếng hòa giải:

- Nào nào 2 người! Chúng ta là đi đánh nhau chứ không phải đi đến đây cãi nhau đầu đó! (=.=)

- Cô thật sự thích đánh nhau lắm sao? - Kris không biết từ bao giờ đã đứng cạnh Carina nói

Carina liếc Kris 1 cái rồi lạnh giọng:

- Liên quan đến anh?

Kris bật cười thú vị nói:

- Không, nhưng ... - nói đến đây thì ghé miệng vào sát tai Carina - Tôi sẽ không mong muốn được VS với cô đâu! - nói rồi còn miễn phí 1 nụ cười hại dân hại nước câu hồn đoạt phách con gái nhà người ta và ví dụ chính là ... bạn Carina nhà chúng ta đang ... ngẩn ngơ trước nụ cười đó. (đánh nhau như thế này chỉ có die thui tỷ ả! (=.=) Lắc nhẹ đầu xua đi cái hình ảnh " chết ruồi " kia, Carina tự nói với bản thân: " Ax ... sao bây giờ mày lại nổi tính mê trai lên rồi hả Carina?! Cơ mà ... anh ta đẹp trai thật ... Ax mày đang nghĩ gì thế này! ". Carina chỉ biết đau khổ gạt nước mắt trong lòng bởi ... bản tính mê trai trong cô lại nổi lên rồi! (=.=) (* chấp tay * em lạy tỷ)

Còn 2 tảng băng kia từ nãy đến giờ vẫn chưa hé răng nửa lời mà chỉ âm thầm đánh giá đối phương. Đối với Kelvin thì cô nàng này thật ... rất quen đối với anh! Từ cô có 1 sự cuốn hút rất quen thuộc mà anh không tài nào nhớ ra nổi! (lạy thánh, mới chiều nay xong!) Còn đối với Amber thì là ... 1 tên không quen biết (_ _).

Bỗng 1 tên phe Kill lên tiếng:

- Bang chủ, bang phó, không ... đánh sao?!

- Mày đã đánh con gái bao giờ chưa hả?! - cả 3 anh chàng đồng thanh

- Nhưng ... - tên kia định nói gì đó thì 3 chàng chặn họng:

- IM!

Tên đàn em kia đành ngậm đắng nuốt cay mà im cái miệng tội nghiệp của mình lại. Elle chợt lên tiếng:

- Vậy là không đánh sao?!

- Không! Bang Kill chúng tôi chưa bao giờ đánh con gái! - Jason cười cười - Hay là ...

- Chắc ... sao không nói sớm?! - Elle chặn họng - Thật tốn thời gian của bọn tôi mà! - nói rồi quay qua Amber và Carina - Về thôi!

Amber không nói gì quay phắt lưng lạnh lùng bước đi cùng Elle. Carina trước khi đi còn không quên liếc ai kia 1 cái rồi mới chịu bước đi về trong xe. Đám người bang Rose thấy tam tỷ đi về thẳng như vậy cũng giải tán để lại bang Kill cùng 3 chàng kia đứng như trời trồng ở đấy. Phũ ... quá phũ! Thề có chúa chứng giám, lần sau không bao giờ bang Kill bọn họ thách đấu với bang Rose kia nữa!

7. Chương 6

Sáng hôm sau - Cổng trường Kingdom School:

Cũng vẫn như mọi ngày, Kingdom School vẫn thật đông đúc khi có những chiếc xe ô tô đủ mọi loại trên thế giới tập trung về đây. Các học sinh kiêu ngạo bước vào trong ngôi trường danh giá nhất nhì thế giới kia. Nhưng bỗng ...

” Két ... ”

Theo phản xạ, tất thấy mọi người quay đầu nhìn lại và ...

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!! - đám nữ sinh hét toáng lên đầy phấn khích, đám con trai ánh mắt ngưỡng mộ nhìn 3 con người vừa bước xuống chiếc siêu xe Lamborghini Veneno - 1 trong những siêu xe số 1 thế giới kia. Áo vest đen bên trái có huy hiệu của khối A, cavat đen thắt hờ cho có, để bung 2 nút cúc áo sơ mi để lộ khuôn ngực vạm vỡ, quần kaki đen tôn lên đôi chân dài miên man, đi giày thể thao khỏe khoắn. CUỐN HÚT chính là từ duy nhất miêu tả 3 người kia. Phải, họ chính là bộ 3 Cool - Warm - Hot của ngôi trường Kingdom này.

- Hàn Thiên, nhìn em đi! - girl 1

- Nhật Duy cho em nắm tay anh nha! - girl 2

- Em yêu anh, Bảo Khánh! - girl 3

bla blo ...

Bảo Khánh nở 1 nụ cười ” sát gái ” ra làm cho đám nữ sinh sững phát điên. Nhật Duy đáp lại đám con gái ấy là 1 nụ cười ảm áp dịu dàng làm bọn nữ sinh đỏ rần rần. Hàn Thiên vẫn mặt lạnh đi ra khỏi ” rừng ” gái, hôm nay ... cậu không có hứng chơi!

” Két ... ” (lần 2)

theo phản xạ, tất thấy đám học sinh lại quay ra nhìn và ...

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!! - lần này là đám nam sinh hét lên, nữ sinh cũng có hơi ganh tỵ chút nhưng đa phần là ngưỡng mộ. Từ trên xe, 3 người con gái bước xuống. Trông ai cũng rất xinh xắn như kiểu mấy Hot Girl ý. Đồng phục mặc chỉnh tề ra dáng học sinh ngoan kèm theo đó là nụ cười thân thiện với bọn người xung quanh. 3 người này chính là bộ 3 hot girl của trường và ... là ... bạn gái của bộ 3 Cool - Warm - Hot ... trên danh nghĩa.

- Mỹ Tiên anh yêu em! - boy 1 (đây là hot girl no.1)

- Mỹ Linh, anh nguyện suốt đời này bảo vệ em! - boy 2 (đây là hot girl no.2)

- Mỹ Nghi à, làm bạn gái anh nha! - boy 3 (và cuối cùng là hot girl no.3)

bla blo ...

Bộ 3 hot girl chính là 3 tiểu thư của dòng họ Mai, họ là 3 chị em họ.

Bỏ qua những lời tán tỉnh của đám nam sinh, bộ 3 hot girl cố tìm trong ” rừng ” trai này 3 bóng dáng quen thuộc và ...

- 3 ANH!

Nghe tiếng gọi, 3 chàng nhà ta theo phản xạ ngoảnh đầu lại thì thấy 3 bóng dáng xinh xắn quen thuộc đang chạy về phía mình. Mỹ Tiên nhẹ giọng trách:

- 3 anh đi trước mà không đợi bọn em nha! - nói rồi đi lên đứng song song với Hàn Thiên
- Anh ý, em gọi khẩn cổ mới chịu quay lại! - Mỹ Linh đắm nhẹ vào ngực Nhật Duy nói giọng nũng nịu
- Giận luôn! - Mỹ Nghi làm bộ hờn dỗi với Bảo Khánh.

Bảo Khánh và Nhật Duy bật cười khinh khỉnh. 3 cái đuôi này đã theo 3 bọn anh suốt 2 năm qua rồi! Cái gì mà bạn gái, cái gì mà hot girl cơ chứ?! Nhắm nhĩ hết chỗ nói. Ừ thì lúc đầu bọn anh cũng có chút hứng thú nhưng ... haiz ... chơi lâu rồi cũng chán a! Cả 3 không nói gì cứ thế đi thẳng làm 3 nhỏ kia tức nghẹn họng nhưng rồi rất nhanh đã thay vào đó là nụ cười hài lòng. Phải, cứ lạnh lùng xa cách như thế này ... thì không ai có thể ... cướp mấy anh ấy đi hỏi bọn cô được ... không bao giờ! Nghĩ rồi cả 3 nhanh chóng sải bước đi theo bộ 3 kia.

Đám học sinh ở cổng trường cũng dần ẩn ra và rồi ...

” Kết ... ” (lần 3)

Đám người này tiếp tục được ” rửa mắt ” khi chiếc xe vừa dừng lại trước cổng trường đây chính là siêu xe Maybach Exelero màu trắng. Đầu là ngưỡng mộ sau là tò mò coi ai là chủ nhân sở hữu chiếc siêu xe cực hiếm này và rất nhanh đã có câu trả lời khi 3 con người từ trên chiếc xe kia bước xuống.

Tất cả như nén thở trước 3 con người kia. Không chỉ vì khí chất vương giả bức người mà còn vì nhan sắc đáng được xếp vào hàng mỹ nhân. Có lẽ ... 3 con người này ... chính là tuyệt tác ... của tạo hóa ban tặng! Và ... họ không phải chính là ...

Hạ Vy đậm chất học sinh cá biệt khi mặc áo vest không cài cúc, cavat thắt hờ như để cho có, sơ mi buộc ôm lại vòng eo thon, chiếc váy xòe đen bị cô ” biến hóa ” thành ngắn đến tận đùi (đủ để che đi hình xăm ” bá đạo ” kia, đi boot cao 5p đến tận đầu gối, mái tóc hung đỏ cắt vic cá tính. Khoác chiếc cặp da sang trọng bên vai phải trông đến là ngổ ngáo nhưng ... trông cô vẫn thật quyến rũ.

Thảo Anh lại quần áo rất gọn gàng không có chút gì gọi là ... sộc sộc. Mái tóc đen dài đến eo thả xòa, để mái tim. Cô kết hợp bộ đồng phục trường với đôi cao gót trắng thanh lịch. Thảo Anh mang đến cho người nhìn 1 vẻ đẹp thân thiện dịu dàng. Chiếc cặp da dễ thương được Thảo Anh đeo ra sau lưng trông thật nhí nhảnh.

Cuối cùng là Thiên An phá cách khi áo vest đen khoác hờ, chiếc sơ mi trắng thả suông, không thắt cavat. Chiếc váy xòe đen đâu không thấy mà chỉ thấy chiếc quần jeans đen mài rách đi cùng đôi Wings trắng ... đơn giản thôi, Thiên An cô ... không thích mặc váy. Mái tóc xám khói buộc cao trông cực cá tính. Chiếc balo da đen được cầm ở bên tay phải trông ... cực chất.

Mọi người xung quanh nhanh chóng ” hồn về với xác ” và cũng ” còm - men ” rất rôm rả:

- Là bộ 3 tiểu thư nổi tiếng đó! - người 1
- Sao?! Họ đang đi du học bên Mỹ mà! - người 2
- 3 chị ơi, em là fan bự của 3 chị đấy ạ! - người 3
- Mỹ nhân kìa tụi bây ơi! - người 4
- Chắc ... trông đẹp hơn bộ 3 hot girl trường mình nhiều! - người 5

bla bla ...

Cả 3 bỏ qua tất cả những lời nói kia mà đi thẳng đến phòng Hiệu Trưởng.

[...]

Phòng Hiệu Trưởng:

Ông già hiệu trưởng đang điềm đạm uống trà thì ... ” RẦM ” 1 phát làm ông ta sặc trà mà ho sặc sụa. Khó chịu đánh mắt ra phía cửa xem ai mà thất lễ vậy, định ” chỉnh ” cho cái người không biết điều đấy 1 trận thì được dịp tròn mắt ngạc nhiên, rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh mà giọng ngọt hơn cả mía lùi:

- 3 tiểu thư đến rồi ạ?!

Hạ Vy rửa thầm trong lòng: " Bộ mắt mù hử mà không thấy bản cô nương đang đứng trước mặt lão đây mà còn hỏi ngu thế không biết! ". Thảo Anh bật cười khinh khỉnh " ông bác à, lật mặt nhanh quá đấy! ". Thiên An lạnh giọng hỏi:

- Lớp?!

- Dạ ... - ông hiệu trưởng toát mồ hôi hột - Các tiểu thư học lớp 11A1 ạ!

Thấy bọn nó vẫn chưa chịu đi, ông hiệu trưởng e dè hỏi:

- Sao ... 3 tiểu thư chưa đi ạ?!

Hạ Vy nhếch mép nói:

- Ông già, tôi nhớ ông mới có bốn mươi mấy tuổi thôi mà, sao lại lẩn thế nhỉ?! Bọn tôi mới đến đây lần đầu đó, chưa biết đường!

Ông hiệu trưởng nghe xong tức trào máu họng nhưng không dám làm càn. Ông ta chỉ dám hắng giọng 1 tiếng rồi nhắc điện thoại bàn lên gọi cho ai đó:

- Alo, đồng chí Hương chủ nhiệm 11A1 phải không?!

" ... "

- Đến ngay phòng hiệu trưởng nhận học sinh mới! - nói rồi rất phũ phàng mà cúp máy. Lấy vớ mặt chân chó mà quay ra phía tụi nó nói giọng xu nịnh:

- Phiên 3 tiểu thư đợi chút ạ, sẽ có người đến đưa 3 tiểu thư đến lớp ạ!

Cả 3 không nói gì mà rất tự nhiên ngồi xuống chiếc sofa đắt tiền còn ... ông già hiệu trưởng phải đứng hầu trà. Nhục ... quá nhục!

5 phút sau:

Cánh cửa phòng hiệu trưởng bật mở. Theo phản xạ, bọn nó quay về phía cánh cửa và rồi suýt sặc trà. Đập vào mắt bọn nó là 1 bà cô son phấn đầy mặt, mặc 1 bộ váy tím không thể " rách " hơn.

Ông hiệu trưởng cười sủng nịnh, nói giọng ngọt ngào:

- Đồng chí Thu, đây là học sinh mới! - nói rồi còn nháy mắt nữa mới ghê! (=.) Bọn nó nhìn mà sồn gai ốc ... có mùi gian tình ở đây!

Bà cô tên Thu kia cười e thẹn với ông già hiệu trưởng rồi đánh mắt nhìn sang bọn nó bằng con mắt không mấy thiện cảm. Ra là con gái ... vậy mà làm bà ta tưởng con trai mà ... mắt công ăn diện ... haiz ... Bà ta thở dài trong lòng rồi cất giọng chanh chua:

- Đi theo tôi! - nói rồi đứng đỉnh bước đi

Bọn nó không nói gì mà đi theo bà cô kia mà không nhin được cười. bà già này là đang tập làm người mẫu đấy à mà dáng đi cứ xiên xiên vẹo vẹo, nghiêng trái nghiêng phải. Bà ta thật chỉ cao đến vai của bọn nó thôi! Đã lùn thì chớ còn thích làm đom, thật ... già rồi còn đú. Haiz ... giáo viên vậy mà trường lại còn mang danh là danh giá đó a! Bằng qua mấy cái hành lang, cuối cùng cũng đến được cái lớp 11a1 chết tiệt kia. Bà giáo cất giọng chua loét:

- Các em đợi ở đây! - nói rồi đứng đỉnh đi vào lớp cất cao giọng nói - các em trật tự, hôm nay lớp ta có học sinh mới!

Đám học sinh đang náo loạn bên dưới ngược lên nhìn bà giáo bằng ánh mắt không thể khó chịu hơn. 1 giọng nói kênh kiệu vang lên bên dưới lớp:

- Thì kệ bọn nó, mắc mớ gì đến tụi tôi!

Bà giáo nuốt khan nhưng rồi cũng đành cắn răng mà chịu đựng. Nếu mà đắc tội với ai trong cái lớp này thì bà ta chỉ có nước về quê chăn vịt cho nên ... im lặng là vàng! Bà ta quay ra phía ngoài cửa nói:

- Các em vào đi!

Bọn nó nghe vậy thì bước vào trước ánh nhìn tò mò của cả lớp.

1s

2s

3s

...

8. Chương 7

- WOWWWWWWWWWWW!

Đám con trai cảm thán 1 tiếng

Đám con gái thì cũng nhìn với ánh mắt đầy ngưỡng mộ đan xen chút ghen tỵ

Chỉ có duy nhất 3 người ngồi ở dãy giữa là chả có 1 chút động tĩnh gì cả, cứ vậy nằm gục mặt xuống bàn

Bà giáo nhăn mặt, đám thiếu gia công tử này có khi nào chào đón bà như thế này bao giờ?!

1 cỗ ganh ghét dội lên

Bà giáo cất giọng khinh khỉnh:

- 3 cô còn không mau giới thiệu đi, còn đứng đó mà làm dáng!

Hạ Vy nóng máu, xắn áo xắn váy vô cãi lộn luôn:

- Này cái bà già kia, còn không phải bà kêu bọn tôi đứng như này hả?!

- Á à, học sinh mà dám cãi giáo viên! Cô Hạ Vy, tí tôi sẽ cho cô lên phòng Hiệu Trưởng uống nước chè!

- Bà thử, tôi thách đấy!

Hạ Vy vênh mặt đầy thách thức

Bà giáo mím môi đầy giận dữ, toan đi xuống phòng Hiệu Trưởng thì chợt 1 giọng nói đầy giận dữ vang lên:

- Mấy người muốn chết à?!

Là Bảo Khánh

Cậu lười biếng ngồi thẳng dậy, mái tóc nâu có chút rối tăng thêm nét lãng tử

Cả lớp nghe thế thì giật mình, không hện mà cùng ngoảnh lại nhìn về phía trung tâm

Trên bục giảng, bà giáo giật mình, toát mồ hôi hột

Thảo Anh và Hạ Vi nhìn về hướng đấy, cũng phải mở to mắt ngạc nhiên ... quả là Trái Đất tròn.

Bảo Khánh đang giận dữ là thế, nhưng khi nhìn thấy cái bản mặt quen thuộc của ai kia thì thái độ chuyển sang hờn hờ:

- Ô, nhỏ đánh đá, sao cô lại ở đây vậy?!

Hạ Vy có chút bực:

- À à, ra là thằng dê già!

- Nhỏ đánh đá, cô nói ai thế hả?!

- Cậu đó! Đã dê rồi còn ngu!

- Ngu cái đầu cô! Tôi IQ hơi bị cao đấy nhá!

- Ghớm, IQ cậu cao nhất trong cái hội thiếu năng!

Hạ Vy bĩu môi

Cả lớp bắt đầu bụm miệng cười

Bảo Khánh trợn tròn mắt:

- Cô ... cô ...

- Này học sinh mới, mấy cô không định về chỗ ngồi à?!

1 giọng nói ầm ập vang lên

Thảo Anh bắt giắc tim đập nhanh hơn 1 nhịp

Lần này, là Nhật Duy

Hạ Vy đình chiến, nhìn xung quanh lớp rồi trả lời:

- À phải rồi bà già, bọn tôi ngồi đâu?!

- Nếu không chê thì ngồi cùng bọn tôi đi!

1 giọng nói lạnh lùng vang lên phía cuối lớp

Cả lớp không hện mà cùng ngoảnh lại nhìn về phía đó, kể cả bà giáo

Không khí thoáng chốc trở nên kì dị.

1 phút

2 phút

3 phút

...

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Vâng, âm thanh nêu trên là của đám tiểu thư cảnh vàng lá ngọc.

Đám con gái không kiêng nể gì mà cùng ném cái ánh mắt sắc như dao cạo về phía bọn nó.

Và 1 cuộc bàn tán rầm rộ vang lên:

- Mịa kiếp, sao anh Thiên lại nói thế?!

- Mấy con hồ ly tinh đó, không biết đã cho oppa dính phải cái bùa mê thuốc lú gì rồi cơ chứ!

- Tưởng là tiểu thư mà oai à?!

... bla blo ...

Từng câu từng từ bọn chúng nói, dội nguyên vẹn vào cái tai nhỏ xinh của Thiên An.

Cô nhú mày, lạnh lùng mở miệng định sẽ nói gì đó nhưng đã bị chặn họng bởi 1 giọng nói không cảm xúc:

- Im!

Đám con gái đang hào hứng chửi rủa là thế, nghe vậy thì im bật.

Đám con trai liếc mắt e dè nhìn cái người vừa lên tiếng kia.

- 1 câu nữa, tôi sẽ cắt lưỡi mấy cô!

Hàn Thiên đánh cái ánh mắt giết người cho bọn con gái làm bọn nó run cầm cập, có đứa còn rơm rớm mắt muốn khóc.

Đoạn, nhìn lên bục giảng nheo mắt:

- Bà già, ý bà sao?!

Bà giáo đáng thương toát mồ hôi lạnh, gật đầu lia lịa.

- Lớp hết chỗ rồi, các ... các em ngồi tạm ở đó đi!

Nói rồi chưa để ai kịp phản ứng gì, bà thu dọn hành lí rồi cất bước đi thẳng.

Chả là cái dãy luôn là trung tâm đó có 3 cái bàn, lần lượt là Bảo Khánh - Nhật Duy - Khắc Thiên

3 chị nhà ta còn đang phân vân không biết nên ngồi như thế nào thì Nhật Duy đã đứng dậy, kéo Thảo Anh về bàn mình làm tim bọn con gái vỡ cái BÙM.

Thảo Anh hơi đơ, nhưng rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh mà phản kháng:

- Này này, cậu làm cái gì thế hả?!

- Cô ngồi cùng tôi!

- Mịa, tôi còn chưa đồng ý!

- Cô dám?!

Ánh mắt ầm ập mọi ngày giờ đây có chút bất mãn, lạnh lùng xẹt qua.

Thảo Anh chợt có chút run sợ

Nhưng chỉ 1 lát sau, ánh mắt đó đã trở lại dịu dàng ầm ập như trước làm Thảo Anh có chút choáng ... liệu cái ánh mắt đáng sợ kia có phải là tự cô tưởng tượng ra?!

- Cô không nói gì là đồng ý rồi đó!

Nhật Duy nở 1 nụ cười tươi thật ầm ập

Thảo Anh trong vô thức đã gật đầu

2 người kéo nhau về cái bàn thứ 2

Hạ Vi thấy một màn tình tứ như vừa rồi thì chu mỏ nói:

- Trần Thảo Anh, mày thấy trai quên bạn!

Bảo Khánh gật đầu đồng tình:

- Đúng đúng, Phạm Nhật Duy, mày thấy gái bỏ bạn!

Hạ Vi lừ mắt, nhỏ gắt:

- Thằng dê già, cậu mà cũng đủ tư cách nói câu đấy à?!

- Nhỏ đánh đá kia, cô nói ai dê già hả?!

- Gì, ai đánh đá?! Tôi cho cậu nói lại!

- Cô đánh đá chứ ai! Plè ... nhỏ đánh đá cá cày khó ưa!

Bảo Khánh làm mặt quỷ rồi chạy biến

Hạ Vi sau khi tiêu hóa hết câu nói nêu trên thì mặt nhỏ biểu cảm thấy ớn luôn!

Nhỏ nghiêng răng thét lên:

- Dê già, đợi đấy, bản cô nương tới đây!

Nói rồi chạy biến đuổi theo Bảo Khánh

Thiên An trong phút chốc nở nụ cười mỉm ... 2 người này, vẫn còn vô tư trẻ con quá thể đáng!

Nào ngờ, nụ cười đó đã vô tình làm rung động trái tim lạnh giá của ai kia.

Hàn Thiên cười cười, hần đứng dậy, đi về phía Thiên An, ghé miệng vào tai nó thì thầm:

- Người đẹp, cô sẽ ngồi cùng tôi chứ?!

Tư thế ám muội này ấy à, làm cho bọn con gái ngứa mắt cực kỳ luôn, hận không thể ngửi mà phanh thây chị An nhà ta.

Thiên An chẳng mấy quan tâm, cầm cặp ngồi xuống cái bàn thứ 2, đeo phone vô rồi nằm xuống bàn ... ngủ. Với nó, ngồi với ai chẳng được!

Hàn Thiên nhếch mép, hần cũng về chỗ, đeo phone, gục mặt xuống bàn, lẳng lặng ngắm cái người bên cạnh.

Cô ấy quả là đẹp!

Lông mi đã dài rồi còn cong, môi đỏ mọng nhìn mà chỉ muốn cắn cho 1 cái, làn da trắng mịn màng không tí vết.

Quả thật, nó là người con gái đẹp nhất hần từng gặp

Bất giác, tim đập lệch mất 1 nhịp

Chợt, cái con người đang nằm kia mở mắt ra nhìn làm cho hần có chút giật mình.

- Này cậu!

- Hả?!

- Cậu chưa nhìn thấy người bao giờ à?!

Hàn Thiên bây giờ, phải nói là như thế nào nhỉ ... SOCK! SOCK NẶNG!

Hần ngượng, khép mắt trả vờ ngủ

Thiên An cũng chẳng để ý mấy, tối qua nó phải xem xét các mẫu thiết kế cho bộ sưu tập mới, quả thật bây giờ cần phải ngủ bù!

Rồi nó nhắm mắt lại, tiếp tục ngủ.

Cái lớp học này không dám ồn ào như trước nữa, thành ra không khí rất chi là im lặng

Loáng thoáng còn nghe thấy tiếng quát:

- DÊ GIÀ, CẬU ĐỨNG LẠI ĐÓ CHO TÔI!

- ĐANH ĐÁ, CÓ GIỎI THÌ CÔ ĐUỔI TÔI ĐI!

Bên dưới sân trường, có đôi bạn trẻ đùa nghịch nhau

Nắng nhuộm vàng cả sân trường

9. Chương 8

Sáng hôm sau - Villa số 2:

Trước 1 bàn thức ăn sang trọng, có 2 con nhỏ đang ngồi đó, 1 nhỏ thì hết nhìn đồng hồ lại nhìn lên lầu, nhỏ còn lại thì mặt lạnh như tiền nhìn vô cái Ipad.

Còn ai khác ngoài Thảo Anh và Thiên An.

Thảo Anh liếc nhìn đồng hồ rồi thở dài nói:

- Tiểu An, 9h ròi rồi đó!

- Thế mấy giờ thì vào lớp?!

Thiên An không đáp mà hỏi lại, mắt vẫn dán vào cái Ipad mới cứng

- 8h vào rồi! (lấy 2 thánh)

Thảo Anh chán nản nói.

Lúc này Thiên An mới chịu bỏ cái Ipad xuống mà thản nhiên cầm dao cầm nĩa lên cắt cắt rồi ăn ăn trước sự ngạc nhiên của Thảo Anh.

Không khí im lặng đến là kỳ quái

Phải 1 lúc sau đó, Thiên An mới ngẩng đầu lên hỏi:

- Con Vi đâu rồi ấy nhỉ?!

” Quác ... quát ... ”

1 đàn quạ đen bay qua đầu Thảo Anh.

Con bé chán nản nói:

- Con mất nét ấy, tối qua chắc lại nhấn tin cho thằng nào rồi ngủ muộn! Thiệt tình ... phòng tao ngay sát, thấy nó cứ cười khúc kha khúc khích đến tận tối muộn cơ!

Thiên An không nói gì, chỉ lẳng lặng bỏ dao bỏ nĩa xuống rồi lên lầu, Thảo Anh thấy thế cũng chạy theo.

Trước cửa phòng Hạ Vi, Thảo Anh lịch sự gõ cửa:

” Cốc ... cốc ... cốc ... ”

- Vi ơi, dậy đi mày!

Bên trong kia, có con nào đó lơ mơ gất:

- Con mất dậy nào thế hả?! Không biết bà mày đang ngủ à?! Chúng mày tin tao ra tao vặn cổ từng đứa một không?!

Nói, đoạn lại ngáy khò khò

Thảo Anh bó tay chấm chân, đành quay sang cầu cứu Thiên An

Bạn Thiên An cũng không làm gì nhiều, chỉ nói giọng không biểu cảm:

- Mày muốn tự dậy hay để tao vào gọi mày dậy?!

Rồi, chẳng biết có sự ra làm sao, 2 con nhỏ bên ngoài chỉ nghe thấy tiếng đóng cửa cái RẦM rồi chưa đầy 5' sau, bạn Trương Ngọc Hạ Vi của chúng ta đã trang

phục chỉnh tề đứng ra ngoài diện kiến 2 con bạn.

Thảo Anh mắt sáng rỡ nhìn Thiên An:

- Phục mày ghê á! Giỏi ghê ghớm luôn!

- Tao biết!

Trong phút chốc nhỏ nhoi, bạn Thiên An đã gỡ chứng bệnh ” tự sướng ” thâm niên

Hạ Vi thấy thế thì cười như nắc nẻ:

- Haha ... Con An, mày lại gỡ chứng ” seo - phi ” à con?!

- Lắm chuyện!

Thiên An đáp còn không quên lừ mắt nhìn nhỏ Hạ Vi 1 cái

Hạ Vi đang cười cười là thế, chợt im bật, biết điều mà ngậm mồm lại kéo còn đếch có răng mà cười nữa ấy chứ

Thảo Anh vẫn luôn là ” Thiên sứ hòa bình ” chạy ra giảng hòa cho 2 con bạn:

- Thôi thôi! Gần 10h rồi đấy, chúng mày có đi không hay để tao mách pama?!

Thiên An không nói gì, chỉ đứng định bước đi

Để lại Thảo Anh và Hạ Vi đằng sau, thủ thủ tâm sự:

- Sao mày sợ con An thế?!

Thảo Anh nhẹ nhàng hỏi

- Sợ cái gì mà sợ, tao chỉ nhường nó thôi!

Hạ Vi lừ mắt

- Phét, thế sao con An nó mới ho 1 phát thôi mà mày đã cong đít mà dậy thế?!

Thảo Anh cười cười

- Ờ ... thì ...

Hạ Vi ấp úng, căn bản là bị chột trúng tim đen

- Hử?!

Thảo Anh nhún mày, cười trông đến là đều

- Thì mày không biết đâu, lúc mà mày đi du lịch châu Phi với mấy pama ý rồi tao với con An bận không đi được nên tao với nó ở nhà với nhau! Mày không biết nó ” vùi hoa dập mặt ” tao như thế nào đâu!

Hạ Vi uất ức nói khi nhớ lại chuyện xưa

- Sao?! Nó làm gì mày?!

Thảo Anh tròn xoe mắt ngây thơ vô (số) tội hỏi

- Sáng ra, nó gọi mà không dậy là ... nó đăng kí cho tao 1 suất dọn phân cho em Ken nhà nó 1 tuần!

Hạ Vi đỏ khốc đỏ cười nói khi nhớ lại quá khứ cay đắng

Thảo Anh được dịp cười muốn sái hàm

2 con nhỏ 1 đứa thì cười đến vỡ cả họng, 1 đứa thì cứ lườm đứa đang cười, trông cực kỳ là hài

- 2 con kia, chúng mày đi ị trong đấy à?!

Tiếng bạn Thiên An lạnh lạnh

- Con kia, mày không có từ nào hay hơn à?!

Hạ Vi cũng đầu kém mà đáp lại

Trận chiến ” luyện thanh ” sẽ còn kéo dài nếu như Thảo Anh không nhanh tay bịt mồm Hạ Vi lại

Nhỏ thì thâm:

- Mày thích đi dọn phân cho em Ken tiếp à?!

Hạ Vi nghe thế mặt căng cứng, biết điều mà lấy băng dính dán vô miệng

Chả mấy chốc chiếc xe thể thao mui trần phi ra khỏi khu villa sang trọng, thẳng tiến trường Kingdom School.

10. Chương 9

Văng, giờ ra chơi của Kingdom School vẫn luôn nhộn nhịp như vậy

” Két ... ” ” Két ... ”

2 tiếng phanh xe cùng lúc vang lên thu hút sự chú ý không nhỏ cho đồng bào ở đây

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Tiếng hét muốn thủng tầng ô - zôn của mí tiểu thư công tử đây

Phải, chiếc xe đầu tiên là của bộ 3 Cool - Warm - Hot, nữ sinh tim đập loạn xạ

Còn chiếc thứ 2 ấy à, của bộ 3 ... HS mới, nam sinh nước dãi chảy thành sông

” Cạch ”

Khi 2 cánh cửa cùng bật mở, có 2 người nào đó đứng đối diện nhau, không khỏi giật mình.

Bảo Khánh được thể trên người:

- Ai ya, đánh đá, cô cố tình đến trùng giờ với tôi phải không?!

- Ảo tưởng!

- Thế sao bây giờ đã là 9h15' rồi cô mới đến trường?! Không phải đợi tôi thì là gì?!

- Cậu bị cái bệnh ảo tưởng này lâu chưa hả?! Đã dề, đã ngu rồi còn mắc bệnh ảo tưởng!

Hạ Vy bĩu môi ra vẻ tiếc lẩm ấy

- Chắc chắc ... mặt mũi cũng sáng sủa, thế mà ... haiz ...

Đoạn, cười ha hả

Bảo Khánh tức, máu dồn lên não, gất:

- Nhỏ kia, cười cái gì hả?! Thế sao cô lại đi mượn vậy?!

- À, hôm qua tôi bạn nói chuyện với Rick của tôi nên đi ngủ muộn thành ra hôm nay dậy muộn!

Hạ Vy vô cớ tự nói, không để ý rằng mặt ai kia đã hơi nhăn lại

Đoạn, còn lườm lườm Thiên An, lằm bằm:

- Nếu không phải tại con kia có phải giờ này tôi còn đang ngủ rồi không?!

Thiên An ấy à, nói nhỏ như thế mà còn nghe được, quắc mắt nhìn con bạn:

- Con kia, mày vừa nói cái gì?!

- O, mày điên à, tao nói gì liên quan tới mày đâu?!

- Không nói ... chả nhẽ tao lại đâm cho phát can tội ăn có nói không!

- Này này này, mày giỏi mày đâm đi!

Hạ Vy vênh mặt thách thức

Oai oai thế thôi chứ thật ra trong lòng nhỏ lại đang toát mồ hôi : ” Mịa cái con này, tai thính như tai chó ý! ”

Thiên An mặt không biểu cảm, liếc nhỏ Vy 1 cái rồi cầm cặp bước đi

Thảo Anh thấy thế thì chỉ biết thở dài, 2 cái con này, lúc nào cũng cãi nhau!

Nhật Duy không biết từ lúc nào đã đứng cạnh Thảo Anh, cầm cặp cho cô, nói:

- Thảo Anh!

- Hả?!

Thảo Anh có chút giật mình

- Ăn gì chưa?!

Thảo Anh định nói là ăn rồi, nhưng mà chả biết cố sự ra làm sao mà nhỏ lại nói:

- Chưa!

- Vậy đi ăn cùng tôi đi!

Nhật Duy nói, rồi chả đợi Thảo Anh kịp phản kháng gì đã lôi xềnh xệch nhỏ đi

Hạ Vy và bảo Khánh bên cạnh vẫn chưa thôi chiến tranh:

- Cái đồ con gái mất nết, tán trai đến tận nửa đêm!
- Ồ, thế còn hơn cái loại nay sáng 1 em, trưa 1 em, chiều 1 em, tối 1 em nhá!
- Ai bảo cô thế?!
- Thế không phải là như thế à?!
- Ngày tôi thay đến 5 em cơ mà!
- Mịa, thế còn cãi cái khỉ gì?!
-
-

Thế là cứ cậu 1 câu, nhỏ 1 câu, không ai chịu ai

Hàn Thiên bơ vơ giữa chốn đông người, chẳng biết làm gì đành cầm cặp đi ra " lãnh địa " của cậu

" Lãnh địa " của Hàn Thiên ấy à, rất chất, rất vip

1 cái cây cổ thụ râm mát và 1 đám cỏ non, trông đến là thơ mộng

Chỗ này ở sau trường nên rất vắng người, ấy vậy mà hôm nay lại có 1 vị khách không mời mà tới

Hàn Thiên nheo mắt ... là 1 cô gái!

" Nhỏ này được, dám trốn học ra đây ngủ, đã thế lại còn dám động tới lãnh địa của Hàn Thiên đây, để xem tôi xử cô thế nào! "

Từng bước từ bước tiến lại gần " vị khách " kia, định bụng sẽ túm cổ cô ta lên phòng Hiệu Trưởng, ai dè ...

" Thạch ... "

Nhìn thấy khuôn mặt này, tim cậu lại chẳng chịu nghe lời

Là Thiên An!

Nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh nhỏ, cậu được dịp ngắm nhỏ kỹ hơn

Cô ấy, quả là đẹp! Đẹp tới nỗi ai nhìn vào cũng phải ganh tỵ, nhất là đôi mắt, cuốn hút người ta ngay từ cái ánh nhìn đầu tiên.

Ấy vậy mà xem này, đôi mắt có 2 vầng thâm nhàn nhạt trông đến là xấu

Hàn Thiên cười khổ ... cô gái này đúng là chẳng biết chăm sóc cho bản thân gì cả!

Tay cậu lại bất giác gạt sợi tóc dính trên cái má nhỏ xinh kia ra

Hàn Thiên cứ ngồi mãi như vậy

1 bức tranh đẹp tới động lòng người

11. Chương 10

10.00pm - Bar Devil :

" Cạch "

Cánh cửa cách âm bật mở

Ông bảo vệ kính cẩn cúi đầu:

- Cậu Kelvin, cậu Kris, cậu Jason!

Vâng 3 người mới đến chính là Kelvin, Kris và Jason trong 3 cái mặt nạ ==

Jason đang mãi mê cầm chiếc điện thoại chơi game, Kris lại đang chăm chú nghe nhạc, thành ra người kiếm lời như Kelvin lại phải mở miệng:

- Rose vừa đến đây?!

- Dạ vâng thưa cậu!

Ông bảo vệ cúi đầu nói

Có thể dễ dàng thấy chân ông ta đang run cầm cập, mồ hôi mồ kê tuôn ra trông đến là đáng thương. Có thể thấy ông ta sợ 3 cái con người này tới mức nào, linh tinh là xuống lỗ luôn ý chứ đùa à

Kelvin thở dài, thôi thì không tra tấn ông ta nữa vậy!

Cậu gật nhẹ đầu rồi lạnh lùng bước vào bên trong, không quên kéo theo 2 thên bợn

Tiếng nhạc ồn ào đập thẳng vào tai khiến cho 3 người họ không khỏi nhũn mảy

Những con người lắc lư theo điệu nhạc bốc lửa như muốn xóa hết mình tại đây

Kelvin tắc lưỡi, nhìn quanh tìm kiếm

Chợt Jason kéo kéo tay cậu

- Im nào!

Kelvin bực, gạt phắt cái tay kia ra

Jason vẫn tiếp tục

- Bỏ ra!

Lại gạt phăng ra 1 cách rất chi là phũ

Vâng, danh xưng " đệ nhất kiên nhẫn " chắc chắn sẽ thuộc về bạn Jason khi bản vẫn lặp lại hành động đó một lần nữa

" Bốp "

- CÁI GÌ HẢ?!

Kelvin bực, đánh cái BỐP 1 phát vào tay Jason

Jason làm màu, kêu oai oái:

- Ui da! Sao đánh tao?!

- Mà cứ kéo kéo kéo cái gì hử?!

- Mẹ cái thằng, có thể thôi mà mà cũng đánh tao?!

Jason nhăn mặt

Đoạn, chỉ chỉ về cái góc khuất gần quầy bar

- Kìa, Rose kìa, tao tìm cho mà mà mà còn đánh tao!

Kelvin nhìn về phía đó rồi lại quay ra nhìn Jason

Jason đang oai oai tưởng sẽ được khen thì ...

" BỐP "

Thằng này, mà bị cầm à?! Mồm đâu mà không nói!

Đoạn, đứng đĩnh bước về phía đấy!

Jason ôm 1 cục u ở đầu gào lên:

- Thằng khốn nạn! Đúng là cái loại ăn cháo đá bát!

Kris sau khi chứng kiến 1 màn đặc sắc như vừa rồi thì tặc lưỡi, đi ra vỗ vai Jason:

- Này, ngu thì chỉ có ăn cám thôi con ạ!

Nói rồi cũng theo ” vết xe ” của Kelvin

Jason đáng thương bị bỏ rơi lại đằng sau, chỉ biết vừa đi vừa lăm bằm:

- 2 thằng mất nết, chúng mày nhớ đấy, đợi bao giờ tao mách hạ Vy nhà tao xử chúng mày!

Nói đến đây, có ai kia mới thấy mình bị hờ ơ hơ sắc hờ

Sao tự nhiên cậu lại nhắc đến con nhỏ đánh đá đó nhỉ?!

Tự vả vào mặt mình 2 cái, có ai kia nghĩ:

” Jason, mày đang nghĩ cái quái gì thế hả?! Tỉnh lại đi, chưa đến giờ đi ngủ đâu! ”

Nghĩ vậy thôi nhưng trên môi cậu lại bắt giắc nở nụ cười

12. Chương 11

Tại cái bàn cạnh quầy bar trong góc khuất nọ, có 3 cái người mang mặt nạ đang ngồi đó nhâm nhi những ly rượu Chival hảo hạng.

Họ thích ngồi ngoài quầy này hơn là ngồi trong phòng VIP bởi ngồi ngoài này, họ sẽ cảm nhận được âm nhạc bốc lửa giúp rũ bỏ đi tất cả mọi điều phải suy nghĩ trong ngày, khoa họ chứng minh là ... XẢ STRESS!

Chợt cô mang mặt nạ bạc nhếch mép nhìn cô mang mặt nạ đen:

- Elle, dạo này tao thấy mày với thằng cha Bảo Khánh hơi bị thân nhau rồi đó!

Elle như kiểu bị chọc trúng chỗ hiểm ý, giãy nảy lên:

- Ai ... ai mà thân thân với cái thằng dê già đó cơ chứ?!

Cô mang mặt nạ trắng thấy thế cũng a dua theo:

- Phải đó phải đó! Hễ cứ đến trường gặp Bảo Khánh 1 phút là lại nhảy vô cãi lộn với ông, cho tao với con Amber ăn nguyên cục bơ to đùng luôn!

Amber ngay lập tức gật đầu tán thành

Elle đang cứng họng không biết nên cãi lại như thế nào thì 1 giọng nói vang lên cứu nhỡ 1 bàn thua trông thấy luôn:

- Chúng ta lại gặp nhau rồi!

Là Jason!

Cả 3 không hẹn mà cùng quay ra nhìn thẳng vô lại nào dám ” thấy người sang bắt quàng làm họ ” thì được 1 phen ngạc nhiên

Elle thì thầm:

- Sao tao thấy 3 cái mặt nạ này quen thế nhỉ!

- Ờ, tao cũng thấy quen!

Carina gật đầu đồng tình rồi quay sang hỏi Amber:

- Mày thấy quen không?!

- Không quen!

Amber nhàn nhạt đáp làm cho Carina hơi sock tẹo, ai dè ...

- Mà quá quen luôn ý chứ!

” Quác ... quác ... ”

Vâng, cả đàn quạ bay qua đầu của Elle và Carina

- Bạn với chả bè, chỉ giỏi troll nhau!

Elle và Carina nói, nhưng chỉ là nói thảm thoai! (nói to có mà Amber tỷ giá cho ấy chứ!)

Kris cười cười, nhẹ nhàng giảng giải:

- Sao nhanh quên bọn tôi vậy?! Hôm nọ vừa suýt ụng nhau rồi mà lại quên được à?!

Vâng, lúc này 3 chị nhà ta mới ” tiêu hóa ” được cái mớ bùng bong trong đầu ... ra là bang Kill!

Amber nhú mồm cảnh giác nhìn 3 cái người kia:

- Mấy người tìm bọn tôi làm gì?!

Câu nói này cũng chính là thắc mắc của 2 người còn lại

Kelvin cười cười nói:

- À, bang Kill bọn tôi muốn hợp tác với bang Rose bọn cô!

1 câu nói thôi mà như muốn chấn động toàn cầu ý!

13. Chương 12

Amber vốn lạnh lùng là thế mà giờ đây trợn tròn mắt lên nhìn, rất mất hình tượng. Carina vốn dịu dàng thực nữ thế mà giờ há hốc mồm kích động tới không nói nổi nên lời. Kinh điển nhất chắc phải nói đến Elle, đang nốc rượu nghe thế mà sắc cả rượu thì biết tầm của Kelvin rồi đấy! =.=

Nhưng chỉ trong 1 phút chốc thôi, quả không hổ danh 3 vị thủ lĩnh của Rose, ngay lập tức tụi nó đã lấy lại vẻ điềm tĩnh ban đầu

Amber bình thần cầm lấy ly rượu Chival, nhẹ nhàng nhấp 1 ngụm rồi nói:

- Hợp tác?! Các cậu đề cao bọn tôi quá đó!

Kèm theo đó là 1 cái nhếch mép đầy kiêu ngạo

- Chính vì cái dáng vẻ bất cần này của bọn cô nên bọn tôi mới muốn hợp tác với các cô!

Kelvin không nóng không lạnh đáp, đôi mắt vẫn chưa chịu dời Amber

- Chỉ có vậy thôi?!

Carina cười nhạt

- Không hẳn là thế! Còn nhiều điều khác nữa nhưng không tiện nói!

Kris nhàn nhạt đáp

Elle sau khi ho 1 tràng dài đến nỗi muốn phọt cả nước mắt ra thì tự nhiên chen mồm vào:

- Lăng nhăng! Muốn hợp tác thì chứng tỏ thực lực đi!

.....

Trong chiếc xe Audi R8 màu trắng mui trần đang lao vun vút trên đường:

” BỐP ”

1 cái cốc đầu không kiêng nể giáng thẳng xuống mái tóc vic màu hung đỏ sành điệu của Elle

- Cái đồ ngốc nhà mày! Lạnh cha lạnh chanh lạnh cha lạnh chanh! Chả nhẽ tao lại ném mày ra khỏi cái xe này bây giờ!

Carina gắt, mắt nhìn Elle muốn tóe lửa luôn

Elle còn biết làm gì ngoài ngồi im chịu trận cuồng nộ của con bạn thân

Amber đang lái xe thì quay ra nhử mày:

- Mày ác thế, nỡ lòng nào mà ném nó ra ngoài!

Câu nói này, liệu Amber có biết đã kích động đến Elle như thế nào?! Bằng chứng là bạn Elle suýt chút nữa nhảy đến ôm bạn Amber nếu không có câu nói này:

- Bắn văng não nó lên cửa kính ô tô là được rồi!

” Mịa ... bạn với chả bè thế này đây! ”

Elle đau khổ khóc rống trong lòng nhưng nào đâu có dám hó hé nửa lời. Haiz ... đúng là cái miệng hại cái thân mà!

- Không được! Bắn rồi não nó bay lên đấy, bắn cả xe! Lại tốn 20k tiền rửa xe đấy!

- Ừ nhể!

- À, hay mình nhốt rọ thả trôi sông cũng được!

- Ồ, được đó! Mày lấy đâu ra hay vậy?!

- Cổ trang Tung Cửa ải mày! Có nhiều cái còn ” được ” hơn!

- Oki oki! Về tao phải mở coi mới được! Mà này, tao bảo, trước khi thả trôi sông thì cạo đầu nó rồi bôi vôi đi! Tao nhớ cái quả đầu này nó làm đến gần 20 000 USD đấy! Làm thế cho hả dạ!

- Ồ ha! Mày thông minh ghê ý!

- Chuyện, tao mà lại!

... bla blo ...

Elle ngồi nghe 2 con bạn lên kế hoạch ” ám sát ” mình thì không khỏi dựng cả tóc gáy lên. Giờ thì vui rồi, Amber nổi tiếng là máu lạnh độc ác còn Carina lại nổi tiếng là quỷ kế đa đoan. Phen này không biết nhỏ có còn giữ được cái mạng già này không ý chứ!

.....

” Kết ... ”

Chiếc xe phanh gấp lại tạo ra 1 vệt đen dài trên mặt đường trông rất ghê rợn

Trước mặt tụi nó chính là đường đua trong truyền thuyết - đường đua Death.

Phải, đây chính là nơi quyết đấu của Rose và Kill, là nơi để Rose quyết định có nên hợp tác với Kill hay không.

- Chắc ... lâu rồi chưa hoạt động đấy!

Elle vừa bước xuống xe đã xua tan đi cái tâm trạng khó chịu (chờ chết) vừa rồi mà thay vào đó là 1 tâm trạng đầy hứng khởi. Mọi người trong thế giới ngầm thường có 1 câu nói: đường đua chính là vương quốc của Elle!

Sở dĩ có câu nói này là bởi, Elle nhỏ được mệnh danh là Nữ Hoàng Đua Xe, là một trong 2 người huyền thoại đã từng vượt qua khúc cua Die - khúc cua không biết đã cướp đi bao nhiêu sinh mạng của những người không sợ chết muốn đi thách thức tử thần, đánh cược sinh mạng của mình.

Elle là 1 tay đua cự phách bất bại trong suốt 1 thời gian dài. Nhưng cách đây không lâu, nhỏ đã thua 1 người được mệnh danh là Vua Tốc Độ với thời gian hơn kém nhau chỉ đúng 2s.

Nhớ lại quá khứ mà Elle chỉ thấy ... NHỰC ... NHỰC ... VÀ NHỰC.

Carina chợt đặt tay lên vai nhỏ:

- Elle, mày gây họa mà tự đi mà xử lí đi!

- Phải đó! Cho chừa cái tội lạnh chanh!

Amber bĩu môi

- Chúng mày thôi bắt nạt tao đi được không hả?! Rồi rồi, để tao đi xử lí là được chứ gì!

” Tức nước vỡ bờ ”, Elle quát lên.

Cuối cùng cũng đến giai đoạn dân vô sản vùng lên đấu tranh lấy lại độc lập với dân tư bản rồi!

- Nói vậy thôi chứ cổ lên nhá Elle!

Carina mỉm cười

- Chai yo! Bọn tao tin ở mày! Nữ Hoàng Đu Xe là không được phép thua đâu đấy!

Amber nở nụ cười hiểm hoi

Elle định nói gì đó nhưng lại bị chen ngang:

- Gì mà làm như ly biệt cả vạn năm thế?! Chỉ là đua xe thôi mà!

Là Jason, cậu đang đứng ngay sau Elle cùng Kelvin và Kris

- Kệ bọn tôi!

Elle nguýt

- Nhìn cái gì mà nhìn?! Tin tôi móc mắt cô ra bây giờ không?

- Đấy, có giỏi thì móc đi!

- Á à ... nào, cô ra đây tôi móc cho mà xem!

- Ngu sao mà ra?!

... bla blo ...

2 người cứ như vậy mà đứng cãi nhau ỏm tỏi giữa đường đu làm mấy người ” lân cận ” méo mặt

Không hên mà họ có cùng chung 1 suy nghĩ: ” Sáng đã có 1 couple ồn ào Vy - Khánh rồi, tối lại có thêm 1 Vy - Khánh phiên bản version 2.0 nữa hay sao?! ”

- Đề nghị các tuyển thủ lên xe chuẩn bị! Trận đấu sẽ được bắt đầu sau 10 phút nữa!

- Kìa, đi đi kìa!

Carina hất hàm

- Mày mà thua là tao không cho mày số điện thoại của ... đâu!

Kris cười gian

Chả hiểu sao, Jason nghe đến đây lại cực kỳ kích động:

- Gì?! Sao mày có?!

- Tra chứ sao?! Bố mày là hacker đấy nhá! Nhưng hình như cô ta bảo mật thông tin thì phải, tao phải mất cả buổi chiều mới tra ra đấy!

- Ày gu, Kris ơi sao mà mày đẹp trai thế nhể?!

Jason giả giọng nịnh hót

- Thôi đi ông tướng, ra chuẩn bị đi!

Kelvin không nóng không lạnh hờ hững đáp

- Thắng đi rồi bọn tao cho!

- Được được! Nhất định sẽ là ...

- WINNER!

Cả 3 không hện mà cùng đồng thanh và nở 1 nụ cười tự tin đắc thắng

.....

- Thre ... Two ... One ... Go!

Sau hiệu lệnh của trọng tài, 10 chiếc siêu xe hạng sang cùng phóng vút đi. Có thể dễ dàng thấy dẫn đầu là 2 chiếc xe số 1 và số 10.

2 chiếc xe này nhanh chóng bỏ lại đám "lâu nhâu" đằng sau mà tiến về trước với tốc độ "bàn thờ"

14. #13

#13:

2 chiếc xe 1 xanh 1 trắng nhanh chóng bỏ xa đám lâu nhâu còn lại mà phóng thẳng về phía trước như những con mãnh thú. Đối với họ ấy à, 3 chặng đua đầu chỉ là ... MUỖI thôi! Quan trọng là đoạn đường cuối kia!

Tương truyền rằng cách đích 500m có 1 khúc cua 30 độ, khúc cua này không biết đã cướp đi biết bao nhiêu sinh mạng của những người không biết tự lượng sức mình rồi! để qua được khúc cua này, kỹ thuật phải thật sự điêu luyện.

Trong truyền thuyết, mới chỉ có đúng 2 người có thể vượt qua được, đó là Elle và người thắng được cả Nữ hoàng Đua Xe là Elle và được mệnh danh là ... Vua Tốc Độ đó!

Khi mà trước mặt cả 2 đã là đoạn đường cuối cùng, đoàn đua có 10 người thì đến 8 người đã bỏ cuộc, đề cao tinh thần đoàn kết

Chỉ còn lại Elle và Jason ...

Jason chợt giảm ga, hạ cửa kính xe xuống, gió tạt mạnh làm mái tóc nâu bồng bềnh lảng tử của cậu hơi rối nhưng càng tăng thêm vẻ cuốn hút

Jason hét lớn:

- NÀY!

Elle có chút hiếu kỳ, cũng hạ cửa kính xe xuống, hắt hàm hỏi:

- Có việc gì?!

- KHÔNG ĐƯỢC THẮNG TÔI ĐÂU ĐÂY!

Jaso nháy mắt 1 cái rồi ga nhanh lao về phía trước

Về mặt Elle lúc này ấy à, phải nói là cực cực kì biểu cảm luôn! Gương mặt từ trắng sang đen, từ đen sang tím, từ tím sang đỏ. Khoa học chứng minh, hiện tượng này gọi là ... MÁU NÓNG DÒN LÊN NÃO.

Elle chợt nhìn chiếc xe màu xanh đang chạy nhanh hết mức có thể kia mà thần cả người

"Cậu ta chưa từng nghe đến danh của cái khúc cua 30 độ kia ư?! Nếu là dân đua xe thì phải biết chứ! Nhưng nếu đã biết sao còn dùng cái tốc độ đấy mà đi?! Chả nhẽ ... cậu ta không sợ chết?! ... bla blo ..."

Biết bao nhiêu là suy nghĩ cứ thế bay lòng vòng trong đầu nhỏ.

Thế là trong vô thức, Elle đã giảm ga xe.

Đến cái lúc mà hồn nhỏ nhập lại vào xác là lúc tiếng tuýt còi vang lên mà nhỏ còn chưa đi đến cái khúc cua 30 độ kia.

Vậy có nghĩa ... người chiến thắng là ... JASON!

.....

- A! Con Elle đó ... Axxxxxxx! Amber, giờ phải làm thế nào?!

Carina đang cảm thấy cực kì cực kì kích động

Nhưng Amber, có nghe, nhưng không trả lời, chỉ là đôi mắt xanh sâu thẳm thẳm kia chợt trở nên có chút lạnh hơn ngày thường.

Carina bất giác cảm thấy lạnh người

Elle từ xa đi tới, nhỏ cúi đầu ra vẻ tội lỗi lắm ý:

- Amber, Carina, tao ... tao xin lỗi!

- Mày còn dám nói thế à?! Trời ơi, bọn tao đã đặt biết bao nhiêu là nguyện vọng vào mày, giờ thì sao? Nổ cái bùm đi như bong bóng. Con nhỏ này, hôm nay không trừng trị không được mà! Amber, tẹo tao với mày đi về thì mua cho nó 1 cái rọ cho nó chui vào đấy rồi thả trôi sông chết mẹ nó đi! ... bla blo ...

Carina cứ chửi, Elle cứ nghe, nghe đến nỗi muốn thủng cả tai luôn rồi! Nếu không nhờ Kris nhanh tay bịt miệng nhỏ lại thì có lẽ ngày mai nhỏ phải vô khoa Tai – Mũi – Họng khám thật rồi đó!

Elle chớp mắt vô (số) tội nhìn Amber:

- Amber, mày ... không nói gì sao?!

- Haiz ... tao còn gì để nói nữa sao?!

Amber thở dài đặng đặng, giọng nói nghe rõ sự thất vọng nhưng chỉ là ... 1 chút thôi!

Jason không biết từ đâu nhảy vô chen mỗ vô cuộc trò chuyện:

- Đây, sao tự nhiên đoạn đường cuối cô lại giảm ga vậy?!

- Tại nó thấy cậu đeo trai nên nó thương, nó nhường đó!

Amber trêu đùa

Cả nhóm cười vang

- Ô, tôi biết tôi đẹp trai nhưng cậu không cần phải nói thẳng ra như vậy đâu! Cẩn thận kéo cô ta lại ngại đó!

Jason cười cười hùa theo trò đùa của Amber, còn ý nhị liếc Elle 1 cái

- Đẹp cái khỉ gió gì chứ?! Tưởng như khỉ mặt như con đười ươi thì đẹp cái nổi gì chứ?!

Elle lên tiếng, thực ra là nói cho bớt ngại

- Gì? Cô bảo ai tưởng như khỉ mặt như đười ươi hả cái con nhỏ đánh đá kia?!

- Đã không giống người rồi còn phát ngôn linh tinh nữa?! Ai là nhỏ đánh đá hả?!

- Cô đó! Ple ...

... bla blo ...

2 bạn trẻ vô tư cãi nhau mà không hề để ý đến mọi người xung quanh đang nhìn 2 đứa khôn chớp mắt. Không hẹn mà cả 2 đều có cùng suy nghĩ:

“ Ôi mẹ ơi, sáng đã có 1 cặp đôi ồn ào Khánh – Vy rồi, bây giờ tối lại có thêm 1 cặp nữa sao trời?! “

- E hèm ... vậy như thế nào đây?!

Kelvin lên tiếng chen ngang cuộc cãi nhau của đôi bạn trẻ

- Còn như thế nào nữa?!

Amber chán nản nói

Đoạn, lừ mắt nhìn Elle làm nhỏ chột lạnh cả sống lưng

- Duyệt!

Kelvin nở nụ cười làm điệu đứng chúng sinh

Vậy là từ bây giờ, trong cái thế giới ngầm kia không còn 2 bang phái hung mạnh là Rose và Kill nữa mà sẽ xuất hiện 1 bang phái mới mang tên ... Death!

15. #14

Hôm nay, lại bắt đầu một ngày mới, ngày đặc biệt nhất trong tuần đối với mọi học sinh - ngày Chủ Nhật

Như thường lệ, Hạ Vy - kẻ bị coi là osin cao cấp trong cái khu Villa số 2 kia lững thững ra mở chiếc cổng mạ vàng đầy sang trọng.

Đang ngáp ngáp ngáp dài đẩy cổng thì đụng phải một khuôn mặt lạ mà quen

Nhỏ giật cmn mình

OMG, không phải thằng cha Bảo Khánh này nó ám mình rồi đấy chứ?!

Còn cái người kia ấy à, cũng giật mình đâu kém

Hai người ” đăm đui ” nhìn nhau ... Và rồi ...

- ÔI ME OI!

Cả hai không hẹn mà cùng hét lên

- Sao cậu/cô lại ở đây?!

Đồng thanh tập 1

- Nhà tôi thì tôi ở đấy!

Đồng thanh tập 2

- Cậu/cô thích nhại tôi không hả?!

Đồng thanh tập 3

... bla blo ...

Vụ ” ẩu đả ” trước cổng nhà nhanh chóng thu hút được mấy cái người hóng chuyện chạy ra ngoài

- Gì mà ồn ào thế hả?!

Thiên An gắt

Nhưng mà đến khi đụng mắt mấy cái người ” hàng xóm ” kia thì cũng ngạc nhiên đâu có kém

- Oan gia ngõ hẹp!

Thảo Anh lầm bầm

Thiên An thì mặt kiêu ... ai đồn khe ý

- Không ngờ lại là hàng xóm nha!

Nhật Duy cảm thán, không thể không công nhận rằng thế giới tròn

Hàn Thiên nhìn cái gì ý mà đăm chiêu lắm, lúc Bảo Khánh lên tiếng mới ” hồn nhập lại xác ”

- Hay là các cô hâm mộ tụi tôi quá nên cố gắng chuyển nhà đến cạnh nhà tụi tôi hả?!

Bảo Khánh được dịp trêu người

- Hâm mộ cái cục c.. ý! Biết đâu được, cha mẹ cho đi đâu thì bọn tôi ở đấy thôi!

Hạ Vy bắt bình lên tiếng

- Điều, thế là cha mẹ bọn cô hâm mộ tụi tôi hả?!

- Ảo tưởng vừa thôi! Có mà bọn cậu thấy bọn tôi ở đây nên cố tình chuyển đến bên cạnh ý!

- Ờe ... bọn tôi thềm vào nhá! Bọn tôi ở đây được 3 năm rồi đấy!

- Biết được cậu nói thật hay phét!

- Thật, tôi thề có trời cao chứng giám!

Bảo Khánh thề độc

- E hèm ... Khánh, đầu năm nay 3 đứa mình mới chuyển đến đây mà!

Hàn Thiên hắng giọng nhắc nhở

Mặt Bảo Khánh bây giờ đúng tiêu chuẩn quả cà chua luôn, đỏ đến nổi mà người ta cảm tưởng bao nhiêu máu trong cái cơ thể bạn đều dồn hết lên mặt rồi ý.

Thằng bé hết liếc Hàn Thiên lại nhìn coi nét mặt Hạ Vy

Team " hàng xóm " được thể cười nắc nẻ, trông rất mất hình tượng

- Tôi hiểu mà! Tôi hiểu mà! Haha ...

Hạ Vy vừa vỗ vai Bảo Khánh vừa cười trông rất chi là đều.

Bảo Khánh hận không thể vả vỡ mặt cái người đối diện

Nhục, quá nhục, chém gió không thành thì phải biết nhục đến chừng nào rồi đấy!

- Có cần chuyển sang nhà bọn tôi ở luôn không?! Còn nhiều phòng trống lắm!

Thảo Anh cười cười trêu chọc, có chuyện vui, tội gì không có mặt

Từ nãy tới giờ, chỉ có đúng Thiên An là im im im im.

Bảo Khánh cứ nghĩ một con người nạnh nùng như nó sẽ không hòa mình vào cuộc vui này đâu cơ.

Ai dè ...

- Muốn ở cạnh phòng con Vy hay ở đâu?!

Thiên An tỉnh bơ nói

- Hahaha ...

Lần này lại đến lượt hai thằng bạn " phản quốc " mà cười đau ruột ... Bảo Khánh, tao không ngờ mày cũng có ngày này đấy con ạ!

Bảo Khánh hận không có lỗ mà chui xuống cho đỡ nhục.

Đột nhiên, cái bộ óc siêu việt kia nghĩ ra cái gì đó, Bảo Khánh chỉ nở một nụ cười đắc thắng

Đoạn, quay ra cười với Hạ Vy:

- Có, tôi ở! Cả thằng Duy và thằng Thiên nữa!

Team " hàng xóm " nghe thế thì ... cạn nời + sock toàn tập

Cho chết cái tội đùa dai! Hehe ...

16. #15

Ngày hôm đó, khu villa số 2 chính thức đón tiếp thêm ba đồng chí vô nhập cư còn khu villa số 1 tạm thời bị cho ăn bơ.

Ba chàng trai đẹp động lòng người tay xách nách mang mỗi người một cái vali kéo sang nhà ” hàng xóm ” trước sự bàng hoàng của chủ nhà

- Bọn tôi ở đâu đây?!

Hàn Thiên kéo cái vali to dùng ngó quanh quẩn hỏi

- Đằng sau nhà có cái nhà kho đó, ra đấy mà ở!

Thiên An hất hàm, cái mặt trông đến là ghét

- Này, nói thế mà nghe được hả?! Rõ là bọn cô rủ rê gạ gẫm bọn tôi sang đây ở nhá!

Nhật Duy bất bình lên tiếng.

- Ai rủ?!

Thảo Anh bĩu môi

- Tôi nhớ là cô rủ đó!

Nhật Duy quay ra nhìn Thảo Anh cười cười, hại con bé ngại mà không có chỗ chui.

Công nhận, hình ... hình như là thế thật!

- Này, nghe nói cạnh phòng cô có phòng trống?!

Bảo Khánh cười đều nói với Hạ Vy hại con bé lấp ba lấp bấp:

- Không ... làm gì có, đó ... đó là ... à, đó là phòng của người giúp việc!

Hạ Vy vội nói xong cái mới nhận ra mình nói hớ, vội bịt miệng lại rồi thảm tử mình ngu

Nhưng công nhận là ... ngu thật!

Thảo Anh và Thiên An lườm nhỏ muốn rách mắt luôn, ừ, người giúp việc, người giúp việc chính là nhỏ đấy.

Lại thêm ba cái người vô duyên kia, chả biết nể mặt nhau tí nào cả mà ôm bụng cười, cười mà đến nổi lăn cả xuống đất rồi mà vẫn cười.

- Haha ... giúp việc ... haha ...

Bảo Khánh vừa cười vừa nói chêu tức Hạ Vy

Hạ Vy chả biết vì ngượng hay vì ngại mà mặt mày đỏ bừng, nhỏ quá to:

- ĐẤY, MUỐN Ở THÌ Ở!

- Oki! Tôi ở đây!

Bảo Khánh te tởn, đoạn, quay ra chỗ hai thằng bạn:

- Còn bọn mày ở đâu?!

- Ở đâu chả được!

Cả hai chàng đồng thanh.

Ừ thì, phải công nhận một điều là Thảo Anh và Hạ Vy đều là mê trai đẹp, chẳng qua là không bộc lộ ra ngoài thôi! Nhớ cái lúc mà Thiên An suýt nữa thì đuổi cổ Nhật Duy với Hàn Thiên ra nhà kho ở ý, Thảo Anh liều chết xông ra xin, lập luận ... nào là dù gì cũng là bạn cùng lớp, cho ở cũng không sao ... nào là mày không thấy xót soái ca hả?! ... bla blo ... Hạ Vy nhìn thấy thương cũng xông ra chêm thêm mấy câu.

Hai đứa, mỗi đứa một câu hại bạn Thiên An thiếu tí nữa là vạng cho mỗi đứa mấy phát

” Mịa, hai cái con này, làm thành cái chợ rồi cũng nên! ”

Thiên An nhăn mày nghĩ rồi cuối cùng một phần cũng là vì xót cái tai của mình, phần lớn thì chẳng biết được là vì cái cảm xúc kì lạ nào đó chợt dâng lên mà gật đầu cái ” Rụp ”

Sau này, đến khi nghĩ lại, Thiên An mới có thể hiểu, cái cảm xúc khó tả kia là cái gì mà khiến nó có thể dễ dàng đến thế.

17. #16

Ngày đầu tiên ở chung ...

” RẦM ”

Hàn Thiên đang ngáy o o trên giường nghe tiếng động đánh ” Rầm ” một phát mà cả người giật mình bay xuống đất, miệng thì không ngừng kêu:

- KHÁNH, DUY, ĐỘNG ĐẤT ... ĐỘNG ĐẤT! ĐỘNG ĐẤT KÌA, CHẠY ĐI CHÚNG MÀY OIIIIIIIIIIIIII!

Hét thì hét thế thôi nhưng mắt vẫn cứ nhắm, tay thì ôm con chó bông to dùng nhìn cực kỳ mất hình tượng

Tiếng hét tới mấy trăm đề xi ben này đã thành công đánh thức hai thằng bạn bị gọi hồn và kèm theo tác dụng phụ là kéo thêm hai con nhện đang say giấc.

- ĐỘNG ĐẤT Ở ĐÂU?!

- A ... ĐỘNG ĐẤT!

- CHẠY ĐI CHÚNG MÀY OI!

- MỊA ... CHẠY CÁI GÌ?! PHẢI CHUI XUỐNG GẦM GIƯỜNG MỚI ĐÚNG!

... bla blo ...

Trên cái hành lang rộng lớn, có bốn con người vẫn đang mặc đồ ngủ, tóc tai bù xù, mắt nhắm tít đang chạy đôn chạy đáo, chạy ngược chạy xuôi, mồm miệng thì gào lên cực kì ầm ĩ. Khung cảnh trông đến là loạn

Có lẽ ... mấy cái người này chỉ lo giữ mạng mình mà không để ý trước cái cửa phòng họ có một người đang nén cười đến nội thương.

Cuối cùng, không chịu được nữa mà cất tiếng cười trong trẻo:

- Haha ...

Tiếng cười này như đánh thức bốn con người kia, họ dừng lại, nhìn cái người đang cười, nhìn những người xung quanh, nhìn lại mình và ...

- AAAAAAAAAAAAAA!

Đồng thanh tập 1

- ĐỒ BIẾN THÁI!

Đồng thanh tập 2

- MẶC CÁI GÌ THỂ HẢ?!

Đồng thanh tập 3

Ài, mấy cái anh chị nhà này cũng chỉ biết nói người ta mà không biết nhìn lại mình cơ.

Hạ Vy thì diện nguyên một cái sơ mi nam sọc xy, thảo Anh thì chơi nguyên một bộ váy ngủ 2 dây ngắn tũn. Còn 2 cái anh kia ấy à, bán nude luôn, chỉ mặc mỗi cái quần đùi thoải.

Đúng là ...

Thiên An mím môi nhin cười .. ngu cho chết, ai bảo lúc ngủ cứ thích bung lụa cơ.

Chợt một giọng nói gái ngủ vang lên:

- Oáp ... có chuyện gì mà mọi người tập trung ở đây đầy đủ vậy?!

Hàn Thiên tội nghiệp, còn chưa biết truyện gì xảy ra đã bị cả hội bu vào đánh hội đồng. Đã thế lại còn, mỗi người một câu ...

- Cái thằng này, động đất cái gì hả?!

- Động đất cái đầu cậu ý!

- Ax ... Bỏ cái loại nhà cậu, tôi đang ngủ ngon!

- Thằng này, hôm nay phải thiến!

- Tôi cảnh cáo nhẹ, lần sau có ngủ thì cấm ngáy! Ngáy là tôi cắt lưỡi!

... bla blo ...

Hàn Thiên ... oai phong lẫm liệt, lạnh lùng soái ca ... mà cũng có ngày này. Bị bọn nó đánh, vừa đánh vừa chửi mà không làm gì được.

Thôi thì, chẳng qua là tại bọn nó đông thôi!

Ai kia tự an ủi

Đến lúc bọn nó đánh đã tay, chửi đã mồm rồi, Hàn Thiên tội nghiệp mới dám hó hé:

- Sao mấy người đánh tôi?!

- CÒN DÁM HỎI?!

Đồng thanh tập 1

- Không ... không biết mới phải hỏi chứ!

- IM!

Đồng thanh tập 2

- Mịa ... nửa đêm nửa hôm hét lên như thằng điên ý, bố mày đang ngủ ngon!

Đã cho Hàn Thiên tội nghiệp một câu, ai nấy đều bỏ về phòng tiếp tục giấc mơ đẹp.

Bây giờ, chỉ còn lại Hàn Thiên và Thiên An.

- Sao chưa về?!

Hàn Thiên hỏi, giọng nói có chút dịu dàng mà chính cậu cũng không biết.

Thiên An chợt tiến lại gần Hàn Thiên

1 bước ... 2 bước ... 3 bước ... bước đến khi 2 người gần sát nhau rồi mới dừng lại.

Liệu nhỏ có biết, mỗi bước chân của nhỏ đều khiến cho trái tim lạnh giá của Hàn Thiên đập nhanh lên một nhịp

Chợt ... nhỏ kiễng chân lên, ghé miệng vào tai Hàn Thiên, hơi thở đều đều phả vào tai khiến cho Hàn Thiên có chút hồi hộp.

Nhìn 2 người bây giờ, cực cực cực kỳ là mờ ám

Cậu cất giọng áp úng:

- Cô ... cô làm gì vậy?!

Không ngờ lại có một ngày ” Hoàng tử sát gái ” Dương Hàn Thiên lại có cái kiểu cảm xúc này với một cô gái

Thiên An mỉm cười, thì thầm:

- Lần sau ... ngủ tôi cấm cậu gáy, phòng cậu ở ngay phòng tôi đấy! Còn tái phạm một lần nữa, tôi không ngại đuổi cậu xuống nhà kho đâu! Còn nữa ...

Nói đến đây, nhỏ chợt dừng lại

- Sao?!

- Cậu chi trả cánh cửa nhà!

Đoạn, vỗ vỗ đầu Hàn Thiên rồi mặt tỉnh bơ về phòng.

Hàn Thiên quay lại, nhìn thấy cánh cửa đã vỡ đôi mà không khỏi rùng mình một cái, nhưng mà công nhận kể cũng hơi ngại, mới sang nhà người ta ở một ngày mà đã ghi nợ một cánh cửa rồi. NHỤC ...

P/S: Nguyên nhân sâu xa của vụ việc này tất cả là do Hàn Thiên An nửa đêm lại chạy sang đập cửa phòng Hàn Thiên dẫn đến sự việc ngày hôm nay sẽ mãi được giữ kín ... Hahaa ...

18. #17

Kingdom School vẫn luôn nhộn nhịp như vậy, người ra người vào, xe đến xe đi.

“ Két ... “

Một chiếc Maybach màu hồng nổi bật dừng lại ngay giữa sân trường thu hút không biết bao nhiêu là ánh nhìn của toàn thể đồng bào đứng ở đây.

Khoa trường đỗ xe giữa sân trường thế này chắc chỉ có 3 tiểu thư nhà họ Mai thôi!

Họ vẫn vậy, vẫn rất nổi bật, vẫn rất sang choảnh.

Mỹ Tiên kiêu ngạo đứng khoanh tay, hất hàm hỏi một cậu học sinh gần đó đang nhìn nhỏ với con mắt long lanh:

- Hàn Thiên đến chưa?!

Y như rằng, vừa nhắc đến Tào Tháo, Tào Tháo liền xuất hiện quả không sai. Mỹ Tiên vừa dứt câu thì có 2 chiếc siêu xe phóng vụt vào sân trường.

Chợt ...

“ Két ... “

Chiếc xe màu đen phía trước chợt dừng lại làm chiếc xe đằng sau phải phanh gấp tại ra 1 vệt đen dài trông rất ghê rợn

- Này, đồ dê già, đi xe kiểu gì thế hả?!

- Đi kiểu đi chứ còn đi kiểu gì nữa?!

- Đi kiểu bố láo bố toét thế mà được à?! Suýt nữa tôi tuông phải cậu rồi đấy! Đúng là loại dê già vô dụng!

- Cô có giỏi thì nói lại lần nữa coi!

... bla blo ...

Vâng, chính là cặp đôi huyền thoại Vy – Khánh, cười nhiều nói khỏe, gặp nhau là chiến. May sao 4 người còn lại vốn đã có kinh nghiệm lâu năm nên sớm đã rời khỏi hiện trường, thành công bảo vệ những cái tai quý giá

Nhưng rồi, lại thêm 1 giọng ca “ thánh thót “ vang lên:

- BẢO KHÁNH!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Là Mỹ Nghi, nhỏ vội chạy tới chỗ Bảo Khánh với tốc độ bàn thờ, khoa học chứng minh đây gọi là ... DẠI TRAI!

Mọi người xung quanh không hên mà cùng nhẩn mặt một phát, thanh quản hươu cao cổ hay sao mà lại có thể nói to đến thế cơ chứ?!

Nhưng dân chúng chỉ dám nghĩ, chứ đâu có dám nói.

Phía bên kia, vẫn tiếp tục ồn ào:

- Khánh, em nhớ anh quá à!

- Chúng ta bằng tuổi nhau đó!

- Ủ ừ, nhưng mà người ta thích gọi anh cơ!

- Gọi thế tôi tổn thọ chết đó Mai tiểu thư!

Bảo Khánh nói, nếu để ý sẽ thấy giọng điệu có chút ghét bỏ

Ai dè, lại có đứa chen mồm vào:

- Sướng sắp chết ra còn bày đặt!

Là Hạ Vy

Mỹ Nghi nghe thế thì quay ra phòng mang trợn má với Hạ Vy.

Nhỏ gầm gừ:

- Nhỏ này, là ai thế hả?!

- Đủ tư cách để biết?!

Hạ Vy nói, mặt vênh thấy rõ

- Mà ...

Mỹ Nghi cứng họng, đành quay ra cầu cứu Bảo Khánh:

- Khánh ơi, con nhỏ kia ức hiếp em! Anh mau xử nó cho em đi!

Bảo Khánh nén cười đến nội thương, đoạn, chớp mắt vô (số) tội nói:

- Xin lỗi bạn, chuyện này không thuộc thẩm quyền của tôi!

Mặt con nhỏ Mỹ Nghi kia bây giờ biểu cảm ghê ghớm luôn ý, nhỏ ức, nhưng mà nhỏ không làm gì được, đành ngậm bồ hòn làm ngọt:

- Thôi, mình tha cho nó cũng được anh nhỉ!

Phía xa xa, có 2 người nào đó thấy cảnh này chỉ biết tặc lưỡi:

- Chậc ... thằng Khánh chết rồi!

- May mà không phải là tao với mày!

Chợt hai tiếng hét cùng lúc vang lên:

- HÀN THIÊN / NHẬT DUY!

Cùng lúc đó, hai bóng dáng chạy đến ôm chầm lấy 2 cái người vừa được xướng tên, dính chặt không buông.

Thiên An chợt mắt có chút lảng vảng đi chỗ khác, Thảo Anh thì cúi gầm mặt không nói nửa lời. Trông cả 2 đều rất kỳ dị.

Chả hiểu sao nữa mà 2 cái cậu hot boy này được hot girl ôm lại phản ứng mạnh thế không biết, mạnh đến nỗi mà 2 hot girl bay xa ra 3m.

2 con nhỏ được thể diễn sâu:

- Huhu ... Thiên, anh sao vậy?!

- Em mới đi vắng có mấy ngày thôi mà anh đã thay lòng đổi dạ rồi sao?! Hix ...

... bla blo ...

Cứ thế, 2 cô tiểu thư nhà họ Mai một câu than một câu trách, nhìn đến là thương. Mọi người xung quanh cũng cảm động không dứt, tiếc thương cho 2 thiếu nữ xinh đẹp si tình. Một số còn bạo dạn khuyên can 2 cậu hot boy nên quay lại với 2 cô hot girl bởi hiểm lắm mới có người chung thủy như thế này.

Loạn, loạn hết rồi!

Hàn Thiên chẳng thèm giải thích với đám hóng hớt kia mà chỉ phũ phũ quần áo, đoạn, thì thầm với Thiên An:

- Này ... không như cô nghĩ đâu!

- Cậu biết tôi nghĩ gì chắc?!

Thiên An bình thản trả lời

Hàn Thiên ghen cmn hòng, không nhịn được mà nuốt khan 1 cái, xong lại tiếp tục:

- Tôi và con nhỏ đó không có quan hệ gì đâu!

- Liên quan?!

Vâng, rất ngắn gọn, xúc tích và dễ hiểu. Chỉ với 2 chữ 8 từ, bạn Hàn Thiên An đã thành công chặn hòng bạn Dương Hàn Thiên lại, khiến cho bạn Dương Hàn Thiên không dám hó hé gì nữa.

Độc, quá độc!

Lại nói đến 2 cái người bên kia, Nhật Duy cũng đang định giải thích với Thảo Anh thì Thảo Anh đã nhẹ nhàng lên tiếng:

- Này hai bạn, lần sau hai bạn có việc gì thì tìm chỗ nào giải quyết đi nhé, chứ sao tự nhiên lại nhảy vô đây khóc lóc vậy?!! Như thế không hay đâu!

Nhẹ nhàng lắm, thật đấy

Nhẹ đến nỗi mà 2 con nhỏ kia nghe xong mà mặt mày cứng ngắc, lúc đen lúc đỏ trông rất buồn cười, hận không thể bóp chết con nhỏ trước mặt

- An, Thảo Anh! Vào lớp đi!

Hạ Vy từ xa chạy đến cùng Bảo Khánh và nhỏ Mỹ Nghi luôn bám càng không buông

- Đi!

Đoạn, 3 đứa kéo nhau về lớp, 3 cậu hot boy cũng bỏ về theo để lại 3 cô hot girl bơ vơ giữa rừng người, mặt không khác cái đất nổi cháy là mấy. Cảm giác bị bỏ rơi, có ai hiểu?!

Lúc này, Mỹ Tiên mới quay ra hỏi đám học sinh xung quanh:

- 3 người kia là ai vậy?!! Sao tôi chưa thấy họ bao giờ?!

- Họ là học sinh mới chuyển về, là bộ 3 đang nổi lắm đấy!

- À thế à?!

Mỹ Linh nhếch mép, có thể thấy tia ganh tỵ trong mắt nhỏ

- Tao ghim bọn này rồi đấy!

Mỹ Nghi nói, còn bày đặt bẻ tay lắc cổ các kiểu con đà điểu cơ.

Mùi vị rắc rối bay phảng phất trong không khí, mọi chuyện cứ thế bắt đầu từ đây mà ra.

19. #18

11.00pm – khu villa số 2:

“ Ting ... “

Một tiếng không to không nhỏ kêu lên giữa không khí căng thẳng.

Chỉ thế thôi, mà cũng đủ làm cho mấy cái người nào đó sợ bắn người, giãy nảy lên ôm bừa lấy cái người ngồi cạnh.

3 cái miệng, 3 tiếng hét, hòa âm điệu cuồng lại với nhau tạo ra 1 tiếng hét kinh khủng:

- AAAAAAAA!

Mấy cái người “ bị “ ôm, không hiểu thế nào mà tim lại đi đập lệch một nhịp, không hiểu là do tiếng hét kinh hoàng hay cái gì nữa

- Này, cô bỏ ra cái coi!

- Ai đang ôm tôi đây?!

- Ấc ... khó thở

Vâng, cả 3 cái người “ bị “ ôm đều cùng nhau lên tiếng hại 3 cái người nào đó ngượng chín mặt, vội vội vàng vàng bỏ ra rồi về chỗ ngồi. Hạ Vy và Thảo Anh thì không nói, nhưng đến cả Thiên An còn “ như thế “ thì cạ lời, trông 3 nàng vừa này cực kỳ là mất hình tượng.

Chả là cả nhà đang ngồi coi phim kinh dị ý mà, mà 3 cái người kia kia nổi tiếng là gan thỏ rồi, vậy nên ... dẫn đến cơ sự ngày hôm nay.

Hàn Thiên lấy điện thoại, ngó qua, rồi nhìn đồng bọn rồi cười rất chi là chân chó:

- Xin lỗi nha! Tôi có tin nhắn!

NHỰC, XẤU HỔ là cụm từ duy nhất có thể miêu tả tâm trạng của 3 chị nhà ta bây giờ. Vâng, chỉ là 1 tiếng báo tin nhắn thôi mà cũng đủ để sợ đến run cả người thì biết tầm rồi đây!

Hàn Thiên ban đầu thì cười thế thôi, nhưng mà sau khi đọc xong tin nhắn ấy à, sắc mặt biến đổi hẳn. Bảo Khánh cùng Nhật Duy cũng ngó vào xem, sắc mặt cũng không có khác Hàn Thiên là mấy

- Ài ... bây giờ bọn tôi có việc rồi, mấy cô ở nhà đóng cửa nẻo hẳn hoi nhá!

Bảo Khánh dạn dò, đoạn lấy tay gõ phát vào đầu Hạ Vy

Nhỏ nhắn mặt:

- Đau, rãnh háng không có gì làm hả?!

- Này, nói năng kiểu gì thế hả?!

- Kiểu người, không phải kiểu hành tinh con dê xồm như cậu!

- Vẫn ghim tôi vụ đây cơ à?!

Bla blo

Đấy, có bạn đến mấy thì trước khi đi cũng phải cãi nhau 1 trận mới đi được mà.

Đúng lúc ấy, điện thoại của Thiên An cũng nhận được tin nhắn. Đọc xong, mặt nhỏ biến sắc, Thảo Anh tò mò ngó đầu vào đọc, mặt mày cũng có khá khảm gì đâu

- Ài ... bọn tôi cũng bận việc rồi! Chắc phải đi đến 1 2 giờ đêm mới về được!

Thảo Anh chán nản nói

- Thế đi đường cẩn thận nhá!
- Ừm, cậu cũng vậy!
- Ừm!

Nhắc nhắc nhở nhở, nhỏ nhỏ nhẹ nhẹ, xung quanh 2 cái người này bây giờ chỉ toàn màu hồng thoai.

Thiên An nhìn 2 con bạn, chỉ biết lắc đầu ngán ngẩm, đại trai là chỉ có chết! Có lẽ nhỏ mãi quan sát người ta mà không để ý rằng ... Hàn Thiên đang nhìn nhỏ với cái ánh mắt đầy mùi nghi ngờ.

11.15 pm:

2 chiếc siêu xe 1 đen 1 trắng đồng thời đi ra khỏi chiếc cổng to đồ sộ, rẽ về 2 hướng khác nhau.

Nhật Duy ngó cả người:

- Ô Thiên, sao lại đi đường này?! Đi đường kia mới đúng chứ!

Hàn Thiên cười cười:

- Xin lỗi, tao đi nhầm đường!

Đoạn, cua 1 đoạn cua ngoặt mục về hướng mà chiếc xe màu trắng vừa đi

Bảo Khánh nhăn mặt:

- Thiên, mày đi kiểu gì thế?! Mọi ngày mày phóng như điên cơ mà, sao hôm nay đi nhẹ nhàng thế?!

Khác với lần trước, lần này Hàn Thiên có chút bực mình.

Cậu trừng mắt, đe dọa:

- Mày để im tao lái hay thích xuống xe đi bộ?!

Ai kia biết điều, câm nín

- Này, thằng này hôm nay ăn phải bả chuột rồi hay sao ý!
- Đạo này đang một bở ngải đấy! Hay là nó bị người ta bỏ rồi?!
- Không, tao éo nghĩ thế đâu! Nó chưa bỏ người ta thì thôi, đòi người ta bỏ nó á?!
- Thế làm sao?!
- Chắc vừa được người đẹp ôm, bây giờ vẫn còn đang phờn ý mà!

Bla blo ...

Có 2 đứa nào đó ngồi ghế sau, vô tư nói xấu thằng đang lái xe

Đấy, bạn bè thế đấy

Nhưng lạ là, mọi lần, Hàn Thiên sẽ dừng xe lại, đảm cho mỗi thằng 1 trận lên bờ xuống ruộng cơ, nhưng mà hôm nay, lại im lặng đến lạ kỳ, im lặng với những suy nghĩ trong đầu mình.

20. #19

Khá lâu sau đó, chiếc xe màu trắng đỗ ngay ở trước 1 quán Bar cực kỳ quen thuộc với 3 bọn cậu.

Hàn Thiên có chút sững người.

Bảo Khánh hết nhìn Hàn Thiên xong lại nhìn chiếc xe đằng trước, cuối cùng, rút ra kết luận: “ Thiên bị điên “

Thế nó có nhục không cơ chứ?!

Nhật Duy có vẻ sáng suốt, hiểu chuyện hơn Bảo Khánh, cho nên thấy lạ liền nhìn ngay biển số xe.

“ 99999 cơ đấy! “

Ai kia thăm cảm thán, nhưng chỉ được 2s cũng giật mình trợn tròn mắt

- Không phải chứ?!

- Tao cũng mong là vậy!

Hàn Thiên nói, thấy 3 cô gái từ trên xe bước xuống cũng vội vàng đuổi theo, Nhật Duy cũng nhanh chóng chạy theo, bỏ lại Bảo Khánh đứng ngơ ngác:

- Này, chúng mày thấy vàng hả?! Ở ... không đeo mặt nạ à cái bọn này?! Ê ... HÀN THIÊN, NHẬT DUY!!!!!!

Đoạn, tay cầm 3 chiếc mặt nạ huyền thoại, đuổi theo 2 người kia.

Hàn Thiên chưa vào vội mà lấy điện thoại ra nhắn nhanh 1 tin nhắn cho đàn em, đại loại nội dung như sau:

- [Mày cho gọi 3 chị nhà mày vào phòng VIP cho anh nhá!]

- [Ô, anh hâm à?! 3 chị ấy không thích vào trong ấy đâu!]

- [Thằng kia, mày sợ anh hay sợ bọn nó?!]

- [Sợ ... sợ anh! Cơ mà nhờ đâu mấy chị ấy đánh em sắp mặt thì sao?!]

- [Tội đâu anh chịu!]

Bên kia, nghĩ nghĩ ngợi ngợi, cuối cùng rep lại 1 tin:

- [500k tiền công nhá!]

Hàn Thiên đọc xong, nở nụ cười hài lòng.

- Gì mà vui thế?!

Nhật Duy không giấu nổi tò mò hỏi

- Dụ thử về hang!

Hàn Thiên bí hiểm nói

Thế thôi mà nhật Duy lại hiểu được đấy mới ghê!

Có 2 cái thằng nào đó đứng trước quán Bar cười trông rất chi là đều

30 phút sau:

Số điện thoại bên nhắn tin:

- [Anh ơi, mấy chị ấy vào rồi!]

- [Mày làm tốt đấy!]

Hàn Thiên nhìn Nhật Duy cười cười, đoạn, cả 2 định bước vào thì lại có tin nhắn:

- [Thôi, gặp anh ở bệnh viện nhá! Em đi lẩn tránh với bố bệt đây! Tiền viện phí nhớ là anh trả cho em đấy!]

- ...

Cạn lời là cụm từ duy nhất miêu tả đúng hiện trạng của Hàn Thiên và Nhật Duy lúc này.

Thở dài 1 hơi, đoạn, chuẩn bị bước vào thì lại đến lượt Bảo Khánh đến phá đám:

- THIÊN, DUY!

2 người, không hẹn mà cùng quay lại

Bảo Khánh đưa cho mỗi người 1 cái mặt nạ, đoạn, bữu môi nói:

- 2 đứa chúng mày, chưa già đã dăng trí! Không đeo mặt nạ à?! Mịa cái loại ... không có tao chúng mày chết chắc!

Hàn Thiên cười cười, lên tiếng:

- Không cần ...

Chưa nói hết đã bị chặn họng:

- À, chết, bọn tao quên!

Nhật Duy cười cười, đoạn, lấy 2 chiếc mặt nạ, đeo lên 1 cái rồi ném cho Hàn Thiên 1 cái rồi nháy mắt

Công nhận là 2 cái đứa này có thần giao cách cảm đó! Nháy mắt có 1 phát thôi mà như kể 1 câu chuyện cho nhau nghe rồi ể, thằng bên này nháy 1 phát, thằng bên kia liền hiểu luôn. Ghê thật!

3 chàng đẹp trai ngồi ngồi bước vào quán Bar dưới sự chào đón của đàn em

Không như mọi ngày họ ngồi dưới quầy Bar mà hôm nay 2 chàng lại đi thẳng đến phòng VIP, còn 1 chàng lại rẽ vào quầy Bar

Bảo Khánh ngó hết cả người

- Ô, nào ầm à?! Chỗ bọn mình ở đây này!

- Đi theo bọn tao!

- Đi cái c.. ý! Bọn mày đơ mẹ nó rồi!

- Đi theo bọn tao!

- Bỏ khỉ, đòi đòi cái TV! Ở đây này mấy ông tướng!

- CẬM VÀ ĐI THEO BỌN TAO!

Nghe đâu có mùi thuốc súng nha!

Ai kia ngậm ngùi làm theo mặc dù còn có chút băn khoăn, lòng thầm an ủi:

“ Mấy nữa tao mach Hạ Vy của tao cho bọn mày biết tay! “

Cạn lời.

...

Phòng VIP:

Tại sao lại chỉ có mỗi chữ VIP mà lại không có số phòng như 01, 02, 03, bla bla?!

Tại vì, nó là VIP nhất, VIP nhất trong mọi loại VIP cho nên không thể để được số phòng phù hợp.

1 cái lý do rất chi là củ chuối =.=

Amber, Carina, Elle ngồi trong, mân mê những ly rượu quý

Elle không khỏi thắc mắc mà lên tiếng:

- Cái bọn kia, không biết ăn phải cái bả gì mà hôm nay tự nhiên lại bắt ngồi phòng VIP. Bí bỏ me ra ý!

Nói, đoạn “ bung lụa “ 1 cúc áo sơ mi để nửa kín nửa hở chiếc áo Bra màu đỏ sexy

Carina thấy thế, không khỏi bĩu môi:

- Bí cái đầu mày ý! Điều hòa chạy mát như thế này còn kêu bí!

- Khoe cái Bra mới mua thì nói mẹ luôn đi, bày đặt vòng vo tam quốc!

Amber chen mồm vào xĩa xới

Vàng, mặt chi Elle hiện tại đang rất đỏ, không biết đỏ vì rượu, đỏ vì ngại hay đỏ vì tức nữa. Chỉ biết, nghe xong câu nói đó, Elle xông đến chỗ Carina và Amber, cân team luôn!

Khổ nỗi, gặp phải 2 chiến binh siêu mạnh, bị người ta đánh cho rơi cả mặt nạ.

Elle trước khi cúi xuống nhặt thì đám cho 2 đứa kia mỗi đứa 1 phát rồi mới chịu nhặt “ đồ nghề “, chuẩn bị đeo lên mặt thì cánh cửa mở ra.

Công nhận là số đen.

Mặt đối mặt, mắt đối mắt

Jason trợn tròn mắt, Elle cũng trợn to đầu kém, tay chân nhỏ luống cuống, không biết nên làm gì cả

Sau 2s chết ngời, Amber và Carina nhanh chóng kéo Elle ra phía sau mình chắn cho nhỏ.

Carina hất hàm:

- Này, vô phòng người ta mà không gõ cửa là sao?!

- Mất lịch sự!

Amber nhìn 3 người đang đứng ở cửa, không có lấy một tia nhìn thiện cảm

Jason lẩm bẩm:

- Hạ Vy?!

Lúc này, kí ức như bão như lũ đổ về, hành động khác lạ của Kelvin, cái nháy mắt đầy ẩn ý của Kris, chỉ tội mỗi ai đó ngu nên mới không nhận ra từ sớm

Vậy ra ... bọn họ chính là ...

- Vy, An, Anh?!

3 cái tên thôi, mà làm 3 người chết sống, giật thót mình chột dạ nhìn Jason ... sao hắn ta lại biết?!

- Này, nói linh tinh gì thế hả?!

- Ăn tục nói phét không hà!

- Xàm xí!

Jason thanh minh:

- Không có mà! Tôi biết chắc chắn là các cô! Vừa nãy tôi còn thấy mặt thốt của Hạ Vy cơ mà!

- Vớ vẩn!

- Chưa già đã lú!

- Về cắt kính đi!

3 nàng cố chối bỏ “ thanh danh “ của mình.

Kris, Kelvin đứng ngoài cuộc, nhin cười đến nội thương. Được cái trong tâm hồn thẳng nào cũng chửi thảm:

“ Jason đáng chết, bố mày còn định đùa thêm tý nữa! “

Bọn họ cãi nhau, ngày càng to, ngày càng dữ dội, Kelvin 1 phần muốn bảo vệ cái tai yêu quý, phần lớn là không muốn ai đó bị đau họng nên đành tháo mặt nạ, thu hút sự chú ý của cả đám

Không khí căng thẳng đến cực độ

- Chào, tôi là Dương Hàn Thiên – Kelvin!

P/S: Mí nàng tưởng tượng được đoạn đó không?! Ngầu bá cháy luôn! * mắt lấp lánh *

21. #20

- WTF?!

3 nàng kia nhìn thấy, há hốc

Kris cười cười:

- Bậy nào bậy nào!

Đoạn, cũng theo con đường của Kelvin, tháo mặt nạ, nở 1 nụ cười rạng ngời mà không chói lóa:

- Chào, Phạm Nhật Duy – Kris!

Sock càng thêm sock

- Sao ... sao lại ...

Amber lấp bắp mãi mà không được một câu

Thử là bạn xem, liệu có thể không sock tim mà chết trong cái tình huống này không cơ chứ?!

Còn Elle và Carina hiện đang trong tình trạng “ offline “, chỉ có biết đứng nhìn thôi mà không thể thốt lên được câu gì cả.

Jason nhân cơ hội, giật 1 phát 2 cái mặt nạ huyền thoại xuống, để lộ ra 2 gương mặt hoàn mỹ quen thuộc

Quả không sai mà!

Kris cười nhẹ nhàng:

- Thôi không phải giấu đâu, tụi này biết hết rồi!

- Tao chưa biết mà!

Jason ngậy thơ lên tiếng, nhưng đến khi nhận được cái lườm không mấy dễ chịu của Kelvin thì biết điều mà ngậm miệng lại

Kelvin bữu môi khinh khỉnh:

- Ngu như mày làm sao mà biết được!

Jason nước mắt chảy ngược vào tim, Kelvin nói thế, chả khác nào đang xỉ nhục cái IQ xấp xỉ 160 của cậu, nhưng khổ nỗi, không dám bật lại, đành ngậm đắng nuốt cay, hẹn ngày báo thù.

Sau 10p chết sững, 3 chị nhà ta mới hoàn toàn quay trở lại trạng thái ban đầu. Họ đã biết rồi thì không việc gì phải giấu, vả lại ... dù gì cũng là người 1 nhà! =.=

Tận bây giờ, mọi người mới nhớ ra mục đích chính của việc đến đây để mà ngồi họp

Không khí căng thẳng đến cực độ

- M.A.I! Bọn này trước giờ với bang chúng tôi đều như kiểu “ nước sông không phạm nước giếng “, sao tự nhiên lần này lại muốn gây sự cơ chứ?!

Elle nóng máu nói

Jason biết điều, ngồi phẩy phẩy tay cho nhỏ mát, trông chả khác gì osin cao cấp cả

Hành động vô tình này đã thu hút tất cả sự chú ý của mọi người về phía 2 anh chị, trong đầu ai cũng đều chỉ có 1 suy nghĩ:

“ Đúng là lệnh ông không bằng lệnh bà! “

Như kiểu ý thức được mọi người đang nhìn mình ý, 2 anh chị quay ra, mắt to tròn ngây thơ vô tội hỏi:

- Mặt bọn tao có vàng hả?!

Bị bắt quả tang, ai cũng giật mình mà luống cuống tiếp tục bàn việc:

- M.A.I với bọn tôi cũng vậy!

Kris nói, ánh mắt rất là đăm chiêu

M.A.I là bang phái “ lâu năm “ nhất của thế giới đêm hiện nay. Lúc đầu được thành lập bởi 1 vị thủ lĩnh tài ba, đương nhiên là đứng No.1 rồi, sau đó là 1 cặp vợ chồng lên “ kế nhiệm “ vẫn là đứng No.1. Nhưng đột nhiên họ lại chết 1 cách kỳ bí, thành ra phải đổi người đứng đầu là 3 cô gái, khổ nổi, lúc này bang M.A.I lại tụt xuống No.2, bởi ... lúc đấy cũng là lúc 2 bang huyền thoại Rose và Kill ra đời, tiếp đó, lại là Death!

Đúng là số nhỏ mà!

- Bọn này vợ phải bả chuột ăn hay sao ý mà dám chặn lô vũ khí của bọn mình!

Carina tức giận nói

- Muốn gây sự!

Kelvin tóm gọn lại 1 câu rất chi là súc tích.

Lô vũ khí đợt này không như đợt trước mà lần này được nhập từ Italia về, hàng xịn hẳn hoi, tổng thể cả lô hàng phải đến cả chục triệu đô la, chuyển hàng này khá là quan trọng với Death. Vậy mà ...

Nghĩ tới đây thôi, cả bọn đã nóng máu lắm rồi, hận không thể diệt cả tông giệt nhà cái bang kia.

Đang thời kỳ nóng máu thì thằng đàn em xong vào:

- Anh, chị!

- Có việc gì?!

Amber nhú mày

- M.A.I gửi thư khiêu chiến!

Thằng kia run lập cập, trên tay nó là 1 bức thư màu đỏ chữ đen bị 1 chiếc phi tiêu màu đen xuyên qua. Màu đỏ ... màu của M.A.I

“ Choang ... “

1 ly rượu vỡ

- Bọn này ... ngày càng quá quắt!

Jason tức giận ném vỡ chai rượu quý

Kelvin vẫn còn bình tĩnh chán, cầm lấy bức thư, không khỏi nhú mày:

- 12.00pm ngày mai, tại ngoại thành phía Nam?!

- Ngoại thành phía Nam?! Địa bàn của bọn nó à?!

Amber nhếch mép đầy nguy hiểm

Đêm, gió rít mạnh nghe thật ghê sợ, liệu ngày mai, họ có an toàn?!

22. #21

12.00pm – Ngày hôm sau:

Khu đất trống ngoại thành phía nam mọi ngày đều trống vắng đến đáng sợ, vậy mà hôm nay, người đông đến tấp nập.

Hơn 200 người xếp thành 8 hàng theo lệnh của 3 cô gái đeo mặt nạ bí ẩn.

“ Reng ... “

Chợt tiếng chuông điện thoại vang lên

- Alo?!
- “ Bọn nó đến chưa?! “
- Có lẽ sắp đến rồi ă!
- “ Được! Hôm nay phải diệt hết cả 6 đứa, không được bỏ sót đứa nào! “
- Vâng!

Đầu dây bên kia cúp máy, cuộc trò chuyện không mấy tình cảm kết thúc

Kí ức như bão như lũ ủa về.

Hôm đó, là ngày sinh nhật tròn 15t của cô.

Buổi sáng, trước khi đi làm, bố mẹ cô đều đã hôn cô chúc mừng sinh nhật và hứa buổi tối sẽ quay về thổi nến cùng cô. Ấy vậy mà ... 10h ... 11h ... 11h30 ... 11h45 ... 11h55 ... chỉ còn 5p nữa thôi là sẽ qua sinh nhật cô, nến cũng đã chuẩn bị cháy hết, mọi người làm trong nhà đều thương cảm, kêu cô đi ngủ, ngày mai bố mẹ cô sẽ về nhưng cô nhất quyết không chịu, tiếp tục ngồi đợi. 11h59 ... chỉ còn 1p nữa thôi thì cánh cửa mở ra, bóng dáng 1 người đàn ông bước vào

Cô quay ra, thấy người đó thì mừng mừng rỡ rỡ:

- Ông!

Người đàn ông đó không nói gì

- Bố mẹ con đâu rồi ông?!

Cô ngó nghiêng xung quanh

- Ta xin lỗi! Bố mẹ con ...

Tin này, cứ như sét đánh ngang tai vậy

Cô cứ thần người ra như thế rồi ngất đi lúc nào không hay.

Đến khi tỉnh lại, ông cô đi đến, kéo theo 2 con em họ thân yêu của cô, nhẹ nhàng nói:

- Từ giờ, 3 đứa sẽ là chủ của M.A.I! Tên 3 đứa sẽ lần lượt là M, A và I!
- Ông ơi nhưng con không muốn!

Cô òa khóc

- Con phải trả thù cho ba mẹ con chứ!
- Trả thù?!
- Phải, ba mẹ con không phải bị tai nạn mà là bị giết hại! Hung thủ là ...

Nghĩ đến đây thôi, 1 giọt nước mắt khẽ chảy

2 đứa bên cạnh dỗ dành:

- Thôi M, mày đừng buồn nữa!
- Mày có bọn tao ở bên rồi mà! Tao hứa sẽ trả thù cho mày!

M cố ngăn cho giọt nước mắt không chảy ra, quay ra chỉ đạo đám người kia:

- 8 hàng chia làm 4 nhóm, mỗi nhóm 2 hàng phục kích ở 4 phía!
- Thế còn 3 người ...
- Bọn tao để bọn mày ở xung quanh để làm cảnh à?! Bao giờ nó vừa xuống xe 1 phút thì nã súng cho tao!
- Vâng!

Đoạn, đám người chia nhau ra theo từng chỗ đã được phân công.

...

“ Phạch ... phạch ... phạch “

Tiếng trực thăng gây chú ý đối với 3 người M, A, I. Bọn họ ngược lên thì thấy 1 chiếc trực thăng đang bay cách bọn họ 6m, chợt, cánh cửa mở ra, 6 con người liều mạng nhảy từ trên trực thăng xuống với cái độ cao ấy.

OMG!

Nhảy như thế đã không chết lại còn tiếp đất ngon ơ cơ nhìn cứ như kiểu siêu nhân ế!

6 người, 6 cái mặt nạ huyền thoại, 6 nụ cười nguy hiểm

- Chào, bọn tôi là Death!

3 con nhỏ kia trở mắt nhìn 6 người nọ không chớp mắt

Huyền thoại quả là danh bất hư truyền!

A hét lớn:

- Bọn mày đâu, nổ súng!

Im lặng

I gào lên:

- Bọn kia, đi ngủ hết rồi hả?!

Im lặng vẫn hoàn im lặng

Kris nhếch mép:

- Ý bọn cô là tụi vô dụng kia?!

Đoạn, cậu phát tay, dưới những bụi cây, những tên đồ con xăm trổ đầy mình xuất hiện, trên tay mỗi thằng là 2 tên đã bị đánh cho bất tỉnh, bị bịt miệng và trói chân tay.

3 con nhỏ kia thấy thế thì mặt cắt không còn 1 giọt máu

- Sao ... sao ...

- Vũ khí của bọn tôi, các người để đâu?!

Elle vội vàng nói

I nói lấp bắp:

- Tôi ... tôi không biết!

- Để đâu?!

Carina trừng mắt, nhỏ thực sự đã điên rồi đây

A sợ hãi nói lấp:

- Thật ... thật sự là ... là bọn tôi ... bọn tôi không biết mà!

- Có vẻ bọn họ không biết đâu!

Amber lạnh lùng nói

Jason liếc 1 cái thật sắc về phía 3 con nhỏ kia, đoạn, đe dọa:

- Lần này bọn tôi tha! Nhưng sẽ không có lần sau đâu!

Đoạn, chiếc trực thăng đáp xuống, 6 con người huyền thoại bước lên, rời khỏi hiện trường trông rất là ngẫu nhá!

Trên trực thăng, Elle lười biếng nói:

- Bỏ khỉ, nhặt hơn nước ốc!
- Công nhận! Tao cứ nghĩ là được đánh nhau 1 trận ra trò rồi cơ!

Carina đồng tình

Kris nhìn, đoạn, khẽ nói:

- Con gái con nứa, suốt ngày chỉ biết đánh nhau!

Carina thẹn quá hóa giận:

- Kệ chứ! Mà tôi như thế thì liên quan gì đến cậu?!

Kris nghe xong, tạm thời im lặng, chính xác là không biết nói gì cả

- Tao ghim bọn này rồi đấy!

Jason gất lên đầy phần nộ

Cả team 4 người bàn tán xôn xao, chỉ có 2 người ngồi 2 góc là im lặng. 1 đứa thì dán mắt nhìn bọn kia trò chuyện, lâu lâu xen vào 1 câu. Đứa còn lại thì luôn im lặng nhưng lại “ dán “ mắt vào cái đứa kia. =.=

Đến là rắc rối!

23. #22

Mới sáng ra đã có biến rồi các ông ạ!

Đại đại thiếu gia Dương Hàn Thiên vào bếp

Đồng bọn nhìn thấy, cứ phải gọi là trở mắt

” Ping ... ”

Tiếng chuông cổng vang lên

Hạ Vy - nhân danh osin cao cấp của khu villa chạy vội ra ngoài mở cửa thì nhận được 1 món đồ rất chi là dễ xương

Nhỏ cười đến nỗi mà không ngậm được, hết xoa lại đến ôm ôm bé bé mãi mới chịu vào trong nhà.

- An, Anh !

Nhỏ gọi

2 con nhỏ được điểm danh chạy ra

- Có gì hot?!

- Sao?!

Ra đến nơi, 2 nhỏ nhìn thấy ” vật thể lạ ” trên tay Hạ Vy thì giật cmn mình

- Ủa, không phải nó đang bên nhà chính hả?! Sao lại ở đây?!

Thảo Anh vui vẻ nói, 2 tay nhỏ bắt đầu xoa xoa

- Pama ship cho bọn mình ớ!

Hạ Vy cười, đối với 3 nhỏ, vật thể này, rất quan trọng đó nha!

Ài, " cái thứ đó " chính là thú cưng của 3 chị nhà ta, sướng từ trong trứng luôn, là 1 em cún Teddy, tên em là Ken.

3 nàng vui vui vẻ vẻ bước vào trong nhà, trên môi nàng nào nàng ấy cũng đều nở nụ cười đẹp đến mê hồn hại 3 cái người kia nhìn thấy mà tim như kiểu muốn nổ đến nơi rồi ý!

- Gì mà cười ghê vậy?!

Bảo Khánh hóng hót, kéo thêm cả Nhật Duy và Hàn Thiên ra nữa

Bé Ken như kiểu mê zai đẹp hay thế nào ý mà vừa thấy anh Khánh 1 phát là nhảy từ vòng tay chị Vy sang tay anh Khánh rồi còn liếm má mới ghê chứ!

Bảo Khánh thấy bé con dễ xương màu nâu nâu trên người mình, " cảm động " đến đơ cả người

- MẸ ƠI ... CHÓ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Chỉ kịp hét lên như thế thôi, đoạn, ngất đi, trông rất là mất hình tượng

...

Đến khi tỉnh lại, thì thấy 2 thằng bạn với 2 con cùng nhà đang ... cầm điện thoại chụp ảnh lia lịa

Đấy, bạn bè thế đấy!

Nhưng hình như thiếu 1 nhân tố thì phải!

Ngó quanh, ngó quẩn, tìm tìm, tòi tòi

Cuối cùng, đành phải hỏi mấy đứa đang cười thầm up ảnh lên fb kia:

- Vy đâu?!

- Nó bế em Ken lên sân thượng rồi!

Thiên An cười trông rất gian

- Khánh ơi Khánh đẹp trai ghê ý!

Thảo Anh tay giơ cái điện thoại ra cười như nắc nẻ, trên đó còn cái gì khác ngoài ảnh dim của cậu?!

Bảo Khánh chả mấy để tâm, chỉ vội xỏ dép rồi chạy lên sân thượng, để lại bọn kia nhìn nhau đầy ẩn ý

...

Trên sân thượng, có 1 cô gái đẹp như hoa như ngọc, trên tay là 1 chú cún dễ thương cùng 1 ngôi nhà bé xinh màu trắng

Hạ Vy xoa đầu chú cún:

- Ken ơi, chị xin lỗi nhé!

Đoạn, tay đeo chiếc xích được làm bằng bạc cho chú cún. Xong xuôi rồi nói:

- Ken ở đây hộ chị nhé!

Chú cún như kiểu không thích ý, mặt cứ cúi xuống thôi.

Hạ Vy ngồi xuống vuốt bộ lông màu nâu mềm mại:

- Ài, ngoan tí đi nào! Ai bảo mày làm anh Khánh mày sợ?!

Chú cún vẫn tiếp tục nằm im, cúi mặt xuống đất kiểu giận dỗi ý

Hạ Vy thở dài:

- Haiz ... mày không ở chứ gì?! Được rồi, thế mày vào trong nhà mà ở với chị An chị Anh của mày, để chị ra ngoài này ở với anh Khánh mày nhé!

Chú cún nghe thấy thế, biết điều mà chui vào trong " nhà mới "

Hạ Vy nở 1 nụ cười cực kỳ là hài lòng, nhẹ nhàng nói:

- Ken ngoan ở ngoài này nhé! Mỗi ngày chị với chị An, chị Anh của mày khác lên chơi với mày nha!

Đoạn, mi gió em Ken 1 cái rồi mới quay người định bỏ đi thì bắt gặp 1 đôi mắt màu nâu đang nhìn mình dụi dụi mắt

Hạ Vy có chút giật mình;

- Sao ... sao mà ...

Bảo Khánh cười cười, đi về phía hạ Vy cho đến khi khoảng cách giữa 2 người chỉ còn 1 bước chân thì dừng lại:

- Sao lại nói như vậy?!

- Nói ... nói gì chứ?!

- Sao lại nói là ” để chị với anh Khánh mày ra đây ở ” ?!

- Dê xôm, nghe ... nghe nhầm rồi!

- Tai tôi không có điếc!

- Tôi ... tôi ...

- Tôi có thể hiểu là cô thích tôi không?!

Bảo Khánh cười, trông đến là phởn

Hạ Vy then quá hóa giận, mặt đỏ bừng, đấm bảo Khánh 1 cái, đoạn, bỏ đi:

- Ảo tưởng!

Chợt ... cánh tay nhỏ bị ai đó giữ lại, kéo mạnh 1 cái, nhỏ nằm gọn trong vòng tay ai kia luôn.

- Hạ Vy! Khánh yêu Vy!

Bảo Khánh nói, mặt đỏ ngang trái cà chua luôn

Hạ Vy cứ nhiên được tỏ tình, mặt đỏ không kém

2 đứa cứ nhìn nhau, bầu không khí rất là mờ ám

- Cậu bị chó dọa đến nổi điên rồi hả?!

Mãi, Hạ Vy mới thốt được 1 câu

- Ủ, Khánh điên! Khánh yêu Vy đến phát điên luôn rồi! Làm bạn gái Khánh nha!

1 phút trầm mặc

Hạ Vy bắt đầu hồi tưởng lại những lần 2 người cãi nhau, nhỏ đã cảm thấy như thế nào, mới gặp lần đầu trong siêu thị đã luôn nhớ cái bản mặt đẹp trai của ai kia, không được cãi nhau liền cảm thấy buồn chán, ... bla bla ... hình như ... nhỏ cũng thích Bảo Khánh thì phải!

Mà thời nay có câu, thích là nhích thôi!

Đoạn, Hạ Vy gật đầu, mặt ửng đỏ trông đến là dễ thương

Bảo Khánh cười toe cười toét, ôm nhỏ thật chặt, môi chạm môi

Bầu không khí cực kỳ là lãng mạn

Chợt ...

” RẦM ”

1 tiếng động to vang lên

2 người đang say sưa giật mình buông nhau ra, giật mình nhìn về phía phát ra tiếng động thì chán hẳn luôn
OMG!

4 người nằm đè lên nhau

Khổ nhất có lẽ là Thiên An, Thảo Anh nằm đè lên Thiên An, Nhật Duy lại nằm đè lên Thảo Anh, cuối cùng là Hàn Thiên nằm đè lên Nhật Duy

Chết vì tội hóng hớt

Cả 4 đứa ngẩng lên, cười rất chi là chân chó:

- 2 người cứ tiếp tục! bọn này chưa nhìn thấy gì đâu í ò!

Mặt 2 người kia bây giờ phải gọi là muốn nổ vì ngượng luôn rồi ý!

Hạ Vy ôm mặt chạy đi trước

Bảo Khánh vội vàng đuổi theo sau, đi qua đám người lộn xộn kia còn không quên để lại 1 câu cảnh cáo:

- Mấy người cứ đợi đó!

Đoạn, chạy đuổi theo bóng dáng người thương

Chứng kiến 1 màn vừa rồi, trong Nhật Duy chợt có chút suy nghĩ

24. #23

Kingdom School hôm nay nhận được những sự kiện hót hòn hột luôn.

Chả là hôm qua, có 1 nickname là Anh Anh up lên group trường 1 tấm ảnh kèm theo caption như sau:

“ HOT: hotboy Lê Bảo Khánh đập chai ngồi ngời ngời, gia thế đồ sộ, ấy vậy mà lại mắc bệnh sợ chó! Có bé nào nhà không có chó không vô đăng kí làm vợ ảnh nè!

#Trời #không #cho #ai #tất #cả “

Vâng, nickname lạ mà quen này còn của ai khác ngoài tiểu thư lá ngọc cành vàng Trần Thảo Anh?! Còn cái bức ảnh đi kèm, chính là bức ảnh Bảo Khánh tằm tã nằm trên giường bệnh đó, bị bạn bè troll đó!

Status vừa mới được đăng, đã thu hút gần 200 like, hơn 100 cmt, trở thành chủ đề được bàn tán xôn xao rầm rộ nhất

Thế là thành ra, cả 1 đám con gái bu đầy cổng trường đợi thần tượng

“ Két ... két ... két “

3 tiếng phanh xe cùng lúc vang lên

“ Cạch “

Cánh cửa chiếc xe màu xanh lam bật mở, Bảo Khánh cứ như kiểu tài tử điện ảnh bước xuống ý!

Đám con gái trông thấy đối tượng, liền đổ xô vào vây kín hết mọi đường:

- Khánh ơi, nhà em không có con gì đâu anh!

- Em có 1 con chó nhưng hôm qua vì anh, em đã bán nó cho ông mổ thịt chó chỗ ngã tư rồi anh ạ!

Bla bla ...

Nhân vật chính còn đang ngơ người không hiểu chuyện gì đang diễn ra thì ...

“ Cạch “

Cánh cửa bên kia của chiếc xe màu lam mở ra, Hạ Vy sang chảnh bước xuống xe

Đoạn, nhỏ đi về phía Bảo Khánh đang bị “ bao vây “, rất chi là tự nhiên mà cầm tay Bảo Khánh

- Đi!

Bảo Khánh nhìn nhỏ, tròng mồm lẩm, khẽ gạt đầu 1 cái, cả 2 kéo nhau đi trước bàn dân thiên hạ

Chúng sinh được dịp sock tập thể ...

Hot boy Lê Bảo Khánh, mọi ngày đều đi chung xe với Dương Hàn Thiên và Phạm Nhật Duy nhằm tiết kiệm xăng dầu. Ấy vậy mà hôm nay, cậu ta lại đi riêng

Hot girl chuyển trường Trương Ngọc Hạ Vy, mọi ngày đều đi chung xe với Hàn Thiên An và Trần Thảo Anh nhằm tiết kiệm kinh tế. Thế mà hôm nay, cô ta cũng lại đi riêng

Mà càng hot hơn nữa, 2 cái người đi riêng này ... lại đi chung với nhau!

Loạn, loạn hết rồi

Mà 3 sự kiện trên đã có là gì, 2 cái người kia đã đi chung xe rồi thì chớ, lại còn tay trong tay tung tăng tung tẻ đi vào lớp.

4 cái người đi đằng sau, nhìn thấy cảnh tượng này, chỉ biết lắc đầu ngán ngẩm ... yêu vào là chỉ có chết

Có lẽ họ chẳng biết rằng ... phía xa, có 1 đôi mắt cay cú chĩa thẳng vào bọn họ.

...

Giờ học:

Nói nghe nè, mọi ngày, cái bàn 1 dãy giữa luôn mang đậm màu sắc chiến tranh, lúc nào cũng có cảm tưởng là có mùi thuốc súng. Vậy mà hôm nay, 1 màu hồng ngập tràn luôn.

Bảo Khánh nằm xuống bàn, mắt chăm chú nhìn Hạ Vy đang lướt báo thời trang

10 phút sau:

- Vy ơi!

- Ơi!

- Vy thích mấy bộ đó hả?!

- Hơi thích!

- Vậy để Khánh mua hết về cho Vy nha!

- Yêu Khánh nhất!

- Khánh cũng yêu Vy nhất!

10 phút sau nữa:

- Vy ơi!

- Há?!

- Khánh yêu Vy!

- Vy cũng yêu Khánh!

10 phút tiếp theo:

- Vy ơi!

- Hử?!

- Khánh lớp Vy sâu mắt!

- Vy lớp Khánh tu!

Bla blo ...

Đây, cứ như thế, 10 phút 1 lần, 2 người họ lại tuyên thệ yêu đương làm mấy cái đứa ngồi sau nổi hết da gà da vịt lên

- Nay, bọn nó bị điên hết lượt rồi hay sao ý!

Thảo Anh liếc về cái bàn đầu, thủ thỉ

- Chắc tối qua ăn phải bả chuột rồi!

Nhật Duy xoa cằm, tỏ vẻ triết lí nói

“ Bốp “

1 phút đánh giáng thẳng xuống đầu Nhật Duy làm ai kia xót xa

- Vớ vẩn, bả chuột ở đâu ra?! Tối qua là An nấu đấy nhé!

Là Thiên An

- Đạo này đang một bỏ ngải đó! Hay là sáng nay lúc chúng nó dừng lại giữa đường bị bỏ rồi!

Hàn Thiên neho mày

- Thôi xong! Thấy bảo người than xung quanh cũng bị liên lụy đấy!

Thảo Anh rùng mình

- WTF?! Tôi còn trẻ, chưa muốn chết đâu! Lại càng không muốn chết vì bị bỏ bùa!

Nhật Duy trợn tròn mắt, nói chung vẫn là tiếc cái tuổi trẻ của mình.

- Chết nhỉ! Chắc phải mời thầy thôi!

Hàn Thiên tặc lưỡi

Bạn Thiên An không nói không rằng, lấy ipad ra bấm lia lịa, 5 phút sau thì quay ra nói:

- Rồi, tìm được thầy rồi! Sáng chủ nhật ở ngoại thành phía Tây! 2 người lấy rở 5 triệu, 3 triệu trên 1 người!

Cạn cmn lời ...

bạn tác giả chột nghĩ, có lẽ, không chỉ 2 cái bạn kia đâu, mà cả team bị bỏ bùa hết cả lũ rồi cũng nên á !
>.<>

25. #24

Trong cái phòng khách sang trọng của ku villa số 2, có 5 người đang ngồi nhàn nhã chơi bài, ăn đi ăn lại rồi, cuối cùng chán quá, họ mới bàn nhau:

- Chán quá à! Hay là đi bar chơi đi!!!

Bảo Khánh gạ gẫm, nhưng ngay lập tức liền nhận được một cái lườm sắc lạnh từ người yêu:

- Khánh có giỏi thì Khánh đi đi!

- Thôi, Khánh hết chán rồi, Khánh ở nhà với Vy thôi!

- Ngoan đó!

- Á hi hi!

3 người kia nhìn cái cặp vợ chồng son này mà cạn lời

- À, hay đi đây chơi đi!

Thiên An vỗ đùi cái đét nói

Hàn Thiên nhú mày:

- Con gái không được làm thế!
- Làm thế nào thì kệ tôi chứ liên quan gì đến cậu?!
- Có liên quan đấy!
- Liên quan cái gì?!
- ...

Hàn Thiên định nói gì đó nhưng lại thôi, đành im lặng chịu thua

Thiên An “ Xí “ 1 phút rồi gạ gẫm Hạ Vy:

- Vy ơi hay đi công viên chơi đi!

WTF?!

Nghe thấy gì chưa?!

Hàn Thiên An đòi đi chơi công viên đấy!

Hạ Vy, Bảo Khánh và Nhật Duy, vì quá sock mà tạm thời ở chế độ offline

Hàn Thiên nhìn 3 đứa đấy bằng cái ánh mắt rất chi là coi thường luôn:

- Lố quá!

Thiên An ngốc nghếch gật đầu đồng tình

Hàn Thiên chợt quay ra sờ trán sờ tay nhỏ, đoạn, hỏi:

- An này!
- Há?!
- An không có sốt đâu đúng không?!
- ...

- Thôi để chiều Thiên đưa An đi bệnh viện nhá!

- Để làm gì?!

- Khám não!

1 phút

2 phút

3 phút

- THIÊN CHÓ!!!!

Thiên An phần uất hết lớn, mịa, dám chọc khoáy chuy mày, đoạn, hất cái dép bay lên

Hàn Thiên biết điều mà chạy ra xa

Nhưng rồi ... sao mà ăn được xạ thủ chuyên nghiệp ... cái dép bay bay quay quay, cuối cùng vẫn là hạ cánh xuống mái tóc vàng bạc của Hàn Thiên ... 1 phút hạ triệt để luôn.

- Ngu cho chết!

Bạn Bảo Khánh đã online và đả một câu rất thánh

- Trêu ai không trêu, lại đi trêu nhỏ này!

Nhật Duy cười nắc nẻ

Hạ Vy lon ton chạy đến chỗ Thiên An, ôm cổ nhỏ nói:

- An ơi, đi công viên đi!

Bảo Khánh nhìn thấy, mặt ghệt ra, ngây ngô nói:

- Vy, Vy còn chưa ôm Khánh lần nào cả mà!

- Im đi ông nội!

Hạ Vy lườm một phát, ai kia biết điều im re ... diễn hình của loại người sợ vợ ~ ^ . ^

~Thiên An nhìn quanh nhìn quất, đếm đi đếm lại cũng vẫn chỉ thấy có 5 người ... vậy ... còn 1 người nữa đâu?!

- Ô, con Thảo Anh đâu rồi nhể?!

- Đúng là não cá vàng! Thảo Anh kêu nóng nên lên phòng tắm rồi!

Nhật Duy bình thản trả lời

Thiên An có một sự nóng máu không hề nhẹ

- Não ... cá vàng?!

- Ủ ... à ... không!

Nhật Duy có chút giật mình khi thấy bộ dáng này của Thiên An, biết điều mà liền sửa sai

- Não cá vàng! Hàn Thiên An là 1 con nhỏ có não cá vàng!

Hàn Thiên đứng xa muôn trùng hét lớn

- Dương Hàn Thiên là 1 thằng chó có não tôm!

Thiên An cũng đâu có chịu thua mà hét lớn

Não cá vàng còn đỡ ... đây lại còn ... não tôm ...

Ai kia đứng xa, mặt ngẩn tũn

Lại có 4 đứa nào đó đứng trong đây, ôm bụng cười ngã cả ra sàn nhà

Họ chợt cảm thấy ... An và Thiên bây giờ, chính là cặp đôi Vy – Khánh thứ hai >.

Sau khi cười cho đã, Thiên An mới mím môi ra lệnh:

- Duy lên gọi Thảo Anh đi!

- Duy?!

- Ủ, lên gọi nó đi chơi! Thảo Anh thích đi chơi công viên lắm!

Hạ Vy cười cười

Nhật Duy còn đang đứng ghệt ra thì Bảo Khánh đã đẩy đẩy người cậu đi lên cầu thang, đoạn, trêu trọc:

- Bố nhà anh, sượng sắp chết ra còn giả nai!

Bảo Khánh cứ đẩy đẩy đẩy, 2 cái chị kia cứ cười cười cười, rồi chả biết Nhật Duy đã đứng trước cửa phòng Thảo Anh lúc nào không biết rồi ý

Tính quay đi thì Bảo Khánh chặn lại, lăm le quả đấm:

- Mà gọi hay ăn đấm?!

- ... ăn đấm cũng được! =.=

- ... Mịa cái thằng, lì như ranh ấy!

- Kệ tao!

- Mày ăn đấm không chỉ của tao thôi đâu!

Bảo Khánh đe dọa làm Nhật Duy có chút phân vân

Thôi thì ... nhan sắc vẫn là quan trọng nhất

Vậy là, ai kia quay phắt 180 độ, bước đến cánh cửa phòng màu trắng, giơ tay định gõ cửa thì quay lại đằng sau

Bảo Khánh chó chết, đã chạy xuống dưới được rồi!

Nhật Duy hít 1 hơi sâu, đoạn giơ tay lên gõ cửa

“ Cốc ... cốc ... cốc ... “

Bên trong vang ra tiếng nói nhẹ nhàng

- Đợi chút!

Nhật Duy chột cười mỉm

“ Cạch “

- Sao nay 2 đứa mày lịch sự thế?! Còn bày đặt gõ ...

Thảo Anh vô tư nói, nhưng khi nhìn thấy Nhật Duy thì câm nín, hận không có cái lỗ nào để chui xuống.

Nhật Duy nhìn thấy Thảo Anh, đỏ bừng

Chả là phòng bạn Thảo Anh mọi ngày chỉ có bạn hạ Vy và bạn Thiên An ghé chơi thôi, nên cứ nghĩ 1 trong 2 bạn gọi mình nên rất tự nhiên mà chỉ quần nguyên cái khăn tắm rồi ra mở cửa

Đúng là ...

Nhật Duy xấu hổ quay đi, Thảo Anh cũng quay người lại, để cho 2 tấm lưng đối nhau

Đoạn, họ trò chuyện:

- Cậu ... cậu gọi tôi có chuyện gì?!

- Thiên An bảo tôi lên gọi cô!

- Có việc gì?!

- Tụi nó ... tụi nó rủ nhau đi công viên chơi!

- Ờ! Đợi tôi tí!

Đoạn, cửa phòng bị đóng cái RẦM

Nhật Duy thở phào, vừa nãy nhìn thấy Thảo Anh như vậy, cậu như kiểu muốn tắc thở, máu không lưu thông được ý

Đã vậy, đi xuống dưới phòng khách còn bị 2 vợ chồng son với Hàn Thiên trêu chọc:

- Duy ơi sao mặt mày đỏ thế?!

- Thấy cái gì không nên thấy hả?!

- Thảo Anh có ra mở cửa không?!

Bla blo ...

Tuy nhiên, chỉ có mỗi Thiên An là không trêu gì cả, nhỏ quát:

- Bọn này, không có trêu nữa!

3 cái đứa kia, nhận lệnh “ thủ lĩnh “, im re

Nhật Duy cảm kích nhỏ sắp chết, chứng nhận Thiên An là bạn tốt luôn.

Ai dè ...

- Này, 2 đứa có làm gì không?! Kể nhỏ An nghe đi, An không nói với ai đâu mà lo! An kín tiếng lắm!

Đấy, “ bạn tốt “ đấy

3 cái đứa kia thầm ghi nhận ... đúng là “ thủ lĩnh “ có khác nha!

Nhật Duy đang không biết đối phó thế nào thì 1 giọng nói nhẹ nhàng vang lên:

- Có đi không đấy?!

Là Thảo Anh

Nhật Duy thấy nhỏ, nhớ lại cái cảnh ban nãy, đổ bưng

4 người kia cười đều, chứ không có trêu

- Đi thôi!

Thế là chiều hôm đó, có 3 cái siêu xe đi thẳng đến công viên lớn nhất nước – công viên King World, và chuyện Nhật Duy lên gọi Thảo Anh đều là kịch bản của 4 anh chị kia sẽ được giữ bí mật vô điều kiện :D

26. #25

Thế là chiều hôm đó, người ta thấy trước cổng công viên King World có 3 chiếc siêu xe. Đi đầu là chiếc màu xanh lam, tiếp đó là chiếc màu trắng, cuối cùng là chiếc màu đen dấy lên 1 sự thu hút không hề nhẹ

“ Cạch “

6 cánh cửa bật mở, 6 con người sang chảnh bước xuống, ai nấy đều đội mũ và đeo kính râm, nhưng như thế cũng vẫn đủ để người ta nhìn mà ngưỡng mộ.

Nhìn họ ngầu lòi thế thôi, nhưng cho đến khi ...

- Chúng mày ơi, vòng quay ngựa gỗ kìa!

Hạ Vy tíu tít

Thiên An và Thảo Anh nghe thấy vội chạy ra đó, mua vé xong cái leo lên mỗi đứa 1 con chơi luôn để lại 3 cái người nào đó nhìn thấy mà cạn lời ... bọn này có khác trẻ con 3 tuổi là bao

Chơi xong rồi, lại thấy chúng nó hú hét nhau:

- A ... tàu lượn kìa!

...

- Nhà phao kìa!

...

- Tàu hỏa kìa!

...

- Chơi đung xe đi!

...

Bla bla ...

Phải nói là chiều ngày hôm đó, các nàng đã càn quét hết cái công viên rồi, không có trò nào là chưa chơi cả.

Các chàng nhìn mà chỉ biết há hốc mồm, mọi ngày nghiêm túc là thế, thế mà hôm nay, cứ như trẻ con mẫu giáo ý, miệng không tự chủ được mà nở 1 nụ cười ầm ập.

Chơi cho đã đời vào, cuối cùng mệt, hú nhau cho nhóm vào, rồi khát nước

Thành ra, lại hại 3 anh chàng nào đó lại phải lết xác đi mua nước, kem, đồ ăn các kiểu con đà điểu
3 nàng ngồi lại chiếc ghế đá dưới gốc cây đa râm mát mà cười thỏa mãn.

Có lẽ, đã lâu lắm rồi không được đi công viên chơi, đã lâu lắm rồi họ không được trở về tuổi thơ
Chợt ...

“ Phập “

1 chiếc phi tiêu màu đỏ sượt qua mặt Thiên An (hiện tại là đang ngồi giữa), cắm phập vào gốc cây.

3 nàng có chút giật mình nhưng rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh mà nhìn xung quanh ... không có ai cả

- Ôi, cái gì thế này?!! Tao hết cả hồn luôn này!

Hạ Vy vuốt ngực, vừa rồi dọa chết trái tim nhỏ bé của nhỏ rồi!

Thiên An mắt nhắm chiu, đoạn, nhỏ quay lại, giật phắt cái phi tiêu ra.

Quả nhiên là có thư!

Đại loại, nội dung như sau:

“ 3 con bitch, chúng mày đừng tưởng cứ thế là xong với bọn tao! Bitch vẫn chỉ là bitch thôi! #nhếch. Kí
tên: 3 hot girl xinh gái sành điệu giấu mặt trường Kingdom =.= “

“ Quác ... quát ... quát ... “

Nghe văng vẳng tiếng quạ đâu đây

Thiên An đọc xong bức thư mà chán cmn ngán ... hẳn là giấu mặt ... =.=

Thảo Anh chợt kêu lên:

- An, mặt mày có máu kìa!

Thiên An quệt lên má thì thấy những đầu ngón tay có những vết máu trông thật ghê sợ. Mặt nhỏ chợt lạnh
hơn bao giờ hết

Hạ Vy và Thảo Anh vội chạy đến, đưa thì cầm khăn lau máu, đưa thì tay cầm sẵn ugo để dán vào vết
thương, cũng may 2 nhỏ có mang những thứ này, những thứ sơ cứu tất yếu của những người có thể lực trong
thế giới đêm như bọn nó.

Hạ Vy thở phào:

- May là chỉ ngoài da thôi đấy!

Thảo Anh gật đầu đồng tình:

- Ủ, chứ nó mà có làm sao thì đảm bảo tao sẽ lật tung cái trái đất này lên để tìm cái thằng đập phi tiêu rồi
diệt cả tông giệt nhà nó luôn!

- Đúng!

Hạ Vy giơ ngón cái lên đồng tình

Thiên An có chút cảm động:

- Cảm ơn chúng mày nhiều lắm!

- Nếu muốn cảm ơn thì thanh toán hết tiền của ngày hôm nay đi!

2 nhỏ đồng thanh, cười ha hả

Bạn Hàn Thiên An tạm thời lâm vào trạng thái offline

Mịa ... bạn mới chả bè

Bây giờ, 2 nhỏ mới để ý đến tờ giấy Thiên An cầm này giờ

- Ồ cái gì đây?!

Hạ Vy chỉ chỉ vào tờ giấy nhỏ Thiên An đang cầm

- Chắc ở cái phi tiêu lúc này!

Thảo Anh ngẫm nghĩ

Đoạn, nhỏ giật phất tờ giấy, 2 nhỏ cúi đầu vào đọc chăm chú

- WTF?!

- CÁI QUỀ GÌ VẬY?!

2 tiếng hét đồng thời vang lên, tiếp theo đó là tiếng cười vang vọng, tiếng cười này cũng lây dần sang Thiên An, cuối cùng là 3 nhỏ ngồi nhìn nhau cười, cảnh tượng rất chi là “ hải hung “

Họ cứ ở đó, cười mãi thôi, cười cho đến khi 3 chàng đi mua nước về.

Chả là hôm nay đông quá cơ, mà dùng mỹ nam kế thì chỉ có chết cho nên là họ đành vác mặt thót đứng xếp hàng

- Này, của Vy!

Bảo Khánh đưa cho Hạ Vy 1 lon nước, cười hiền

Hạ Vy có nhin cười, bật lon nước, cắm ống hút, hút nước lên được đến miệng, nhìn thấy Thiên An và Thảo Anh thì ...

“ Phụt “

- Hahaa ... Sặc ...

Hạ Vy sặc, nước bắn tung cmn tóe

Bảo Khánh sợ bắn, nhưng mà cũng xót hạ Vy, thành ra cứ nửa muốn đứng dậy, nửa không muốn đứng nhìn buồn cười lăm lăm.

Cuối cùng, Bảo Khánh đưa ra 1 quyết định rất đúng đắn

Cậu đứng lên, vỗ lưng nhỏ Hạ Vy nói:

- Để Khánh đi mua giấy lau cho Vy!

Ai dè ... nhỏ lườm:

- Trong túi Khánh có cái khăn thây!

- Ai bảo ... thế?!

- Vy còn vừa lấy nó lau mồ hôi xong!

- ...

Bảo Khánh cạn lời ... đòi lấy khăn lau mồ hôi đi lau miệng, đúng chỉ có Hạ Vy

Còn nhỏ Hạ Vy ấy à, chứng nhận ở bản từ trong trứng rồi nhé, 2 nhỏ kia quen rồi nên cảm thấy rất bình thường

Nhật Duy đưa cho Thảo Anh 1 lon nước, mặt chột có chút đỏ

- Cậu ốm à?!

Thảo Anh hỏi

- Khô ... không!

Nhật Duy ấp úng trả lời

- Vậy sao mặt đỏ thế?!

Thảo Anh vẫn tiếp tục tra khảo

“ Vì cô đó! “

Cái này, Nhật Duy chỉ dám nghĩ chứ đâu dám nói

Chợt Hàn Thiên đi đến, cứu Nhật Duy 1 bàn thua trông thấy luôn:

- Thăng Duy nó đứng nắng nhiều nên mặt mới bị đỏ thôi!

Nhật Duy nhìn cậu, bằng cái ánh mắt rất chi là cảm kích

- Vậy hả?! Vậy cậu ngồi xuống đây cho mặt đỡ đỏ hơn đi!

Thảo Anh xích xích sang ngồi cạnh Hạ Vy, chừa chỗ cho Nhật Duy

Nhật Duy cười hiền, ngồi xuống

Thảo Anh chỉ đơn giản nghĩ ngồi chỗ râm che nắng, mặt Nhật Duy sẽ bớt đỏ hơn ... nhưng mà không ... ngồi đây, càng khiến mặt cậu ta đỏ hơn, lí do vì gì thì ... cả thế giới biết mỗi Thảo Anh là không biết thoai

Hàn Thiên nhìn thế, chỉ biết cười và cười thôi, nhưng đến lúc đi qua chỗ Nhật Duy thì nói nhỏ:

- Tẹo trả tiền đi chơi nhá!

- ...

Chả là, lúc mấy bạn gái kia nói chuyện vụ cảm ơn cảm iếc đó, bạn Hàn Thiên đã “ vô tình “ nghe thấy nên ... định làm anh hùng cứu mỹ nhân để lấy le với người đẹp đây mà! =.=

Đoạn, cậu tung Thiên An 1 lon nước, tiện chuyển ngồi xuống cạnh luôn

- Cảm ơn nha!

- Không có gì!

...

Sau khi đánh chén cả núi đồ ăn vặt xong xuôi, Thiên An mới quay sang Thảo Anh hỏi:

- Về hết chưa?!

Thảo Anh ngó đông ngó tây, đoạn, kết luận:

- Hết rồi!

Chỉ chờ có thế, nhỏ Hạ Vy đứng bật dậy, hét lên:

- LET'S GO!!!!!!!!!!!!!!

3 chàng còn đang ngỡ người ra không hiểu 3 nàng nói cái vụ gì hay ho thì đã bị kéo đi xênh xịch đến 1 cánh cổng hình tòa lâu đài màu xanh nhìn cute lắm, bên trên có ghi: “ Đại chiến bóng nước “

Các chàng nhìn thế, nở 1 nụ cười tươi rói

Buổi chiều hôm đó, các chàng và các nàng chia thành 2 đội. Nhưng mà khổ, tự nhiên lại mọc ra 1 couple, thành ra:

- Lê Bảo Khánh, có giỏi thì đáp đi!

Bảo Khánh xót người yêu, chần chừ mãi không muốn đáp thì con người yêu láo toét đã đáp cho 1 quả ướm từ đầu đến đít ... lộn ... từ đầu đến chân luôn

Đã thế, lại còn ... Nhật Duy đáp Hạ Vy tội láo toét dám đáp đồng đội mình thì Bảo Khánh lại ôm Hạ Vy để chần, ăn gọn quả bóng nước luôn.

Bảo Khánh quay ra, quát:

- Thăng chó này, sao mày dám đáp Vy của tao?!

- Tao đáp ai kệ tao chứ!

Nhật Duy gân cổ cãi

Từ xa, 1 quả bóng nước màu hường bay đến, hạ cánh đúng người Bảo Khánh, kèm theo đó là tiếng quát:

- Thấy gái bỏ bạn hả mày?!

Là Hàn Thiên

- Đáp chết Bảo Khánh đề!

Sau tiếng hét, cả team 5 người đều ném bóng nước về phía Bảo Khánh ... kể cả Hạ Vy

Đúng là ... đại gái là chỉ có chết!

Họ cứ vậy, chơi vui vẻ như vậy mà không để ý rằng ... phía xa, có 1 người mặc đồ đen giơ máy ảnh lên chụp ảnh lia lịa kèm theo nụ cười xấu xa.

Cảm thấy đã đủ ảnh, người đó bỏ đi như chưa từng ở đó.

27. #26

Sáng hôm sau:

- Bảo Khánh chó chết!

- Bảo Khánh chết tiệt!

- Bảo Khánh khốn nạn!

- Yah ... Bảo Khánh, cậu đi chết đi!

Và n những câu chửi khác, nhưng chỉ hướng đúng về một người ... Lê Bảo Khánh.

Bảo Khánh tội nghiệp chỉ biết nấp sau Hạ Vy mà không dám hó hé nửa lời

- Đừng chửi Khánh nhà tôi nữa! Còn không phải tại mấy người!

Nhỏ Hạ Vy tròng mắt bảo vệ người thương

Nguyên nhân sâu xa của vụ này, phải nói đến “ đại chiến “ bóng nước hôm qua. Còn không phải Bảo Khánh vì đại gái nên bị cả team “ củ hành “ đáp bóng hội đồng hay sao! Thành ra, tối về mới cảm, suy ra sáng nay dậy muộn, suy ra tiếp cả hội vì đợi mà không kịp ăn sáng nên phải bụng đói đến trường

Cứ nghĩ mấy cái con người kia sẽ suy ngẫm lại hành vi của mình cơ, ai dè ...

- Hôm qua mày / cô cũng đáp mà còn nói ai?!

Cả team 4 người ăn ý đồng thanh

Thế là ... có couple nào đó, tui thana đi một xó

Mọi người nhìn thế, chỉ biết bật cười vì độ trẻ con của couple này, dễ giận mà cũng nhanh quên lắm cơ.

Thiên An bật cười vui vẻ:

- Thôi, bọn tao không nói nữa!

Thảo Anh cười hiền:

- Bây giờ mình đi canteen nhé!

Có 2 người nào đó nhìn theo, chỉ biết cười mỉm ... sao trên đời lại có đứa lương thiện rộng lượng đến thế cơ chứ?! =.=

Hạ Vy có chút cảm động:

- Ồ!

Đoạn, định kéo tay Bảo Khánh đi canteen thì ...

“ Reng ... reng ... reng ... “

Tiếng chuông reo vang

Hạ Vy cứng cả người, lồm lét nhìn 2 con nhỏ đang mặt mày đen thui đi sau mình

Đối với bọn nó ấy à ... ăn ... chính là nguồn sống, là động lực, là quan trọng nhất đó!

Vậy nên ...

- KHÁNH CHỐ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

...

Giờ ra chơi:

- Lê Bảo Khánh ... chó! Tại cậu mà bọn tôi phải nhịn đói 1 tiết đây này!

Thảo Anh cần nhân

- Thế nên ...

Thiên An nói lấp lửng

- TIỀN ĂN CỦA BỌN NÀY CẬU TRẢ ĐÊ!

Lần này, là cả Thiên An và Thảo Anh đồng thanh, cười gian

Bảo Khánh còn trẻ người non dạ, không biết gì mà gật đầu rất nhẹ, rất khẽ:

- Ủ ... à ... vâng! =.=

Còn Hạ Vy ấy à, mồm miệng há cmn hốc ... Khánh ơi là Khánh, Khánh gặp phải 2 cái cây rút tiền rồi Khánh ạ!

...

Canteen ... à không ... đây gọi là nhà hàng 5 sao thì đúng hơn ý! Đúng là của trường quý tộc có khác, mọi thứ đều rất “ quý tộc “, canteen này không phải cái kiểu là 1 người múc cơm, xong đến 1 người múc thịt, xong đến canh, bla bla như các canteen ta thường thấy mà nó như kiểu tiệc buffet đúng ý, được hẳn đầu bếp nổi tiếng của Ý đích thân nấu mà! Xong cái, lại còn có 1 số loại rượu nhẹ nữa cơ! Nói chung là ... tuyệt!

Vâng, nhưng mà, cái “ nhà hàng “ này chỉ là như kiểu tiệc buffet đúng, chứ không phải là giống hẳn bởi ... canteen mà, phải có bàn có ghế chứ!

Công nhận là, dạo gần đây thực sự có rất nhiều tin hot!

Nào là có 3 cô hot girl chuyển về, 3 hot girl nổi tiếng ở trường đều bị 3 hot boy ruồng bỏ, hot boy đứng đầu trường phải lòng cô hot girl mới chuyển tới ... bla bla ... nói chung là chủ đề chỉ xoay quanh 9 người nọ.

Và hôm nay, lại thêm 1 tin hót hòn họt nữa ... 9 người kể trên đều tụ họp ở canteen.

Dân chúng vui thấy rõ ... lại có chuyện để mà hóng hót

Quả thật là có nha!

Sau khi 3 cậu hot boy được 3 cô hot girl chuyển trường giao cho “ trách nhiệm cao cả “ là đi lấy đồ ăn thì có 3 bóng người sục xục đi đến chiếc bàn của họ

- Sao đi nhanh thế?!

Cả 3 đều đang chăm chú vô chiếc điện thoại sang trọng đắt tiền trên tay mình chơi ... liên quân mobile 3v3, không ai thèm ngẩng đầu lên cả

Có 1 sự ... xỉ nhục không hề nhẹ

3 cái người đó, tối mặt, đoạn, 1 con nhỏ cất giọng chua loét:

- 3 con bitch này, tao nhớ tao đã cảnh cáo chúng mày rồi mà!

Cái giọng này, còn ai khác ngoài Mỹ Nghi đại tiểu thư

- Kệ mày!

Nhỏ Hạ Vy nhàn nhạt đáp, đoạn, quay ra nói với 2 nhỏ kia:

- Chúng mày lên đi! Để tao ở sau yểm trợ cho Có gì bố mày phóng tên thần!

- Oke! Mà An ơi, chúng nó chạy ra đây thì mày cho nó 1 phát “ Choáng “ đi nhá, mày là ad mừ, để tao quay cho bọn nó mỗi đứa một phát cho biết mặt!

- Yep!

Họ chả mấy để ý đến 3 con nhỏ kia, chỉ để ý đến trận đấu thôi mà! ==

Sự xỉ nhục lại tăng thêm chút xíu

- Này, 3 đứa mày bị tật ở tai hả?!

Nhỏ Mỹ Linh tức điên

3 con nhỏ kia vẫn chỉ râm ran chuyện trận đấu:

- Này, thằng này ngu nhể!

- Ồ, ngu xi tứ chi đần độn thế kia mà đi đặt tên nik là Minh anh chấp tất, chấp cả tất cả giày! Í sời, có mà tao chấp cả tông cả giệt nhà nó ế!

- Ồi giời, lại thêm thằng này nữa, dám đánh lén bố mày! Thằng Em không ăn k ý chúng mày! Em không ăn k cái éo gì, em không ăn c.. cho nhanh!

Bla blo ...

Dân chúng thấy thế, chỉ biết cười và cười, cười nắc cười nẻ, cười đến không nhìn thấy Tổ quốc luôn.

Nhỏ Mỹ Tiên 1 phần vì ức, 1 phần vì ngưỡng nên sinh ra dũng khí nắm tóc Thiên An khiến nhỏ phải ngẩng đầu lên nhìn nhỏ Mỹ Tiên:

- Con này, lão toét nhể!

Đoạn, nhỏ giơ tay lên và ... “ Chát “

Đoán coi, ai bị tát?!

Còn phải hỏi, chính là con nhỏ Mỹ Tiên đó!

Thiên An tỷ đã quăng cái điện thoại có chữ “ Win “ đi, lấy tay tát 1 phát vô mặt con nhỏ mất dạy

- Bỏ tay ra!

Giọng nhỏ lạnh lùng hơn bao giờ hết khiến tất cả mọi người đều có chút run nhẹ ... kể cả Thảo Anh và Hạ Vy

Dạo này, Thiên An đã thay tính đổi nết, trở nên hòa đồng và hài hước hơn, mà bây giờ, con khốn nạn này lại dám làm nhỏ quay trở lại trạng thái ban đầu

Có 2 con nhỏ nào đó, nghĩ mà ức

- Con kia, bỏ ngay cái tay l.. của mày ra nhá!

- Mày bỏ hay để bố chặt tay mày?!

2 con nhỏ quát lớn

Mái tóc vàng mái tóc bạc của Thiên An, đến bọn nó còn không dám làm như thế, vậy mà nhỏ này lại dám

Ức lại càng thêm ức

Con nhỏ Mỹ Tiên vẫn chưa chịu bỏ tay ra khỏi mái tóc đẹp dễ đó, nhỏ chỉ quay ra, nháy mắt với 2 đứa đằng sau

2 con nhỏ chẳng biết thế nào mà nở 1 nụ cười đắc thắng trông rất chi là ngứa mắt

Chợt Thảo Anh thấy cái gì đó lấp ló sau cái váy ngắn cũng cõn của chúng, nhỏ không kịp làm gì cả, chỉ biết lao lên ôm lấy lưng Thiên An:

- An, cẩn thận!

Nhỏ Hạ Vy cũng nhìn thấy, nhưng vẫn chậm hơn Thảo Anh 1 bước, nhỏ chỉ kịp hét lên

“ Rào “

1 bát nước canh nóng bỏng như kiêu vừa mới được nấu xong ý hất thẳng vào tấm lưng nhỏ bé của Thảo Anh

- A!

Nhỏ kêu khê

Thiên An nhanh chóng đạp con nhỏ Mỹ Tiên ra xa rồi quay lại đỡ lấy Thảo Anh đang đau hết cả người vì rất

- Thảo Anh, có sao không?!

Nếu nhìn kỹ, có thể thấy mắt nhỏ hơi đỏ

Hạ Vy còn ác chiến hơn, nước mắt sớm đã giàn dụa:

- Con này, đui hử?! Như thế mà còn không sao ... hix ... Thảo Anh ơi ... huhu ...

Mịa, lúc này rồi vẫn còn chọc khoáy nhau được

- Tao hỏi con này chứ tao hỏi mày à?!

Thiên An chán nản nói

- Mà tao đã chết đau mà mày khóc như kiêu bố mày chết rồi thế!

Lần này đến lượt Thảo Anh, nhưng rồi, nhỏ lại nhứu mày vì rất ... mịa 3 cái con này, ẻo biết lấy cái nước gì mà rất kinh khủng khiếp

Nhỏ Mỹ Linh thấy 1 màn như thế thì nhếch mép:

- Lần này là chị mày cảnh cáo thôi đấy!

- Lần sau không có nước canh nữa đâu!

Nhỏ Mỹ Nghi vuốt tóc cười cười

- Lần sau sẽ là axit đó!

Nhỏ Mỹ linh buông lời đe dọa

Chợt ...

- THẢO ANH!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

1 tiếng la kinh khủng khiếp vang lên, tiếp đó là “ Xoảng ... xoảng ... “ (tiếng ly đĩa vỡ đó bà con) , rồi tiếp đó nữa, là 1 bóng người chạy vụt đến giật lại Thảo Anh từ tay Thiên An

- Ui da!

Nhỏ khê kêu

Nhật Duy xót xa nói:

- Sao vậy?! Cô bị sao vậy?! Bọn nó đã làm gì cô?!

Nói, đoạn, lườm 3 con nhỏ kia 1 phát

- Bọn nó hắt nước canh đó!

- Nước canh?!

- Ủ, nước canh nóng lắm, như kiểu vừa mới đun ý!

- Nước nóng?!

Có 2 con nhỏ nào đó thêm nêm

- Mà bọn nó còn đe dọa nữa cơ!

- Còn kêu Thảo Anh là con bitch ý!

Bla blo ...

Không cần nghe những gì tiếp theo, Nhật Duy đã cảm thấy cực kỳ là nóng máu, lia ánh mắt sắc lạnh về phía 3 con nhỏ đó là 3 nhỏ rét run.

Cậu định đứng lên dậy dỗ cho bọn đấy 1 bài học thì Hàn Thiên giữ lại, cậu lắc đầu:

- Duy, kệ bọn nó!

- Nhưng mà ...

- Bây giờ, quan trọng nhất là đưa Thảo Anh đi viện đi, để lâu sẽ không tốt đâu!

Bảo Khánh thật lòng khuyên nhủ

- Còn bọn kia cứ để bọn tôi lo!

Nụ cười trên môi Hạ Vy giờ đã tắt ngấm. chứng tỏ nhỏ đã điên rồi đây

Nhật Duy nhìn bọn bạn lâu nhâu thường ngày mà cảm cmn động

- Được, tao tin mọi người!

Đoạn, cúi xuống bế Thảo Anh lên, nhìn rất chi là lãng xẹt ... à quên ... lãng mạn

Đi được vào bước, Thảo Anh nhắm mắt lại, nhỏ than:

- Duy ơi, tôi ngủ tí nhé!

Nhật Duy nghe xong mà hốt cả hên, gào to:

- NÀY, TRẦN THẢO ANH, CÔ KHÔNG ĐƯỢC NGỦ! MẤY PHÚT NỮA THÔI, CỐ LÊN! NÀY, CÔ MÀ NGỦ LÀ CÔ CHẾT VỚI TÔI ĐÓ! THẢO ANH, CÔ DẬY NGAY NẾU KHÔNG TÔI VỀ MẶT MÈO RỒI DÌM CÔ!

Quả thật, nghe đến cái câu liên quan đến “ nhan sắc “, Thảo Anh đã mở mắt ra, Nhật Duy thoáng cái nhẹ nhõm

Ai dè ...

- BỐ KHỈ! CÂM CÁI MỠM CHÓ CỦA CẬU LẠI! CHO TÔI NGỦ 1 TÍ ĐÊ, TÔI QUA THỨC THẬU ĐÊM CÂY LIÊN QUÂN ĐÓ!

- Ủ, ngủ đi!

Nhật Duy què quạ, đành gật đầu cho bớt què

Mọi người nhìn 2 người họ, mà chỉ biết cười nắc cười nẻ, mà họ đã quên rằng ... bây giờ mới đến phần quan trọng nè!

- Giờ sao?!

Là Thiên An, trên môi nhỏ bây giờ đã có nụ cười nửa miệng ác quỷ, bên cạnh là nhỏ Hạ Vy mặt mày lạnh tanh như Thần Chết.

Và mục tiêu của ác quỷ và Thần Chết còn ai khác ngoài 3 con nhỏ đang sợ hãi đến toát mồ hôi kia

#Shyn: cho chết tạt huỳnh hoang nha mấy cưng ... hehe ...

P/S: up truyện lúc đêm khuya, ai thương ta không nè ^0^

28. #27

Hôm đó, tất thấy mọi người chỉ thấy Thiên An, Hạ Vy, Bảo Khánh và Hàn Thiên bỏ đi, tiếp sau đó, lại có 3 người áo đen đến trời tay trời chân 3 con nhỏ họ Mai kia lại và rồi bịt mắt bịt mồm tụi nó.

Dân chúng nhìn thấy, chỉ biết thở dài ... khoa trương đến thế là cùng

3 con nhỏ không biết trời cao đất dày kia bị đưa đến tầng hầm của quán Bar Devil, lúc 3 nhỏ được mở bịt mắt bịt miệng, tháo dây thừng ra hết rồi, còn chưa kịp là gì thì con nhỏ Mỹ Linh đã ăn 1 phát tát, tiếp đến là 1 phát tát nữa, cứ thế, Thiên An và Hạ Vy “ giáng long thấp bát chưởng “ cho đến khi mặt của nhỏ sưng húp mới chịu thôi, còn 2 con nhỏ kia à, sớm đã như rùa rụt cổ lủi vào 1 góc rồi!

- Đ.. mịa, lần này bố mày cảnh cáo, lần sau là bố rạch mặt đấy!

Hạ Vy đe dọa, còn tiện chân đá nhỏ Mỹ Linh 1 phát, với cái gót giày nhọn hoắt của nhỏ, nhỏ Mỹ Linh đau đốn ồm cẩu chân đang chảy máu mà không giám bặt gì cả

Thiên An thì im lặng hơn, nhỏ chỉ quét đôi mắt xanh lạnh lùng của nhỏ, trên môi là nụ cười nửa miệng thường trực, nhỏ nhẹ nhẹ cất lời mà như muốn đóng băng người đối diện:

- Con nào đầu têu?!

Cả 3 nhỏ nhất thời im lặng

- Tao hỏi lần cuối, con bitch nào đầu têu?!

Im lặng vẫn hoàn im lặng

Nhỏ tức mình, nắm chặt nắm đấm, đấm 1 phát vào bức tường làm bức tường lõm 1 lỗ sâu hình nắm đấm, 3 nhỏ kia nhìn mà sợ hãi, còn ai kia kia lại nhìn mà xót cả lòng

Thiên An gằn, lời nói như tảng băng Nam Cực:

- Nói! Hay muốn ăn đấm?!

3 nhỏ nhà này có 1 điểm đặc biệt là không bao giờ dùng những cái cách đánh nhau của con gái như cầm guốc, xé áo, bla bla đủ những thứ hèn hạ, tụi nó là những đứa chuyên trị dùng nắm đấm để nói chuyện không chỉ với con trai mà với cả con gái

3 nhỏ kia thấy thế thì nước mắt chảy đầm đìa, sợ hãi ôm chặt lấy nhau

- Là à?!

Thiên An gắt lên, đoạn, nhỏ giơ tay, nắm đấm chuẩn bị giáng xuống mặt nhỏ Mỹ Tiên thì nhỏ lên tiếng:

- Là ... là tôi!

- Là mày?!

Hạ Vy trừng mắt, trông nhỏ bây giờ cứ lạnh lùng như thần Chết vậy.

Nhỏ Mỹ Tiên thấy bộ dạng này của nhỏ Hạ Vy thì rùng mình, khai tất tần tật ra luôn:

- Là tôi đưa ra chủ ý trả thù bọn cô cứ bám lấy 3 anh người yêu của bọn tôi, Mỹ Nghi thì đòi hắt đồ ăn thừa, nhưng rồi Mỹ Linh lại bảo hắt nước nóng!

Nói đến đây, nhỏ mắt ướt lệ nhòa

- Cũng tại 3 cô tự nhiên xuất hiện, tự nhiên cướp đi hạnh phúc của bọn tôi!

- WTF?!

Hàn Thiên và Bảo Khánh trợn tròn mắt

Còn Hạ Vy à, đang lườm Khánh muốn rách mắt rồi đây, Thiên An thì chả thèm dòm ngó gì cả, chỉ là đôi mắt xanh của nhỏ có chút trùng xuống nhưng rất nhanh đã lấy lại vẻ lạnh lùng như trước.

Nhỏ cất giọng nước đá:

- Vậy là ... chúng mày mỗi đứa 1 ý kiến?!

- Vâng!

3 nhỏ đồng thanh

Thấy nhục chưa?! Đường đường là 3 thiên kim đại tiểu thư của gia tộc họ Mai danh tiếng, giờ đây lại phải khép nép trước người ta thế này

Haiz ... định lí lại 1 lần nữa được chứng minh ... đại trai là chỉ có chết

Hạ Vy lắc lắc cổ:

- Haiz ... lẽ ra hôm nay tao định sẽ giết chúng mày luôn đấy, nhưng thôi, giết rồi lại mất công vô tù! Cho nên tao đổi ý rồi!

3 nhỏ họ Mai nghe đến đây, mừng mừng rỡ rỡ

Ai dè ...

- Hay tao rạch cho mỗi đứa một phát nhờ!

Nhỏ Hạ Vy lăm le con dao bạc, mặt lạnh tanh

3 nhỏ kia nhìn thấy con dao sáng loáng thì hốt cả hên, mồ hôi chảy đầm đìa, như thế, thì giết mẹ nó 3 nhỏ đi cho lành!

- Vy, làm thế bắn tay bỏ mẹ ra!

Thiên An nhú mày

Đoạn, nhỏ lấy điện thoại, bấm gọi:

- Alo, mày với 2 thằng kia vào đây chị bảo nhá!

Rồi nhỏ cúp máy cái rụp, căn bản là tiết kiệm tiền điện thoại ==

Chưa đầy 2 phút sau, có 3 thằng tầm 20 tuổi gì đó chạy xuống, 1 thằng tóc xanh, 1 thằng tóc đỏ, 1 thằng tóc vàng chốe tạo thành 1 cái đèn giao thông di động == mà 3 thằng này, chính là 3 thằng đệ thân cận của tụi nó đó.

- Em chào 2 chị!

3 thằng đồng thanh

2 nhỏ gạt đầu hài lòng, đúng là đệ 2 nhỏ có khác, ngoan đáo để!

Rồi chột thằng tóc đỏ lên tiếng:

- Ô, sao lại chỉ có 2 nhể?!

- Đúng rồi, có 3 cơ mà!

Thằng tóc xanh đồng tình

- Chị Thảo Anh đâu rồi 2 chị ?!

Thằng tóc vàng khôn nhất, sau 1 hồi ngẫm nghĩ đã nhớ ra chị Thảo Anh của bọn nó

Nhỏ Hạ Vy diễn sâu, nước mắt đầm đìa:

- Chúng mày ơi, chị thương Thảo Anh quá, Thảo Anh khổ quá cơ chúng mày ạ! Huhu ...

Đoạn, nhỏ véo tay Thiên An 1 cái

Thiên An 1 phần là diễn, 1 phần là do ... bị véo đau quá nên mắt cũng đỏ đỏ:

- Bọn chị đi ăn ở canteen, xong tự nhiên 3 con nhỏ này đến gây sự với bọn chị rồi còn hất nước nóng vào người Thảo Anh cơ! Giờ Thảo Anh đang đi viện, sống chết chưa rõ đây!

Khổ, 3 thằng bé ngây thơ, nghe đến chị Thảo Anh của bọn nó phải đi viện mà cuống cả lên, giờ lại thấy 2 chị đại nước mắt lưng tròng thì càng thêm nóng máu mà lờm bọn kia ghế lằm

Hạ Vy vẫn chưa chịu thôi, đả thêm câu:

- Bọn chị muốn xử bọn nó lằm nhưng sợ bẩn, lại quên mang găng tay, huhu ... trời ơi, vậy ai trả thù Thảo Anh cho bọn chị đây?!

- Để bọn em!

Thằng tóc xanh nóng máu nói

- Lâu rồi em cũng chưa hoạt động mà!

Thằng tóc đỏ bẻ tay

- Các chị cứ về đi, việc còn lại để bọn em lo!

Thằng tóc vàng đẩy đẩy 2 chị của nó về rồi tiến lại chỗ 3 con nhỏ đang co rúm lại vì sợ

Hạ Vy cười cười:

- Rồi, chị nhờ bọn mày đẩy nhá!

- vâng chị!

3 thằng bé ngoan ngoãn đồng thanh

Rồi người ta chỉ nghe thấy tiếng đấm đá, tiếng gào khóc kêu cứu, tiếng chửi rủa , ... bla bla vang ra từ căn tầng hầm nọ.

4 con người đi giữa cái hành lang thanh tĩnh, cười khúc khích:

- Trội ôi, Vy của Khánh giỏi ghê ý!

Bảo Khánh nựng má Hạ Vy

- Chuyện, Vy mà lì!

Hạ Vy được khen, sướng thấy rõ luôn

- Mấy cô biết diễn thật đó!

Hàn Thiên ca ngợi

- Tôi mà không làm người thừa kế có khi tôi đi làm diễn viên rồi ý!

Thiên An cười cười nói trêu

Dạo gần đây ý hả, Thiên An nhà ta như kiểu bị ai nhập ý mà cười nhiều nói khỏe hẳn ra luôn làm Thảo Anh với Hạ Vy vui vẻ hẳn kiểu: Một đứa cười, cả nhà vui ý ^0^

Nhưng mà, lại có thêm ai kia cũng thay tánh đổi nét, không chỉ cười nhiều nói khỏe mà còn thêm tác dụng phụ là mặt dày lắm chuyện cơ

- Ghớm, được khen tý đã sướng!
- Kệ chứ, cái đồ nào tôm!
- Nào cá vàng kia, cô nói ai hả?!
- Dương hàn thiên là đồ nào tôm!

Bla blo ...

Đó, 2 đứa thay tánh đổi nét suốt ngày cãi nhau như vậy nè

Lại có cặp vợ chồng son nào đó thấy thế chỉ biết mỉm cười, hồi tưởng lại quá khứ

...

Nghe nói, kết cục của ngày hôm đó là Thảo Anh phải đi phẫu thuật cấy ghép da, nằm sắp 1 tuần luôn!

Lại nói đến 3 con nhỏ họ Mai kia, chỉ biết là 3 nhỏ phải ra nước ngoài, nghe nói là đi phẫu thuật chỉnh hình thì phải, và rồi, biệt tăm biệt tích không một ai biết

29. #28

Thảo Anh mơ màng tỉnh dậy, chợt cảm thấy lưng mình đau rát, lúc này, bộ não của nhỏ mới load lại được sự việc đã từng xảy ra.

- Mịa, bố hận không chu di cửu tộc nhà chúng mày!

Nhỏ uất ức hét lên, tạo hiệu ứng khiến Nhật Duy đang yên giấc ngủ thì giật mình bật dậy

Mặt cậu còn đang lơ ngơ lơ ngơ chưa biết gì, thấy Thảo Anh một cái, cái mặt lại hớn ha hớn hở

Cậu xun xoe:

- Thảo Anh, tỉnh rồi à?!

Thảo Anh thấy Nhật Duy thì ban đầu là cảm động, đoạn, nhỏ ngó quanh quẩn:

- Ô, con An với con Vy đâu rồi?!
- Về đi chơi hết rồi!

WHAT?! Nhỏ không nghe nhầm đó chứ?!

Mặt Thảo Anh cau có thấy rõ luôn

Nhật Duy thấy thế thì phì cười, cái tay không tự chủ được mà nựng cái má phúng phính của Thảo Anh:

- Tôi đùa đấy, 2 nhỏ đó về nhà nấu cháo mang lên cho bà!

Thảo Anh chẳng mấy quan tâm đến lời nói của Nhật Duy cả, nhỏ chỉ biết là ... tim mình đang đập rất nhanh, rất mạnh

Lại nói đến Nhật Duy, lúc này mới ý thức được hành động kia của mình, cậu vội bỏ tay ra, mặt mũi đỏ bừng:

- A ... tôi xin lỗi! Có phải làm cô đau rồi không?!

Thảo Anh cười hiền:

- Không sao không sao!

Bầu không khí lúc này chợt trở nên cực kỳ là quái dị

Trong căn phòng nọ, có 2 kẻ ngốc, ngồi bần thần vô định, nhưng 2 trái tim, lại cùng chung 1 nhịp đập

Chỉ có Chúa mới biết vừa nãy tim 2 người ấy đã đập nhanh tới mức nào

Chợt ... Nhật Duy lên tiếng:

- Xin lỗi!

- Xin lỗi?!

- Ủ, xin lỗi!

- Xin lỗi về việc gì?!

- Vì đã không bảo vệ được cô!

Trong 1 giây, Nhật Duy thực sự đã “ trải lòng “

Thảo Anh ngớ người, chữ được chữ không:

- Gì?! Cậu làm sao?!

Nhật Duy đỏ bừng:

- Không có gì!

...

Đúng là, bắt đầu từ hôm ấy Thảo Anh được Nhật Duy chiều lắm luôn ý, trông chả khác gì nữ hoàng về thẳng hầu cả

Vậy nên ... có “ nữ hoàng “ nào đó được chiều quá sinh hư:

- Duy, bật tôi cái điều hòa!

- Ủ!

Ai kia lật đật đi bật điều hòa, cố chỉnh nhiệt độ vừa phải, sợ người ta bị lạnh

Thảo Anh trần trọc mãi mà không ngủ được, ngồi dậy gất lên:

- Sao mở bé thế?! To lên!

- Nhưng mà thế bị lạnh đấy!

- Lạnh thì đắp chăn!

- Ủ!

Ai kia lại tiếp tục vâng lời chỉnh nhiệt độ thấp đi một chút

Thảo Anh nằm 1 tí, thấy lạnh, đắp chăn vào thì lại thấy nóng, nhỏ lại ngồi dậy, quát lên:

- Duy, ai kêu cậu mở số thấp thế này hả?! Cậu muốn tôi chết cóng à?! Ghét nhau cũng đừng làm thế chứ!

Nhật Duy thở dài, thật lòng mà nói:

- Tôi không ghét cô!

Đoạn, vẫn ngoan ngoãn chỉnh lại nhiệt độ như lúc ban đầu

Thảo Anh nằm thế nào cũng vẫn thấy không vừa ý, nhỏ lại bực bội phát cáu:

- Thôi, cậu cứ chỉnh kiểu gì ý, lúc lạnh lúc nóng, tốt nhất là tắt đi!

Thấy khổ chưa?! Tác giả nhìn mà chỉ muốn tung 1 cước tặng cho Thảo Anh. Hầy ... cơ mà ... nó đẹp nó có quyền! =.=

“ Bà hoàng “ Thảo Anh không hôm nào là tha cho “ thẳng hầu “ Nhật Duy cả:

- Duy, lấy tôi chai nước!

- Duy, đưa tôi cái điện thoại!

- Duy, đi mua tôi hộp sữa chua!

- Duy, tôi thèm ăn xoài!

Bla blo ... bla blo ...

Nhỏ sai, sai nhiều đến nỗi mà đồng bọn còn phải túm Nhật Duy vào 1 góc thành thật khuyên bảo:

- Duy ơi, cậu ăn phải bùa của nhỏ Thảo Anh rồi hả?!

Hạ Vy lo lắng nói

- Không

- Hay nó bỏ bả chuột cho cậu rồi?!

Thiên An thấy tội cũng chen mồm vô

- Không!

Nhật Duy thản nhiên nói, chợt Thảo anh trong phòng bệnh gào lên:

- NHẬT DUY ... CHƯA ĐI MUA XOÀI À?!

- Đi liền đi liền!

Có ai đó nói, đoạn, phóng cái vù

- Bệnh nặng không chữa được nữa rồi!

Hạ Vy lắc đầu, tiếc thương cho 1 soái ca

Bảo Khánh và Hàn Thiên thấy thế, chỉ biết nhìn nhau cười

- Cười cái gì?!

Thiên An tò mò hỏi

- 2 người không biết đó thôi chứ chăm sóc Thảo Anh bấy giờ chính là niềm vui của Nhật Duy đó!

Bảo Khánh cốc nhẹ đầu Hạ Vy, đẩy về cứng chiều cười mỉm nói

- Niềm vui?!

Thiên An và Hạ Vy, mắt tròn xoe ngây thơ vô (số) tội

- Ủ, niềm vui!

Hàn Thiên cười cười

Phải mất một lúc lâu sau, 2 chị này mới tiêu hóa được, khẽ “ À ... “ lên 1 tiếng rồi phán như thánh:

- Rồi, từ hôm nay không vào đây nữa!

Đoạn, 4 người bỏ đi, để lại nụ cười bí hiểm

.....

- Thảo Anh ơi, xong chưa?!

Tiếng Nhật Duy kéo Thảo anh ra khỏi quá khứ 1 tuần nằm viện, nhưng nghĩ lại, nó vẫn óc 1 chút tiếc nuối, nhỏ vẫn muốn ... nằm viện 1 lần nữa ... sự thật đấy :v

Nhỏ nhìn cậu, cười hiền:

- Xong rồi!

- Vậy đi thôi!

Nhật Duy xoa đầu Thảo Anh rồi cả 2 đi xuống gara lấy chiếc xe màu bạc sang trọng của Nhật Duy, đi thẳng về khu villa đất đỏ nhất Sài Thành

...

- Mịa 2 cái con cờ hó, cả tuần vào chơi được có 1 buổi, còn lại thì mất tích, bạn với chả bè thế đấy!

Thảo Anh vừa thấy hạ Vy và Thiên An một cái là xông tới quát nạt

Cũng phải, có mỗi 2 con bạn mà lúc ốm đau bệnh tật chúng nó lại không vắc xác đến, kể cũng tội

Hạ Vy cười cầu tài:

- Anh xinh gái, bớt giận, bớt giận!

- Tao là vì thấy mày có người coi sóc rồi nên không tới thôi, sợ làm 2 người ...

Thiên An nói thẳng ra luôn, còn í nhị liếc Nhật Duy 1 phát

Đúng như nhỏ đoán, Thảo Anh ngay lập tức im lặng, Nhật Duy bên kia cũng đỏ bừng, 2 người nhìn nhau mà thẹn thẹn thùng thùng

Lại có 4 người nọ neho mắt lại, chuyên nghiệp phân tích ... chắc chắn là có tình ý sâu xa! Hehe ...

Lời tác giả: lại chuẩn bị có thêm 1 cặp bị bỏ “ bùa “ nữa roài! ^0^ ^0^ ^0^ Anh em quấy đi

30. #29

Có 1 buổi chiều nọ, sau khi nhận điện thoại của bọn đàn em ở bar Devil thì 3 chàng lại phải hối hả chạy tới đó “ dẹp loạn “, để lại 3 nàng ở nhà lủi thủi mà tự chơi với nhau

Có lẽ là khá lâu rồi, 3 đứa chúng nó mới lại có thể cùng nhau tụ tập như đợt trước, chỉ có 3 bọn nó

Buổi “ tụ họp “ lại có khác, nào bánh nào kẹo nào bim bim xếp cả lô ra trên bàn, hôm nay còn đặc cách cho em Ken lên chơi với bọn nó nữa cơ

Bé Ken ngồi trong lòng chị An, nhắm nháp gói bim bim ngô – vị mà bé yêu thích

Còn 3 cái chị của nó ấy à, chả biết có vụ gì mà mặt nhỏ Hạ Vy nghiêm lắm, kéo theo mặt 2 nhỏ còn lại cũng nghiêm

Đoạn, nhỏ hắng giọng:

- E hèm ... Thảo Anh này!

- What?!

Thảo Anh vừa ăn kẹo vừa hắt hàm

Thiên An thấy có vụ hay, tội gì không hóng hớt, thế là cũng cố vểnh tai lên mà nghe mà ngóng

Hạ Vy hít một hơi sâu, hướng Thảo Anh mà nói:

- Tổ tềnh đi!

WTF?!

Có 2 con nhỏ nào đó, nghe mà chả hiểu chuyện gì cả, mồm miệng há hốc

- Vy ... sao ... sao mày ...

Thiên An sốc đến không nói nên lời luôn, tạm thời cầm nín

Thảo Anh lắc đầu nguầy nguậy:

- Thôi, Vy à, tao không dám đâu!

Thảo Anh nói 1 đằng, Hạ Vy lại nghĩ theo 1 nẻo:

- Dám diếc gì, cứ tỏ tênh đi! Tao biết tầm lòng của mày mà!

- Thôi! Tao sợ ...

- Sợ méo gì?! Không từ chối đâu mà lo!

- Nhưng ... tao ...

- Không có nhưng gì hết, cứ nói thoải mái đi! Tao sẽ ủng hộ mày mà!

Hạ Vy nói, đoạn, nháy mắt

Cái nháy mắt rất đổi bình thường này lại khiến Thảo Anh phát run

Nhỏ cúi gằm mặt lí nhí:

- Vy ơi, mày tha cho tao đi! Tao đâu có bị less?!

“ WHAT?! LESS?! Con nhỏ này lại nghĩ đi đâu rồi?! “

Tiếng lòng của đứa nào đó

Hạ Vy cười cười:

- Mày nghĩ đi đâu ...

Chữ “ thể “ còn chưa kịp thoát ra khỏi họng đã bị chặn lại:

- Với lại ... tao sợ Bảo Khánh!

- Nhỏ này, sao lại lòi lão vô đây?!

Y như rằng, động tới Bảo Khánh của Hạ Vy 1 phút là hạ Vy lại trở nên cực kỳ là kích động

Thiên An chợt mở lời:

- Chứ sao?! Nó sợ nó tỏ tênh với mày, lão Bảo Khánh chém chết nó đó!

Thảo Anh ngồi bên cạnh, gật đầu lia lịa

Hạ Vy há hốc mồm ... OMG ... 2 con óc c hó này ...

Thế là, nhỏ không nể nang gì, thẳng tay đập cho 2 con nhỏ nào tàn mỗi nhỏ 1 phát

Hạ Vy cần nhần:

- Ôi Giàng ơi tao thông minh xuất sắc thể này mà sao lại có 2 con bạn ngu như chúng mày nhỉ?!

2 con nhỏ tự nhiên bị đánh, xong lại còn bị xúc phạm IQ ... một sự nóng máu không hề nhẹ

Hạ Vy nhìn 2 con bạn, chán nản nói:

- Ngu cũng phải ngu vừa thôi, đợi cho thiên hạ ngu với chứ! Tao điên à mà đi kêu mày tỏ tênh với tao?! Ý tao là mày đi tỏ tênh với lão Nhật Duy á! Còn tao ấy à, có Khánh khìn là oki rồi!

Đoạn, cười hề hề

Có 2 con nhỏ nào đó lúc này mới tiêu hóa được “ ý nghĩa sâu xa “ của câu nói kia, 1 nhỏ thì “ À ... “ xong cái cười trông rất là đều, còn 1 nhỏ, nghe xong thì đỏ bừng, lí nhí:

- Tở ... tỏ tênh cái gì?! Tao thêm vào nhá!

- Mày cứ chối chứ bọn này biết tổng cái tâm mày rồi nhá!

Hạ Vy bĩu môi

Thiên An tặc lưỡi:

- Tao với con vy đi muốn mồn đôi dép tổ ong trong bụng mày rồi đấy, đừng có mà đòi chối!

Thảo Anh chột lâm vào thế bí

Suy suy nghĩ nghĩ, cuối cùng, nhỏ nói rất nhẹ, rất khẽ:

- Thế ... còn cậu ta?!

- Lại chả thích mày bỏ mịa ra ấy chứ!

Hạ Vy thẳng thắn nói làm ai kia càng ngượng

Thiên An trừng mắt với nhỏ 1 cái, đoạn, quay ra khuyên nhủ:

- Hay mày cứ tỏ tênh trước đi, được thì được, không được thì về ở già với tao cũng được!

Thảo Anh nghe xong lời của Thiên An, ngẫm nghĩ thế nào cũng thấy đúng ... cứ tỏ tình đi vì cuộc đời cho phép mà, không được thì thôi chứ có sao!

Nhỏ cười toe:

- Oki! Thích là thích!

Nụ cười này của nhỏ rất đẹp, rất trong sáng tươi mát như tâm trạng của nhỏ vậy!

Thế là hôm đó, có 3 con nhỏ nào đó bỏ nhà đi chơi

Lượn hết shop này đến shop khác, chả thấy có gì ưng ý cả, Thảo Anh mặt xịu xuống, trông buồn thấy rõ luôn!

Nhỏ tính quay ra xe đi về thì Thiên An la lên:

- A, đây rồi!

Hạ Vy và Thảo Anh nghe tiếng, chạy lại

- Gì á mày?!

- Cái gì vậy?!

Thiên An cười cười, giơ quyển sách dạy làm bánh lên, ngay lập tức, 2 đứa kia dính đòn tâm lý nặng nề, bịu môi kì thị 1 cái, tính quay người đi thì Thiên An lên tiếng:

- Hay mày làm thử 1 cái bánh đi cho nó lãng mạn!

Thiên An cười cười, giọng điệu trêu chọc

Hạ Vy cũng đùa theo:

- Ồ, phải ha! Hay mày làm 1 cái bánh hình tim xong cái viết lên đấy chữ “ Ai lớp du “, tỏ tênh trên bánh luôn!

- 2 đứa mày thôi đi, tao không làm cái trò đấy đâu!

Có đứa nào đó, ngượng, gắt lên

Nhưng rồi, lúc về vẫn bí mật quay lại mua quyển sách đó

Tối hôm đó, có người trần trọc mãi không ngủ được, chỉ mong sao tới sáng hôm sau

...

- Thảo Anh ới ời ... tối qua mày lại thức khuya chơi game hả?!

Chưa thấy người đã thấy giọng, chỉ có thể là Hạ Vy

Thảo Anh lấy vẻ mệt mỏi đáp:

- Hôm nay tao nghỉ! Tao hơi mệt!

Nhật Duy chợt trở nên sốt sắng lạ thường:

- Một hả?! Có cần đi bệnh viện không?!

- Không cần!

Thảo Anh bỏ bưng, đáp

- Hay tôi ở nhà với cô nhá!

Nhật Duy đưa ra sáng kiến lại càng khiến ai kia ngượng hơn:

- Đã bảo không cần mà!

Thiên An và Hạ Vy, chợt liếc nhau 1 cái rồi mỗi đứa 1 câu nói:

- Thôi kệ nó đi! Thảo Anh ngủ tí là hết mệt ý!

- Nhưng mà ...

- Cậu ở nhà càng khiến nó mệt hơn đấy!

Nhật Duy còn nghĩ nghĩ ngợi ngợi lắm, cuối cùng thì nghe theo lời 2 con nhỏ ranh ma kia, dứt áo đi học

Thiên An và Hạ Vy trước khi đi, còn để lại 1 nụ cười tươi rói ... Thảo Anh ... chúc mày thành công!

Thảo Anh nằm trên phòng, nghe tiếng động cơ thì biết là mọi người đã đi, lúc này, nhỏ mới chịu “ rời giường “ đi siêu thị mua dụng cụ về làm

Ông mặt trời sớm đã tỉnh giấc, chói sáng cả một bầu trời

Trong khu villa sang trọng nọ, có 1 chú ong cần mẫn tỉ mỉ làm bánh, mặc dù có chút vụng về, nhưng cũng coi là ... oke!

- Bây giờ, để vô lò vi song là xong!

Thảo Anh hí hửng xoay tròn 1 vòng rồi đặt khay bánh nhỏ bỏ biết bao tâm huyết ra làm

Để làm được cái chỗ này ấy à, nhỏ đã phải làm đi làm lại không biết bao nhiêu lần.

Cái bánh đầu tiên ra lò, do cho ít nước nên bị cứng

Cái bánh thứ 2 ...

Cái bánh thứ 3 ...

...

Thành ra, có em Ken nào đó trên sân thượng, có cả tá bánh kem đích thân chị thảo Anh làm ... cơ mà ... bé con sợ có độc nên không dám ăn =.=

“ Ting “

Tiếng lò vi song vang lên

Thảo Anh đang ngồi vắt chân chữ ngũ trên sofa xem chương trình nghe thể thì giật mình chạy xuống bếp, hấp tấp đến nỗi lấy bánh ra mà còn quên đeo găng tay, thế là bàn tay xinh đẹp bị bỏng, nhưng nhỏ không quan tâm, nhỏ chỉ quan tâm tới “ thành quả “ của mình

Hết nhìn cái bánh mình làm, lại nhìn cái bánh trong ảnh, nhỏ thở phào ... chắc lần này sẽ thành công nhỉ?!

Đoạn, nhỏ tỉ mỉ trang trí bên ngoài là kem socola, bề mặt bên trên của bánh được trang trí bằng kem vani, những trái dâu tây xinh đẹp được khéo đặt ở viền bánh, rắc đều dừa xay nhỏ lên bề mặt bánh. Cuối cùng, là công đoạn mà nhỏ hồi hộp nhất. Lấy chiếc túi phun kem màu hồng, nhỏ cẩn thận nắn nét viết từng chữ: I ... Love ... U rồi còn bày đặt vẽ trái tim cơ

Viết xong, nhìn thành quả của mình, ai kia chợt thấy tự hào

Vội bỏ khay bánh vào trong tủ lạnh, nhỏ cứ cười mãi thôi, nghe nói, trưa nay, mọi người đều bận việc ở bar nên không về, nên ... Thảo Anh đành để dành chiều tới bar lượn cho ai kia bất ngờ chơi

Mới chỉ nghĩ tới thôi, ai kia đã cười khúc khích

...

“ Két ... “ chiếc xe màu hường điệu đà dừng lại trước quán bar 1 cách ... không gây chú ý nhất

Thảo Anh hôm nay cũng mặc 1 bộ váy màu hường, đeo kính râm, đi giày cao gót hường hân hoi nha!

Rất chi là biết mix đồ

Nhỏ nhìn cái hộp hình trái tim cũng ... màu hường bên ghế lái phụ, khẽ thì thầm:

- Tất cả nhờ vào may mắn đó!

Đoạn, nhỏ cầm lấy chiếc hộp, liếc qua cửa kính xe, nhỏ thấy 1 bóng dáng quen thuộc đang chạy sang bên đường bên kia với nụ cười tươi không cần tươi

Thảo Anh, trong 1 khoảnh khắc cũng đủ khiến tim nhỏ đập loạn nhịp

Nhỏ cố gắng “ an phận “ lại trái tim không nghe lời của mình, đoạn, mở cửa chuẩn bị bước xuống thì ... dừng hẳn lại động tác này

Nhỏ nhìn thấy ... bên kia đường ... người ấy của nhỏ ... đang ôm người con gái khác 1 cách rất thắm thiết

Trông cô ta rất sặc sỡ, quyến rũ, tất cả mọi thứ đều đẹp, đặc biệt, cô ấy có đôi mắt màu hổ phách dịu dàng ấm áp như cậu vậy ... thảo nào ... cậu mê là phải, tới nhỏ nhìn còn thấy mê nữa là ...

Nhỏ cứ nhìn, nước mắt cứ chảy, đôi tay còn đang phải băng bó lại vì vết bỏng đột nhiên lại trở nên đau rát

Nhỏ đánh rơi chiếc hộp đó ... chiếc hộp cực kỳ là quan trọng đối với nhỏ

Rồi ... người ta chỉ thấy ... chiếc xe màu hường kia, phóng hết tốc lực rời khỏi quán bar Devil, hướng phía ngoại ô mà phóng hết ga

31. #30

- Thảo Anh ơi ... bọn tao về rồi này!

Hạ Vy vừa về tới nhà đã gào ầm lên. Nhưng ... chẳng có ma nào đáp lại cả

Nhỏ vẫn tiếp tục:

- Thảo Anh, lại đang tắm hả?!

Im lặng vẫn hoàn im lặng

Thiên An chợt thấy không ổn, bèn lên phòng Thảo Anh mở cửa ra ... trống trơn, nhỏ lại mở đến phòng thay đồ, WC, nhà tắm, bla bla ... tất cả đều trống trơn

- An, con Thảo Anh có ở trên đấy không?!

Hạ Vy ở dưới vẫn còn í ới

Thiên An bực bội gất lên:

- Có cái c.. ý! Đến cái lông chân của nó tao còn chả thấy nữa là!

Hạ Vy đang dựa dựa người vào lòng Bảo Khánh, nghe thế thì ngồi thẳng dậy, nhỏ cười cười:

- Mà không có khiếu hài hước đâu con ạ!

- Bỏ thêm vào! Mà mà méo tin thì lên mà kiểm tra!

Thiên An nói, giọng có chút run run

Hạ Vy vẫn cứ cười, chỉ là lần này, nhò đích thân lên kiểm tra, 5 phút sau mới thấy nhò hốt hoảng đi xuống, mặt mày tái mét, đầu còn nụ cười như ban nãy

Nhỏ nói, giọng lạc hẳn đi:

- Thảo Anh đi đâu rồi?! Tao không thấy nó!

Ai kia nghe đến đây, mặt mày tái mét, kích động đứng bật dậy nói:

- Cô nói cái gì thế hả?!

- Duy, Thảo Anh mất tích rồi!

Hạ Vy rưng rưng, Bảo Khánh xót xa, ôm nhỏ vào lòng

Thiên An mắt cũng đỏ hoe, 1 giọt nước mắt lặng lẽ rơi xuống

3 đứa nó, chưa bao giờ đi đâu mà không báo cho nhau như vậy cả, đặc biệt là Thảo Anh, chính nhỏ là người đưa ra cái luật củ chuối này mà.

Có lẽ, bây giờ, người bình tĩnh nhất chính là Hàn Thiên

Cậu điềm đạm nói:

- Mấy người ở đây khóc lóc thì được cái gì?! Bây giờ chúng ta phải chia nhau ra tìm Thảo Anh chứ!

Mọi người nghe Hàn Thiên nói, cũng dần lấy lại bình tĩnh

Hạ Vy lau nước mắt, phân chia:

- Bây giờ thế này đi! Tôi với Bảo Khánh đi tìm ở những quán bar, công viên, rạp phim, ... Hàn Thiên và Thiên An đi tìm toàn thành phố nhé. Còn Nhật Duy ... cậu tìm ở khu vực ngoại ô!

- Ừm!

Nhật Duy gật đầu rồi chạy vội đi lấy xe

4 người còn lại nhìn thấy, chỉ biết lắc đầu đồng cảm

...

- Alo Vy à?!

- “Ồ! Tìm thấy gì không?! “

- ... biển người mênh mông, mày kêu tao tìm kiểu gì bây giờ?! Thế còn mày?!

- “Mịa ... tao đi muốn cạn xăng cạn dầu rồi mà vẫn không thấy! “

- Đù ... con này trốn kĩ thế nhỉ!

- “Ồ ý! À, hay là cái vụ này cũng nằm kế hoạch của nó?! “

Thiên An ở đầu dây bên này nghĩ nghĩ ngại ngại ...

-Ồ! Cũng có lý!

- “Mịa, sao mà tao lại thông minh thế chứ lị! “

- ... Thế hay thôi để 1 mình Nhật Duy tìm đi, chứ nó mà biết cả bọn mình tìm thì thế nào cũng gán cho cái tội vô duyên cho mà xem!

- “Ồ, hay thôi về nhà đi! “

- Oki! Chuẩn ý tao!

Hàn Thiên An cúp máy, quay qua nói với Dương Hàn Thiên:

- Về thôi!

- Tìm thấy rồi à?!

Hàn Thiên nói

- Mình không cần phải tìm!

Thiên An nhàn nhạt đáp

Không cần phải tìm ... nói như thế cũng được hay sao?!

Hàn Thiên vẫn còn cả vụn câu hỏi vì sao nữa kìa nhưng khổ nỗi không dám hỏi, sợ mang danh zai lăm chuyện

Thế là, công cuộc tìm kiếm người thân chỉ còn lại 1 người

Trên cánh đồng hoa oải hương, có 1 người con gái mặc 1 bộ váy hồng đang ngồi ngẩn ngơ nhìn xuống thành phố phồn hoa nhất nhì đất nước

Dưới đó thật bận rộn, tấp nập, người đi qua, người đi lại

Còn trên này, chỉ có 1 mình nhỏ cô đơn

Thảo Anh lạnh nhạt nhìn sang phía bên phải, có 1 đôi trai gái đang tựa đầu vào nhau ngắm hoàng hôn

1 giọt nước mắt lặng lẽ chảy

Cậu ... đã là của người khác!

Trong nhò chợt nhớ lại 1 quá khứ, 1 khoảng thời gian đẹp ...

- Duy, bật tôi cái điều hòa!

- Ủ!

- Duy, lấy tôi chai nước!

- Ủ!

- Duy, đưa tôi cái điện thoại!

- Ủ!

- Duy, đi mua tôi hộp sữa chua!

- Ủ!

- Duy, tôi thèm ăn xoài!

- Ủ!

...

Mặc dù cậu kiêu lời, nhưng mọi lời nói của nhỏ, cậu đều nghe theo thì phải!

Nhỏ cứ ngỡ đó gọi là tình cảm, nhưng ... có lẽ ... nó là sự thương hại của cậu dành cho nhỏ

Mới nghĩ đến đây thôi, nước mắt nhỏ đã lại chảy rồi

Chợt, 1 bàn tay dịu dàng đưa ra lau nước mắt cho nhỏ

Nhỏ ngẩng lên ... là cậu ... cậu đang nhìn nhỏ với ánh mắt tràn đầy lo lắng

- Sao lại ngồi đây khóc thế này?!

Nhật Duy cười, tiện ngồi xuống cạnh Thảo Anh luôn

Thảo Anh có chút dịch ra xa, nhàn nhạt đáp:

- Liên quan?!

Nhật Duy nghe cái giọng điệu này của nhỏ, có chút giật mình:

- Cô sao vậy?!

- Không sao!

- Cô có hơi ...

- Không liên quan đến cậu!

Nhỏ thẳng thừng đáp, đoạn, bỏ đi lấy xe phóng cái vù

Nhật Duy hồi hả đuổi theo, cũng chạy vội xe về nhà

...

Trong phòng khách có 4 con người đang nằm xem phim hài cười chảy ra nước mắt, thấy Thảo Anh thì reo lên:

- Thảo Anh, mày đi đâu thế?!

Hạ Vy cười gian hởi

- Đi chơi thôi!

Thảo Anh cười hiền đáp

- ồ... đi đâu chơi mà mặc đẹp thế?!

Thiên An cảm thán, giọng rất chi là đều

Thảo Anh đang không biết trả lời như nào thì Nhật Duy bước vào, trả lời hộ cho nhỏ:

- Đi ngắm hoàng hôn!

Cả đám “ ồ “ lên 1 tiếng rồi cười khì khì, lại tiếp tục dán mắt vào chiếc TV màn hình phẳng

Nhật Duy nhìn Thảo Anh, cười dịu dàng

Trái lại với suy nghĩ của cậu rằng Thảo Anh cũng sẽ nhìn cậu cười, nhưng thực tế là nhỏ mặt lạnh tanh, bỏ lên phòng đánh cửa cái RẦM

Quần chúng nhìn theo, lia ánh mắt sang phía người con trai đang đứng ngơ ra ở đấy, kiểu:

“ Vù gì đấy?! “

Người con trai đơ mặt ra, lắc đầu

“ Không biết! “

Lúc đó, mọi người chỉ đơn giản nghĩ Thảo Anh đng bị chuyện gì đó thôi, nhưng dần dần, ngày qua ngày, càng lộ rõ 1 điều là ... Thảo Anh luôn cố tránh mặt Nhật Duy mặc cho cậu đã cố tình tiếp cận, thái độ đối với cậu lạnh nhạt hẳn còn đối với những người khác đều như trước, thậm chí là còn thân thiết hơn

4 người nọ suy nghĩ nghĩ suy, nhìn Nhật Duy, xong lại nhìn Thảo Anh, cuối cùng, đưa ra kết luận ... CỐ BIẾN!

Quả thực là có biến thật!

Một buổi tối nọ, khi mọi người đang tranh nhau món sườn xào chua ngọt do đích thân Hạ Vy ... đi mua thì Thảo Anh lại điềm tỉnh lạ thường

Thiên An không kìm được mà lên tiếng:

- Ô Thảo Anh ... không phải mày thích sườn xào chua ngọt lắm à?! Sao nay im vậy?!

1 câu nói mà kéo theo sự tò mò của mọi người, tất cả 5 cặp mắt hướng về phía cô gái đang điềm tỉnh ngồi ăn kia

- Tao nhường!

Nhỏ cười như có như không

- Nhưng?! Hay mày nhón trước ấy miếng rồi?!

Hạ Vy tra khảo

- Mày điên à, tao tội gì phải làm thế!

Thảo Anh lườm

- Vậy thì làm sao?!

- Dù gì thì sáng mai tao cũng bay rồi mà!

Nhỏ nói, lời nhẹ như gió bay

1 câu nói thôi, cả nhà sock

- BAY?!

- mày đi đâu hả?!

Hạ Vy kích động hét lớn

- Tao về Mỹ! Tao xin pama rồi, pama đồng ý rồi!

- Mày điên à con này?! Đang yên đang lành ...

Thiên An mất bình tĩnh gất lên

Hàn Thiên ngồi đối diện, biết điều đưa cho nhỏ 1 cốc nước nhằm ... phòng cháy chữa cháy

Thảo Anh nhẹ nhàng giải thích:

- Tao chỉ là muốn ở một mình một thời gian!

Nhẹ lắm, nhẹ đến nỗi mà khiến ai kia nặng cả lòng

...

Thảo Anh đang ngồi gấp hành lí thì có tiếng mở cửa, 1 bóng người dựa vào tường, lặng lẽ ngắm nhìn nhỏ

Không khí lúc này rất chi là kỳ lạ

Họ cứ im lặng mãi như thế, cho đến khi người kia lên tiếng:

- Nhất định phải đi sao?!

- Ờ!

- Không thể ở lại sao?!

- Ờ!

- Tại sao?!

- Vì tôi ghét cậu đó!

Thảo Anh bực, quát, đoạn, nhỏ lại gấp hành lí

Lời nói trong lúc tức giận ấy đã vô tình khiến ai kia tổn thương

- vậy đi vui vẻ!

Cậu nói, rồi bỏ đi

Thảo Anh nhìn theo bóng lưng đó, bản thân vô định

Tất cả những điều cậu muốn nói ... chỉ có thế!

Thử nếu là cô gái hôm nọ đi xem, cậu có lạnh nhạt với cô ta như thế này không?!

Thảo Anh càng nghĩ, nước mắt càng chảy ác

Hôm đó, có 2 người thức thâu đêm, 1 người thì chu vào bar uống rượu mà có sao, uống mãi cũng không thể say, còn 1 người, trần trọc trên giường mãi cũng không ngủ được ... vì đau lòng

...

- Duy, Duy ơi!

Hàn Thiên lay lay cậu con trai đang ngủ ngon trong sofa làm cho người đó dần dần tỉnh giấc, đầu óc còn đang lơ mơ chưa biết chuyện gì đang diễn ra thì đã nhận được 1 tin sốt dẻo:

- Mà còn không ra sân bay nhanh đi, bây giờ là 7h55, 8h Thảo Anh bay rồi đấy!

- Kệ cô ta, không liên quan tới tao!

Mồm thì cứ nói thế thôi nhưng chân vẫn chạy, tay vẫn với lấy áo khoác

Cái này người ta gọi là nói 1 đằng làm 1 nẻo đây mà

Hàn Thiên cười cười, vội đến nỗi còn quên xem giờ kìa, đoạn, í ới đằng sau:

- Duy ơi mà còn chưa đánh răng mà!

Nhưng sớm con xe màu bạc đã hòa vào dòng xe cộ tấp nập

32. #31

Sân bay Tân Sơn Nhất:

“ Ting “

Chuông điện thoại báo có tin nhắn, Thiên An đọc xong, môi mông khê nhếch, nhỏ quay ra nháy mắt với Hạ Vy và Bảo Khánh, đôi vợ chồng son cười cười, ra dấu ok

Đoạn, Bảo Khánh nhập tâm đến thần sầu:

- Đói quá à! Đi ăn sáng đi!

Thảo Anh còn đang chần chừ thì Thiên An đã kéo tay nhỏ, cười cười nói:

- Sợ gì, bây giờ mới có 7h30, tận 8h mà mới bay cơ mà!

Thảo Anh nghĩ ngợi, rồi cũng đi theo ... dù gì nhỏ cũng phải “ nạp năng lượng “ trước khi lên đường chứ nhỉ

Đoàn người vừa đi khỏi thì có 1 bóng dáng chạy tới, ngó tới ngó lui cũng không thấy người cần tìm thì đánh liều chạy vào trong tìm kiếm

10 phút sau:

Nhật Duy mệt mỏi ngồi xuống hàng ghế chờ, 2 bàn tay luồn qua tóc khê run rẩy ... đã 10 phút trôi qua, có lẽ ... nhỏ đã đi rồi!

Liệu đời này ... cậu và nhỏ có còn được gặp lại?!

Chợt ...

- Ô, Duy kìa!

Là tiếng bảo Khánh

Nhật Duy nghe thế, cũng nhìn ra

Thời khắc nhìn thấy nhỏ, tim cậu như muốn vỡ òa ... nhỏ không bỏ cậu mà đi

Thế là ai đó, trong 1 khắc xúc động đã chạy tới ôm lấy bóng dáng bé nhỏ

- Thảo Anh, thật tốt quá, cô vẫn còn ở đây!

- Này, cậu làm gì thế hả?! Buông tôi ra!

- Không, nếu buông ra, tôi sợ cậu lại bỏ đi nữa!

Ai đó nghe thấy, mắt ươn ướt lệ nhòe, lấy tay đầm đầm vào lưng cậu, Thảo Anh giọng lạc hẳn đi:

- Chó chết khốn nạn, có người yêu rồi còn đi thả thính lung tung!

Nhật Duy giật mình, buông Thảo Anh ra, hỏi:

- Tôi đâu có!

- Có! Tôi còn thấy 2 người ôm nhau!

- Lại còn ôm nữa ... không có chuyện này đâu, tôi thề đấy!

- Ngày 22, cậu ôm 1 em sọc xy trước cửa quán bar của các cậu nhá! Chối đi!

- Hôm nào ý nhỉ?!

- Cái hôm mà tôi nghỉ ốm ý!

Thảo Anh bực bội nói

Nhật Duy suy suy nghĩ nghĩ rồi cười cười:

- À, đấy là con em họ tôi!

Thảo Anh vẫn không chịu tin:

- Cậu nói phét! Anh em họ gì mà ôm nhau ghê thế, làm như sắp xa nhau không bằng!

- Ủ, tôi nhờ nó mua hộ cho 1 vật, hôm đấy là hôm nó chuẩn bị đi du học nên tôi ôm 1 cái tạm biệt!

Nhật Duy nhàn nhạt giải thích

Thảo Anh cứng họng

Nhật Duy chợt cười gian:

- này, hỏi nhỏ nè, cô ghen hả?!

- Làm ... làm gì có?!

- Còn cãi?! Nhìn phát là tôi biết liền!

- cậu ăn tục nói phét, không có mà!

- Thế có đòi đi nữa không?!

Thảo Anh nghĩ ngợi, chần chừ hồi lâu mới nói:

- ... chắc là ...

Nhỏ mới nói đến đây thôi, đã bị chặn lại bởi 1 nụ hôn dịu dàng

Nhật Duy ôm lấy eo nhỏ kéo lại gần phía mình, Thảo Anh trong vô thức cũng đã đáp trả lại

Họ hôn nhau, cuồng nhiệt, say đắm

- Không đi đâu hết, ở đây cho tôi!

Thảo Anh phồng mang trợn má:

- Tôi cứ thích đi đấy, thì sao?!

Nhật Duy lườm nhỏ 1 phát rồi cầm lấy tay nhỏ, nhanh chóng đeo cho nhỏ 1 chiếc lắc dây được đính 100 viên kim cương

Cậu nắm chặt tay nhỏ, thủ thủ:

- Đeo cái lắc này vào rồi, cậu không được rời xa tôi đâu đấy!

Thảo Anh cảm động suýt rơi nước mắt, nhỏ gật đầu e thẹn

Nhật Duy hắng giọng:

- E hèm ... đây cũng là vật tôi nhờ em họ tôi mua!

- Đẹp quá ta!

Thảo Anh nịnh hót

Nhưng mà, nghĩ đến cái bánh của nhỏ, nhỏ lại thấy tiếc:

- Tôi còn tự tay làm bánh định mang đi tặng cậu cơ, nhưng mà... ném đi rồi!

- Sao mà ném?!

- tại thấy cậu với con nhỏ đó!

Thảo Anh cười cười

Nhật Duy xoa đầu nhỏ, sao lại có đứa cư tệ thế chứ nì

hết xoa xong lại đến nắm tay, lúc này cậu mới để ý, tay nhỏ có 1 vết bỏng

Cậu vội cầm tay nhỏ lên sốt sắng:

- cái gì đây?!

- Bị bỏng!

- Sao mà bỏng?!

- nướng bánh cho cậu đó!

- Chắc rất lắm đúng không?!

Nhật Duy đau lòng nói

Thảo Anh cảm động lắc đầu

Xung quanh 2 người chỉ nguyên 1 màu hường

Có cặp vợ chồng son nào đó, xem cảnh này, lại nhớ lại ngày xưa

- Đây hình như ngày xưa mình cũng thế này nhỉ!

- Ủa!

- Ài, lãng mạn ghê ỷ, cứ như phim ngôn tình!

- Bọn nó ngôn tình, mình là phim cô dê an!

- Á hí hí ... cô dê an!

- Nhưng mà ... nhà mình lãng mạn hơn bọn nó nhiều!

Thằng chồng tỏ vẻ sáng suốt nói

Con vợ ngốc nghếch đồng tình

Hắn là lãng mạn ... đợt đó 2 ông bà này lúc nào chả trong cái tư thế chuẩn bị lấy dao ra chém nhau cho bõ ghét rồi ấy à =.=

Trong tổng số 3 người xem " phim ", có 2 cái người kia có cờ rút rồi còn đỡ, chỉ có mình ai đó, cô đơn lẻ loi, trong đầu chợt nghĩ đến 1 người mà cả thế giới ai cũng biết.

Chợt Hàn Thiên từ đâu đi tới, làm Thiên An giật hết cả mình ... cha này sau này chết chắc linh lắm nè

Hà Thiên thở dốc, hỏi Thiên An:

- Làm những gì rồi?!

Thiên An cười đều, liếc 2 cái người đang mặt mày đỏ bừng kia, đoạn ,giơ ngón tay ra đếm:

- Đầu tiên là ôm này, cái nhau, hôn, tỏ tình , tiếp theo là như bây giờ!

Trái với suy nghĩ của mọi người rằng hàn Thiên sẽ cười rồi trêu rồi đùa cặp đôi mới bị ” bỏ bùa ”, mà cậu lại há hốc mồm, đoạn, cười cười nói:

- Thảo Anh ơi, đi mua nước súc miệng ngay đi nhé!

- Sao cơ?!

- Thành Duy chưa có đánh răng đâu!

Nghe đến đây, mọi người cười như nắc nẻ, còn thảo Anh, bặm môi trợn mắt gắt lên:

- PHẠM NHẬT DUY ... ĐỒ Ồ BẮN!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Up truyện lúc đêm khuya theo ý kiến của 2 con mọt =.=

Thôi, ta đi ngủ đây, không mai lại không có năng lượng up chuyện

33. #32

(Bắt đầu từ chap này ta sẽ đổi danh từ nhân xưng của mọi người dành cho nhau nhé, bởi ... tôi tôi cô cô, cậu cậu tôi tôi nghe cứ xa cách kiểu gì ý!)

Thời gian trôi nhanh như chó chạy qua sông

Nhưng rồi, chẳng biết chó chạy đến cái ngày đen đủi nào mà Hàn Thiên An mới sáng ra đã suýt vỡ mặt

Vì sao ư?! Vì trước cửa lớp nhỏ, bị quét dầu, nếu không có Hàn Thiên bên cạnh nhanh chóng đỡ lấy chắc giờ mặt nhỏ vỡ thật rồi ấy chứ!

Hàn Thiên An vuốt ngực ... dọa chết trái tim nhỏ bé của nhỏ rồi!

Liếc nhìn xung quanh, chưa có ai đến cả, lạ ghê ý!

Hạ Vy thấy đám dầu ăn trước cửa lớp, tặc lưỡi:

- Chắc ... ăn tốt nhưng ở bẩn cơ! Chắc là anti fan của mày hoặc là fan của Hàn Thiên rồi!

- Liên quan gì đến thằng cha này?!

Thiên An í nhị liếc ai kia

- Ủ, không liên quan!

Thảo Anh cười rất gian, giọng nói rất chi là đều

Thiên An lườm 1 cái, đoạn, mở cửa cẩn thận đi qua vũng dầu trơn trượt thì lại bị Hàn Thiên kéo mạnh 1 cái, nằm thẳng vào lòng luôn, cùng lúc đó, trên cánh cửa lớp có 1 xô nước rơi tự do xuống

Nhỏ há hốc mồm

- Đi học thôi mà cũng nguy hiểm quá nhể!

Bảo Khánh cười cười:

- Tôi nghĩ chắc là do ăn ở thật đấy chứ!

Thiên An lườm cậu 1 phát

Nhật Duy bên kia tiếp lời

- An ơi, hay là về ăn chay đê!

Đoạn, cả đám cười hề hề

Thiên An “ Xí “ 1 phát rồi cẩn thận từng từng bước từng bước 1 về chỗ, chuẩn bị ngồi xuống thì lại đứng lên, nhìn kỹ lại chỗ mình ngồi, đoạn, nhỏ thở phò 1 cái ... không có gì!

- Ê, vào đê, an toàn rồi!

Nhỏ í ới

Đồng bọn bên ngoài nghe hiệu lệnh của “ boss “ thì mới chịu bước vào nhưng vẫn cẩn thận là trên hết!

Thiên An nhìn, bĩu môi ... bọn nhát chết!

Đoạn, bỏ cặp vô ngăn bàn thì chợt thấy đau rát, vội bỏ tay ra thì ngón tay trỏ của nhỏ đã đâm dĩa máu, 1 vết cắt thật sâu, thật dài xuất hiện trên ngón tay nhỏ

Hạ Vy và Thảo Anh nhìn thấy, hốt cả hồn

Thảo Anh ngạc nhiên:

- An, tay mày sao thế?!

1 câu nói mà thu hút hết sự chú ý vào ngón tay của Thiên An

Hạ Vy và Thảo Anh định chạy đến băng bó sơ cứu cho Thiên An thì lại bị “ ai kia “ qua mặt

Hàn Thiên cẩn thận cầm tay Thiên An lên hỏi:

- Đau không?!

- Hối ngu thế, nào tôm có khác!

- ...

Mặc kệ lời nói đầy “ ý “ của Thiên An, Hàn Thiên chỉ lấy trong túi áo ra 1 mẫu hình vuông, cạy xé ra, lấy khăn ướt bên trong nhẹ nhàng lau tay cho Thiên An, đoạn, lại lấy ugo ra cẩn thận dán lại

Thiên An nhìn mà không chớp mắt

Mọi người nhìn nhau, cười đầy gian xảo ... có biến! Chắc chắn là có biến!

Hàn Thiên ngẩng lên nhìn Thiên An, đôi mắt xám tro nhìn thẳng vào đôi mắt xanh biếc đầy triu mến khiến Thiên An trong một khắc ngẩn ngừ như thế thôi đã mặt đỏ tim đập

Hàn Thiên xót xa nhìn ngón của Thiên An, đoạn, hết sức là dịu dàng mà hỏi:

- Sao mà lại bị như này?!

- Cắt cặp vào ngăn bàn!

Hàn Thiên nghe thế, cúi xuống ngó vào ngăn bàn thì thấy 1 chiếc dao lam được cắm nghiêng sắc lẹm vẫn còn đang dính máu, bên dưới ngăn bàn vẫn còn 1 vài giọt máu đỏ lỏm

Hàn Thiên mặt có chút tối lại, liếc nhìn lên ngăn bàn của 2 người kia ... cũng có 1 chiếc như vậy thì không khỏi nóng máu

Chơi bẩn thế này, còn ai vào đây nữa?!

- Fuck!

Hàn Thiên bực bội

- Thảo Anh, Hạ Vy, cẩn thận nhá, trong ngăn bàn 2 người cũng có đó!

- Ủ, cảm ơn nha!

Thảo Anh khách sáo nói

- Nhưng mà ... ai lại cố tình gài chúng tôi như này?!

Hạ Vy thắc mắc

Nhật Duy và Bảo Khánh nghe thế cũng ngẫm nghĩ, và rồi, họ đồng thanh:

- 3 con nhỏ họ Mai!

Hàn Thiên gật đầu đồng tình

Thảo Anh lên tiếng:

- Nghe nói 3 nhỏ đó đang ở nước ngoài mà!

- Ủ đúng rồi! Chứ bọn nó thử vác mặt về nước, tôi lại chả quật cho sấp mặt luôn ấy chứ!

Hạ Vy giờ nắm đấm lên

Không khí chợt trở nên kỳ lạ, mỗi người đều đang đuổi theo suy nghĩ của riêng mình

...

Bắt đầu từ hôm đó, Thiên An “ thường xuyên “ gặp tai nạn lắm nha! Nào là đang đi thì xe hết xăng, chỗ để xe có đình, đang tung tăng tung tẻ đuổi nhau với Hàn Thiên thì suýt chết bởi chậu hoa rơi từ trên tầng thượng xuống, bla bla ... nhiều đến nỗi mà cứ nghĩ mình bị ma ám, lúc nào trong cặp cũng mang tỏi với thánh giá, nhiều lúc nhỏ còn không muốn đi học nữa cơ =.=

Đồng bọn nhìn thấy cũng không khuyên giải hay an ủi gì cả, chỉ biết cười và cười ... lớn tướng rồi còn sợ ma

...

Trong 1 căn phòng sang trọng của căn biệt thự xa hoa, có 1 người đàn ông mặc áo đen, đầu đội mũ cúi chào 3 người đang ngồi trên 3 cái ghế phía đối diện, nhưng mà, 3 cái ghế đó đều quay ra đằng sau:

- Điều tra được rồi ạ!

- Nói mau!

- Amber, tên thật là Hàn Thiên An, Carina, tên thật là Trần Thảo Anh, Elle, tên thật là Trương Ngọc Hạ Vy!

3 người kia nghe xong đầu tiên có chút sững sờ, nhưng rất nhanh đã thay bằng nụ cười gian ác:

- Quả là Trái Đất tròn!

34. #33

“ Két ... “

1 cánh cửa trong WC bật mở, Thiên An đi ra, đi đến cái vòi rửa tay xả nước rồi rửa ... rất chi là bình thường.

“ Két ... “

Cánh cửa tiếp theo mở ra, Thảo Anh đi ra ngoài, trên tay là 1 cuốn truyện Shin – cậu bé bút chì =.= vừa đọc vừa cười mới ghé, đi đến cái vòi rửa tay, định thả cuốn truyện xuống bệ rửa thì lại thấy nó ướt, xốt quyển truyện mới trấn được của mấy đứa lớp dưới, lại nhìn quanh nhìn quẩn cũng không có cái gì thích hợp khô ráo để để cuốn truyện cả. Thế là, Thảo Anh tiểu thư nhà chúng ta đành kẹp vô nách, đoạn, điềm tính rửa tay =.=

“ Két ... “

Cánh cửa tiếp theo nữa mở ra, Hạ Vy bước ra, trên tay là chiếc điện thoại đính ruby của nhỏ

Nhỏ nhìn và nhìn cái màn hình điện thoại, cảm giác như kiểu nó muốn nổ thành hình trái tim rồi ý.

Nhỏ tặc lưỡi đầy tiếc nuối:

- Chắc ... nếu không phải chạy có cờ rút rồi thì chạy sẽ hốt cưng về đội chạy ngay lập tức nhá!

Đảm bảo, nếu Bảo Khánh mà nghe thấy cái vụ này, không đột tử là còn may rồi đó

Thiên An hiểu kỳ hỏi:

- Gì vậy mày?!

- Trai đẹp!

- ...

Bây giờ ấy à, Thiên An cùng Thảo Anh đều chia cái ánh mắt đó về phía Hạ Vy, cái ánh mắt mà kiểu kì thị ý

“ Đúng là ... giang sơn dễ đổi bản tính khó dời mà! “

Có 2 đứa nào đó nghĩ

“ Kết ... “

Chợt 3 cánh cửa mở ra cùng 1 lúc, 3 bóng người mảnh mai tiến đến chỗ rửa tay, nhìn thấy 3 đứa nó liền cười nhẹ 1 cái

Thiên An nheo mày, cảm giác nó đã gặp 3 người này ở đâu đó rồi

Nhỏ lén nhìn 3 người kia thì thấy họ đang nhìn 3 đứa nó

Có gì đó không ổn

Thế là, nhỏ dùng đôi mắt xanh sâu thẳm nhìn thấu lòng người của nhỏ cẩn thận phân tích 3 người vừa đi ra

Đồng phục hơi cũ 1 chút, có lẽ là đi mượn bởi cả 3 người đều mặc rộng bộ đồng phục trên người

Dáng người mảnh mai, đi nhẹ nhàng như thế này, chắc chắn là do huấn luyện khổ cực mới có được

Lại nói đến bàn tay, tuy trắng trẻo, được tỉa tốt đẹp dễ nhìn nhưng nếu nhìn kỹ sẽ thấy những vết chai sạn, nếu theo như nhỏ nghĩ, chắc chắn là do tập luyện dùng vũ khí nhiều

Nhất là ánh mắt ... cực kỳ là sắc lạnh, mặc dù họ cười, nhưng ánh mắt đều rất băng giá

(tác giả chợt cảm thấy ... Thiên An đổi nghề đi làm thám tử được rồi đó!)

2 con nhỏ kia không quan tâm lắm, vẫn chỉ đang dán mắt vào truyện với cả trai ==

Chợt ... cả 3 vịn vòi nước khiến Thiên An có chút cảnh giác nhìn họ

3 người đó quay lại nhìn nhau rồi lại nhìn Thiên An

Bây giờ, gương mặt nhỏ Thiên An lạnh hơn bao giờ hết, tay nhỏ bắt đầu nắm lại thành quyền

Ai ngờ ...

- Bye bye!

3 cô gái vẫy tay, đoạn, rùng rần nhau đi ra ngoài, còn lịch sự đóng cửa lại

Thiên An thở phào một cái ... chắc do dạo này antifan nó gây nhiều quá cho nên ám ảnh luôn rồi

Nhìn lại 2 con nhỏ kia, nhỏ khinh khỉnh:

- Này, có đi về không đấy?! Thích thì bảo cờ rút chúng mày mua cho!

Thảo Anh nghe thế, cũng đã gấp quyển truyện lại, trong đầu đã chắc chắn là sẽ kêu hật Duy mua

Còn nhỏ Hạ Vy, đã không chịu cất điện thoại đi còn quay ra cãi cùn:

- Mày điên à?! Trai đẹp mua thế nào được?! Lại còn kêu lão mua?! Lão chưa vác xẻng lão đập vỡ mặt tao là còn may rồi đấy!

- ... thế mà có cắt được cái điện thoại đi không?!

- Đợi tí tao chat nốt tin này với nó!

- Mà tin ngày mai cái nick thằng này thành “ Người dùng facebook “ luôn không?!

- Bị hack thì để tao lấy lại cho nó!

- Tao hack!

- ... về thôi chúng mày, muộn rồi đấy!

Nhỏ Hạ Vy nghe thế, sợ cụp đuôi luôn

Nếu nhỏ là hacker, chắc con nhỏ Thiên An này phải là boss! Không nhờ với nhỏ được

Thảo Anh trêu:

- À, con Vy nhắn tin với zai, tẹo tao mách Bảo Khánh cho ông ý phang chết mày luôn!

- Lại đến lượt mày?!

Nhỏ Hạ Vy trừng mắt, đoạn, tay vịn tay cầm cửa WC mở ra. Nhỏ quay đầu lại, nhìn 1 lượt 2 con bạn, giọng răn đe:

- Tao cấm không được mách lão Khánh đâu đấy! Chúng mày không được phá hoại hạnh phúc gia đình nhà tao, biết chưa?!

Thiên An cười đều:

- Ghê chưa ghê chưa! Chúng mày đã ...

Còn chưa kịp nói hết câu, Thiên An đã trợn to mắt, hét lên:

- VY!!!!!!!!!!!! CẨN THẬN!

Hạ Vy còn chưa kịp quay lại thì đã bị 1 cây gậy gỗ phang vào gáy ... trúng chỗ hiểm, nhỏ bất tỉnh nhân sự

Thảo Anh đang đọc truyện, nghe tiếng động thì ngẩng đầu lên, nhìn thấy nhỏ Hạ Vy thì hốt hoảng.

- Ai?!

Đoạn, tính dạy dỗ cho cái người không biết điều kia 1 trận thì lại bị chụp khăn có tẩm thuốc mê loại mạnh, vì bị đánh lén nên nhỏ không thể chống cự. Thảo Anh lịm dần đi

Chỉ còn lại Thiên An đang nhìn 3 cái người mặc áo đen kia bằng ánh mắt sắc lạnh

3 người này, không phải đối thủ của nhỏ

Nhỏ nhếch mép, tạo thành nụ cười nửa miệng ác quỷ, tạo thành thế chuẩn bị đánh nhau

Cả 3 người kia đều xông vào tấn công nhỏ, nhỏ đều né tránh rất hoàn hảo. Đợi cho 3 người đó thấm mệt thì nhỏ mới tấn công, dùng chân đá vào chân, bụng và đầu khiến 3 người kia đều ngã sòng soài ra đất

Thiên An tiến lại gần 1 người, giật khăn bịt mắt ra ... nhỏ cười lạnh ... quả nhiên ... là 3 người đó

Nhỏ bóp chặt cằm, gằn giọng:

- Nói, ai sai các người tới đây?!

Cô gái kia, cảm giác như xương của mình đang bị nghiền nát, nhưng, cô ta chọn sự im lặng

Thiên An nhếch mép, tăng lực mạnh hơn

Cô gái kia đã không chịu được nữa mà “ Ừm ... “ lên 1 tiếng

- Nếu không muốn mất gương mặt này thì nói nhanh!

Thiên An đe dọa

Cô gái kia có vẻ lưỡng lự

Chợt ...

- Bỏ nó ra và đi theo bọn tao nếu không muốn bạn mày chết!

Một con nhỏ đang cầm dao kề ngay cổ nhỏ Hạ Vy đang bất tỉnh nhân sự

Thiên An quay lại, thấy cảnh tượng này thì không khỏi nóng máu

Nhỏ quát lên:

- Mày ... bỏ nó ra!

Con nhỏ kia đã bắt đầu kề dao vô cổ Hạ Vy, tạo thành 1 đường máu đỏ trông rất ghê rợn

Thiên An mặt tái mét, tay đã bỏ ra khỏi cầm con nhỏ kia

- Dừng ...

Thiên An mới nói đến đây thôi, đã bị 1 cây gậy phang vào sau gáy, nhỏ ngã xuống, bất tỉnh nhân sự

Con nhỏ còn lại thả cây gậy xuống, phủi tay

- Mịa cái con này, đá đau vãi!

Con nhỏ bị Thiên An bóp cằm cũng đâu có vừa, nhỏ cúi xuống, dùng tay tát 2 phát, gắt lên:

- Nó còn đã đánh tao thì chớ còn bóp cằm tao! Ax ... giờ tao nói thôi cũng thấy đau đây này! Con mất dạy này, chuẩn bị chết đi là vừa!

“ Reng ... reng ... reng ... “

Con nhỏ cầm dao chợt có điện thoại, nhìn thấy cái tên nhấp nháy, ánh mắt nhỏ có chút thay đổi

Nhỏ mở ra rồi đưa lên tai nghe:

- Alo?!

- “ Bắt được bọn nó chưa?! “

- Rồi!

- “ Đưa đến nhà kho ở ngoại thành phía Tây cho tao! “

- Ờ!

- “ Đ.. m. con này, mày ăn nói trống không thế à?! “

- Ăn nói cho cẩn thận, tao không phải người của mày!

- “ ... thế nhá! “

Đoạn, đầu bên kia tắt máy

Con nhỏ bỏ điện thoại ra, tháo sim ra, bẻ 1 phát rồi vứt đi.

Đoạn, lấy trong túi áo ra 1 tờ giấy lau, lau chỗ máu trên cổ nhỏ Hạ Vy đi, còn cẩn thận dán ugo vào

Con nhỏ bị bóp cằm lên tiếng:

- Con nhỏ chảnh chọe đó gọi à?!

- Ủ!

- Nó bảo đưa đến đâu?!

Con nhỏ cầm gậy hỏi

- Nhà kho phía nam!

- Ủ, thế đi thôi!

Đoạn, 3 con nhỏ người ngợm mảnh khảnh không hề hà gì mà vác 3 con nhỏ cũng người ngợm mảnh khảnh không kém lên lưng, bình thần đi ra phía sau sân trường

Trong thâm tâm ai cũng chỉ có câu:

“ Xin lỗi! “

35. #34

- Sao lâu thế nhỉ?!

Bên ngoài gara, có 3 người con trai dựa vào 3 chiếc xe, cùng cúi xuống nhìn chiếc đồng hồ trên tay, lẩm bẩm

Chả là, các “ lão phu nhân “ ngồi trong giờ học chán quá không có gì làm đành chơi sâm uồng nước, kết quả là ... cả 3 đứa tới giờ ra chơi mới tranh nhau đi WC, hại 3 “ lão gia “ đứng đợi gần nửa tiếng rồi mà vẫn không thấy lộ mặt ra

- Haiz ... ai bảo cứ thích đú cơ!

Bảo Khánh thở dài

- Ô, già rồi còn đòi đú theo bọn trẻ ghé chơi cái trò này!

Nhật Duy gạt đầu đồng tình

Hàn Thiên không tham gia vào cuộc vui bởi ... cậu có tư cách gì để mà nói?!

Chợt, cậu nghe thấy tiếng động cơ phát ra ở phía sau trường

Thấy lạ, Hàn Thiên hỏi:

- Đây, đằng sau trường mình có cổng không?!

- Không! Có việc gì à?!

Bảo Khánh ngây ngô hỏi

Hàn Thiên nghe xong, không nói không rằng chạy về phía WC trường, để lại Bảo Khánh và Nhật Duy nhìn nhau, há hốc mồm

Đoạn, 2 thằng cùng hét lên:

- Đây, đừng có mà nhìn Thảo Anh/ Hạ Vy của bọn tao đấy nhá!

Nói xong, lại không yên tâm ... thằng dê cụ này, nó ăn tạp mà, có kiêng ai bao giờ. Thế là có 2 thằng nào đó, cũng chạy về phía nhà WC

- Thiên An, Hạ Vy, Thảo Anh!

Hàn Thiên đi dọc hành lang WC, í ới gọi

Nói thật, nếu mà 3 con nhỏ đó vẫn còn ở đây thì ... cậu không ăn mấy phút và mới gọi là chuyện là Việt Nam đó

Thế rồi, tìm mãi tìm mãi, mò tới tận cái WC cuối cùng mới thấy ánh sáng le lói

Hàn Thiên bực, lẩm bẩm:

- Mịa ... có đi đá* thôi mà còn phải chọn chỗ!

Xong rồi, nửa cậu muốn đi vào, nửa muốn không đi vào. Ngẫm ngẫm nghĩ nghĩ, cuối cùng, thôi đành chọn con tim hơn là nghe lý trí vậy.

Thế là có ai kia, cẩn thận đi về phía cái phòng WC đó. Nhưng rồi, đến nơi thì sững người

Nào gậy nào khăn, lại còn cả điện thoại với sim nữa, nằm la liệt. Mà cái điện thoại kia, sao mà quen thế chứ lị!

Hàn Thiên bắt giác lạnh sống lưng, đoạn, lấy điện thoại ra cẩn thận bấm dãy số mà mình sớm đã thuộc từ lâu

“ Reng ... reng ... reng ... “

Chiếc điện thoại kia, nhanh chóng đổ chuông

Hàn Thiên sững người, vẫn cố gọi lại lần nữa và lần này, cậu cầm hẳn chiếc điện thoại kia lên.

Vừa bấm gọi 1 cái, màn hình điện thoại bên này, liền hiện lên dòng chữ mấp máy ... “ Nào tôm “ =.=

OMG!

Đúng lúc đó, Nhật Duy và Bảo Khánh cũng chạy tới nơi, thấy tình trạng của Hàn Thiên và “ hiện trường vụ án “ thì há hốc mồm

Chả nhẽ ... bọn nó lại bị bắt cóc?!

WTF?!

Bọn nó chưa bắt cóc người ta thì thôi đòi người ta bắt bọn nó

Nhưng mà ... đây là sự thực đó!

Bảo Khánh điên cả tiết, lục tung cái phòng WC đẩy lên ... không có ma nào cả

Nhật Duy dựa vào tường, ánh mắt lạnh hơn bao giờ hết ... có gan thế này, chỉ có bọn họ

Hàn Thiên có chút mất bình tĩnh, đôi mắt mà xám tro vốn đã lạnh giờ lại càng lạnh hơn bao giờ hết

Chợt, điện thoại Thiên An báo có tin nhắn

Cậu biết việc này là không nên, nhưng mà ... vẫn mở điện thoại ra

“ Nhập mã PIN “

Mã à?! Hàn Thiên nhếch mép, đoạn, ngồi hí hoáy chưa đến 10s, chiếc điện này đã được mở khóa

Mở hòm thư, là 1 tin nhắn từ số lạ

Hàn Thiên nín thở, mở ra, ánh mắt chợt có chút sáng

“ Nhà kho ở ngoại thành phía nam! “

Gì đây?!

Ai lại đi giúp bọn cậu vậy?!

Nhưng .. liệu có phải là giúp hay là 1 tin nhắn bị gửi nhầm?!

Nhưng thôi, có còn hơn không!

Đoạn, hô hào 2 cái thằng đang mặt mày lạnh tanh ngồi bên cạnh:

- Này, ngồi gì nữa?! Đi thôi!

- Đi đâu?!

- Đi cứu bọn họ!

Nghe thế, 2 thằng kia ngay lập tức có phản ứng. Nhưng trái với dự liệu, Nhật Duy túm cổ áo Hàn Thiên, gằn lên:

- Mày bắt cóc mấy cô ấy phải không?!

Bên cạnh, Bảo Khánh cũng đang nhìn cậu với ánh mắt rất chi là “ thân thương “

“ Quác ... quác ... quác ... ”

Hàn Thiên chợt cảm giác có quạ bay trên đầu

Bọn này, không phải lo lắng quá thành ra bị hóa rồ luôn rồi đấy chứ?!

Nhưng thôi, Hàn Thiên cậu là soái cơ mà, không chấp tụi trẻ ghé này! =.=

Hàn Thiên bình tĩnh nói:

- Thế chúng mày đi hay ở đây đợi mấy đứa ấy về?!

Nhật Duy, Bảo Khánh nhìn nhau ... thôi thì, có tí nào hay tí ấy, thế là gật đầu cái “ Rụp ”

Hôm đó, từ cổng trường Kingdom School, có 3 chiếc siêu xe mang 3 màu khác nhau tượng trưng cho 3 cá tính khác nhau cùng chạy về phía ngoại thành phía nam

“ Xin hãy đợi bọn anh! ”

Shyn: bày đặt xưng anh cơ đấy! Đợi đó ta đi méc 3 nhỏ kia để bọn nó đập sập mặt bọn này luôn!

Thiên + Duy + Khánh: Trước khi mày méc bọn nó, bọn tao chả đập sập mặt mày rồi con ạ!

Shyn * cúi đầu * : ... xin các đại hiệp tha mạng, ta đây vốn có tiền sử ngày xưa đã từng ở trong trại thương điên! Mong các đại hiệp đừng chấp nhặt 1 đứa điên và trẻ ghé như ta!

Thiên + Duy + Khánh: Bọn tao biết mà! =.=

1 số lời thoại xàm xí của tác giả đối với nhân vật =- cảm ơn độc giả đã đọc đoạn hội thoại xàm xí vừa rồi!

36. #35

“ Rào ”

1 xô nước đầy hắt thẳng vào mặt 3 cô gái tội nghiệp đang ngồi dưới đất trong tình trạng bị trói tay trói chân, bị băng dính và đang mê man

Xô nước này, đã khiến họ tỉnh lại

Thiên An tỉnh dậy, nhỏ không làm gì cả mà chỉ ngồi im lặng, ánh mắt sớm đã lạnh từ bao giờ. Còn Thảo Anh thì có chút đau cổ mà nhăn mặt lại nhỏ Hạ Vy thì không được bình tĩnh như 2 con nhỏ kia, nhỏ giãy giụa, còn rên:

- ... Ưm ... ưm ... ưm ...

2 tên gác cửa nghe mà hại cả não ... bà nội, con không hiểu tiếng hành tinh của bà!

- Y ... ày im ặng út y! (Vy, im lặng chút đi!)

Thảo Anh lườm nhỏ Hạ Vy, nói tiếng mán

Con tiếng ngoài hành tinh nghe thế, cháu lại luôn:

- Oát?! Ày ói ái ì ao ông iểu! (What?! Mày nói cái gì tao không hiểu!)

- Ày ại ấu iếng ành inh ủa ày ời ời! =.= (Mày lại cháu tiếng hành tinh của mày rồi đời!)

- On án ày, ày ấu iếng án ế ố ao ững ông iểu ược á! (Con mán này, mày cháu tiếng mán thế bố tao cũng không hiểu được nhá!)

... bla blo ...

Thiên An ngồi, nghe cực kỳ là hack não.

Mặt nhỏ tối đen, cổ gồng gât lên:

- IM!

Con mán với con ngồi ngoài hành tinh biết điều, trở về im lặng

“ Cộp ... cộp ... cộp ”

Tiếng giày cao gót nên xuống sàn nhà nghe sao mà rộn người

2 tên gác cửa cúi đầu 90 độ, lễ phép nói:

- Tiểu thư!

- Bọn nó đâu?!

1 giọng nói chanh chua đáp lại

3 đứa nó nghe xong, mặt mày đều tối đen ... 3 con chó họ Mai!

- Dạ, trong kia ạ!

- Xem ra bọn này làm ăn không tồi!

- Chuyện, đẹp viên suýt xắc mà!

Thiên An nhú mày ... chắc là nói về 3 cô gái kia. Nhưng nghĩ thế nào thì nghĩ, nó vẫn thấy là 3 cô gái đó rất quen

Rồi 3 con nhỏ kia thì thà thì thut cái gì đó, phải tận nửa tiếng sau mới bước vào, trên tay nào dao nào kéo, nhìn mà ghớm

Thiên An, Thảo Anh và Hạ Vy đều rất bình tĩnh, ánh mắt không có chút gì là sợ hãi cả, và ... nó cò lạnh lùng đến đáng sợ

Nhỏ Mỹ Nghi cười cười nhìn 3 đứa nó, vẫy tay chào:

- Hề lô, không ngờ lại gặp mặt trong tình cảnh này nhờ!

Nói xong cười ha hả rất chi là vô duyên

Cười xong, nhỏ đổi mặt, lườm 1 cái sắc lẹm:

- Bồn tiểu thư chào chúng mày mà chúng mày không chào lại bồn tiểu thư à?!

Mỹ Linh bên cạnh, khinh khỉnh:

- Con ngu này, mày bịt mồm bọn nó vào thế, bọn nó nói bằng mắt à con?!

- Ờ, tao quên!

Nhỏ Mỹ Nghi cười cười

Đoạn, nhỏ phất tay, 2 thằng canh cửa hiểu ý đi lên, không nhân nhượng gì xé cái xoạc 1 phát cái băng dính trên mặt tụi nó. Cả 3 có chút đau, nhú mày

Nhỏ Mỹ Nghi cười man rợ:

- Haha ... nói được rồi đấy, chào tao đi! Nói là “ Bọn em chào Mỹ Nghi tiểu thư ” đi rồi tao tha cho!

3 đứa nó im lặng hồi lâu, rồi chợt nhếch mép ... con này, cuồng dâm sinh hoang tưởng

Mỹ Nghi xám mặt, tay giơ lên không trung, tát 1 phát thật mạnh vào mặt hạ Vy, đã thế, bộ móng tay của nhỏ lại vừa nhọn vừa sắc để lại 3 vết cào trên mặt nhỏ Hạ Vy

- Con chó này, mày làm cái éo gì thế hả?!

Hạ Vy bực, chửi

May là nhỏ còn chửi đó, nếu không nhỏ điên nhỏ chả dẩy nhỏ đánh cho không còn xác mà mang về nhà rồi! Chẳng qua là ... nhỏ đang bị trời thôi!

Nhỏ Mỹ Nghi vẫn chưa chịu thôi, nhỏ lại tát thêm 1 phát bên kia nữa ... cho nó cân

Đoạn, nhỏ bóp cằm Hạ Vy, gần giọng:

- Con chó! Tao với anh Khánh đang yêu nhau là thế, tự nhiên mà đến, phá hoại hạnh phúc của bọn tao!

1 phát tát nữa giáng xuống

- Để rồi xem, bây giờ, anh Khánh anh bỏ tao theo mày! Con hồ ly tinh!

Lại 1 phát tát nữa

- Đã vậy ... gia đình mày lại còn ...

Nhỏ Mỹ Nghi định nói tiếp thì nhỏ Mỹ Tiên ngắt lời:

- Im cho tao!

Mỹ Nghi ai oán nhìn Mỹ Tiên, mắt nhỏ đã 1 bông nước. Nhỏ bực bội lấy chân đạp cho nhỏ Hạ Vy 1 cái rồi bỏ đi đứng ra sau Mỹ Linh

Thiên An nghe xong, mặt đăm chiêu ... gia đình nhỏ Hạ Vy?!

Nhỏ Mỹ Linh nhìn Thảo Anh, ánh mắt đầy phẫn nộ.

Nhỏ gơ tay, cầm mái tóc dài đến đáng ngưỡng mộ của Thảo Anh lên làm nhỏ có chút hơi dịch về phía sau

Vì sao ư?! Kể từ năm lên cấp I đến giờ, nhỏ chưa bao giờ cắt tóc, mái tóc này, nhỏ đã nâng niu biết bao. Thế mà giờ bị bàn tay bẩn thỉu thế này nắm lấy, nhỏ tiếc tóc nên lùi lại =.=

- Tóc mày đẹp nhỉ!

Nhỏ cười cười

Thảo Anh có chút dự cảm không lành

Nhỏ Mỹ Linh nghĩ nghĩ gì đó, chợt phát biểu 1 câu rất là thánh:

- Hay là ... do mái tóc này nên anh Duy mới theo mày?!

- Mày điên à?!

Thảo Anh bực bội lên tiếng

Người ta yêu nhau cời áo cho nhau, méo gì có loại yêu nhau vì mái tóc. Chả biết bệnh viện tâm thần nào lại có gan cho nhỏ này xuất viện sớm thế nhỉ

- Ủ, tao điên đấy! Tao điên từ lúc gặp mày lần đầu tiên rồi cơ! Mày thì có cái gì hơn tao?! Chả qua được cái nhà mày giàu hơn nhà tao chứ méo gì?!

- Nó hơn mày cả vạn lần đấy!

Nhỏ Hạ Vy chen ngang, tự nhiên, 1 phát tát nữa giáng xuống

Là nhỏ Mỹ Nghi

- Chỗ này đến lượt mày nói à?!

- Thế có đến lượt mày nói không?!

- Có!

- Ghớm, chó mà cũng có phần cơ đấy!

Bla bla ...

Nhỏ Hạ Vy giỏi nhất là gì?!

Là cãi nhau

Vậy nên, nhìn nhỏ mà xem, chân tay bị trói, không làm gì được nhỏ kia, vậy nên cái miệng đành phải hoạt động

Thôi, mình sẽ không nói nữa vì sợ các bạn sẽ tẩu hỏa nhập ma với 2 con nhỏ này mất :P

Rồi Thảo Anh và con nhỏ Mỹ Linh, chẳng biết nói những cái gì mà tay con nhỏ Mỹ Linh đã cầm cái kéo, lướt qua lướt lại trước mặt Thảo Anh

Thảo Anh nhìn, toát cả mồ hôi hột

Đừng nói là nó định ... cạo đầu bôi vôi cô đấy chứ?!

Này, không đùa đâu nha!

Nếu là thật, cô giết cả tông giệt nhà nó, dây mơ rễ má chut xít cũng phải diệt, diệt cho bỏ tức

- Này thanh niên đừng manh động thế chứ!

Thảo Anh nói, ánh mắt đầy vẻ lo âu

- Haha ... không sao đâu, chỉ là giúp cho mày đỡ tốn tiền làm tóc, đỡ tốn dầu gội đầu, dầu xả thôi mà! Cắt đi rồi mày cũng không chết được đâu!

Nhỏ Mỹ Linh cười trông đến là sợ, tay nhỏ bắt đầu cầm những sợi tóc quý giá của Thảo Anh lên, từ từ cắt những sợi tóc quý giá của Thảo Anh

Thảo Anh nhìn mà ứa nước mắt, nó cố tránh cổ né, hét lên:

- Đừng ... con chó, mày đừng lại gần tao!

- Mày mà còn giẫy, hỏng là tao éo biết đâu! Đến lúc đấy đừng có mà đổ tại tao!

- Còn nói éo phải tại mày?!

Thảo Anh cãi

Nhỏ Mỹ Linh bực, gắt lên:

- Mày thích cạo trọc à?!

Đúng là, nhan sắc vẫn là quan trọng nhất, Thảo Anh nghe xong, im bặt

Nhỏ Mỹ Linh điên tiết, sợ nhỏ lại giẫy thì hỏng truyện, gọi 2 thằng canh cửa vào, hất hàm:

- 2 đứa mày, giữ chặt nó cho tao! Nó mày giẫy là tao cắt luôn lưỡi chúng mày!

- Vâng!

2 thằng đó tuân lệnh, kìm chặt Thảo Anh đến nỗi nhỏ cảm giác mình thành tượng luôn rồi ý, không thể nào mà cử động được

Thảo Anh, nước mắt rơi lã chã

- Khóc cái éo gì!

Nhỏ Mỹ Linh gắt lên, gơ tay tát nhỏ Thảo Anh 1 phát rồi nhếch mép:

- Nếu có trách thì đừng có trách tao mà hãy trách tại sao anh Nhật Duy lại yêu mày! Và ...

Nhỏ ngáp ngừng hồi lâu rồi nói:

- .. hãy trách tại sao ông trời lại cho mày làm con nhà đấy!

Thiên An đã đâm chiêu lại càng thêm đâm chiêu ... làm con nhà đấy?! Ý chỉ nhà Thảo Anh ư?!

Thế rồi, từng lọn tóc 1 rơi xuống theo như nước mắt của Thảo Anh. Nhỏ thề, mối thù này, không trả không phải là nhỏ

Lúc này, chỉ còn Mỹ Tiên và Thiên An còn im lặng, mặt đối mặt, mắt đối mắt

“ Chát “

1 phát tát giáng xuống gương mặt nhỏ bé của Thiên An

“ Chát “

Lại thêm 1 phát nữa

“ Chát “

“ Chát “

“ Chát “

...

Cứ thế, những phát tát mạnh mẽ chứa đầy sự đố kỵ giáng xuống gương mặt của Thiên An mà nhỏ chẳng hề hấn gì cả

Hạ Vy ngồi cạnh, nhìn nhỏ, ánh mắt xót xa:

- An ...

“ Chát “

Phát tát lần thứ n giáng xuống mặt nhỏ

Mỹ Nghi gắt lên:

- Thân mình còn lo chưa xong đòi lo thân người khác!

- Đ.. con chó, mày có giỏi thì cưỡi trời đi, tao với mày solo!

Mỹ Nghi trong 1s bốc đồng đã cầm con dao sắc nhọn, giờ lên định là sẽ cắt đứt dây trời ra rồi có gì solo thì solo

Nhưng rồi ... lời ông nội lại vang lên trong đầu nhỏ

- 3con nhỏ đó, chính là 3 huyền thoại Rose, không phải là người các con đối phó được đâu!

Huyền thoại hần hoi đấy!

Không chơi được đâu!

Thế là nhỏ rút con dao lại, lừ mắt:

- Éo!

- Mày sợ tao chứ gì?!

Bla blo ...

Vâng, 2 cỗ máy chiến đấu lại hoạt động

Thiên An hết nhìn bên Hạ Vy lại nhìn sang bên Thiên An, cuối cùng là nhìn nhỏ Mỹ Tiên nở nụ cười lạnh:

- Không ngờ chúng mày chỉ được có thế!

- Ý mày là gì?!

- Chính vì như này, 3 ông đó mới không yêu chúng mày, bỏ theo bọn tao!

- Mày im đi! Là do chúng mày quyến rũ 3 anh ý!

- Mày ảo tưởng vừa thôi! Bọn tao mà phải làm cái việc đốn mạt vậy ư?! Sự thật là từ trước tới nay, bọn hần chưa hề yêu 3 đứa mày!

- Tao nói mày im!

- Đã không hiểu chuyện rồi còn sửa linh tinh! Mà càng làm thế này, bọn hắc sẽ càng hận bọn mà đười cùng giết tận chúng mà thôi! Khôn hồn thì thả bọn tao ra!

- Tao nói mà IM ĐI MÀ!

- Tao cảnh cáo, hôm nay, mà thả bọn tao ra, tao sẽ tha cho lần này, nhưng sẽ không có lần thứ 2 đâu!

Thiên An lạnh giọng

Nhỏ Mỹ Tiên chột cười:

- Hahaaaa ... mà nghĩ đây là đầu để mà lên giọng?! Chuẩn bị chết rồi còn già mồm! Mọi sự ... đều do mà và ... bố mẹ mà mới khiến nó ra nông nổi này!

Thiên An nhú mà ... sao lại nhắc đến cả bố mẹ nhỏ nữa?! Chả nhẽ bố mẹ nhỏ lại đi gây thù chuồn oán với cái nhà này ư?!

- Hôm nay ... mà sẽ phải chết!

Nhỏ Mỹ Tiên gạt lên, đoạn, cầm lấy con dao nhỏ Mỹ Nghi vừa bỏ xuống, hứng về phía Thiên An mà điên cuồng đâm

Đến khi nhỏ bình tĩnh lại thì đã thấy nền đất toàn là máu, Thảo Anh và hạ Vy khóc thét lên, còn nhỏ Thiên An ... con dao đâm thẳng bụng nhỏ, máu chảy ra không ngừng

Gương mặt Thiên An xanh xao, mồ hôi chảy đầu đũa, bây giờ, nhỏ chẳng thể làm được gì trong cái tình trạng này cả.

Thiên An nhắm mắt dần buông xuôi, bên cạnh là Thảo Anh và hạ Vy đang khóc nức lên:

- Thiên An ... mà sao vậy?! Đừng có dọa bọn tao!

- Ngày xưa mà ăn đến mấy nhát kiếm của thầy mà có chết được đâu, sao giờ có con dao bé tí đã gục thế?! Này, con chó, tao cấm mà ngủ, DẬY MAU!

Cứ thế, 2 con nhỏ bên cạnh cứ hét lên, nhưng con ở giữa mắt vẫn cứ díp lại, hơi thở mỏng manh đến sợ

Nhỏ khó khăn nói:

- Im ... Im lặng chút đi! Làm ... làm ơn ... cho tao ... ngủ ... một chút!

- Tao cấm, con chó kia!

- Mà có dậy không thì bảo!

Mặc cho 2 đứa bên cạnh gào muốn khản cổ, Thiên An chỉ cười mỉm ... 1 nụ cười rất đẹp, hơi thở nhỏ yếu dần yếu dần

Xung quanh nhỏ ... là 1 màu tối đen

Nhưng rồi, nhỏ nghe thấy tiếng ai đó nói có người đến, rồi tiếng đánh nhau, tiếng kêu cứu, tiếng phá cửa và rồi ... nhỏ thiếp đi.

37. #36

Đèn phòng phẫu thuật đã sáng được hơn 5 tiếng đồng hồ khiến cho 5 con người đang ngồi bên ngoài trong lòng không cảm thấy khá khẩm hơn là mấy

Hạ Vy và Thảo Anh bị sock nặng, cứ khóc mãi thôi khiến cho Bảo Khánh và Nhật Duy đã sốt sáng rồi nay càng sốt sáng hơn

- Thôi thôi, Duy xin, Duy xin nha!

Nhật Duy nhẹ giọng, ôm Thảo Anh vào lòng

- Hức ... Duy ơi ... hức ... nhưng ... nhưng mà ... máu ... máu chảy ... chảy nhiều lắm ... hức ... huhu ... máu ... máu bắn cả sang chỗ ... chỗ Thảo Anh cơ ... hức hức ...

Thảo Anh nắc lên từng tiếng

- Cả con chó đấy nữa ... huhu ... nó ... nó đã đánh ... đánh con An rồi ... hức ... mà ... hức ... còn chém nó ... hức ... huhu ...

Hạ Vy khóc òa

- Được rồi được rồi ... nếu Khánh mà tìm thấy 3 con đó Khánh giết, nha! Ngoan, không khóc nữa!

Bảo Khánh ân cần lau nước mắt cho Hạ Vy

Hàn Thiên là người ngồi gần phòng phẫu thuật nhất, 2 bàn tay cậu luồn vào mái tóc run rẩy

“ Lạy chúa ... xin người hãy cứu lấy cô ấy ... người con gái mà con yêu! “

Không biết câu nói này, cậu đã nói biết bao nhiêu lần rồi nữa, nói nhiều đến mức ... đến khi ông bác sĩ ấy bước ra cậu vẫn tiếp tục cầu nguyện

- Bệnh nhân đã vượt qua cơn nguy kịch, hiện đang được chuyển về phòng hồi sức đặc biệt! Ca phẫu thuật đã thành công! Chúc mừng các cô cậu!

Khi giọng nói trầm ấy vang lên, cả 5 đứa như vỡ òa

Bảo Khánh, Hạ Vy, Thảo Anh và Nhật Duy sung sướng ôm chầm lấy nhau ... không sao rồi, An của họ không sao rồi!

Còn Hàn Thiên, cậu mệt mỏi trượt xuống bức tường, cúi gằm mặt ... 1 giọt nước mắt khế chảy ... giọt nước mắt của hạnh phúc

Cả 5 đứa chạy về phòng hồi sức đặc biệt, đến khi nhìn thấy khuôn mặt kia đang yên bình say giấc mới thở phào nhẹ nhõm

Lúc này, 5 cái người kia mới ngồi lại trên chiếc sofa trong phòng bệnh, họp bàn 1 chuyện khá là quan trọng:

- Được rồi, bây giờ không vòng vo tam quốc nữa, vào luôn vấn đề chính nhé!

Hạ Vy đại diện đứng lên phát biểu, vài tiếng ậm ừ vang lên

Nhỏ hắng giọng:

- E hèm ... sự việc vừa qua, con An không ăn tối dẫn đến 1 trường hợp khá là ...

Đấy, vừa mới khóc lóc thế đấy mà giờ trù ẻo người ta như đúng rồi, 1 vài ánh mắt sắc lẹm hướng về phía nhỏ khiến nhỏ biết điều mà nói nghiêm túc lại:

- Dẫn đến 1 trường hợp khá là khó khăn! Lần này nó bị thương khá nặng nên có lẽ phải nằm viện điều trị khá lâu! Vậy bây giờ, việc trông nom nó sẽ được phân công chia đều nhá! Vy với Khánh 1 nhóm, Anh với Duy 1 nhóm, số còn lại sẽ là 1 nhóm! Đương nhiên là sẽ có mấy thằng đệ bảo vệ ở bên ngoài nhá!

Nói rồi còn nháy mắt rõ đều

Vài tiếng khúc khích vang lên

Hàn Thiên đơ hết cả người, có mỗi 5 người, 4 đứa chia ra thành 2 cặp rồi, còn có mỗi 1 mình cậu, còn bày đặt “ số còn lại “, vắn vớ vắn, đúng chuẩn Hạ Vy!

- Chế nào đồng ý thì giơ tay cho Vy biết nhá!

Hạ Vy cười cười nói, giọng điệu không khác mấy nghị sĩ trung ương đi kêu gọi cử tri là mấy

Mọi người hơi cười rồi 1 cánh tay ... 2 cánh tay ... 3 cánh tay ... 4 cánh tay giơ lên. Chỉ còn mỗi Hàn Thiên là ngồi im phăng phắc

4 cái người nào đó nhìn nhau cười gian

Thảo Anh hăng giọng:

- E hèm ... chúng ta có 6 người, con An đang nằm thì thôi, cho nó out, thế là còn 5 người mà đã có 4 phiếu đồng ý rồi, vậy nên cứ vậy mà làm nhá! Thiên trông tuần đầu, Thảo Anh với Duy trông tuần tiếp theo, cuối cùng là Vy và Khánh nhé!

Hàn Thiên định có ý kiến thì Bảo Khánh đã nhanh nhẩu:

- Ai mà có ý kiến là bị phạt nhá!

- Phạt mỗi đứa búng tai 10 phút nhá!

Nhật Duy thêm nêm

Hàn Thiên nhanh chóng máu nóng dồn lên não, hận không thể quật chết 2 thằng bạn láo toét vì gái bỏ bạn

Thế là thành ra, có 4 người nào đó vui vẻ ra về để lại ai kia ngậm ngùi ngồi lại trông bệnh nhân

Nói ngậm ngùi cho oai thế thôi chứ được trông ai đó làm ai kia sướng rơn, cứ ngồi tùm tùm mãi thôi.

“ Người đầu mà đẹp thế chứ lì, ngắm mãi không chán! “

Vâng, đó là câu nói thường trực trong hot boy sát gái 1 thời Dương Hàn Thiên, để người ta mà biết, người ta không cười cho thối mặt mới gọi là lạ đó! .=

Tối, Hàn Thiên đang ngồi chơi game thì đột nhiên có điện thoại, sợ ảnh hưởng tới Thiên An mới lại đây cũng là phép lịch sự tối thiểu, cậu đành đi ra ngoài ban công

Ở tầng thượng của tòa nhà ngay cạnh bệnh viện, 1 giọng nói khàn khàn vang lên qua bộ đàm:

- “ Đến lúc rồi! “

Bên này có chút ngập ngừng:

- Thầy ... thầy thật sự muốn thế sao?! Dù gì trước đây bọn nó cũng là ...

Bên này chưa kịp nói hết, bên kia đã gào lên:

- “ Tao không quen biết 3 đứa nó, bọn ăn cháo đá bát! Mà làm hay để thầy mày tự tay làm?! “

- ... Vâng!

Thầy ấy à, lúc hiền thì rất hiền, nhưng ra tay thì rất độc! Chẳng biết 3 cái con nhỏ này đã làm gì chọc tức thầy nữa!

Tất bộ đàm, người này mới nhìn vào ống nhòm của súng bắn tia.

“ Xin lỗi! “

“ Chú “

1 tiếng vang lên, 1 tên bảo vệ ngã xuống

“ Chú “

1 tiếng nữa vang lên, tên tiếp theo ngã xuống

Cứ như thế, 5 tên bảo vệ do con đều đã chết dưới nòng súng đó, mà mỗi viên đạn, đều là găm vào tim

Tia laze đỏ bắt đầu chĩa vào trong phòng bệnh, hướng đến đúng trán của người bệnh thì người đó lại có chút ngập ngừng ... liệu có nên?!

Đúng lúc đó, Hàn Thiên cất điện thoại bước vào ... ra là có người gọi nhầm số thì thấy tình trạng của Thiên An bây giờ, không khỏi phát hoảng

Cái người ngồi trên tầng thượng kia, phát hiện ra Hàn Thiên thì giật mình ... cậu ta chẳng phải là ... nghĩ rồi, vội vã thu dọn súng bởi người đó biết ... họ ... không phải đối thủ của cậu, nếu động đến, chắc chắn sẽ chết không nhắm mắt.

Hàn Thiên nhìn thấy bóng người, liền vội vàng rút điện thoại ra bấm gọi:

- Khánh à, đến đâu rồi?!

- “ Đang đến trước cổng bệnh viện rồi. Sao?! “

- Chặn đường tòa nhà bên cạnh nhanh! Có sát thủ!

...

- SÁT THỦ?!

Bảo Khánh đứng ở cổng bệnh viện kinh ngạc hét lên gây không ít sự chú ý

Hạ Vy bên cạnh không khỏi sốt sắng:

- Khánh, sát thủ gì cơ?!

- Có sát thủ muốn ám sát Thiên An, ở tòa nhà bên cạnh! Đi thôi!

Bảo Khánh vội vã tóm tắt rồi cả 4 người cùng chạy sang tòa nhà bên cạnh, quyết tâm có thể bắt được tên sát thủ lão toét

Nhưng rồi ... lục soát trên lục soát dưới, đến nỗi điều động cả bọn đàn em đến rồi mà vẫn không bắt được tên sát thủ kia

Đấy ... huyền thoại đấy!

Đấy ... bang Death đấy!

Nhục chưa!!!

Nhưng bọn họ đâu có biết ... tên sát thủ đó ... đã cải trang thành nhân viên phục vụ của tòa nhà kia ==

38. #37

Bắt đầu từ hôm đó, vì tụi nó lo lắng sự việc lại tiếp tục xảy ra lần nữa nên quyết định ở lại trong bệnh viện luôn.

Thiên An ngủ được 36 giờ đồng hồ mới chịu tỉnh giấc

Bọn nó chỉ cười ... có lẽ ... Thiên An là nhân cơ hội này ngủ bù cho những ngày trước đây nó đã phải thức đêm làm việc mệt mỏi

Rồi dần dần, Thiên An cũng hồi phục theo thời gian, 3 tuần sau thì được xuất viện.

Khổ nỗi, vết thương sau khi phẫu thuật tạo thành 1 vết sẹo ở eo nó. Còn Thiên An ấy à ... ghét nhất là bị sẹo đó, tự nhủ với lòng đến bao giờ diệt được 3 con cờ hó kia thì mới đi xử lý vết sẹo, còn xử lý như thế nào thì ... bí mật quân sự ... hehe ...

Chém gió thế đủ rồi, và đây, ngày hôm nay đây chính là ngày Thiên An xuất viện đây!

2 cặp đôi nhà nọ cố ý đi với nhau, nhằm tạo không gian riêng cho 2 người nào đó

- Lên xe đi!

Hàn Thiên mở cửa xe, nhẹ giọng nói

Thiên An có chút lưỡng lự:

- Hay ... tôi gọi taxi được không?!

Đấy mắt Hàn Thiên chột xẹt qua 1 tia sáng, đoạn, cậu đóng cửa xe lại, thản nhiên nói:

- Ừ, đi taxi cũng được!

Thiên An nghe thế, sướng rơn:

- A, vậy tốt rồi! Cậu gọi taxi hộ tôi nhá!

- Ủ!

Hàn Thiên gạt đầu, đoạn, vẫy tay gọi taxi

Ngay lập tức, 1 chiếc xe dừng lại

Hàn Thiên ga lăng mở cửa xe cho Thiên An, Thiên An thì nhìn cậu bằng ánh mắt đầy cảm kích.

Nhưng nhỏ chuẩn bị cúi người vào trong xe thì giọng Hàn Thiên đều đều vang lên:

- Đạo gần đây nạn bán người nhiều lắm đấy!

- Kệ! Ai bán ai còn chưa biết đâu!

- ... Đi với tôi chả thích hơn à?!

“ Ngại bỏ mịa ra, thích cái gì?! “

Tuy nhiên, ai kia chỉ dám nghĩ chứ đâu dám nói

- Thích ở chỗ nào?!

- Có điều hòa, đi êm, bla blo ...

Hàn Thiên nói 1 tràng

Thiên An nheo mắt, hơi cười cười:

- Thế thôi à?!

- Ủ!

Hàn Thiên ngậy thơ gạt đầu

Thiên An lườm nhẹ 1 cái, chuẩn bị vào xe thì vật áy lại bị kéo lại

- Đi với tôi đi!

Hàn Thiên nũng nịu, mặt đỏ tía tai

Chẳng qua là 4 cái người kia cảnh cáo không được nói chuyện hôm nọ ra cho Thiên An nghe thôi, chứ không á, cậu nói quách ra nó có mà giám đi linh tinh như thế này!

Đương nhiên ... chỉ dám nghĩ chứ đâu dám nói

Thiên An chột bụm miệng cười:

- Ha ... Sao tôi phải đi cùng cậu?! Bộ cậu sợ đi 1 mình à?!

- Ủ ... tôi ... sợ ma!

Thiên An cười đến nỗi không thể ngớt được luôn. Thằng mặt liệt này mà sợ ma thì trên đời còn ai không sợ ma nữa?!

Bác tài xế không kiềm được mà lên tiếng:

- Đây, rốt cuộc là cô cậu có đi không?!

Chưa để Thiên An kịp hó hé gì, Hàn Thiên đã cúi xuống bế nhỏ lên, đập cánh cửa xa cho nó đóng SẦM lại rồi nói:

- Không đi đâu ạ!

Bác tài xế tức thấy rõ luôn, bác ta lẩm bẫm:

- Bọn trẻ ngày nay thật là ... nơi làm ăn của người ta mà phá như đúng rồi!

Đoạn, nổ máy phóng đi

Thiên An thì sớm đã yên vị trong chiếc siêu xe hạng sang rồi mà vẫn mặt mày đỏ bừng

Hàn Thiên liếc thấy, ngọt nhạt hỏi:

- Nóng à?!

- Không!

- Sao mặt đỏ thế?!

- ...

Không thấy lời đáp, hàn Thiên cười, rất chi là đều rồi phóng xe đi

Không khí trong xe rất chi là kì dị luôn, im ắng đến lạ

Thiên An thì dòm qua cửa sổ ngắm cảnh

Còn Hàn Thiên thì đang suy nghĩ 1 chuyện ... cực kỳ là quan trọng

“ - Nên không nhỉ?!

- Thôi, có lẽ không nên!

- Nên, nên mà!

- Không nên! Nhỡ mà không được thì nhục lắm!

... bla blo ... “

...

Vâng, cuộc chốt thoại về “ chuyện quan trọng “ đó! =.=

Cuối cùng, Hàn Thiên hạ quyết tâm, tính quay sang vỗ vai Thiên An thì thấy 1 con container màu đỏ đang lao về phía mình

Cậu quẹo vô lăng về phía bên phải rồi nhảy đến ôm lấy Thiên An, chiếc siêu xe đâm vào gốc cây, còn chiếc container kia thì đâm vào cột điện, người đàn ông lái chiếc xe tử vong ngay tại chỗ.

Vụ tai nạn xảy ra, thu hút khá nhiều người đến

Hàn Thiên bị mảnh vỡ cửa kính ô tô găm vào eo, mất khá nhiều máu dẫn đến kiệt sức mà bất tỉnh.

Thiên An nhìn Hàn Thiên, nước mắt rơi xuống đầm đìa ... cậu ấy ... là do chấn cho nó nên mới bị như vậy

Nhưng rồi nhỏ chợt thấy cái gì đó trong tay người đàn ông lái chiếc xe container kia, nhỏ đi đến, lấy ra ... là 1 chiếc phi tiêu đỏ và 1 mảnh giấy màu đỏ được viết mực đen: “ Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn, 10h tối nay, hẹn 3 huyền thoại Rose đến chỗ lần trước. Ký tên: M.A.I “

Thiên An nhú mày ... bang M.A.I ... tưởng lặn rồi mà giờ lại ngoi lên =.=

Nhưng rất nhanh sau đó, nhỏ đã dứt tờ giấy vào túi, ánh mắt Thiên An lạnh hơn bao giờ hết ... M.A.I ...

39. #38

Thấy nhóm chưa ... có 3 cái siêu xe nọ, rời cổng bệnh viện chưa đầy 30 phút đã lại quay trở lại bệnh viện

Cái này gọi là ... Duyên Phận đó!

Hàn Thiên thì không nguy hiểm gì đến tính mạng, chỉ là mất nhiều máu cho nên phải truyền máu. Nhưng mà ... mảnh vỡ kính găm vào eo kia, lấy ra khâu vào lại tạo thành 1 vết sẹo ở đó

Hàn Thiên nhìn Thiên An, cười tủm tỉm

Còn Thiên An nhìn Hàn Thiên thì chỉ là nhắc nhở nhẹ:

- Nằm đấy mà yên phận giữ sức đi! Với lại ...

Ngập ngừng đến nửa buổi, Thiên An mới hoàn thiện xong được 1 câu:

- Cảm ơn về hôm nay và cả hôm nọ!

Đoạn kéo tay Hạ Vy và Thảo Anh đi ra ngoài

Mọi người nhìn theo, cứ nghĩ Thiên An vì ngưỡng nên mới chạy ra ngoài. Nhưng thực ra ... nhỏ kéo 2 nhỏ kia ra ngoài là muốn nói về chuyện sáng nay và đưa ra tờ giấy đó

- Mịa ... 3 con cờ hó này!

Thảo Anh bực bội gất lên, tay đâm cái RẦM vào tường. Điều này chứng tỏ là “ bà tiên “ Thảo Anh của chúng ta hiện đã biến thành “ Tiên hắc ám “ rồi, nhỏ điên lên rồi!

- 10 giờ phải không?!

Hạ Vy nhàn nhạt đáp, trên môi không còn là nụ cười thường trực, âm sắc lạnh lẽo đến ghê người

Thiên An không nói gì, chỉ gật đầu

- Bây giờ đã 8 giờ rồi!

Thảo Anh nhìn đồng hồ nói

- Thế bây giờ về là vừa!

Hạ Vy nhếch mép

Chợt Thiên An trở nên cảnh giác lạ thường, nhỏ nghiêm túc:

- Nhưng mà ... tại sao bọn nó lại biết 3 đứa mình có thân phận như thế nào?!

2 con nhỏ kia nghe xong thì trở nên trầm mặc hẳn ... sao 3 con nhỏ này lại biết được nhỉ?! Bọn nó chắc chắn là đã giấu rất kỹ, kỹ đến nỗi có lẽ chỉ có 3 đứa nó và ông trời mới biết được sự thật. Với 1 chút sức lực của bọn đây mà đòi tìm ra thân phận của 3 đứa nó sao?!

Rồi chợt, dòng suy nghĩ gì đó xẹt qua đầu Thảo Anh và Hạ Vy, 2 nhỏ lên tiếng cùng lúc:

- Có người đứng sau!

Thiên An gật gù, rồi chợt nghiêm giọng:

- Nhưng mà tao thấy ... người đứng sau này không đơn giản đâu! Có thể thu được cả vũ khí của bọn mình, điều khiển được sát thủ tài giỏi như thế thì thật không phải dạng vừa đâu!

2 con nhỏ kia nghe rồi cũng gật gù ... chí phải! Con Thiên An này, mai sau có tương lai làm thám tử đó!

...

Đúng 10 giờ đêm, siêu xe Maybach Exelero màu đen bóng dừng lại trước bãi đất trống ở ngoại ô phía nam, ngay tại nơi trước đây bọn nó bị bắt cóc

Ở đó, có 3 bóng người bốc lửa đã đứng đợi ở đó, trên mặt ai cũng đều có chiếc mặt nạ màu đỏ bí ẩn

“ Cách “

3 cánh cửa của chiếc siêu xe kia bật mở, 3 người con gái, trên mặt là 3 chiếc mặt nạ mang màu sắc khác nhau như tượng trưng cho tính cách riêng của họ

Vâng, còn ai vô đây, đó chính là 3 huyền thoại Rose của bang Death.

M nhếch mép, giọng nói khinh khỉnh:

- Không ngờ lại được diện kiến 3 huyền thoại rồi!

- ...

- Sao lại không trả lời người ta vậy?! Phép lịch sự tối thiểu mà!

A cười trông cực kỳ là ngứa mắt

- ...

- A, hay là bị đánh đến cảm mẹ nó luôn rồi?!

I không chịu được mà lên tiếng

Chợt trong đầu của 3 huyền thoại kia xẹt qua 1 suy nghĩ ... à, ra là vậy!

Cả 3 người, không hện mà cùng nở 1 nụ cười đầy tự tin

M có chút tức mà thét lên:

- Mấy người cười cái gì?!

A nhếch mép:

- Sắp chết đến nơi rồi còn cười!

I chợt quát lên:

- CHÚNG MÀY ĐẤU, LÊN CHO TAO!

Nghe hiệu lệnh, hơn 200 người từ 4 phía 8 ngả xông ra bao vây lấy 3 huyền thoại, trên tay ai đấy cũng đều có vũ khí, trên môi là những nụ cười gian ác

Cả 3 đứa nó không hện mà cùng nhếch mép đầy khinh bỉ rồi di chuyển nhanh nhẹn, linh hoạt vào đám người đông như kiến kia không chút do dự

Quả là huyền thoại, chỉ chưa đầy nửa tiếng sau, đám người hơn 200 người đều gục dưới đất, không thể ngóc đầu dậy được nữa.

Trên mảnh đất trống này, chỉ còn có đúng 6 người còn đứng hiên ngang ... đó là 3 đứa nó và 3 con nhỏ kia.

A và I có chút sợ hãi núp sau M. Bọn nó đâu biết rằng, hiện tại, 3 huyền thoại kia đã thấm mệt. Dù gì cũng là 3 vs 200 mà, mệt là phải, thắng đã là 1 chuyện không thể tin được rồi!

Để nghỉ ngơi lấy sức, 3 đứa nó quyết định đứng thương lượng mà không động tay động chân gì cả

- Bây!

Hạ Vy lên tiếng

- Gì?!

M hất hàm, tay nhỏ chợt sờ ra sau lưng nhưng 3 đứa nó vẫn không mấy để ý

- Sao mấy người lại phải làm vậy?! Ghét bọn tôi đến thế ư?!

- Không những ghét mà còn hận thấu xương thấu tủy!

- Như thế không tốt đâu! Lan rộng ra rồi sẽ chết như kiểu bị ung thư đó! =.=

- Không phải như thế! Tao hận chúng mày, vì bố mẹ chúng mày đã cướp đi gia đình tao!

WTF?!

Nhỏ này bị ốm hả?!

Hay là bị ỉm đầu?!

3 đứa nó nghe rồi mà chỉ biết há hốc mồm ... gì vậy?! Pama của chúng nó hơi bị hiền à nha, mí ống bà ấy hiền thứ 2 thì đồ ai dám hiền thứ nhất đó.

- Mày bị ỉm não à con?!

- Có chúng mày bị ỉm não ế!

- Gia đình tao cướp đi gia đình mày?! Rồ à?! Đến cả con gián bố mẹ tao còn không dám giết đòi giết người!

- Tại bố mẹ mày sợ gián chứ éo gì =.=

- Không phải ... à .. ờ, thì làm sao?!

- Được lắm! Chúng mày biết không?! Ngày mà bọn mày cướp đi gia đình tao cũng là sinh nhật tròn 15 tuổi của tao! Bọn mày biết không?! Tao đã mong, đã chờ đợi như thế nào ... và đó ... chính là quà sinh nhật của tao đấy chúng mày biết không?!

- ... mày điên à?! Nhận nhầm người rồi! Dạo này đưa bỏ rě quá mà!

- Không phải nói nhiều! Hôm nay chúng mày sẽ phải chết!

Dứt lời, M rút sau lưng ra 1 khẩu súng lục, giơ lên, nòng súng đen ngòm chìa thẳng về phía tụi nó, chính xác là chìa về phía Thiên An.

“ Bố mẹ ... con trả thù cho 2 người đây! “

“ Đoànag “

Viên kẹo đồng bay ra khỏi nòng súng, Thảo Anh và Hạ Vy cuống cuống chạy lên muốn chắn cho Thiên An ... 2 nhỏ ... không muốn nhìn thấy trên người của Thiên An có thêm 1 vết sẹo nào nữa

Nhưng rồi Hạ Vy vẫn là nhanh hơn, nhỏ ôm lấy Thiên An, lấy tấm lưng của nhỏ chắn cho Thiên An

Thiên An muốn đẩy Hạ Vy ra nhưng quá muộn, viên đạn đã ngay gần, chỉ cách 2 nhỏ chưa đầy 1 gang tay thì chọt ...

“ Keng “

Hạ Vy nhắm tịt mắt

Sao không đau tí nào vậy?!

À, chết rồi thì sao thấy đau được nữa?!

Nghĩ rồi nhỏ tự cười rồi mở mắt ra thì sững cả người

Quái thật ... sao dưới Âm Phủ lại có cả Thiên An với Thảo Anh thế này?! Chả nhẽ chết chùm rồi à?!

Nhỏ lại nhìn xung quanh

Ủầy ... dưới Âm Phủ còn có cả Bảo Khánh, Nhật Duy với Hàn Thiên cơ à?! Lạ còn có cả 3 thằng “ đèn giao thông “ (chi tiết xin mời coi lại chap 27).

OMG ... bọn nó lại còn đang giữ 3 cái con nhỏ láo toét kia nữa kìa!

Hạ Vy giật cmn mình

Chả có nhẽ ...

Lúc nhỏ chuẩn bị bị đạn bắn đó ...

Thì ... ông trời thương hoa tiếc ngọc =.= cho 1 đóa hoa thơm ngát như nhỏ phải bỏ mạng 1 mình ... nên ổng ... cho trời sập để chết hết 1 loạt ... cho nhỏ có bạn đi xuống Âm Phủ?!

“ Vy ơi là Vy ... sao mà mày thông minh thế không biết! “

Nhỏ dương dương tự đắc trong lòng, ngoài thì cười mỉm

Đến nỗi mà Thiên An phải lên tiếng:

- Vy ơi, sướng quá hóa rồ rồi hả mày?!

- A hui hui ... chả sướng à! Tự nhiên có bạn đi cùng với tao!

Nhỏ cười cười

Thảo Anh nghe mà giật mình:

- Mày định đi đâu?!

- Thì đi xuống Âm Phủ đó!

Hạ Vy ngây thơ trả lời

- Trương Ngọc Hạ Vy! Tôi cho cô nói lại lần nữa nhá! Cô nói xằng nói bậy cái gì thế hả?!

Bảo Khánh bực, sẵn cây kiếm trên tay, cầm lấy ghè luôn vô cổ nhỏ Hạ Vy

- Không thể thì sao?! Vy chả vừa bị đạn bắn à?! Không chết thì là gì?!

- Đạn của bà đây!

Nhật Duy nhặt viên kẹo đồng kia lên, ném về phía Hạ Vy

- May có thằng Khánh nó lao ra nó lấy kiếm chặn cho bà, không thì giờ bà đang ở dưới đó rồi cũng nên!

Hạ Vy mồm miệng há hốc

Vậy là nhỏ còn chưa chết!

Sửng quá, hôn Bảo Khánh tới tấp luôn

Hàn Thiên Nheo mày nhìn Thiên An rồi quay ra phát tay ra hiệu cho “cây đèn giao thông di động”:

- Dem bọn nó đi!

Rồi, người ta chỉ thấy 3 chiếc siêu xe rời khỏi bãi đất trống tiến về phía nội thành.

40. #39

“Cộp”

3 chiếc mặt nạ tội nghiệp bị vút xuống đất không thương tiếc để lộ ra 3 gương mặt đang cực kỳ kinh hoàng

Ánh mắt của 6 người ngồi vắt chéo chân cực kỳ là sang choảnh ở đối diện lạnh hơn bao giờ hết

- Ra là bọn mày!

Thiên An nhếch mép

- Đúng là Trái Đất tròn mà!

Thảo Anh cậ cậ móng tay kiêu kỳ nói

- Không giết bọn mày tao không phải là Hạ Vy!

Hạ Vy chột gắt lên, trong đầu nhỏ xẹt qua một ý nghĩ muốn giết người

- 3 đứa mày, đánh nó cho tao!

Hạ Vy kiêu ngạo ra lệnh đúng chuẩn chị đại luôn

Nghe lệnh, 3 thằng “đèn giao thông” liền xông vào đám, đá túi bụi 3 con nhỏ lạ mà quen kia

3 con nhỏ đó, còn ai khác mà chính là cựu bộ 3 hót gơ Tiên – Linh – Nghi đó

Thế mới nói ... Trái Đất tròn!

Đánh 1 hồi cho tụi đây bầm dập mặt mũi rồi, Thiên An giơ tay ra hiệu dừng lại. Đoạn, đi đến nâng cằm nhỏ Tiên lên, ánh mắt giá lạnh hơn bao giờ hết:

- Nói, ai sai khiến chúng mày?!

- Mày đủ tư cách để biết?!

Con nhỏ Mỹ Tiên đã tới bước đường cùng nên thành ra nhỏ chả còn gì là không giám cả

“ Chát “

1 phát tát giáng thẳng xuống mặt nhỏ ... rất rất ... rất đau

- Mà nói không?!

- ...

Mỹ Tiên bặm môi, không nói nhưng nước mắt đã chảy ra

Thiên An nhếch mép:

- Đừng trách tao vô tình!

Thế rồi nhỏ hất hàm, 3 thằng “ đèn giao thông “ biết điều hiểu ý mà lôi 3 con nhỏ kia đi ra khỏi tầng hầm đó

“ Két ... “

Cánh cửa nhẹ nhàng đóng lại, trong đó chỉ còn có 6 người bọn nó

Thế là cả 6 người quyết định ... chơi sâm sai =.=

- 2 báo 1!

- Á à ... bố mày đợi con này của mày lâu lắm rồi nhá! Tứ K!

- Ách ... sao không bắt mấy bà ấy mà mày lại đi bắt tao?!

- Không thích!

- Mịa ... loại đại gái!

- Ờ thì đại gái! Mày ra ngoài kia tỏ tình với thằng Red cho tao (bạn tóc đỏ đấy ạ!)

- Mày điên hả?!

- Đi không?! Hay để tao bảo Hạ Vy đi cho mày?!

- Rồi rồi ... tao đi!

Thế là, có ai kia lầm lũi đi ra tỏ tình với thằng em của vợ.

- Red ... ai lớp diu!

- Ôi anh ơi ... em không dám đâu! Chị Hạ Vy có mà giết em chết! Mà sao anh lại ... ớ ... anh bị gay à?!

Bảo Khánh ngại không có chỗ chui mà bọn nó thì cười nghiêng cười ngả, nhỏ Hạ Vy lại còn là người cười to nhất cơ

Đến khổ!

Chơi được vài ván thì chợt thằng Green hốt hải chạy vô.

Nó hốt hoảng lắp bắp:

- Anh ... chị!

- Cái gì?!

- Bọn ... bọn em ...

Nó thở hồng hộc, mãi chẳng nói nên lời

Thiên An nhú mày:

- Bình tĩnh lại rồi hăng nói!

Thế là phải đến 15 phút sau, thằng này mới bình tĩnh lại mà nói tròn vành rõ chữ được:

- Anh ... chị ... bọn em đang đứng ở quầy chém gió thì tự nhiên có cái phi tiêu phóng từ bên ngoài vào trong! May là các khách không sao ... nhưng mà ... nó ghim thẳng vào tim thằng DJ, nó chết tại chỗ rồi! Còn các khách sợ quá chạy hết rồi!

Nó vừa dứt câu thì mấy anh mấy chị của nó liền chạy ra ngoài xem xét

Đúng là như thế thật!

Thiên An nhú mày nhìn cái phi tiêu màu đỏ kia ... có 1 tờ giấy!

Thế là nhỏ đi đến, cúi xuống giựt phắt tờ giấy ra khỏi cái phi tiêu nọ. Nhìn thấy dòng chữ trên đó ... mắt nhỏ chột tối xuống.

- Cái gì đấy?!

Bảo Khánh tò mò, đi đến lấy tờ giấy khỏi tay Thiên An, đọc xong mà mồm miệng há hốc

- Gì đấy Khánh?!

Hạ Vy cũng tò mò chẳng kém, lấy tờ giấy từ tay Bảo Khánh, đọc xong cũng kinh ngạc

Thế là cứ người này nhìn xong thì người kia lại giật, thành ra ... bây giờ ... cả bọn mồm miệng há hốc

Nội dung đại loại là: “ Nên kết thúc tất cả tại đây thôi! Tôi luôn chờ đón 6 huyền thoại, các vị muốn đến lúc nào cũng được! “

Và bên dưới ... là địa chỉ của một ngôi biệt thự nằm sâu trong núi

Hạ Vy bốc đồng, xắn áo xắn quần lên trông rất chi là máu

- Đi, đi ngay bây giờ luôn! Để tao đánh chết cái bọn đó!

- Đi!

Thảo Anh cũng bốc đồng không kém

Nhưng may sao, có Thiên An ngăn 2 nhỏ lại.

Nhỏ dăm chiêu:

- Tao nghĩ ... người này không đơn giản đâu! Có lẽ ... đây chính là người đứng sau 3 con nhỏ kia đó!

Bảo Khánh cũng hơi sốt sắng:

- Thế bây giờ phải làm như thế nào?!

Thiên An chuẩn bị lên tiếng thì cánh cửa quán bar mở ra, là 3 bóng người mảnh khảnh đến quen thuộc

Thiên An, Thảo Anh và Hạ Vy không hẹn mà cùng nhú mày ... là bọn họ?!

Cả 3 người cùng tiến về phía 6 đứa nó

Thì ra đúng là bọn họ!

3 người hôm đó ... đã bắt cóc bọn nó

- Mấy người đến đây làm gì?!

Hạ Vy chột cảnh giác hẳn lên

- Tôi đến để giúp mấy người!

Người đi bên phải nói

- Giúp?!

Thảo Anh nhú mày

- Tôi nghĩ mấy người đang gặp khó khăn ...

Ngập ngừng 1 hồi, người đi bên trái mới nói tiếp

- ... về việc đối phó với người đứng sau kia!

WTF?!

Sao 3 người này biết được?!

Thánh à?!

- A ... chúng tôi không phải nghe lén đâu! Cũng không có ý đồ gì cả, chỉ đơn giản là muốn giúp các người thôi!

Người đứng giữa luống cuống giải thích

- Thế mấy người định giúp bọn tôi như thế nào?!

- Đi huấn luyện đặc biệt đi!

Người đó nói, ánh mắt lạnh nhạt

- Huấn luyện đặc biệt?!

Cả 6 đứa mắt chữ A mồm chữ O đồng thanh

3 người đó gật đầu

- Bọn tôi có biết 1 khu huấn luyện đặc biệt rất tốt! Nó nằm ở sâu trong rừng nên cũng đừng lo bị đánh lén hay theo dõi gì cả! Ở đó họ sẽ dạy mấy người tất cả mọi thứ!

- Nhưng ... tôi nhớ không nhầm thì mấy người là những người bắt cóc bọn tôi mà!

Nghe thế, tự dưng bọn họ trầm mặc hẳn

Người đứng giữa lên tiếng:

- Bọn tôi ... không hề muốn làm thế!

- Thế vì sao?!

- ... thế các người có đi không?! Để tôi bảo với những người ở đó!

Người đó đánh trống lảng

6 cặp mắt nhìn nhau rồi đồng thanh:

- DÂN CHƠI SỢ GÌ MƯA RƠI!

41. #40

Trước hôm bay, 3 người bí ẩn kia có đến nhà chúng nó.

3 người ấy chỉ dẫn họ bọn nó coi nên mang những gì, rồi nhắc nhở những điều cần thiết

Bọn nó nghe ... cực kỳ là chăm chú

- Thôi, thế nhá! Bọn tôi về đây! Chúc mấy người may mắn!

- Khoan đã!

Thiên An chột lên tiếng

- Tôi có thể hỏi 3 người câu này không?!

- ...

- 3 người là ai ... và ... tại sao lại giúp bọn tôi?!

Cả đám nghe thế thì chĩa ánh mắt mong chờ về phía 3 người kia, đây đúng là câu hỏi trong lòng của mỗi người

3 người kia lúc đầu có chút lung túng nhưng rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh:

- ... sau này các người sẽ biết!

Đoạn, chưa cần chủ nhà phải ra tiễn, 3 người kia đã nhanh nhẹn lui mất để lại 1 dấu hỏi chấm to đùng cho 6 người ở lại.

...

Vâng, và sau 20 tiếng đồng hồ ngồi vắt vẻo trên máy bay và sau 4 tiếng đồng hồ đi xe. Bây giờ là 6 giờ tối, 6 đứa bọn nó hiện đang có mặt tại ngôi biệt thự cổ kính nằm sâu trong khu rừng Amazon nổi tiếng – lá phổi của Trái Đất

“ Kính cong ... kính cong ... “

Hàn Thiên bấm chuông thì chợt ...

“ Két ... “

Cánh cổng sắt đã gỉ tự động mở ra khiến bọn nó hơi ghê. Đã thế, bên trong còn tối om, không có lấy 1 ánh đèn điện

Hạ Vy và Thảo Anh sợ hãi bám dính lấy Bảo Khánh và Nhật Duy

Thiên An thì cứ lơ mơ để ý đi đâu ý mà vấp phải cái dây, hoàn thành 1 động tác vô ích đẹp mắt dưới đất

Cùng lúc đó, hàng trăm bóng đèn điện từ trong ra đến ngoài ngôi biệt thự lần lượt sáng lên

Thật lung linh ... thật huyền ảo

Đứng giữa sân, có 5 người đang đứng đợi bọn nó ... 3 nam và 2 nữ, trông họ đều trạc tuổi bố mẹ bọn nó, đặc biệt ... bọn họ là người châu Á.

Còn chưa kịp chào hỏi gì, người đàn ông mặc vest đứng giữa đã lên tiếng:

- Thiên An, Thảo Anh, Hạ Vy! Mấy đứa lớn lên nhìn xinh quá làm bác tí thì không nhận ra!

Cả bọn há hốc mồm

Sao ... ông ta lại biết được tên của bọn nó?!

Thảo Anh đành đánh bạo, dè dặt hỏi:

- Ông ... à không ... bác biết bọn cháu ạ?!

- Ngày xưa bác trả đến nhà mấy đứa chơi suốt rồi còn gì?!

Bao giờ cho đến ngày xưa?! Hix ...

- Bác ơi ... nhưng mà ...

- Thôi, vào nhà đi các cháu!

Bác gái đứng bên cạnh bác ấy cười hiền khiến cho bọn nó liền có cảm giác rất quen thuộc

Chả hiểu tại sao nữa, có lẽ là vì bác ấy là người châu Á chăng?!

...

Sau 1 hồi chém gió muốn bay nóc nhà với các bác ý, tụi nó đã biết được “ hơi “ nhiều chuyện nha!

Hóa ra, 3 cái người kia, chính là con gái của nhà này, hơn bọn nó 5 tuổi. Và cả cái gia đình này đều là người Nhật.

Và theo như lời các bác ấy kể ... thì ngày xưa ... bọn nó và 3 chị ấy ... cực kì thân.

Sao bọn nó lại không có ấn tượng gì về 3 chị ấy nhỉ?!

Nỗi lòng này, bao giờ mới có người giải đáp cho bọn nó đây?!

À thôi, tạm quên truyện này đi! Quay về cái gia đình này nhé!

Hiện tại ở nhà có 5 người.

Người đàn ông mặc vest đen kia là chủ nhà, tên là Watashi Hiroshi. Người phụ nữ đứng cạnh bác Hiroshi là vợ bác ấy, tên là Watashi Shita, bác ấy phụ trách làm đầu bếp của gia đình. 3 chị gái kia lần lượt tên là: Yume, Yukyo và Yui. 3 người còn lại gồm: thầy Nobi (dạy bắn súng), thầy Chiba (dạy kiếm) và cuối cùng là cô Rita (dạy sơ cứu).

Bọn nó vui vẻ làm quen với thầy cô giáo mới

Nghĩ đến đây ... Thảo Anh, Thiên An và Hạ Vy chợt có chút buồn

Đây ... chính là thầy cô thứ 2 của bọn nó ... chỉ sau ... người đó.

- Ăn thôi mấy đứa ơi!

Tiếng bác Shita từ trong bếp vang ra cắt ngang luồng suy nghĩ không vui

Cả bọn lon ta lon ton chạy vào bếp

Ở đây, bọn nó chợt cảm thấy quen thuộc như đang ở nhà vậy!

- Bây giờ ăn xong rồi về tắm giặt ngủ nghỉ. Sáng mai 5h30d dậy tập trung nghe chưa?!

Lời cô Rita nhẹ tựa lông hồng

Bảo Khánh đang gặm đùi gà thì ghen, Nhật Duy đang uống nước thì sắc văng nước tứ tung, Hàn Thiên còn khoa trương hơn cơ, đang bình thần tựa ghế nhắm mắt rất ngẫu, nghe thế mà lật cả ghế, ngã chổng vó

Thiên An, Hạ Vy và Thảo Anh ư?! Sớm đã hóa đá rồi!

WTF?! 5h30 ... không đùa đó chứ?!

42. #41

Sáng 5h00:

Bên ngoài ngôi biệt thự trời vẫn rất âm u, có 6 bạn trẻ nào đó vẫn đang say giấc trên giường, mơ 1 giấc mơ đẹp

Chợt ...

- DẬY ĐI NÀO CÁC HOT BOY HOT GIRL CỦA TÔI!

Tiếng cô Rita lạnh lạnh vang lên

Thầy Nobi và thầy Chiba thay phiên nhau đi gọi cửa các học trò

Những tiếng kêu van thảm thiết vang lên:

- Thầy ơi ... thầy cho em xin đi mà thầy!

- 5 phút nữa thôi thầy!

- Thầy ơi sao sớm thế hả thầy?!

- Thầy ơi hôm nay em đau bụng, cho em xin nghỉ nha!

- Thầy ơi ...

- Thầy ơi ...

Vâng, vô vàn lí do rất chi là bá đạo được nêu lên

Mặt 2 thầy vẫn rất chi là bình thản

Cô Rita uyển chuyển đi đến, nhẹ nhàng nói nhưng sức công phá lại chẳng “ nhẹ nhàng “ tí nào cả:

- Được rồi, cho mấy đứa nghỉ đi các thầy! Xong rồi tẹo nữa nhin cơm sáng là được rồi, nhỉ?!

Lời cô Rita vừa dứt, 6 đứa liền ngay lập tức có mặt ở ngoài hành lang, xếp thành 1 hàng ngay ngắn.

Gì chứ, đối với chúng nó ... ăn là trên hết

Cô Rita mỉm cười hài lòng:

- Oki oki! Tốt lắm tốt lắm! Giờ đi đánh răng rửa mặt rồi tập trung ở ngoài sân nhé!

Những tiếng “ Vâng “ uể oải vang lên rồi bọn nó cố lết xác về phòng làm theo lời chỉ thị của cô Rita “ yêu quý “

...

- Được rồi, mỗi đứa chạy 10 vòng quanh sân này cho cô, không được nghỉ!

Cô Rita tiếp tục khiến học trò “ khùng hoảng “

- Cô ơi, 5 vòng thôi cô!

- Em mệt lắm cô ơi!

- Cô ơi cho em xin nghỉ hôm nay nha, em bị ... như thế đó!

- Em bị đau chân cô ơi!

- Cô ơi ...

- Cô ơi ...

Vô vàn lí do được khai lên lần 2

Cô Rita chỉ đơn giản là cười, gật đầu 1 cái

Có thể thôi, mà làm cho bọn nó sướng như bắt được vàng ý, cảm ơn cô rồi rít, chuẩn bị đặt mông xuống ghế ngồi nghỉ thì cô Rita lại nhẹ nhàng dịu dàng nói:

- Đứa nào nghỉ thì tí nữa uống nước thay cơm sáng nhé!

Thế là, có 6 đứa nào đó, ngậm ngùi chạy

Mới được có 2 vòng đã mệt sắp chết rồi mà cô Rita vẫn không để yên:

- O, Hạ Vy, cô tưởng em bị ... như thế mà! Không sợ “ lệch “ hả?!

- Bảo Khánh, em nói em bị đau chân mà, chạy như thế là không tốt đâu nhé!

- Thảo Anh bị mệt mà vẫn chạy à Thảo Anh?!

... bla blo ...

Cô nói, mà bọn nó chẳng dám bật lại, chỉ biết ngậm bồ hòn làm ngọt

Lại có 2 thầy đứng bên cạnh, nổi tiếng là “ mặt liệt “ , thế mà chẳng biết sao hôm nay lại cứ nhếch nhếch mép lên mới nhục chứ!

Chạy mãi chạy mãi chạy mãi, cuối cùng bọn nó cũng hoàn thành 10 vòng quy định.

Tiếng bụng đã bắt đầu réo lên.

Nhật Duy e dè hỏi:

- Cô ơi ... ăn sáng chưa ạ?!

Cô Rita gật đầu rất nhẹ nhàng, và rồi lại dịu dàng nói:

- Nhưng đó là chuyện của 1 tiếng sau nhé! Bây giờ ra đằng sau tập trung!

Mấy đứa nó nghe xong, chợt có cảm giác bầu trời sụp đổ awnchir là ăn sáng thôi mà, sao lại xa vời thế chứ ỉ?

- Nào, lần này ít hơn, chỉ cần hoàn thành 5 vòng thôi nhé!

Bọn nó nhìn cái đồng trước mặt mà há hốc mồm ...

WTF?!

Cô ơi ... cô có cần phải giết dần giết mòn bọn em như thế này không?!

Cái đồng trước mặt là đồng lớp xe, mà không phải lớp xe đạp hay xe máy gì đâu, lớp ô tô đó, lại còn là container nữa cơ!

Nhìn mà người ta chỉ muốn đổ mồ hôi lạnh

Cô Rita ngây thơ hồn nhiên vô (số) tội nhìn bọn nó nói:

- Ôi Giàng ơi, có gì đâu?! Các em chỉ cần mỗi đứa buộc 5 cái lốp rồi chạy 5 vòng thôi! Thế là còn nhẹ đấy! Ngày xưa Yume, Yukyo và Yui còn phải buộc 10 cái lốp và chạy 10 vòng lận đó!

Bọn nó nghe xong, gật gù ... thảo nào, eo mấy chị ấy thon thế!

- Gật gật cái gì?! Chạy đi! Cô cho 30 phút nhé! Nẫu giờ được 49 giây rồi đấy!

Tiếng cô Rita cắt ngang cái suy nghĩ trong đầu bọn nó

6 đứa, vội vội vàng vàng buộc cái đồng kia rồi cố mà chạy, mà lết.

Thôi thì vì ăn, phải chịu thôi!

=.=

Cuối cùng ... cũng tới giờ ăn sáng

Bọn nó à, khỏi phải nói, cần quét sạch sành sanh cái bàn ăn thôi khiến mấy người lớn chỉ biết cười trừ ... bọn trẻ ngày nay ... ăn hỗn thật =.=

Ăn uống no nê xong xuôi, bọn nó lại bị cô Rita, thầy Chiba và thầy Nobi kéo đến dãy nhà phía Tây.

Dãy nhà này chuyên dùng để huấn luyện điệp viên về những thứ cơ bản như sau: bắn súng, học kiếm và sơ cứu. Và ... còn 1 khóa học cuối cùng nữa mới có thể hoàn thành đợt huấn luyện

Hôm nay, trước tiên là học bắn súng

Thầy Nobi hỏi, mặt vẫn không cảm xúc:

- Trong này đứa nào đại diện?! 1 nam 1 nữ đi!

- Bảo Khánh và Hạ Vy ạ!

Thiên An nói, ánh mắt nhìn 2 đứa đầy kiêu “ Chúng mày không lên bà giết! “

Thế là có cặp đôi nào đó, lăm lăm đi lên. Biết sao được, Thiên An là chị đại mà, ghê ghớm lắm!

Thầy Nobi đưa cho mỗi đứa 1 khẩu súng Revolver (súng lục), đoạn, chỉ chỉ về phía cái bia đang trước cách chỗ này 10m rồi nói:

- Bảo Khánh bên này, Hạ Vy bên đấy!

- Dạ?!

2 đứa trợn tròn mắt, chúng nó không được hiểu cho lắm

- Thầy nói thì cứ làm theo đi!

- Vâng!

Khi Hạ Vy đã yên vị ở đầu bên kia, thầy lại tiếp tục nói:

- Bắn nhau đi!

- WTF?!

Lần này không chỉ 2 đứa mà cả đám cùng hét lên

Bảo Khánh tí nữa thì ném cái súng đi, cậu quay qua nói với thầy Nobi:

- Thầy ơi, thầy có biết là ...

- Tôi nói bắn thì cứ bắn đi!

- Nhưng mà ...

- Bắn trúng trán đối phương thì coi như hoàn thành!

- Thầy ... ác độc ...

Bảo Khánh nói, giọng bắt đầu hơi he

Chợt Hạ Vy đứng bên kia lên tiếng:

- Bắn đi Khánh!

- Nhưng mà ...

- Nhất là chết chung, có gì đâu?!

Giọng nhỏ ... nghe sao bình thản

Bảo Khánh hít 1 hơi thật sâu rồi giơ súng lên

Tay cậu run, dẫn đến cái sung mãi không thể ngắm bắn chính xác được

Còn Hạ Vy thì đã giơ súng thẳng đầu cậu từ lúc nào

Bảo Khánh có chút hoảng, mắt rưng rưng:

- Vy ... Vy ... định bắn thật hả?!

- Ồ!

Lời nhỏ nói có sao lạnh lùng, bình thản, chẳng như tâm trí cậu tẹo nào cả

Tay Hạ Vy bắt đầu bóp cò

“ Đoàn “

Bảo Khánh nhắm mắt, chờ đợi viên đạn bay đến tiền mình xuống Âm Phủ

“ Phệt “

Quái nhỉ, sao không đau tẹo nào thế này?!

Bảo Khánh chợt nhớ tới 1 ngày cách đây không lâu, người cậu yêu, suýt nữa thì bị viên đạn oái oăm kia cho tạm biệt thế giới này, may sao cậu tới kịp, cậu tự trách mình hôm đó tại sao lại không tới sớm 1 chút nữa thì người ấy đã không bị nguy hiểm như thế

Chả có nhẽ ... Hạ Vy đã đỡ đạn cho cậu?! =.=

Bảo Khánh ti hí mở mắt, cái đầu tiên cậu thấy chính là gương mặt phồng mang trợn mắt của Hạ Vy

IQ của Bảo Khánh mách bảo, là do Hạ Vy đỡ đạn cho cậu nên mới sản sinh ra cái cảm xúc như thế, cái biểu cảm như thế.

Thế là ai kia nước mắt dàn giụa ôm lấy người đối diện, sụt sướt:

- Vy ơi, Vy có đau lắm không?!

- ...

Vẫn là cái biểu cảm đấy

Bảo Khánh sợ ... lần đầu tiên trong đời cậu biết sợ

Khánh ôm Vy vào lòng, thủ thủ:

- Không sao đâu Vy, Khánh gọi 113 đây!

Đoạn, quay ra đằng sau quát lên:

- Mấy người còn không mau gọi 113 đi, còn đứng đó mà cười! Ác độc!

Cậu càng nói, bọn đằng sau cười càng to

Tiếng Hạ Vy nhỏ nhẹ vang lên:

- Khánh ơi ... 113 là cảnh sát ... 115 mới là bệnh viện!

- Ồ phải ha! Khánh xin lỗi!

- Khánh bỏ Vy ra đi, ngạt!

Bảo Khánh theo phản xạ bỏ ra

Lúc này, cậu mới giật mình trợn tròn mắt, lắp bắp:

- Vy ... Vy ... sao mà ...

Hạ Vy mím môi, nói:

- Khánh vào soi gương đi rồi biết nhé!

- Nhưng mà ... Vy ... không sao chứ?!

- Chưa chết được! Khánh cứ vào đi!

- Nhưng mà ...

- Khánh càng ở đây Vy càng chết sớm đấy!

Hạ Vy mím môi nói, khó khăn lắm mới nói được hết câu này

Bảo Khánh sợ người thương bị làm sa, đành đi vô WC soi gương thì ...

OMG

Sốt cà chua?!

Sao nó lại ... dính trên trán cậu như thế này?!

Chả có nhẽ ...

Sau khi lượng máu dồn lên não được 1 khoảng nhất định, Bảo Khánh mới hiểu được ra mọi việc

Ra là thế!

- Thầy ... lừa bọn em!

Bảo Khánh bấu môi nsoi với thầy Nobi

Thầy Nobi cười hiền, nụ cười đầu tiên của thầy bọn nó thấy được từ khi đến đây

Trông hiền, hiền lắm, hiền dễ sợ luôn!

- Khánh à, giờ thầy mới biết em ” đại gái ” như thế đấy!

Thầy vừa dứt lời, cả đám liền ôm bụng cười sặc sụa còn Bảo Khánh thì mặt đỏ tía tai ... thầy à, thầy phát ngôn ” bá đạo ” thật đấy!

43. #42

Giờ học bắn súng kéo dài 3 giờ đồng hồ, đơn giản chỉ là để cho bọn nó ... bắn nhau. Mà trò này vui lắm nha, bọn nó chơi hoài không chán, bắn hết đạn rồi lại tìm thêm cái súng nữa để bắn tiếp, vui không tả nổi luôn.

Chơi mãi chơi mãi, cuối cùng lại phải kéo nhau về thay quần áo

Thay xong rồi thì được thầy Chiba gọi tập hợp về phòng bên cạnh phòng học bắn súng. Đó .. là phòng tập kiếm

Bọn nó đi vào mà chỉ biết trầm trồ

Bên trong này nhiều đồ lắm, nào là kiếm Nhật nè, đao nè, lao nè, quá trời nhiều luôn

Nhưng thứ thu hút bọn nó nhất chính là ... cái đội đầu có chứa chai nước =.=. Trông trẻ ghê đến không thể trẻ ghê hơn được nữa

Thảo Anh với Nhật Duy nhanh chân nhanh tay nhất đi đến lấy 2 cái đội lên đầu, còn bọn kia chợt cảm giác có gì đó không ổn lắm cho nên không giám động.

Quả thực là ... có biền!

Thầy Chiba lên tiếng:

- Được rồi, Thảo Anh và Nhật Duy nếu đã đội rồi thì thực hành trước luôn nhá!

Thầy nói rồi ném cho 2 đứa mỗi đứa 1 thanh kiếm rất sắc, rất bén

Thảo Anh và Nhật Duy há hốc mồm nhìn nhau ... hóa ra lạnh chanh cũng là 1 cái tội

Nhật Duy e dè nêu lên suy nghĩ của chính mình và cũng là suy nghĩ của Thảo Anh và của mọi đứa khác:

- Thầy ... không phải là ... thầy muốn bọn em chém nhau đấy chứ?!

Đáp lại là 1 cái gật đầu rất chi là nhẹ nhàng

WTF?!

Bọn nó bị khủng hoảng tinh thần nặng nề, mặt đứa nào đứa nấy trợn mắt lên trông rất chi là hài

Thầy Chiba nhìn biểu cảm của mấy đứa học trò của mình, không nhịn được mà bật cười ... Bọn nhóc này, có cần khoa trương như vậy không?!

- Thầy cười cái gì?!

Nhật Duy uất ức nói

Thảo Anh sớm đã nước mắt ngấn nước mắt dài:

- Thầy kêu bọn em “ tỷ muội tương tàn “ thế mà còn cười được à?!

- Phụ thê tương tàn chứ Thảo Anh!

Nhật Duy nhắc nhở nhẹ

Thầy Chiba bật cười ... đúng là Nobi nói đúng, dạy bọn nhóc này ... hài thật!

Thầy háng giọng:

- E hèm ... thầy đùa thôi mà! Mấy đứa chém đứt cái nút chai nước kia cho thầy là được rồi! Coi như là “ rửa mặt “ luôn!

Đoạn, thầy hất hàm về phía cái mũ

Thảo Anh và Nhật Duy lúc này mới thấm, cười cười nhìn nhau, tạo thế chuẩn bị đấu kiếm

Nhưng tiếng “ Keng “, “ Chát “ vang lên không ngừng, trận đấu đang rất căng thẳng
“ Phụt “

Cả đám nghe thế, đổ dồn ánh mắt về phía phát ra tiếng động

Rốt cuộc ... ai mới là người được “ rửa mặt “?!

- Thảo Anh ...

Chả nhẽ lại là Thảo Anh?!

- Chúc mừng em đã phòng thủ thành công!

Thảo Anh cười, vẫy tay đúng kiểu hoa hậu đi diễu hành luôn, để lại Nhật Duy ở đằng sau đang khổ sở vì bị nước chảy xối xả xuống mặt

Chả là, khi 2 người mặt đối mặt, mắt đối mắt, bạn Thảo Anh chợt bị bụi bay vào mắt, “ vô tình “ nháy mắt 1 cái. Bạn Nhật Duy dính “ thính “, toàn thân hóa đá. Thảo Anh nhân cơ hội, ra đòn dứt điểm

Haiz ... đúng là ... đại gái là chỉ có chết!

Buổi học kiếm này cũng như buổi học sung, kéo dài 3 tiếng.

Bây giờ đã là 12h30, bụng đứa nào đứa nấy cũng đã réo thành tiếng

Lẽ ra là phải hoàn thành nốt khóa học sơ cứu của cô Rita nữa mới được nghỉ nhưng cô Rita thương, cô bảo chiều học cũng được rồi cho bọn nó đi ăn cơm

Vẫn cứ như buổi sáng, bàn ăn bị “ càn quét “ đến nỗi không còn nổi 1 cọng rau hay 1 giọt nước canh

Căng da bụng rồi lại trùng da mắt, cả đám được cho về ngủ đến 3h thì tập trung ở phòng cuối cùng của dãy huấn luyện đó

...

- Chào cả lớp!

Cô Rita nở 1 nụ cười tươi như ánh ban mai

- Chào cô!

Cô đã có tâm chào thì bọn nó cũng có lòng chào lại nhá!

- Ngồi thành hàng cho cô nhé!

Cô Rita cười

Bọn nó ngoan ngoãn làm theo lời của cô

Cô giảng giải nhiều, nhiều lắm. Về những loại lá cầm máu, cách sơ cứu tạm thời khi ở trong rừng, vân vân và mây mây. Cô còn hài hước gọi từng cặp đôi lên làm mẫu nữa cơ.

Cuối cùng là chuyên mục đặc biệt

Cô Rita cười bí ẩn nhìn Thiên An và Hàn Thiên rồi nói:

- Nếu các em đi biển, gặp 1 người bị ngạt nước thì sẽ làm như thế nào?!

- Hô hấp nhân tạo ạ!

Bên dưới nhao nhao

- Lớp mình giỏi quá! Bây giờ ai lên làm mẫu đây?!

Bảo Khánh và Nhật Duy không hên mà cùng gơ tay, trên môi là nụ cười gian trá hại hạ Vy với Thảo anh mặt mày đỏ bừng, chỉ biết lí nhí:

- Cô ơi đừng gọi Khánh!

- Cô đừng gọi Duy nha cô!

Cô cười cười:

- Khánh không được gọi, Duy cũng không được gọi! Thế chỉ còn Thiên thôi! Mời Thiên và An lên làm mẫu cho cả lớp nào!

Hạ Vy và Thảo Anh vui thấy rõ luôn, ánh mắt mong chờ được “ coi phim “. Bảo Khánh và Nhật Duy tuy hơi tiếc == nhưng mà có chuyện vui mà, tội gì không hóng ==

- Để em thực hành hô hấp nhận tạo cho!

Hàn Thiên xung phong, nhưng rất tiếc cô đã lắc đầu:

- Không được! An hô hấp đi! Tại cô thấy An trầm lắm á, chưa giờ tay lần nào cả!

Cô Rita cười rất chi là ngây thơ

Thiên An mặt đã đỏ bừng theo thời gian

1 phút

2 phút

3 phút

...

- Cậu nằm xuống đi!

Thiên An sau 1 hồi suy nghĩ thì quay ra ra lệnh cho Hàn Thiên

Hàn Thiên còn biết làm gì ngoài ngoan ngoãn nằm xuống, nhắm mắt lại ... chờ mong

Thiên An chậm rãi lấy tay bịt mũi, bóp miệng Hàn Thiên lại, chậm rãi cúi đầu ... cúi đầu ... cúi đầu ... cho đến khi môi 2 người chạm nhau

Thiên An chợt dừng lại

Bên dưới nhao nhao:

- Nhanh lên Thiên An, làm gì mà lâu thế?!

- Mày không làm là tao lên làm hộ mày đó!

Chả biết trúng tà hay ăn phải bả nữa mà khi nghe thấy câu nói đó, trong Thiên An chợt có chút không cam tâm. Thế là nhỏ hít 1 hơi sâu rồi thổi mạnh 1 hơi. Có lẽ chính nhỏ cũng không biết tim mình hiện đang đập mạnh đến như thế nào

- Oke! Rất tốt!

Cô Rita khen ngợi

Thiên An cúi đầu đứng dậy về chỗ, mặt vẫn còn ửng hồng

Còn Hàn Thiên ... vẫn nằm yên bất động, mặt ra ngoài hướng cửa

Cô Rita gọi

- Thiên! Dậy đi em! Xong rồi!

Vẫn là nằm yên

- Thiên! Dậy đi!

Nằm yên vẫn hoàn nằm yên

- Thiên!

Lần này cô Rita kéo đầu cậu vào trong, nhìn thấy gương mặt đỏ thì không khỏi ngơ ngác. Ngơ ngác 1 hồi chuyển dần sang cười lớn dần dần khiến cho bọn ở dưới hiếu kỳ mà kéo nhau lên xem, cũng như cô Rita vừa nãy, từ ngơ ngác biến thành cười lớn

OMG!

Dương Hàn Thiên đang chảy máu mũi kìa bà con!

Bị bọn bạn cười, Hàn Thiên ngại không có chỗ chui, 1 phần trong lòng cũng là tự trách tại sao mình lại không kiềm chế được ==

Thiên An mặt ngày càng đỏ tợn, có lẽ là do bị bọn bạn trêu hoặc có lẽ là do cái cảm xúc nào đó trong nó mà nó không thể lí giải được

Nhưng rồi, nhỏ quyết định tin vào cái lí do thứ nhất

- Ghét mấy người!

Thiên An giận dỗi bỏ về phòng

Hàn Thiên nhìn theo Thiên An, rồi lại trừng mắt nhìn bọn lâu nhâu đang cười kia rồi gằn giọng:

- Lợn hết đi!

Sự việc trôi dần theo năm tháng nhưng không mai mòn theo năm tháng. Mấy năm sau đó, khi họ đều đã lập gia đình và quay lại đây, sự việc vẫn được kể lại == (nhớ dai vãi)

...

Giờ đây, bọn nó đã quá quen với những khóa huấn luyện khắc nghiệt nhưng không kém phần bá đạo và hài hước kia

Tin được không?!

Bây giờ, đừng nói là 5 rưỡi chứ 4 rưỡi 5 giờ bọn nó cũng dậy được tuốt

Bây giờ, không phải 5 cái lốp xe 5 vòng sân nữa mà 10 cái 10 vòng cũng chẳng vấn đề, vào tay bọn nó đảm bảo chạy chưa đến phút thứ 11.

Bây giờ, ...

Bây giờ ...

Bây giờ ...

Bây giờ, bọn nó đã trưởng thành hơn rất nhiều, đã tiến bộ hơn rất nhiều

Cho đến một ngày mưa, và buổi tối. Ánh đèn le lói chỉ đủ cho ta thấy được cái bóng chứ không thể cho ta thấy được mặt mũi của họ.

- Đã tiến bộ lắm rồi!

- Nhưng liệu có ổn?!

- Rất nhanh nhẹn, linh hoạt lại thông minh! Có lẽ bây giờ còn vượt qua cả bọn tôi rồi!

- Nhưng rất nguy hiểm!

- Tin tôi đi! Sẽ làm được thôi!

- ... Được!

Bên ngoài, tiếng gió rít trong đêm hòa cùng tiếng cú mèo nghe thật ghê rợn.

Bọn nó ... rồi sẽ ra sao?!

44. #43

Lạ lắm nha!

Hôm nay không thấy 3 thầy cô kia đến gọi cửa phòng tụi nó từ lúc 5 giờ nữa mà hôm nay cho ngủ tẹt đến 10 giờ, dậy ăn cơm xong lại cho đi ngủ tiếp, không cần phải học

Bọn nó có chút thắc mắc, nhưng rất nhanh đã dẹp hết qua một bên

Sướng phải biết hưởng chứ!

Thế là tổng cộng ngày hôm đó, 6 đứa nó ngủ được tròn 15 tiếng == còn lại là ăn và chơi

Cứ ngỡ thời thế đổi thay, các thầy cô thay tánh đổi nét dễ dãi cho bọn nó rồi cơ. Ai dè đến tối mới biết chuyện:

- Mấy đứa!

- Dạ?!

- Ngày mai về nhà đi!

“ Sặc ... “

6 đứa, 1 đứa đang ăn thịt gà, 2 đứa đang ăn cá và 3 đứa đang húp nước canh tập thể bị nghẹn, mắc xương cá và sặc nước

Cảnh tượng trông rất chi là thảm

Cô Rita như kiểu biết trước được tình huống này sẽ xảy ra rồi ý mà chuẩn bị sẵn nước và khăn giấy đưa cho tụi nó

“ Vệ sinh “ xong xuôi, bọn nó mới dồn dập hỏi:

- Cô ơi sao lại thế ạ?!

- Cô ghét bọn em rồi à cô?!

- Hay tại bọn em ăn nhiều quá, thầy cô sợ tốn kinh phí?!

- Ngày mai bọn em sẽ ăn ít mà, mỗi đứa ... 2 bát thôi!

- Diên à, 2 bát làm sao mà no?! 2 bát rưỡi!

- Lại còn rưỡi mới chả rót! 3 bát đi cho tròn!

Bọn nó tranh nhau nói

Cô Rita bật cười ... bọn trẻ này, đáng yêu kinh khủng luôn ý!

- Thế ... mấy đứa quên rồi à?!

- Quên gì ạ?!

- Lí do mấy đứa đến đây!

Lúc này bọn nó mới ngớ người ra

Phải rồi, còn cả cái vụ đó nữa

Nếu cô không nhắc, chắc bọn nó sẽ quên mất! Dù sao cũng ngọt ghết 2 tháng rồi cơ mà!

Không khí chợt trở nên trầm lặng hẳn

Dù sao cũng sắp phải chia xa mà, trầm mặc là chuyện dĩ nhiên, vui vẻ mới là chuyện ấy chứ!

Tối hôm đó, 6 con sâu ham ngủ đã thức tâm sự với 5 người mà chúng sớm đã coi như là người nhà.

11 người, leo lên mái nhà ngồi ôn lại kỉ niệm xưa:

- Nhớ cái đợt hôm đầu học bắn súng ấy nhỉ?! Haha ... Khánh cứ tưởng là Vy đỡ đạn cho mình rồi còn quay ra nói thầy ác độc nữa chứ! Haha ...

- Thầy ơi thầy kệ Khánh đi! Khánh bị ảo tưởng sức mạnh mà thầy!

- Hôm đầu tiên phải tập trung để chạy ý, Hạ Vy bảo hôm đó bị ... như thế mà?! Chạy không sợ “ lệch “ hả?! Liều mạng nhỉ!

- ... Nó nói phét đó cô!

- Nay thầy hỏi nè, Thảo Anh với Duy là “ cờ rút “ của nhau hả?! =.=

- ...

- Sao đợt tập kiếm ý, Thảo Anh bụi bay vào mắt thôi mà Duy nó chết đứng luôn vậy?

- ... Thầy biết rồi mà còn hỏi!

- Ái chà ... bọn này ... trẻ ghê 3 tuổi ranh đòi yêu đương!

- Bọn cháu 18 tuổi rồi mà bác, 3 tuổi gì nữa đâu?! Mà bọn cháu không có phải là trẻ ghê nhé!

- Thế là gì?!

- ... Trẻ trâu! =.=

... bla blo ...

Tôi hôm đó thật vui, ngoài trời rất lạnh nhưng có sao bọn nó lại thấy ấm áp

Cô Rita, thầy Nobi, thầy Chiba, bác Hiroshi, bác Shita và cả ngôi nhà này nữa, bọn nó sẽ không bao giờ quên – ngôi nhà thứ 2 của bọn nó.

...

Sáng hôm sau:

Cả đám vali đồ dùng đầy đủ khoác trên vai, quần áo chỉnh tề cúi chào mọi người. Lúc này, bọn nó ngó ngang, ngó dọc, ngó đông ngó tây, nói chung là ngó khắp mọi phương hướng luôn.

- O ... không có xe à cô?!

Cô Rita đứng lúc ấy thì có điện thoại, nghe điện thoại 1 lúc, cô quay ra, vẻ mặt đầy chán nản:

- Ngại quá mấy đứa ơi!

- Sao ạ cô?!

- ... Xe đi nửa đường thì bị trục trặc rồi!

WTF?!

Không đùa đấy chứ?!

Bọn nó há hốc mồm

- A ... hay là cô để bọn em ở đây cho đến khi nào xe sửa xong rồi vào đây thì bọn em đi!

Bảo Khánh thông minh tính kế

Bọn nó gật gù ... chí phải.

“ Sao nay thằng Khánh thông minh thế không biết?! Mọi ngày tồ tồ mà sao nay lại thông minh đột xuất thế này! “

Suy nghĩ của bộ 3 thầy cô

Cô Rita bí quá, đành phất tay ra hiệu cho tụi đằng sau tiến hành kế hoạch dự bị

“ Vút ... “ “ Phập “

Chiếc phi tiêu màu đỏ vừa lẹ vừa quen xé gió bay đến cắm phập vào gốc cây cổ thụ to lớn

Cô Rita nhanh nhẹn đi đến, giật phắt tờ giấy ra, ánh mắt chợt trở nên giận dữ:

- Không ổn rồi! Yukyo báo tin người của M.A.I đến cướp người rồi!

- HẢ?!

Tiếng hét của bọn nó to hơn bao giờ hết

Cướp người?! Bọn nó dám?!

Mặc dù có chút “ hão huyền “ nhưng bọn nó quyết định tin cô Rita. Với lại ... ở đây không có sóng nên không thể xác nhận độ chính xác của thông tin này được cho nên ...

- Mấy đứa mau về đi! Nếu không M.A.I mà đến phá nát bang với lại mấy cái bar của mấy đứa thì sao?!

- ...

- Đi bộ từ đây ra đến bìa rừng mất có 2 ngày 1 đêm thôi! Cô sẽ gọi xe đón mấy đứa ở bìa rừng nhé!

- Vâng! Bọn em đi đây! Tạm biệt cô!

Trong bọn nó bây giờ hừng hực lửa giận, cũng không thêm phân tích lời nói của cô Rita nữa, quyết định đi bộ luôn

Đoàn 6 người kéo nhau đi vào rừng ... dần dần khuất dạng

Phải đến tối, bọn nó có lẽ mới thấm được ... tin cô Rita chính là 1 sai lầm.

45. #44

Bọn nó cứ thế đi, đi mãi, đi đến nỗi trời tối mù tối mịt, chân mỏi nhừ rồi mới nghĩ đến chuyện dừng lại

Lúc này Thiên An mới nhớ ra, nhỏ trợn mắt:

- Chết rồi!

- Đâu, ai chết?!

- Chết ở đâu?!

- Hung thủ là ai?!

- Gọi 113 nhanh!

Đồng bọn thấy có biến, được dịp xông xáo bàn tán dữ dội mà khởi nguồn là Bảo Khánh

“ Bốp “

Thiên An giơ tay lên, đập đầu cậu 1 cái coi như là làm gương cho đám kia

Bảo Khánh chợt dâng lên 1 nỗi uất ức nhẹ nhưng lại không giám bật vì ... Hàn Thiên đại ca đang lườm cậu muồn rách mắt rồi kia kìa

Bảo Khánh biết điều im lặng

- Không mang lều trại thì tối nay ngủ kiểu gì?!

Cả đám sock tập 1

- Không có đồ ăn, cạp đất mà ăn à?!

Cả đám sock tập 2

- Mà nghe nói rừng này có rắn độc đấy!

OMG!

Toàn những điều “ kinh điển “

Cả bọn bắt đầu thấy hối hận

Why?

We sờ ma?!

Tại sao bọn nó lại đại dột tin lời của cô Rita để bây giờ lâm vào hoàn cảnh chó cắn như này đây =.=

May sao còn có Hàn Thiên bình tĩnh:

- Không có lều trại thì chúng ta đốt lửa tạm đi, may ra có thể đuổi được thú dữ. Ban đêm thay phiên trực khuya nhé! Bây giờ đi kiếm củi về để đốt, trong balo tôi có bật lửa đây rồi!

Cả đám nghe cậu nói mà chỉ biết gật đầu cảm thán, Hàn Thiên chuyên nghiệp thật đấy, may mà còn có Hàn Thiên ở đây chứ nếu không, chắc bọn nó đang ôm nhau khóc quá!

Nghĩ rồi nhìn Hàn Thiên bằng ánh mắt ngưỡng mộ

Thiên An đánh bạo hỏi:

- Sao biết hay vậy?!

- Coi phim!

- ...

“ Quác ... quát ... quát ... “

Chợt bọn nó có cảm giác có đàn quạ bay qua đầu ... hóa ra là dân “ học vẹt “

Nghĩ thì nghĩ thế thôi nhưng bọn nó cũng làm theo sự sắp xếp của thanh niên học vẹt Hàn Thiên đấy chứ!

6 người chia ra làm 3 đội đi kiếm củi về đốt, còn chia đội như nào thì ... ai cũng biết rồi hén.

15 phút trôi qua, cả đám lúi về được mấy cành củi bọ

Thảo Anh đi tới đi lui, nhìn đông nhìn tây, rồi như nhìn thấy được cái gì đó, nhỏ reo lên:

- A, đằng kia có 1 đồng cảnh kia!

1 sự trùng hợp đến kỳ lạ nhưng bọn nó đâu có thèm phân tích rõ ràng mà chỉ đổ xô ra đẩy nhất củi, trong thâm tâm đứa nào đứa nấy cũng đều cảm thấy ông trời thật biết thương người tốt bụng như bọn nó

Cả đám cười đùa vui vẻ

“ Soạt “

1 tiếng động rất nhẹ thôi, nhưng cũng đủ để lọt vào tai Thiên An

Nhỏ cảnh giác nhìn xung quanh, không thấy gì lạ mới chịu quay vào tiếp tục cuộc vui

“ Soạt “

Tiếng động lại gần hơn vừa này 1 chút

Thiên An nhú mày

“ Soạt “

Càng ngày cái tiếng động này càng thêm gần, Thiên An chợt dạ vòng ra sau gốc cây gần đó xem xét

Có người nào đó ở gốc cây cách đó chừng 2m chợt dạ, toát mồ hôi lạnh

- An, kiếm gì vậy?! Về thôi!

Tiếng Hạ Vy oang oác

- Ồ!

Thiên An đáp lại rồi chạy theo đoàn

Cả nhóm 6 người vui vui vẻ vẻ

Có ai đó thở phào, may mà không bị phát hiện

...

Tối

Khu rừng Amazon vốn âm u là thế, nay lại có đám lửa bập bùng cháy

Đám nam thanh nữ tú ngồi xung quanh đám lửa, bụng đứa nào đứa nấy réo thành tiếng

Nhục chưa?!

Không có thức ăn nó thảm thế đấy!

Có ai kia núp ở gốc cây cổ thụ cách đó chừng 5 mét đang gặm bánh Hamburger cùng với sữa thấy thế thì không khỏi chán đời

“ Bọn nhóc này ... sao lại không biết tìm trong balo cơ chứ?! “

Người đó chán nản nghĩ

Đoạn, nhặt 1 viên đá lên, chuyên nghiệp đập cực kỳ là chuẩn vào balo của Hạ Vy

Hạ Vy nhanh tay nhanh mắt nhìn thấy, chỉ chỉ về phía balo của mình:

- Ô, có cái gì vừa chui vào trong balo của tao kìa!

- Ra xem đi!

Thảo Anh hoàn toàn dựa vào người Nhật Duy, mệt mỏi nói

- Nhớ ... là con gì thì sao?!

Nhỏ nhăn mặt, có chút sợ

Vâng, huyền thoại Elle không sợ trời không sợ đất đây các bác ạ! =.=

Thiên An tắc lưỡi, đành đi ra kiểm chứng cho cái đồ gan thối

Nhỏ ngó ngó, dụi mắt mấy lần, chắc chắn cái vật thể mà mình nhìn thấy thì mới chịu la lên:

- A!!!!!!!!!! Đồ ăn này!

Cả đám nghe thấy đồ ăn 1 cái là tinh lực dồi dào, chạy như hổ đói về phía balo của Hạ Vy

Ở trong đó có rất nhiều, à không, là cực kỳ nhiều đồ ăn. Nào KFC, nào là bánh mì, hamburger, sandwich, sữa, nước ngọt, bla blo ... bọn nó ăn hoài, ăn mãi, ăn đến nổi mà bụng no căng rồi vẫn chưa chạm được đến đáy của cái balo

5 đứa không hện mà cùng ném ánh mắt sắc như dao cạo của mình về phía Hạ Vy đang ngây thơ vô (số) tội gặm bánh mì:

- Mày nói mày không mang gì cơ mà, sao trong balo lại có?! Tính giấu bọn tao ăn mảnh phải không?!

- ... Làm ... làm gì có chuyện ... tao còn không biết là trong đấy có đồ ăn ý!

- Cầm cái, tang chứng vật chứng rành rành! Anh em đâu, xử nó!

Sau tiếng hô hô của Thảo Anh, cả đám xông vào ... cù léc Hạ Vy:

- Cho chừa cái tật ăn mảnh này!

- Cho chừa cái tội giấu làm của riêng này!

Bla blo ...

Hạ Vy được dịp cười sặc sụa

Không khí trông đến là vui vẻ, ẩm áp dưới cái không khí ẩm ướt của “ lá phổi của Trái Đất “

Có người nào đó nằm trong cái lều của mình, nhìn bọn nhóc đang nô đùa mà đau khổ nghĩ:

“ Mình cũng muốn vào đây chơi! “ =.=

...

Ngày hôm sau, bọn nó đi đúng 4 tiếng 30 phút mới ra được đến bìa rừng và được dịp choáng

Đây là cả 1 tập đoàn xe và phi cơ riêng của nhà Watashi mà!

Thiên An lúc này mới hệ thống lại những điều nghi vấn

Chợt trong nhò xẹt qua 1 ý nghĩ

Chả có nhẽ ...

Cô Rita là người đứng đầu đón bọn nó với nụ cười ngây thơ vô (số) tội:

- Chào mấy đứa! Chúc mừng mấy đứa đã hoàn thành khóa học đặc biệt của đợt huấn luyện vừa rồi!

Ngớ người ra tập 1

Chợt cô Rita ngó ra sau bọn nó, hỏi:

- Thầy Nobi đâu?!

- Bọn em biết đâu được!

- Thầy Nobi đi cùng với mấy đứa mà!

WTF?!

Ngớ người tập 2

- Cô ơi ... vậy ...

Hóa ra, những điều đó không phải là trùng hợp, là do các thầy cô đã khéo léo sắp đặt

Bỗng chốc, 1 cỗ cảm động dâng lên

Cô Rita cười hiền, đoạn, chỉ chỉ về phía chiếc phi cơ, nói:

- Bao giờ xong chuyện thì giải thích sau nhé! Bây giờ mau về đi! Lẽ ra hôm nay kịp chuyển bay đó, nhưng họ lại khởi hành sớm 2 tiếng cho nên ... mấy đứa về tạm bằng cái này nhé! Có lẽ nó không bằng mấy cái nhà mấy đứa đâu, nhưng thôi có còn hơn ...

Cô chưa kịp nói chữ “ không “, cả đám đã nhảy đến ôm chầm lấy cô Rita, đứa nào đứa nấy mắt đỏ hoe

Cô cũng xúc động muốn rơi nước mắt

- Thôi, về đi! Có dịp lại về đây chơi!

- Vâng!

Cả đám bù nhìn chia tay cô và thầy Chiba

- Bye bye!

Cô Rita cười tươi vẫy tay

Chiếc phi cơ nhanh chóng khởi động rồi bay lên khuất dạng ở những đám mây trắng

Có cô nào đó, nước mắt chảy, thầy bên cạnh nhanh chóng an ủi

Lại ở 1 nơi sâu trong rừng, có người nào đó vừa đi vừa thắc mắc:

“ Quái thật, hình như chỗ này mình vừa đi qua rồi mà! “ =.=

46. #45

Sau khi về nhà, bọn nó liên tiếp thức đêm để lập kế hoạch tấn công ngôi biệt thự kia, cả việc huấn luyện nhân lực nữa

Thế là thành ra, buổi sáng bọn nó phải dành hết thời gian cho việc huấn luyện, buổi tối lại phải thức muộn lập kế hoạch

Tính ra, trung bình bọn nó một ngày chỉ có thể ngủ được 3 – 4 tiếng

Mệt, hết sức mệt

Vậy nên chỉ có hôm nay, là do buồn ngủ quá thôi, Hạ Vy nhờ ... ngáp trong lúc họp

Thiên An nhìn thấy, hít sâu 1 hơi rồi nói:

- Hôm nay đến đây thôi! Dù sao cũng sắp xong rồi, mọi người về phòng ngủ đi!

Nói rồi đi thẳng về phòng

Bọn kia lúc đầu có hơi ngạc nhiên ... An hôm nay ăn phải bả chó hay sao mà bây giờ mới có 7 giờ mà đã được nghỉ rồi! Nhưng rất nhanh đã gạt phăng qua 1 bên mà chạy về phòng ôm chăn nằm ngáy khò khò, coi như là bù đắp cho những ngày vừa qua.

Chỉ có Hàn Thiên là đứng một góc, trầm mặc suy nghĩ rồi quyết định hướng cửa phòng Thiên An mà đi

...

Thiên An vừa về phòng đã liền ngồi ngay vào bàn làm việc, tiếp tục suy nghĩ kế sách.

Theo như điều tra thì căn nhà này tổng cộng có 18 chiếc camera bên ngoài cổng và 80 camera từ trong ra đến ngoài ngôi biệt thự

“ Mịa ... làm như nhà cho Tổng Thống ở không bằng! “

Nhỏ tự nhủ

“ Cốc ... cốc ... cốc ... “

Tiếng gõ cửa chen ngang suy nghĩ của Thiên An

Nhỏ bỏ cái kính xuống, mệt mỏi xoa xoa mi tâm rồi mới đứng dậy mở cửa

- Có việc gì?!

Thiên An hỏi, giọng bình thản với người trước mắt

Hàn Thiên cũng nhìn nhỏ bằng ánh mắt lãnh đạm, rồi cậu không nói gì mà đi thẳng vào trong trước sự kinh ngạc của “ chủ phòng “

- Này này, cậu làm gì thế hả?!

- ...

- Ai cho cậu vào phòng tôi?!

- ...

Mặc kệ Thiên An đang tức xì khói vì có thằng “ xâm phạm “ vào lãnh thổ của mình, Hàn Thiên 1 mực đi thẳng đến bàn làm việc vẫn còn đang sáng đèn

Thiên An ngó hết cả người

Hàn Thiên liếc qua tờ giấy trên bàn, đôi mắt tỏ rõ vẻ xót xa

- Ai cho nhìn?!

Thiên An lao đến, tính che chắn cho cái tờ giấy kia nhưng thật không may, Hàn Thiên đã nhanh hơn 1 bước mà cầm lên

- Khách vào phòng mà không có ghế ngồi à?! Mất lịch sự thế!

- Khách cái đêch gì?! Khách mà vô duyên như thế à?!

- Thì cứ đi lấy cho tôi xin cái ghế coi!

Hàn Thiên giở giọng cầu

Thiên An hơi hốt, đành phải lon ton đi lấy ghế

2 đứa, ngồi song song nhau, mặt đối mặt, ở giữa là tờ giấy Hàn Thiên vừa cầm lên, không khí im lặng đến cực độ, im lặng đến mức người ta còn có cảm giác nghe thấy được hơi thở từ phía đối phương.

Rốt cục, Hàn Thiên quyết định mở lời phá tan sự im lặng:

- Để tôi giúp!

Thiên An trợn mắt nhìn Hàn Thiên

Sao thằng này lại biết được cơ chứ?!

- Giúp gì?!

- Cái cậu đang làm!

Hàn Thiên trả lời không chút do dự

Thiên An ngẫm nghĩ ngẫm nghĩ, thôi thì đành nào cũng là “ người mình “ mà, trước sau gì chả phải cống hiến cho nên gặt đầu cái “ Rụp “

Mọi người dần dần đều chìm sâu vào giấc ngủ, chỉ còn 2 con ong chăm chỉ đang thức khuya làm việc.

Rồi chả biết vào lúc nào nữa, Thiên An ngủ gục trên bàn làm việc

Hàn Thiên nhìn, xót hết cả lòng, cúi người xuống, bế Thiên an lên, nhẹ nhàng đặt xuống chiếc giường hoàng gia trong phòng Thiên An

Cậu chỉnh điều hòa cho đủ mát, trước khi đi còn không quên vụng trộm đặt 1 nụ hôn phớt lên môi Thiên An

- An, ngủ ngon!

“ Cạch “

Lúc cánh cửa nhẹ nhàng đóng lại cũng là lúc Thiên An mở mắt ra

Đôi mắt xanh sâu thẳm nhìn lên trần nhà, ngón trỏ bắt giắc sờ lên môi, mỉm cười

Tối hôm đó, có 2 kẻ nằm trần trọc thao thức mãi vẫn không thể nào ngủ được, tay lại cứ thích sờ lên môi rồi cười

Hâm, hâm thật rồi, hâm nặng rồi!

47. #46

Lúc Thiên An tỉnh dậy đã thấy mình đang nằm trên giường ấm nệm êm rồi.

Ngẫm lại chuyện hôm qua, bắt giắc mỉm cười

Thiên An lồm cồm bò dậy, tính sẽ hoàn thành nốt bản kế hoạch vì nhớ hôm qua còn chỗ tìm vũ khí là chưa được hoàn thành.

Đến lúc nhìn thấy bản kế hoạch, nhỏ ngớ cả người ... bản kế hoạch ... đã xong hết rồi?!

Nhỏ cầm bản kế hoạch lên, chăm chú đọc

...

- Theo như điều tra, ngôi nhà đó có tổng cộng 98 chiếc camera, biệt thự 3 tầng. Vệ sĩ luôn đi tuần quanh ngôi biệt thự nhưng không rõ bao nhiêu người. Tất cả mọi cánh cửa và cánh cổng đều có mật khẩu, nếu nhập sai chuông báo trộm sẽ kêu. Vậy cho nên An và Thiên sẽ chịu trách nhiệm vô hiệu camera và phá mật khẩu, còn Hạ Vy, Bảo Khánh, Thảo Anh và Nhật Duy dẫn thêm 100 người nữa đi tấn công đường chính nhé! Còn về vấn đề vũ khí thì đã liên hệ với cô Rita, thầy Chiba và thầy Nobi, sẽ sớm qua ngay thôi! Mọi người rõ chưa?!

Thiên An đọc sơ qua bản kế hoạch

Bọn ngồi dưới gật gù ... Thiên An đỉnh vái, điều cha kĩ hơn cả máy lọc nước, bội phần báỉ phục

Chuyện, chị An là boss mừ)))))

...

5 ngày sau, vũ khí được cô Rita cất công đặt từ Nhật được chuyển sang cho bọn nó

Và tối Chủ Nhật của tuần đó, chính là ngày mà bọn nó đi đến ngôi biệt thự kia

- Mọi người đã đeo tai nghe vào hết chưa?!

Hàn Thiên hỏi

- Rồi!

Cả đám đồng thanh

Hàn Thiên gật nhẹ đầu rồi vào trong chiếc xe Ford màu đen có Thiên An ngồi ở tổng, trước khi đi thì không quên quay lại dặn dò:

- Nhớ cẩn thận!

“ Sầm “

Cánh cửa xe đóng lại 1 cách thô bạo

Thiên An ngồi trong, ẩn sau cặp kính dày cộm là 1 đôi mắt lạnh đậm đến lạ thường, nhỏ nhìn hàng chữ hàng số đang chạy loạn trên màn hình máy tính, đôi tay bấm phím thoăn thoắt như là nhảy múa trên đó vậy.

Sau khi nhỏ bấm Enter cũng là lúc nhỏ nói vào micro:

- Hạ Vy và Bảo Khánh bắn hỗ trợ cho Thảo Anh và Nhật Duy nhé!

- “ Ừm! “

- Trước cổng có tổng cộng 10 người đang đứng và 30 người đang đi tuần tra, giờ đang đi ra đến đằng sau rồi. Cho thằng Red, thằng Green với thằng Yellow ra sau xử đi!

- “ Ừm! “

Đầu bên này, 4 người đó gật đầu rồi làm theo chỉ thị của Thiên An

Khẽ khàng nhẹ nhàng di chuyển đến gần cánh cổng, quả thực là có 10 người. 4 đứa nhìn nhau gật đầu rồi xông lên.

Hạ Vy và Bảo Khánh đứng sau bắn yểm trợ cho Thảo Anh và Nhật Duy. Mỗi viên đạn đều nhắm đúng chuẩn vào tim, vào trán, chuyện, 2 học trò cưng của thầy Nobi mà ỉ! Còn Thảo Anh và Nhật Duy cũng đầu phải hạng vừa, chứng tỏ mình là học trò cưng của thầy Chiba khi mà dùng kiếm chém rất ảo, ảo đến nỗi đến khi họ dừng lại thì đã thấy đám người kia ngã hết, và trên cổ mỗi người đều có 1 vết cắt man rợ

Thiên An nhìn máy quay, cười:

- Tốt lắm!

- “ Bọn tao mà! “

- Thôi đi, giờ này không phải giờ tự sướng đâu! Đi vào đi! Bên trong tòa nhà có 50 người!

Nghe lệnh của boss, cả bọn hùng hổ tiến vào, chào hỏi rất là hoành tráng bằng cách nổ 1 tràng súng và “ múa “ kiếm

- “ Đằng sau có 5 người đang đi đến! “

Bảo Khánh quay lại, bắn ra 5 viên đạn, 5 người gục

- “ Thảo Anh, ở bên trái, ở sau bức tường có 3 người đang gọi chi viện! “

Thảo Anh chạy ra đó, quả thực là có 3 người đang cầm cái bộ đàm, đoạn, nhỏ cầm kiếm lên, chém mấy phát chơi, máu bắn ra, bắn cả lên mặt nhỏ

- “ Hết rồi, lên tầng 2 đi! Tầng 2 có tổng cộng 60 người! Đám người này đều có vũ khí! À, nhớ cẩn thận nhá, giờ An và Thiên lên đó! “

- Ủm!

Thế rồi, những tiếng súng, tiếng kiếm ma sát với da thịt người vang lên nghe thật ghê rợn.

Đến khi mọi người đều ngã xuống, bọn nó định đi tiếp lên tầng 3 – tầng cuối cùng thì chợt “ Đoàn “ 1 tiếng vang lên và tiếng sau đó là “ Rầm “

- Tao đã bảo là cẩn thận rồi mà!

Thiên An đi đến trách móc, bên cạnh là Hàn Thiên đang cầm khẩu súng. Cả bọn nhìn xuống dưới chân thì thấy 1 xác người ngã gục xuống, bị 1 viên đạn ghim vào đầu

Cả nhóm đã tập hợp đầy đủ, oai hùng hơn bao giờ hết

Lúc bọn nó lên đến tầng 3 cũng là đang gặp người của bọn nó đang “ náo loạn “ trên đây

- Sao chậm thế?!

Hạ Vy cười cười

Thằng Red nói:

- Mấy anh chị cứ đi đi! Bằng này bọn em lo được!

- Oki! Cơ mà đừng để bị thương đấy nhá!

Thảo Anh lo lắng dặn dò

- Vâng!

Thằng Red gật đầu, tiện luôn cúi đầu xuống tránh đòn

Thế rồi, bây giờ trông bọn nó chả khác gì siêu sao Ho ly guốc đi thăm đồ cả, oai hùng như 1 vị tướng lĩnh, Red, Yellow và Green đi 2 bên mở đường cho bọn nó, sạch trơn, nhẵn nhụi, không có 1 tên nào lọt được vào để mà chắn đường

Đứng trước cánh cửa màu đen bóng sang trọng, trong thâm tâm 3 đứa nó chợt căng thẳng mà chả biết lí do vì sao nữa

Cũng may có Bảo Khánh và Nhật Duy an ủi, cũng có chút giảm bớt căng thẳng

Thiên An định đi đến bấm mật khẩu mà nhỏ và Hàn Thiên vừa hack được vừa nãy thì hàn Thiên ngăn lại, cậu nói:

- Để tôi!

Thế rồi, ngón tay của cậu lần lượt bấm nhẹ từng số 1

Khóe miệng Thiên An bất giác nhếch lên 1 tí

“ Cách “

Cửa mở, Hàn Thiên cẩn thận nhẹ nhàng đẩy cửa vào trong, bọn nó đi sau, tay đã sờ đến cò của chiếc súng, Hàn Thiên với tay , bật điện cũng là lúc cả đám giờ súng lên

WTF?!

CẮN PHÒNG TRỐNG KHÔNG!

Cả đám mở to mắt, kiểu như không tiêu hóa được chuyện gì đang diễn ra vậy đó

Chợt đằng sau vang lên tiếng thở gấp gấp cùng giọng nói mệt mỏi:

- Mấy ... mấy người ... mấy người bị lừa ... rồi!

48. #47

Bọn nó nghe tiếng động, quay ra

OMG

Chị Yukyo đang trong tình trạng toàn thân bầm dập, trên người không còn 1 chỗ nào là lành lặn cả

Bọn nó vội chạy đến chỗ chị ấy, ánh mắt không khỏi xót xa. Chị ấy thật gầy, gầy đến phát sợ.

- Chị ... Yukyo!

Thảo Anh sợ hãi bịt miệng

Yukyo nghe thế thì sững người ... sao mà bọn nhóc đó lại ... à, bọn nó đi học ở nhà mình mà! =.=

Yukyo cười hiền:

- Chị không sao!

- Thế này mà chị bảo không sao!

Hạ Vy trách móc

- Sao chị lại ra đến nông nỗi này?!

Bảo Khánh hỏi

Yukyo cười đắng, nghĩ lại 2 tháng vừa rồi, không khỏi mà rùng mình:

- Chị, Yume và Yui bị bắt giam xuống dưới tầng hầm, ngày nào cũng đều bị mang ra đánh, mang ra làm thú vui cho đám vệ sĩ.

Nói đến đây, nước mắt chảy

Thiên An đưa tay lên lau nước mắt cho Yukyo:

- Họ không cho chị ăn à?

Bọn nó nhìn Yukyo, ánh mắt xót xa ... không biết giờ mang chị ấy đi cân liệu có được 42kg không cơ chứ!

Yukyo cười nhẹ trấn an, tiếp tục kể về khoảng thời gian sống không bằng chết của mình:

- Có, học vẫn cho chị ăn!

- Vậy sao chị lại gầy đến vậy?!

Nhật Duy nhẹ hỏi

- Họ cho bọn chị ăn, mỗi ngày 3 người chỉ được 1 suất cơm, nước cũng chỉ được 1 lít. Bọn chị phải nhường nhau ghê lắm, hôm nay Yume ăn thì ngày mai Yui mới ăn, cuối cùng mới đến lượt chị. Mà khi có đứa ăn thì 2 đứa còn lại lại phải nhịn.

- Tại sao vậy?!

Hàn Thiên cất giọng lãnh đạm, hỏi trúng trọng tâm

Yukyo e dè nhìn bọn nó, hít 1 hơi sâu rồi mới dám nói:

- Là do ... là do ... À, do bọn chị làm hỏng nhiệm vụ ấy mà!

- Hỏng nhiệm vụ?!

Cả đám đồng thanh, trố hết cả mắt

- Mịa cái người biến thái đó, em phải đi t.h.i.ế.n mới được. Quá đáng!

Hạ Vy hùng hổ xắn tay áo

Thảo An cũng đủ đởn mà làm theo

Chỉ còn Thiên An, nhìn bằng con mắt khinh bỉ, cất giọng khinh khỉnh:

- Chúng mày biết người ấy ở đâu không?!

- K ... không!

Thảo Anh và Hạ Vy đồng thanh, cúi gầm mặt

Chị Yukyo cười cười:

- Để chị dẫn mấy đứa đi!

...

“ Ting “

Thang máy mở ra, bọn nó liền nhìn ngó xung quanh, cứ như kiểu nhà quê mới lên thành phố ý.

- Chị, đây là đâu vậy?!

- Tầng hầm của tòa nhà, mọi hoạt động thông tin từ bán kính 10km đổ về quanh ngôi biệt thự đều được truyền về đây cả!

Chị Yukyo giảng giải

Cả đám nghe xong, trố hết cả mắt

Vậy việc bọn nó vừa làm vừa nãy, người này chả biết hết rồi hay sao?!

Trong lòng mấy đứa chợt dâng lên 1 cổ sợ hãi nhẹ

- Sao dưới này là “ đầu não “ mà sao lại không có ai canh gác vậy chị?!

- Vì dưới này an toàn lắm, đến FBI điều tra có lẽ còn không tìm ra được chỗ này! Bao quanh chỗ này là kính chống bom cao cấp cho nên B52 có nổ ở trên tòa nhà kia cũng không ảnh hưởng gì tới chỗ này cả!

- Ủầy, đỉnh ghê nha!

- Nhưng mà ...

Yukyo định nói gì đó nữa thì đã im bật khi nhìn thấy bóng người đang ngồi quay ghế về phía bọn nó kia

Mới nhìn từ sau thôi, đã thấy được khí thế lừng lẫy của người đó rồi

Quả không phải tầm thường

Cả đám cảnh giác, tay bắt giắc cầm vào chiếc súng giắt ở eo

Tiếng nói ầm ập vang lên:

- Giỏi lắm, Yukyo!

Tiếng nói này là nằm ngoài dự kiến. Bọn nó cứ nghĩ 1 người như thế này phải có 1 giọng nói tàn ác lãnh khốc cơ

Đặc biệt, khi nghe giọng nói này, trong Thiên An, Thảo Anh và Hạ Vy chợt nhớ đến 1 người, 1 người có công không nhỏ giúp cho bọn nó được như bây giờ.

Chiếc ghế quay lại, cũng là lúc 3 đứa nó sững người

Kia là ...

- Th ... thầy?!

- Ha, Thiên An, Thảo Anh, Hạ Vy! Lâu rồi không gặp! Đạo này lớn lên nhìn mấy đứa xinh ra đó nha!

Thầy cười hiền

- Thầy ... thầy ... sao lại?!

- Phải, ta chính là người đứng sau giật dây cho M.A.I!

- ...

Bọn nó khỏi phải nói, sock không nói nên lời, nhất là Thiên An, Thảo Anh và Hạ Vy

Thầy của bọn nó ... đâu phải người như vậy?!

Thầy của bọn nó, là 1 người hài hước trên cả hài hước, hiền từ nhất thế giới. Cớ sao ... lại là thầy?!

Thầy tròng mắt, giọng lãnh khốc đúng như trong tưởng tượng của bọn nó:

- Nhìn cái gì mà nhìn?! Chúng mày không ngờ tới phải không?! Ngày xưa, từ lúc chúng mày làm rò rỉ thông tin ra tao đã không có 3 cái đứa học trò như chúng mày rồi!

- Thầy ơi, không phải bọn em mà!

- Im, không được cãi! Đây, vô giáo dục thế đấy! Tao đã mất 3 đứa học trò như chúng mày rồi, giờ 3 đứa còn lại cũng phản bội tao mà về phe chúng mày! Đời tao chẳng nhẽ lại không có đến được 1 đứa học trò tốt?!

- Thầy ơi, bọn em đều rất thương yêu thầy mà!

- Hahaa ... thương cái con khỉ! Thương cái người đã ại chúng mày xém mất mạng mấy lần đó hả?! Lại còn đổ oan cho bố mẹ chúng mày giết người nữa!

- Hóa .. hóa ra là do ...

- Ủ, là tao đấy! Ai bảo bố mẹ của bọn nó cứ nhắm nhe cướp đoạt tài sản của tao?! Con với chả cái, học với chả trò, chả ra cái c.. chó gì cả!

- ...

Bọn nó còn biết nói gì ngoài giữ im lặng đây?! =.=

Chợt thầy đổi giọng, giọng nói lại trở về ầm ập như lúc ban đầu, nghe sao mà xót xa:

- Mấy đứa biết không?! Thầy bị ung thư máu, mới phát hiện cách đây 2 tháng thôi, nhưng đã là giai đoạn cuối, không thể chữa trị được nữa! Trước sau gì cũng phải chết, mà thầy lại không giám đi 1 mình. Trên đời này, thầy chỉ còn có 6 đứa là có hiếu với thầy thôi cho nên ... hôm nay 6 đứa đi cùng thầy được chứ?!

Thầy nói rồi cười vang, nghe sao mà đáng

Thầy loạng choạng, với tay đến cái nút màu đỏ có chữ X trước mặt

Yukyo nước mắt dần giữa hét lên:

- DỪNG, NÓ LÀ NÚT TỰ HỦY ĐÂY!

“ Đoàng “

Nghe sao như sét đánh ngang tai

Cả bọn cứng người, nhìn người đàn ông ngoài 60 trước mặt đang cổ nhướn người tới cái nút màu đỏ có chữ X kia

Bọn nó ... sẽ kết thúc tại đây ư?!

Đến cái lúc mà ngón tay của thầy chỉ còn cách nút đó 5cm nữa thôi thì 1 tiếng “ Đoàng “ vang lên, tiếp đó là thầy ngã xuống, máu chảy ra thấm đầm 1 mảng ở ngực

Là Thiên An

Tay nhỏ cầm súng vẫn còn đang run, giọt nước mắt khế chảy, nhỏ ngã xuống sàn nhà lạnh ngắt

“ Thầy, em xin lỗi! “

49. #48

Ở giữa căn phòng ngủ sang trọng, có 1 cô công chúa khẽ mở mắt tức giấc sau 48 tiếng nằm ngủ

Bên cạnh, có 1 chàng hoàng tử ngủ gục cạnh giường cô công chúa, bàn tay nắm chặt lấy tay công chúa

Thiên An mới thức dậy đã thấy tay mình tê cứng, liếc nhìn xuống dưới không khỏi mỉm cười dịu dàng, bàn tay còn lại của nhỏ với tới mân mê gương mặt hoàn mỹ kia

Cậu ta quả là đẹp trai, đẹp trai tới điếng người, đẹp trai tới nỗi con người miễn nhiễm với trai đẹp như Thiên An nhìn còn phải hơi ngơ ngác

Khung cảnh đang lãng mạn mà là thế

Đột nhiên ...

“ RẦM “

- THIÊN OI XUỐNG ĂN SÁNG ĐÊ MÀY!

Bảo Khánh đập sập cánh cửa cái rầm, mồm oang oác

Thiên An ngay lập tức rút tay lại, liếc nhìn Bảo Khánh bằng con mắt “ thân thương “, giọng nói nhẹ nhàng nhắc nhở:

- Sao vô phòng người khác mà lại không gõ cửa vậy?!

Xin thề là nhẹ nhàng lắm, mà chả hiểu sao lại khiến Bảo Khánh nhà chúng ta mồm hôi tuôn ra như tắm.

- ... An đại ca, em xin lỗi! Tại mọi ngày đại ca ngủ nên ... em quen chân rồi ạ!

- Thế mọi ngày đều là Hàn Thiên ở đây à?!

Thiên An gặng hỏi

Bảo Khánh liếc nhìn Hàn Thiên, mặt ngập tràn tội lỗi

“ Thiên, tao xin lỗi! Nhưng tao thà chết trong tay mày còn hơn chết trong tay An đại ca! “

Nghĩ rồi, gật đầu cái “ Rụp “

Thiên An gật hài lòng, phất tay ra hiệu cho Bảo Khánh “ lui “

Bảo Khánh như 1 cỗ máy được lập trình mà nhặt cánh cửa vừa bị mình đập ra, lắp lại vào bản lề, đoạn, vụt chạy xuống nhà, cái mồm lại oang oác:

- AN ĐẠI CA TỈNH RỒI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Thiên An còn biết làm gì ngoài phì cười trước độ cu te lạc lối của Bảo Khánh.

Hàn Thiên nằm gục bên giường, bị tiếng hét của Bảo Khánh dọa cho tí rưng tim mà phải bật dậy

Đối diện với đôi mắt màu xanh sâu thăm thẳm đó, chẳng hiểu sao cậu lại cảm thấy lúng túng:

- Thiên An ... dậy rồi à?!

- ...

- À, tôi ở trong đây là vì ... vì bọn dưới kia kêu tôi lên đây xem cô như thế nào!

- ...

- Cô dậy rồi thì ... tôi xuống dưới trước đây!

Nói rồi định bước đi thì bàn tay bị giữ lại

Thiên An nén cười, hỏi:

- Thiên, hỏi thật nhá!

- Ừ!

- Mấy ngày rồi chưa tắm vậy?!

Hàn Thiên nghe xong, đỏ bừng

Quả thật bây giờ người cậu có hơi ... tại 2 ngày rồi luôn ngồi ở bên giường Thiên An mà, thời gian đâu mà tắm

Thiên ngược, cậu nhanh chóng lùi ra sau 5 bước, cười xuề xòa:

- Hỏi lạ nhỉ! Tôi ngày nào chả tắm! Chẳng qua tôi vừa ngủ dậy, mồ hôi ra nên mới thế thôi!

- Điều hòa phòng cậu hỏng hả?!

- Không ... à ... ờ!

- Đâu, để tôi qua xem coi nào!

Thiên An giả bộ, ngó ngó xuống dưới tìm đôi dép “ huyền thoại “ của mình

Hàn Thiên hốt, có tật giật mình, vội chạy đến ngăn Thiên An lại:

- Đừng có đi! Cô còn đang không khỏe, đi lại ...

3 chữ “ bệnh nặng thêm “ bị nuốt trở lại vào trong bởi 1 nụ hôn phớt của Thiên An

Hàn Thiên trợn tròn mắt

Thiên An lúc này mới ý thức được cái hành động của mình, đỏ bừng, quay đi nói:

- Quà cảm ơn!

Nói rồi đi làm vệ sinh cá nhân

Hàn Thiên chợt cảm thấy quang đường từ phòng Thiên An về phòng cậu sao mà cứ như bay ấy!

Lâng lâng, sướng sướng

Đến lúc ăn cơm rồi vẫn còn thấy như kiểu đang ở trên trời ý

Cho đến khi Nhật Duy hắng giọng thì mới chịu tỉnh .=.=

- E hèm ... Tại hạ có việc muốn thông báo!

- Cho Khanh nói!

- Chả là vì chuyện vừa qua mà tại hạ và Thảo Anh phu nhân đã lãng phí quá nhiều thời gian cho nên ... 2 vợ chồng tại hạ muốn đi du lịch châu Phi 1 chuyến để hâm nóng tình cảm! Đã đặt vé, ngày mai sẽ đi!

Thiên An và Hàn Thiên nghe xong, chỉ biết “Ồ” lên cảm thán

Nhà Vy – Khánh cũng đâu phải dạng vừa mà cũng hùng hồn nói:

- Nhà bọn ta cũng định đi du lịch châu Âu đây, cũng là ngày mai khởi hành! Và lí do thì ... như Nhật Duy huynh đài đã đề cập!

Thiên An và Hàn Thiên gật gật đầu

Bọn này, còn múa chuyện như thế cơ!

Nhưng ...

Bọn nó mà đi chẳng nhẽ Thiên An và Hàn Thiên chả nhẽ lại ở nhà với nhau?!

WTF?!

Cái chuyện quái quỷ gì đang xảy ra vậy?!

#Shyn: Chỉ có mỗi Hạ Vy, Thảo Anh, Bảo Khánh, Nhật Duy, ông trời, bà đất và con tác giả biết bọn nó đi du lịch là do muốn tạo không gian riêng!

50. #49

Sau khi Vy – Khánh, Anh – Duy đi “đánh lễ”, căn villa trở nên im ắng đến sợ

Chuyện, để 1 cục băng và 1 con nhỏ người tuyết ở cùng nhau thì được như thế là tốt lắm rồi

Họ cứ im lặng mãi như vậy, người nào làm việc người nấy

Cho đến 1 hôm nọ, Thiên An đang cắt miếng bít tết của mình, đối diện là Hàn Thiên đang cầm củi gặm còng gà chiên thì điện thoại Thiên An reo chuông

Nhỏ hờ hững vuốt điện thoại rồi đưa lên tai nghe:

- Alo?!

Chả biết người ở đầu bên kia nói cái gì mà Thiên An ở bên này mắt sáng rõ khiến Hàn Thiên không khỏi chú ý

- Thật à?!

Nhỏ tiếp tục, cười ngoác đến tận mang tai

- Cảm ơn chú nhiều nhá!

Thiên An cười cười, trước khi cúp máy còn không quên “Chụt” 1 phát

Hàn Thiên bên cạnh mặt mày đã tối lắm rồi

Giọng điệu nhàn nhạt lên tiếng:

- Có việc gì vậy?!

- Có lẽ mấy nữa cậu phải ở nhà 1 mình rồi!

- Cô đi chơi à?!

- Còn hơn cả chơi ấy chứ!

- Chơi ở đâu?!

- Đi Trung Quốc, đi sang Hàn Quốc rồi bay sang Sing, cuối cùng là về Việt Nam! Chắc lúc đấy bọn Hạ Vy với Thảo Anh cũng về rồi!

Nhỏ sượng, kể, nhảy chân sáo lên phòng mới ghé chứ!

Còn Hàn Thiên, trong cái bộ não siêu việt kia đang tính toán những “ mutu bắn kế hèn “ chả mấy tốt đẹp

...

Sáng hôm sau, đi ra sân bay, có người sock

Tại sao tên đó lại ở đây?!

Thiên An sang choảnh bỏ cái kính đang đeo trên mắt xuống, nhìn chăm chăm vào Hàn Thiên, giọng nhàn nhạt:

- Sao cậu lại ở đây?! Tưởng đang ngủ mà!

Hàn Thiên gãi đầu cười cười (đầu ổng có chấy á!), điệu bộ làm người ta chỉ muốn vả cho phát vào mặt:

- Haha ... trùng hợp quá! Hôm qua bố tôi gọi điện bảo cần phải sang Trung, Hàn với Sing có việc!

- Vậy hả?!

Thiên An nhìn, con mắt ngập tràn nghi ngờ

Hàn Thiên đổ mồ hôi lạnh trong lòng những vẩn cổ tỏ ra bình tĩnh đáp:

- Ủ ... Ủ!

Chả biết làm sao nữa mà Thiên An lại nở 1 nụ cười hấp dẫn chúng sinh của mình:

- Thế thì đi thôi!

Nhỏ nói, tay tiện cầm lấy tay Hàn Thiên kéo đi

Hàn Thiên ở đằng sau cười hạnh phúc

Đời sao mà lại cứ như là mơ!

...

Điểm đến đầu tiên chính là Bắc Kinh – Trung Quốc, lúc 2 người bọn nó đến thì đã là 9h tối

Thiên An sớm đã đặt trước khách sạn, còn Hàn Thiên thì ... không, mà may rủi thế nào, hôm nay khách sạn lại đông khách, đặt hết phòng rồi còn đâu!

- Thôi chết rồi, thế giờ làm sao?! Chả nhẽ tối nay cậu lại ôm lê đường ngủ?!

Thiên An cười cười trên, trong lòng chợt cảm thấy mình thật may mắn

Hàn Thiên liếc nhỏ 1 cái, quay ra hỏi chị tiếp tân:

- Vậy ... còn có khách sạn nào trống không?!

- A, vì trưa mai có 1 buổi fanmeeting của nhóm nhạc nổi tiếng cho nên khách sạn ở quanh đây đều đã cháy phòng hết rồi!

Chị ấy ngập ngừng, nhìn 2 đứa nó 1 hồi rồi nói:

- 2 người là người yêu hả?!

Thiên An định lên tiếng phủ nhận thì Hàn Thiên đã nhanh tay bịt miệng nhỏ lại, cười cười:

- Vâng, bọn em đi du lịch ạ!

- Thế hả?! À, hay 2 người ở chung phòng đi! Giường phòng vip rộng lắm, thoải mái mà!

- A, đúng rồi! Sao bọn em lại không nghĩ ra nhỉ! Cảm ơn chị!

Hàn Thiên nói, rồi lòi xềnh xệch Thiên An lên phòng, để lại chị tiếp tân đang ngẩn ngơ nhìn theo :

“ Sao trên đời lại có người đẹp trai đến thế nhỉ?! “

=.=

- Cô ngủ giường đi! Tôi ngủ sofa!

Hàn Thiên nghĩa hiệp hào phóng nói:

- Tiền phòng cũng để mai tôi trả cho!

Thiên An nghe xong, giãy nảy:

- Không được, tôi đặt tôi trả chứ!

- Nhưng mà ...

- Cậu thích trả chứ gì?!

Thiên An hỏi

Hàn Thiên nhẹ nhàng gạt đầu 1 cái, rồi trả biết thế nào mà Thiên An tự nhiên lại ôm chần ôm gối ra sofa, nằm xuống:

- Thế để tôi ngủ sofa cho! Cậu nằm giường đi!

Hàn Thiên giật mình, vội nói:

- Sao mà thế được, tôi ...

Chưa nói hết câu đã nghe thấy văng vẳng trong căn phòng là tiếng “ Khò ... khò ... khò ... “

“ Ngủ nhanh vậy! “

Hàn Thiên nghĩ trong đầu, cười mỉm rồi đi đến đó, nhẹ nhàng nâng Thiên An lên

Người nó, nhẹ lắm, nhẹ đến nỗi khiến ai kia đau lòng

Hàn Thiên trách:

- Để xem đến lúc cuỗm cô về rồi tôi bồi cô như nào nhé!

Trách thì trách thế thôi nhưng cũng vẫn nhẹ nhàng đặt Thiên An xuống chiếc giường êm ái đáng lẽ ra là của cậu =.= (ai bảo sĩ gái cơ! =.=)

“ Ngủ ngon, Thiên An! “

51. #50

Sáng hôm sau, Thiên An 5 giờ gà còn chưa gáy đã dậy, chuẩn bị làm đẹp các kiểu con đà điểu hại Hàn Thiên cũng phải bỏ dậy theo

- Làm gì vậy?!

- Trưa nay tôi bận rồi! Cậu đi mà làm việc của cậu đi nhé!

- Ồ!

Hàn Thiên vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, nghĩ thế nào đáp thế nấy

Cho đến khi gặp Thiên An váy áo xúng xính đi ra mới trở hết cả mắt

- Đi đâu đấy tôi đi mới!

Thiên An quay ra, nhìn cậu như sinh vật lạ

- Tôi tưởng cậu đi làm việc?!

- Tôi nói phét đấy!

Vừa nói vừa chạy đi với vận tốc ánh sáng để chuẩn bị

...

Thiên An à, hôm nay lượn lờ đi mua nhiều thứ lắm, nào là băng tên, nào là băng dôn, sticker, bim bim, bánh mì, hamburger các kiểu con đà điểu rồi lại phóng như vận tốc ánh sáng ra chỗ tổ chức fanmeeting, mua vé rồi bay thẳng vào trong

Đúng là không uống công nó dậy sớm mà, trong này chỉ mới có vài người đến thôi!

Thiên An nhanh chân nhanh tay ngồi lên hàng ghế đầu, háo hức chờ đợi

Hàn Thiên lĩnh thùng đựng túi quần đi sau

Thấy anh đẹp trai, mấy chị ở đây nhìn muốn lòi con mắt luôn, chụp ảnh lia lịa.

Thiên An nhìn thấy, có chút không vui

- Chân dài mà đi chậm ghớm!

- ...

- Đi mà gái nó nhìn như thế chắc sướng lắm nhể!

- ...

- Câm à mà hỏi không trả lời?!

- ...

Hàn Thiên từ đầu đến cuối chỉ biết cười mỉm thôi

Thiên An bực, cũng chả thèm nói nữa, quay đi chơi game, ngó lơ Hàn Thiên luôn

...

Thực sự hôm nay Hàn Thiên cậu mới có thể thấy được cái bộ mặt này của Thiên An. Cứ tưởng nó trững trạc bình tĩnh thế nào, ai dè ... cũng như bao người khác

Có bao nhiêu là nghệ sĩ, không hủ hết, những hẽ cứ nghe thấy cái tên “ TFBOYS “ là hét như điên.

Cái gì mà ...

- Vương Tuấn Khải, I love you!

Xong là ...

- Vương Nguyên, em yêu anh!

Đã thế lại còn ...

- Dịch Dương Thiên Tỉ, em yêu anh nhiều lắm!

Mặt Hàn Thiên ngồi bên cạnh đen dần theo thời gian

- TFBOYS, WO AI NI!

Các fan đồng thanh hét lớn

Thiên An ngồi cạnh cậu cũng hét lớn không kém hại Hàn Thiên phải bịt tai lại mới mong sống sót:

- TFBOYS, EM YÊU CÁC ANH NHIỀU LẮM, YÊU BẰNG TẤT CẢ CÁC FAN CỦA CÁC ANH CỘNG LẠI CỜ!

Hình như là 3 cái “ thằng đấy “ nghe thấy hay sao ý mà còn nhìn cái chỗ này cười cười nữa cơ

Hàn Thiên diên, bực, ức, đến mức mà mặt mày xám xịt cả vào

Thiên An còn chưa bày tỏ với cậu được như thế

Live show kết thúc, mọi người lần lượt ra về

- Làm sao đấy?!

Thiên An cười toe toét, tâm trạng của nó bây ra cực kỳ là sung sướng 2 tháng rồi mới lại có thể nhìn thấy 3 “ anh yêu “ của nó, không sướng mới lạ

Nhưng mà, nhìn thấy cái bộ mặt này của Hàn Thiên, tâm trạng công nhận là có chút xuống dốc

- Thích bọn nó lắm à?!

- Bọn nào?!

- 3 cái thằng đó!

- Đây đây, 3 anh ý có tên hắc hoi nhá, không phải “ thằng đó “ biết chưa?!

- 3 anh ý ... 3 anh ý ... nghe ngứa hết cả tai!

- Kệ tôi!

- Tôi chả thấy đẹp chỗ nào cả! Da trắng, mắt to, người thì gầy khô gầy khô, đã thế lại còn ...

Hàn Thiên chưa nói hết câu Thiên An đã chặn họng, giọng nói lạnh lùng hơn bao giờ hết:

- Cậu chê người khác sao không nhìn lại mình đi! Bày đặt!

Nói rồi đứng đĩnh bộ đi trước

Từ lúc đó, Hàn Thiên An chẳng nói với Dương Hàn Thiên 1 câu nào nữa

Chiều hôm đó, cả 2 bay sang Seoul - Hàn Quốc

Sang đến nơi thì đã là 6 giờ, Thiên An không nghỉ ngơi gì cả mà mua vé rồi vào luôn bên trong hội trường mà gào mà hét, mà cuồng nhiệt, mà bùng nổ.

Bao nhiêu uất ức đối với Hàn Thiên đều dồn hết vào tiếng hét đấy, ức bao nhiêu thì hét to bấy nhiêu.

Hàn Thiên đứng bên cạnh nhìn mà xót hết cả lòng

Hết như thế nhờ mà đau họng thì sao?! =.=

Sau 2 tiếng cuồng nhiệt, Thiên An chưa nghỉ ngơi gì đã nhận được tin nhắn chuyển bay sẽ cất cánh sau 30 phút nữa.

Nhỏ tính bắt taxi ra sân bay thì Hàn Thiên ngăn lại

- Diên à, bỏ ra!

- Nghỉ đi, ngày mai đi thì chết à?!

- Ừ, chết luôn đấy!

Thiên An lạnh lùng nói, ánh mắt trở nên lạnh giá hơn bao giờ hết

Thiên An đã bước rồi, Hàn Thiên còn bước hơn cơ. Cậu cúi xuống, bế Thiên An lên, mặc cho nhỏ cứ giãy, cứ giụa, cậu cứ hướng khách sạn mà đi (xin thề là ta trong sáng đời nhóc :v)

- Làm cái gì thế, bỏ tôi xuống!

- Thằng khốn nạn, bỏ bà xuống mau!

- Còn có 15 phút nữa thôi đấy, tôi không đùa đâu!

- DƯƠNG HÀN THIÊN!

Thiên An uất ức gắt lên nhưng sức 1 con nhỏ mới 18 tuổi so với sức của 1 thằng đại ca của cả 1 bang phái thì sức đứa nào to hơn?!

Dùng móng chân suy nghĩ cũng biết

Lúc cả 2 về đến khách sạn thì cũng là lúc máy bay cất cánh

Thiên An bực lắm, thùng thẳng bỏ lên phòng đóng cửa lại khóa trái

Bạn Hàn Thiên ở ngoài, đập cửa:

- Này Thiên An, cô làm sao đấy hả?!

- Cút!

- Cô tự mở hay để tôi phá cửa?!

- Cậu mà vào tôi cắn lười tôi chết luôn đấy!

Thiên An hăm dọa

Hàn Thiên nghe có chút hốt, vội bỏ cái chân đang chuẩn bị đập cửa xuống, nhẹ giọng:

- Thiên An, nói tôi nghe coi, cậu bực cái gì à?!

- Hay lại vụ chuyển bay?!

- Tôi xin lỗi mà!

...

Thằng đứng ngoài cứ tâm sự xin lỗi mãi cả mồm

Còn con bên trong thì ... đã chả ngủ từ đời tám cổng nào rồi

#Sìn: Tội cho Thiên đập choai nhà ta :v

52. #51

Ngày hôm sau, Hàn Thiên đã phải năn nỉ + dụ dỗ bã bọt mép mới cạy được miệng của Thiên An

Hóa ra, idol lâu năm của nó - anh Kwon Ji Jong tổ chức concert cuối cùng bên Sing trước khi nhập ngũ

” Mịa ... có thể thôi mà cũng giận! ”

Ai kia chỉ dám nghĩ chứ đâu có dám nói, bên ngoài vẫn rất nhỏ nhẹ dụ dỗ:

- Thôi mà, không lần này thì lần khác, có gì đâu!

- 2 năm nữa anh ấy mới về đấy!

Thiên An nói, ánh mắt tràn đầy trách cứ

Hàn Thiên thở dài, dỗ dành:

- Hay là đi chơi cho đỡ chán nhé!

Thiên An quay mặt đi, không ý kiến

Hàn Thiên cười gian:

- Nói là đồng ý, im lặng là tán thành đấy nhé!

Thế là thành ra hôm đó, 2 bạn nhỏ Thiên và An đi ” hẹn hò ”

Nhờ có nhiều trò vui, với lại thích gì Hàn Thiên cũng đồng ý cho nên rất nhanh, Thiên An đã quên bằng đi ” mối thù ” hôm qua

Hàn Thiên nhìn bóng dáng chạy lảng vảng đằng trước, tâm không nhin được mà mỉm cười

Nhất định hôm nay, cậu sẽ ” trải lòng ” với nó

Chợt ...

” Rào ... rào ... rào ”

Trời đổ mưa, mọi người đều nhanh chân chạy đu tìm chỗ trú, chỉ có 1 đôi nam nữ vẫn đứng sừng sững dưới mưa

Mọi người nhìn thế, chỉ biết tặc lưỡi

Chắc ... đẹp mà điên! =.=

Nhưng thực ra chỉ có 1 đứa điên thôi, đứa còn lại rất muốn chạy đi tìm chỗ trú để ” vớt vát danh dự ” nhưng lại bị đứa ” điên ” kia giữ lại ấy chứ!

Thiên An bực, muốn gào lên lắm rồi nhưng khổ, đang giữa đường giữa chợ, không dám làm to, đành nhỏ nhẹ:

- Thiên, điên à mà đứng đây thế?!

- ...

- Đứng đây là đầu có chấy đấy đồ ngu ạ!

- ...

- Nào tôm ... bộ bị nước mưa ngấm vào não nên bị ỉm não rồi hả?!

- Thiên An!

Hàn Thiên lúc này mới lên tiếng, giọng nói vụn vặt nghiêm túc khiến Thiên An cũng trở nên khấn trương theo

- G ... gì?!

- Tôi rất đẹp trai!

- ...

- Nhà tôi cũng giàu!

- ...

- Tôi có xe riêng, nhà riêng, tiền riêng!

- ...

- Tôi có thể đáp ứng mọi thứ cô muốn!

- Thì làm sao?!

- Cô ... làm người yêu tôi đi!

Hàn Thiên lấy hết dũng cảm nói, cẩn thận quan sát nét mặt đối phương

Haiz ... nhưng khổ, tỏ tình với ai không tỏ tình lại đi tỏ tình với cái loại trời sinh cơ mặt đã bị liệt cho nên có nhìn mòn con mắt cũng không thấy gì khác lạ cả

Thiên An chợt cười, khóe mắt ngập tràn hạnh phúc

- Dương Hàn Thiên ... có biết tôi đợi câu nói này của cậu lâu lắm rồi không?!

- Vậy là ...

Thiên An gật đầu, rất nhẹ

Hàn Thiên hạnh phúc nhìn Thiên An

Dưới trời mưa, họ trao nhau nụ hôn lãng mạn

Tối hôm đó, có 2 kẻ nào đó ngồi trên giường, thi nhau hắt xì hơi

Thiên An vốn đã khó chịu trong người rồi, giờ nhìn Hàn Thiên hắt xì lại càng thêm điên tiết, nhỏ gắt lên:

- Tại cậu đó! Ai bảo không biết tìm chỗ nào tạnh tạnh hăng nói!

- ... cô cũng nói mà!

- Á à ... còn dám cãi cơ đấy!

- Tôi chỉ nói sự thật thôi!

- Ngu rồi còn cãi!

- Cô cũng ngu còn nói ai! =.=

- ...

- ...

- ...

- Rồi, cả 2 đứa mình cùng ngu!

Hàn Thiên nói, khoe mắt ngập tràn hạnh phúc

- Không, tôi thông minh, chỉ có mỗi cậu ngu thôi!

An rất tỉnh và đập choai!

...

Nghe nói, sau khi cả 3 couple về nước, 1 phần vì thương hại, 1 phần vì muốn chuộc tội cho thầy của bọn nó cho nên ... bọn nó quyết định thả Mỹ Tiên, Mỹ Nghi và Mỹ Linh ra mà không nói rõ sự thực để tránh 3 con nhỏ đó đau lòng.

Và rồi ...

Mùa đông 2 năm sau đó, trong nhà thờ cổ kính, có 3 chú rể mặc áo vest, tim đập chân run nhìn 3 cô dâu của mình đang bước vào lễ đường

Rồi dưới sự chứng kiến của mọi người, họ trao nhau những nụ hôn nồng nàn như tình yêu của họ dành cho nhau

Hạnh phúc quá đôi đơn sơ

*** the end ***

Thank you all!

1/7/2017

Thúy Shyndy ^^

53. Ngoại Truyện #1

Ở trường mẫu giáo Kinhdom School nọ, có 3 thanh niên mới bé tí bằng cái kẹo đã nổi danh là côn đồ máu mặt, sát gái ẻo ai bằng.

3 thanh niên thường quậy phá trong lớp, trêu chọc các bạn nữ, gây gỗ đánh nhau mà khổ nổi, tông giật nhà chúng nó bành trướng lắm nên trả ai dám làm gì cả. Mà cũng do 1 phần nữa ... Là bởi chúng nó xinh zai

Vâng, 3 thanh niên nêu trên còn ai khác mà chính là Dương Hàn Thiên Vũ, Phạm Trần Duy Anh và Lê Trương Gia Bảo

Các vị phụ huynh ở nhà nào có biết con em mình đến trường như thế này vì căn bản thầy cô đâu có dám gọi điện mếc phụ huynh

Nhưng rồi cho đến 1 hôm nọ, 3 thanh niên đã vi phạm nội quy có 1 - 0 - 2 của trường mẫu giáo - tán tỉnh cô giáo thực tập mới về

Cô giáo tức lắm vì bị 3 thằng ranh vặt mũi chưa sạch trêu chọc, cô giáo mách cô chủ nhiệm. Cô chủ nhiệm bó tay đành đem nói với cô tổ trưởng. Cô tổ trưởng chịu chết đành đem phô với cô hiệu phó. Cô hiệu phó không biết nên giải quyết thế nào đành viết đơn tâu lên cô hiệu trưởng.

Mà oái oăm thay, cô giáo thực tập kia lại chính là con gái của cô hiệu trưởng cho nên cô hiệu trưởng tức lắm, tức đến nổi mà còn phải bấm máy gọi 3 vị phụ huynh đang ngập đầu ngập cổ ký sổ sách.

Vì 3 vị phụ huynh đó đang bận cho nên 3 vị đó đành huyền hướng gọi sang 3 vị đại đại phu nhân đang đi làm đẹp ở salon cao cấp

" Reng ... Reng ... Reng ... "

3 chiếc điện thoại vang lên

3 vị phu nhân đang đắp mặt nạ ở các phòng khác nhau không hẹn mà cùng nhấc máy lên lệnhhe cùng 1 lúc ...

Phòng thứ nhất:

- Alo?! Gọi gì giờ này?!

Thiên An nhấc máy, giọng nói có chút bực

- " Cô hiệu trưởng vừa gọi, vợ đi họp cho thằng Vũ được không?! "

- Thằng Vũ là thằng nào?! Con rơi của anh ở đâu phải không?!

Thiên An nghe, mắt muốn toé lửa

Đầu dây bên kia, Hàn Thiên chợt có cảm giác muốn đấm cho cái loại nào cá vàng bên này 1 phát. Nhưng mà ... sợ vợ ... nên đâu có dám làm càn, giọng vẫn rất chi là nhẹ nhàng:

- " Là thiếu gia Dương Hàn Thiên Vũ con của phu nhân Hàn Thiên An ạ! "

- ... À ... Ra là thằng Thiên con! Oki, vợ đi liền!

Đoạn, hí hửng mang giày mang dép vào. Con đi học được 3 năm trời rồi mà phu nhân Thiên An " trên danh nghĩa " là mẹ mà chưa được đến trường họp phụ huynh lần nào nên lần này nhỏ háo hức lắm, mong sao đến đó được mát mẻ mát mặt như " phụ huynh nhà người ta " =.=

...

Phòng thứ hai:

- Mịa cái thằng, chị mày đang làm đẹp lại gọi, mày tin mai chị đá con bồ mày với mày ra khỏi cái biệt thự mày đang ở không hả?!

- " ... E hèm ... Quý cô Thảo Anh, mời cô ... "

- Mày hôm nay đớp phải bả chó à mà quý cô mới chửi quý bà, nghe già chết ra ý!

- " Mời cô xem lại hộ tôi cái tên cái! "

- Xem cái áo gì, thằng red chứ gì!

Thảo Anh lăm bằm nhưng rồi cũng mang điện thoại ra soi lại thì 2 chữ " Ông xã " đập ngay vào mắt làm nhỏ đỏ mồ hôi hột

- A ... Alo! Ông xã ơi!

- " ... "

- Ông xã soái ca, papa của bạn Duy Anh đập choai ơi!

- " ... "

- Ông xã đẹp trai yêu quý của em ơi!

- " E hèm ... "

- Tềnh êu của em ơi gọi em có việc gì không?!

- " E hèm ... Bà xã đi họp cho con đi nhá! "

- Sao tự nhiên lại phải đi họp vậy?! 3 năm nay có phải đi họp bao giờ đâu!

- " Anh cũng chẳng biết! Bà xã cứ đi rồi khác biết! "

- Oki! Iu ông xã nhieu!

- " Anh cũng iu bà xã! "

= "=

Phòng thứ ba:

- Alo?!

- " Em đi họp cho con đi nhá! Giờ anh bận không đi được! "

- Anh đi đi! Con an chứ con tôi đâu!

- " ... Nó là do 2 đứa mình hợp tác sản xuất đấy! "

- Nhưng mà uống cả 1 ngày làm đẹp của em! Mà đang có 1 đôi giày ...

- " Ủ thì giày! "

- Có 1 bộ váy ...

- " Ủ thì váy! "

- Có cái túi xách đẹp lắm ấy anh yêu!

- " Ủ thì túi! "

Bla blo ...

Có con vợ nào đó ngồi bóc lột thằng chồng được cả tử đồ, thằng chồng thì ngu cứ gặt đầu thôi, đến lúc nhìn thấy cái hoá đơn mới sáng mắt ra, hối cũng không kịp ấy chứ!

Hạ Vy sướng, cười như điên, xỏ đôi giày vào định chạy sang rủ 2 đứa kia đi cho có bạn thì cũng lại thấy bọn nó định đi gọi mình

Đời thật lắm chuyện trùng hợp!

54. Ngoại Truyện #2

3 vị phu nhân khí chất ngời ngời, hiên ngang đi giữa sân trường mẫu giáo làm cả trường xôn xao

Bỗng có 3 cục thịt từ đâu chạy ra ôm chân 3 vị lại ngăn cản:

- Không được, 3 người không được vào trong trường!
- 3 vị nhầm trường rồi, không phải trường này đâu!
- Kính mời 3 vị phu nhân về cho!

3 vị phu nhân cúi xuống, nhìn 3 cái cục thịt kia rồi quay ra nói với nhau:

- Này, chúng mày thấy quen không?!
- Lại chả quen à!!!
- Quen dữ dội luôn!

=.=

Có 3 thằng bé nào đó mặt mày ngẩn tũn.

3 cái người kia chính là người mang nặng đẻ đau chúng đấy!

Tin được không?!

Chợt 3 vị phu nhân cười gian, xoa đầu 3 cái thằng đang chán nản nhìn mình kia, giọng nói rất chi là bá đạo:

- Thôi đi, 3 đại thiếu gia tránh đường để bọn tôi đi họp cho con bọn tôi phát nào!

3 thằng bé định lên tiếng ngăn cản, nhưng khổ nỗi, cô Hiệu trưởng lại đi đến, cười xuề xoà:

- 3 vị phu nhân tới rồi! Mời 3 vị vào trong ạ!

Nói rồi cô quay đi, âm thầm lấy khăn lau mồ hôi trên trán

Căng thẳng quá, căng thẳng quá!!!

Thế rồi, chả biết cô và 3 vị phụ huynh nọ trao đổi những gì, mà tối hôm đó, 3 vị phụ huynh nọ về nhà, không nói không rằng lôi 3 cục bông ra tấn cho te tua khiến 3 ông bố nọ không khỏi giật mình

Ai chả biết, 3 nàng cưng con như trứng ý, ấy thế mà hôm nay lại lôi ra ụnh như thế này ... Có biến, hắc chần là có biến rồi!

- Sao lại đi ụnh bọn nó thế!

Bảo Khánh 1 phần xót con, phần lớn là tò mò cho nên đành lên tiếng

Hạ Vy nghe xong, nhìn Bảo Khánh như kiểu muốn xé xác luôn ý, suýt nữa thì ụnh cả thằng bố lẫn thằng con:

- Mịa, anh không truyền lại cái gì tốt đẹp cho nó đi mà lại truyền cái tính dè già này làm gì để giờ nó đi ” cưa ” cô giáo đấy! Đẹp mặt chưa?!
- Ủi xời, thê càng tốt chứ sao! Ra đường khỏi giới thiệu người ta cũng biết là con ba Khánh rồi!

Bảo Khánh phát hiện ” truyền nhân ”, vẫn rất tự hào lắm!

Gia Bảo đứng khoanh tay đối diện, âm thầm gật đầu tán thành

Nhật Duy hóng hớt được chuyện nhà hàng xóm, cũng quay ra hỏi vợ đang tứ đến mặt đỏ tía tai:

- Có cả vụ đấy nữa cơ à?!

Nói, đoạn lườn Duy Anh đang sợ đến toát mồ hôi hột

- Không chỉ có thể thôi đâu, nó còn đánh bọn 3 tuổi, cả trường có bao nhiêu đứa con gái thì đứa nào nó cũng trêu qua rồi! Đã thế lại còn mồm mép tép nhảy, suốt ngày ngồi trong lớp ” buồn ”! Bố mẹ mày ngày xưa đi học có như này đâu, sao tự nhiên đến mày lại đột biến gen hả con?! Hay mày là con nhà hàng xóm hả?!

” Con là con ai mẹ phải tự biết chứ sao đi hỏi con?! ”

Có thằng bé nào đó, chỉ dám nghĩ chứ đâu có dám nói

Hàn Thiên ngồi nãy cạnh, nghe Thảo Anh nói thế liền giật nảy, tay xua đầu lắc:

- Không có nhá, nhà này chỉ có 1 thằng thôi! =.=

Đoạn, quay ra trừng mắt với thằng con:

- Còn mày nữa, liệu thần hồn đấy! Mày làm mẹ mày bức thế này ảnh hưởng đến long thể lắm đấy mày biết không?! Tin bố mày quật cho mấy phát nữa không hả?!

Nói rồi, còn chạy đi mát xa cho vợ nó mới ghớm chứ!

Thiên Vũ nghe thế, uất cmn ức:

” Papa à, con mới là người bị ăn đánh mà! Hix ... :x ”

Chợt, có con bé nào đó, ngồi trên tầng hóng hớt được chuyện vui thì bỏ hết bài vở mà hạy xuống ” góp vui ”

- Đúng rồi, mama phải quật bọn nó cho bọn nó chữa đi!

Cái người không đổ đầu vào lửa mà chỉ đổ xăng này còn ai khác mà chính là con chị lão toét - Dương Hàn Thiên Anh

- Bọn này á, lúc con dẫn bạn về nhà bọn nó con trêu rồi bày đặt xin số điện thoại nữa cơ! Đã thế bọn nó còn lấy thẻ của pama đi đãi gái kẹo mút đấy ạ! Bla blo ...

Mỗi 1 câu nói là 3 cậu nhóc khốn khổ lại chịu thêm 1 phát lườm, sợ đến muốn tè ra quần luôn!

” Chị ơi chị im mồm đi cho bọn này nhờ! ”

3 cậu nhóc chỉ dám nghĩ trong lòng

Sau khi hết tội để kể, Thiên Anh bị đuổi lên phòng học bài, lúc này Thiên An mới đại diện lên tiếng, giọng nói uy lực đứn chuẩn boss An:

- Mấy đứa nghịch quá, cho nên bọn ta quyết định, cho mấy đứa học lại lớp 3 tuổi cho biết mặt nhá!

3 cục thịt muốn lên tiếng phản bác, đường đường là 3 ” anh đại ” của trường mẫu giáo lại phải đi học lại ư, cơ mà cũng đâu có dám cãi boss An, chỉ biết ” Vâng ” 1 tiếng rất ngoan

...

Ngày hôm sau đi học, có 3 thanh niên nào đó bịt mặt đeo kính râm đội mũ kín mít trông cực kỳ khả nghi đi vào khu 3 tuổi

Các vị phụ huynh thấy thế đều rất cảnh giác mà dẫn con mình cách xa 3 thanh niên

Đạo này bọn bắt cóc đang lộng hành lắm, cho nên đề phòng vẫn là trên hết

Nhìn đám trẻ ghé đang chơi trốn tìm mà 3 thanh niên ngao ngán

Có 2 thanh niên nhịn nhục, vào lớp trước, để lại thanh niên còn lại vẫn chưa chuẩn bị được để mà vào lớp, chính xác là đang đi tìm cái bảng tên

Chợt 1 giọng nói ngọt ngào vang lên:

- Cậu gì ơi cậu rơi đồ này!

Thanh niên quay lại thì thấy 1 cô bé xinh xắn, trên môi là nụ cười ngọt ngào, tay cầm cái bảng tên có chữ ”
Dương Hàn Thiên Vũ ”

Khoảnh khắc này, chợt khiến Thiên Vũ đỏ mặt

Cậu luống cuống nhận lại bảng tên, đỏ mặt nói:

- Cảm ... Cảm ơn!

- Không có gì!

- Cậu tên gì vậy?! Sao tớ chưa thấy cậu bao giờ?!

- A ... Tớ mới chuyển về! Tớ tên là Mai Ngọc Tiên!

- Làm quen được không?! Tớ tên Dương Hàn Thiên Vũ!

Gió nhẹ thổi

Có cô bé cậu bé nào đó nhìn nhau cười

1 cảm xúc mới chớm nở

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/perfect-couple>